

SENİN ve BENİM KAFAMA TAKILAN SORULAR ?

Araştırma / İnceleme

şefik ALTINBAş

KÜNYE

İÇİNDEKİLER

SAYFA

Müslümanlar Avrupa'dan Neden Geri Kaldı.	13
Kıyamet Ne Zaman Kopacak.	38
Dünyadaki Aile Hayatı Ahirette Nasıldır.	59
Kader.	75
Alışkanlık veya Zan.	102
Allah Dostlarını Sevmek İbadet değildir.	110
Allah'ın İzniyle Ne Demektir.	119
Batıdaki Bilim Adamlarının İslam Hakkındaki Fikirleri.	149
Bu Vücut Bize Emanet mi.	158
Dinimizde Yılbaşı Kutlamasının Yeri.	169
Dünya Hayatı Nedir.	178
Ebedi bir Saadet İsteyenler İçin En Mükemmel Rehber.	192
Gerçekten İman Etmek Nasıldır.	201
Göremediğimiz Fakat Var Olan Şeyler.	206
Haşır Mevzu Öldükten Sonra Dirilmek.	211
Hayal Dünya, Günümüz Teknolojisiyle İspatı.	219
İhlas Suresinin Açılımı.	234
İkra Ne Demektir, Alak Suresi.	254
İnsan Nedir.	259
8 Mart Kadınlar Günü.	270
Kur'an Ayetlerine Göre Din.	280
Kur'an İnsan Hayatında Tek Kılavuz Kitaptır.	313
Kur'an'ı En Güzel Nasıl Anlarız.	325
Yeniden Meal Yazılması Hakkında.	337
Kur'an Meali Okuma Anketi.	345
Müslümanlar Neden Kurban Kesmeli.	352
Namazın Tarihçesi.	357
Diğer Dinlerde de Namaz Var mıydı.	359
Hayat Nedir.	396
Ölüm Nedir.	402
Reankarnasyon Nedir.	421
Yaratılışın Önündeki Sebepler Ve Perdeler.	434
Yanlış Hüsnu Zan.	438
Zan Ve Gerçek.	444

BOŞ

ÖNSÖZ

“Dünyadaki bütün ilimler, Allah’ın Alim sıfatının isimlerinin yeryüzündeki tecellileridir. İnsanlar doğduklarından ölene kadar birer öğrenci ve talebedirler. Dünya hayatında insanlar talep ettiklerinde, kalplerine her konudaki bilgiler Allah tarafından ilham olarak gönderilir. Gerçek ilim ve bilgiler ise, yalnız peygamberlere Allah tarafından O’nun elçisi olan Cebrail a.s. vasıtasıyla vahiy ile kalplerine indirilenlerdir.”

Kitaplarımı bastırmaktaki niyetim, asla para kazanmak değildir. Onları, aşağıda bulunan ayetler gibi Kur’an’da daha benzerleri olanlardan aldığım ders üzerinden ben kazanç elde etmeyi hiç düşünmedim. Ancak basılan kitaplardan az bir miktarını alarak eşe dosta hediye edeceğim. Kitaplarımın daha sonraki basımlarını bir yayınevi ile anlaşabilirsem pazarlamasını onların yaparak kendi masrafları ve işlerinin devamı için kullanmalarını istemektedir. Şimdilik fazla ödeme gücüm olmadığından bir nevi deneme baskısı gibi düşünerek az bir miktar basıldı. Eğer ileride imkanlar el verirse, çok miktarlarda basabiliriz ümidindeyim İnşaAllah.

HADİD/21 “Rabbiniz tarafından verilecek bir mağfirete ve cennete girmek için yarışın...”

BAKARA/41 “...Ayetlerimi az bir fiyatla, yani dünya menfaati karşılığında satmayın. Asıl Bana karşı gelmekten sakının.”

Şefik Altınbaş,

09.09.1944 yılında Manisa Akhisar Zeytinliova'da doğdum. Fakir üç çocuklu bir ailenin en büyük çocuğuydum. İlkokulum Manisa'da bittiği yıl annem çok genç yaşta vefat ettiği için, bakımsızlıktan ortaokula bir yıl devam ettim fakat okuyamadım. O yılsonunda rahmetli babam İzmir daha iyi olur diyerek bizleri İzmir'e getirdi. Bende daha çocuk yaşta çalışmaya başlamış oldum. İlk birkaç ay incir üzüm mağazalarında ayakçı olarak çalıştım sonra babam beni bir sanat öğrenmem için, Çankaya'da bir tabelacıya çırak verdi. Benim daha ilkokuldayken resme karşı merakım ve lütfu ilahi olarak becerim vardı. Orada daha bir yıl olmadan 4-5 çocuk içinde sivrilerek dükkanda kalfa gibi muamele görmeye başlamıştım. O yıllarda yazılar yağlı boya ile değişik çeşit ve boyalarda elle yazılmaktaydı. Ustamız yağlı boya resim ve tablolar da yapmaktaydı. Fakat bizler daha çocuk olmamıza rağmen onun resimlerini hiç beğenmezdik. Bizim dükkanımızın üstünde başka bir tabelacı ve ressam usta vardı, onun resimlerine ise bayılırdık. Bana resim konusunda o ustamızın daha çok faydası olmuştur.

Orada çalışmaya devam ederken, yukarıdaki ressam ustamızın, yeğeni İstanbul'dan gelip İzmir'de evlenerek buraya yerleşmişti. O zaman yapacak bir işi yoktu, o da dayısından biraz yazı ve resim öğrendiği için, ustam

bana yeğeniyle beraber tabela işini yapmamızı teklif etti. Bende ona karşı olan sevgi ve hürmetten dolayı kabul ettim. Yeğeni evli ve birde çocuğu olmuştu ayrıca benden 8 yaş büyüktü. O yüzden ustamız bana “Şefik sen ondan hem yaşça küçüksün hem de o evli ve birde çocuğu var, onun için o 60 alsın, sende 40 al” dedi. Tabii ben yine doğru olanın bu olduğunu bildiğim için, hemen evet dedim.

Herhalde o yaştaiken böyle şeyleri bize lütfeden Rab-bim önümde benim hayatımın değişmesine sebep olacak yollara bizleri koydu. Yeni işimizde 4-5 ay kadar olmuştu beraber gayet güzel anlaşarak ekmek paramız çıkı-yordu. Bir gün bu yeni abim bana şöyle dedi. “Bak kardeşim ben daha önce İstanbul-Beykoz’da Shell fabrika-sında yıllarca usta olarak çalıştım. Şimdi oradan yine beni iş için çağırıyorlar, gidip bir görüşeyim” dedi. Ben-de tamam diyerek iki ustamın yanında yine tabelacılığa devam ettim. O abi birkaç gün sonra sevinç içinde geri geldi. Onunla Ege ve Akdeniz bölgesinde yeni Shell benzin istasyonları ve servisleri kurma işini taşeron ola-rak yapması için anlaşmışlar. Ben o zaman 15 yaşlarındaydım, bana “Şefik sana öyle bir meslek öğreteceğim ki senin hayatını değiştirecek” dedi. Ona bir miktar para da vermişler, hemen lazım olan takımları düzerek ilk işimiz olan Aydın yolunda bir benzin istasyonunun kurulu-munu yaptık. Sonra ben askere gideceğim yıl olan 1964

yılıının Eylül ayına kadar zannediyorum 30-35 tane benzin istasyonu ve servis kurduk. Biz işleri yaparken, ayın 30 günü orada çalışmıyorduk, en fazla 15-20 gün dışarıda sonra yine İzmir'de oluyorduk. Tabii ben yine o zamanlar tabela ve resim işine devam ediyordum. Bu arada ben resim sanatında Bi'iznillah oldukça iyi bir mesafe kat etmiş oldum, her iki ustamda bana övgüler yağdırıyordu. Biz o zamanlar Alsancak'ta daha çok peyzaj ve natürmort olarak yaptığımız tabloları yol boyunca duvar kenarında sergiler daha çok turistlere satış yapardık. O zamanlar bize göre onlardan kazancımız çoktu. Bu arada DYO boya fabrikası reklamı olsun diyerek, Fuar içinde yağlıboya resim sergisi açıyordu. 1963 yılında 2. Resim sergisine bende bir 40x60 ebadında duralit üzerine natürmort bir tabloyla katılmışım. O yıl Türkiye'nin yaşayan meşhur ressamlarının hepsi de katılmıştı. DYO sergiden sonra katılan 71 tablodan 4 tanesini müzesine koymak üzere satın almıştı. O dört tablodan birisi benim tablo olmuştu. O çerçevesi dahi olmayan tabloma o gün 250 tl. vermişlerdi ki, benim yaşımda birisi için çok onur verici bir şey olmuştu.

Neyse benim resim yapmam (takriben 15 yıl kadar hariç) hiç durmadan bugüne kadar devam etti. Fakat askere kadar 5 yıl Shell benzin istasyonları kurmak beni çok geliştirdi ve makine işine girmeme vesile oldu. Askerden geldikten sonra yeni evlenmişim bu seferde Shell firma-

sı Mersin'de mutfak, sanayi ve piknik LPG tp dolun tesisi kurmuşlar, bu işi bana oğreten ustamı fabrika müdürü olarak beni de o güne göre çok yüksek bir maaşla teknik müdür olarak aldılar. Orada 6 yıl çalıştım, fabrika sahipleri benden son derece memnundular, hatta benim ustam oradan İstanbul'a dönmek için ayrılınca, bende iki ocuk da olunca İzmir'e dneyim diye söyledim, onlar bana gel seni fabrika müdürü yapalım demelerine rağmen, ben 1973 eylül ayında yine İzmir'e döndüm. 3 yıl kadar değişik ticaret işlerinde çalıştım fakat ticaret işi bana uymadı.

Sonra bir metal ambalaj işinden teklif geldi bende hem makine işi ve hem de sigortamı tamamlayayım diyerek orada çalışmaya başladım. Orada ayrıca bir sanat daha oğrenmeme sebep oldu, teneke ambalaj üzerine litoğraf baskı yapan büyük bir fırını olan matbaa makinası alındı. Bi'iznillah benim iyi bir makineci ve ressam olmam matbaada iyi bir usta olmama vesile oldu. Orada 14 yıl çalıştım, emekliliğim dolduğu için oradan da ayrıldım. Fazla boş durmadan bu seferde Erzurum'dan gazete matbaası kurulması için bana teklif geldi. Bende ocuk çocuğu toplayarak oraya gittim. Matbaayı kurarak 3 yıl da orada müdür olarak kaldım. Sonra bu seferde 1994 yılında Azerbaycan'dan Bak'den teklif geldi yine orada gazete matbaası kurmak için gittim. Orada 1 yıl kaldım, oradayken Türk Cumhuriyetleri 1991 de Rusya'dan ay-

rıldıkları için, kril alfabesinden latin alfabesine geçerek kendi ders kitaplarını basmak için, beni bu seferde Türkmenistan'dan çağırdılar. Oraya giderek onlarla görüştüm 1996 yılı ocak ayında oraya gittim. Orada da onların işini kurarak sonra oraya gelmiş olan Türk arkadaşlarla hep beraber ticaret işine atılalım diyerek birkaç tane mobilya mağazası açtık. Başta çok güzel işler yaptık, fakat sonraları oranın devlet idaresinden kaynaklanan problemlerden dolayı, benim gibi birçok arkadaş ta işlerini bırakıp oradan ayrılmak zorunda kaldık.

Ben 2001 yılının son günlerinde oradan ayrılarak yine İzmir'e geldim. Bu gelişimden sonra, 29 yaşında başladığım namazımı hiç ara vermeden kılıyordum. Fakat dinimi daha iyi öğrenme fikri her zaman aklımda vardı fakat çok çalışmaktan (bahane olamaz amma) pek öğrenememişim. Bu defa etrafımdaki hocaların vaazlarına ve yazılan dini kitaplara bakınca hiç tatmin olmadım, yazılanlar ve anlatılanlar adeta bir ticaret işine dönmüş gibi gördüm. İşte o zaman takriben 18-20 yıl önce kendi kendime "bütün bunlar İslam dinini nereden öğreniyorlar" diye sordum.

Tabii cevabı malumdu, önce Kur'an sonra Kur'an'a ters düşmeyen hadisler ve geçmiş İslam alimlerinin eserleri, Peygamberimizin hayatı, mümkün olduğunca İslam tarihini okumak. Hamdolsun okuduğumuzu anlayacak

kadar akli Rabbimiz bize lütfetmiş diyerek başladık okuyup öğrenmeye. Takriben 18-20 senedir okuduklarımızdan devamlı notlar alarak birçok insanlara okumaları için yazarak fotokopiyle çoğaltıp dağıttım. Son 15 yıl kadar da ilk bilgisayarı alarak onda yazıp sosyal medyayı yalnız imani konularda anlatmak için kullandık. Bu arada 2011 ve 2013 yılları arası İnternet gazeteciliğinde yayın yapan Haber Tempo gazetesinde köşe yazarı olarak kırktan fazla makale yazdım, onlar bugün dahi Google den adımla yazarak okunmaktadır. Sonra oradan ayrılarak yine sosyal medyada kendime ait ve birçok guruplardan onların istemesiyle yazılarımı yayınladım. Son 3 yıldır sosyal medyadan ilgimi keserek, araştırma, inceleme ve yorumlarımı bir araya getirip kitap basmaya karar verdim. 1. Kitabım, “Ben neyim, Nereden geldim, Geliş gayem nedir, Nereye gidiyorum” 2. Kitabım ise, “Senin ve Benim kafama Takılan sorular” dır. 3. Kitabım ise İnşaAllah 1-2 yıl sonra tamamlanacaktır.

Bu iki kitabımın basılmasında bana maddi destekte bulunan önce manevi oğlum Merdan’a ve diğer kardeşlerime çok teşekkür ediyorum, böyle hayırlı bir işte muhakkak onlarında hisseleri olduğuna inanıyorum, Allah da onlardan razı olsun İnşaAllah.

EVVELDEN BERİ SORULAN BİR SORU MÜSLÜMANLAR AVRUPA'DAN NEDEN GERİ KALDI?

İlk ayeti "İKRA" (oku) diyen bir dinin mensupları olan Müslümanların, cahil ve bilgisiz olmaları asla kabul edilemez bir şeydir. İslam dini, ilme ve ilimle uğraşmayı bir ibadet kabul etmiştir, o yüzden ki Kur'an yeryüzünü şereflendirdikten sonra, en büyük bilim adamları hep Müslümanlardan çıkmıştır. Ortaçağ Avrupası bağınaz dinden ve ilimden uzak karanlık bir halde yaşarlarken, Müslüman ülkeler medeniyetin ve bilimin keyfini çıkarmakta idiler. Batı bunu fark ettiğinde her zamanki kapkaççı ve bencil politikalarıyla, bu ilmi buluşlara el koyarak gerçek sahiplerini hep dünyadan gizlemeye çalıştı ve yok saydı. Fakat gerçeklerin üstü hiçbir zaman örtülemeyeceğinden, zamanla bazı karakterli araştırmacılar ve bilim adamları sayesinde, bu hakikatler gün yüzüne çıkmış oldu.

"İslamın güneşi Avrupa'nın üzerinde" Kitabının yazarı olan, şarkiyat ilimleri üzerinde ki çalışmalarıyla bilinen Dr. Sigrid Hunke diyor ki: "Bugünkü Avrupa medeniyetinin çekirdeği 900 yıllık bir İslam medeniyetinin devamıdır. Avrupa medeniyetinin başlangıç tarihinin başında, Endülüs Devleti ile Avrupa'nın içinde gelişmiş ve bugünkü Avrupa medeniyetini doğurmuştur." Hunke, kitabının bir kısmında şöyle demektedir, "6. y. yıldaki Bağdat'ta bulunan hastanelerde ki teşhis, tedavi ve hasta bakımları günümüzdekine yakın bir şekildeydi" demektedir.

Dünya medeniyetine ilk tohumu eken binlerce İslam ve Türk bilim adamlarından bazıları şöyledir...

-- Cabir İbni Hayyan (721- 815) Batılılar Geber diye tanır, Harun Reşid'in sarayında onun yanında çalışmalarını yapmıştır, Atom bombası fikrinin babasıdır, kimya, fizik, tıp, mekanik, mantık, felsefe ile alakalı yüzlerce eseri olduğu söylenmektedir.

-- El Cahiz (779-869) Botanik, zooloji, edebiyat ve hayvan psikolojisine ait eserleri vardır.

-- Et Taberi (770-850) Matematik, tıp, felsefe ayrıca İslam tıp bilimcileri arasında özel bir yeri vardır, en meşhur eseri bir tıp ansiklopedisi olan, Firdefsül Hikmedir.

-- Sabit İbni Kurra (835-902) Matematik, astronomi ve mekanikle ilgili birçok eseri vardır. Difransiyel hesaplarını Nevton'dan çok daha önce bulan ilim adamıdır.

-- El Kindi (796-866) Batılılar Alkhindus diye bilirler. Din, matematik, felsefe, tıp, astronomi, anatomi, göz hastalıkları, patoloji ve tüm eczacılık dallarında temel eser olan kitapları 270 civarında ilmi eseri vardır. Dünyadaki en büyük 12 bilim adamı içindedir, batılılara çok büyük tesiri olmuştur.

-- Er Razi (805-925) Batılıların Rhazes dedikleri Razi, tıp ilminde İbni Sina'dan sonra ikinci büyük tabiptir. Kimya dalında ve tıpla ilgili 184 adet eseri olduğu söylenmektedir.

-- El Battani (858-929) Astronomi ve Astrolojiyle ilgili birçok eseri vardır ve Latinceye çevrilip İtalya'da yayınlanmıştır.

-- El Farabi (870-950) Felsefe, psikoloji, siyaset, tıp, botanik, zooloji, fizik ve müzik alanında birçok eseri vardır ve birçoğu Latinceye çevrilmiş ve batının çok faydalandığı bilim adamlarından birisidir. Müzik alanında da, Müslümanların yaptığı müzikler ve müzik aletleri, yüzyıllarca Avrupa'yı etkilemiştir. İlk müzik ölçülerinin de Müslümanlar tarafından yani, Farabi tarafından bulunup yazılarak, insanlık alemine sunulmuştur. Farabi, ilimleri fizik, matematik ve metafizik ilimler diye e ayırmıŐtır. Onun bu metodu, Avrupalı bilginler tarafından kabul edilmiştir. Müzik alanında da, dünyada ki büyük müzik dahileri içinde kabul edilen, Osmanlı döneminde yaşamış olan, Abdulkadir Meragi, Itri ve Dede Efendidir.

-- İbni Musa ve OĞulları: 9. y.y.lda Bağdat'ta yaŐamıŐlardır, üç oğlu ile beraber Bağdat'ta Dünya'nın ilk rasathanelerini kurduklarını, Sigrid Hunke kitabında bildirmektedir. Astronomi, geometri, makina, mekanik ve mühendislik alanlarında birçok eserleri olup, bugünkü otomasyonun babası sayılan Sibernetik ilmiyle ilgilenmiŐler, suyla kendi kendine çalışan prototif makinalar yapmışlardır. Daha geniş bilgi, Tubitak'ın çıkardığı Bilim ve Teknik dergilerinin eski sayılarında mevcuttur.

-- İbni Firnas (---888) Endülüs'te doĐmuŐ olup, mekanik, kimya, edebiyat, müzik ve astronomi dallarında birçok eserleri olup, ayrıca yine birçok keşif ve icatları da vardır. Abbas İbni Firnas, Dünya' da uçmayı fikir eden ve deneyen ilk bilim adamıdır. Yaptığı kanatlarla İspanya-

nın Cordoba şehrinde, ilk defa uçma denemesi yaparak havada bir kaç dakika uçabilmiş, fakat sonra düşerek belini kırmıştır. Bunun üzerine bir daha denememiştir. Firnas'ın bu başarısından 6 asır sonra 15. y.yılda yine onun eserlerinden faydalanan, Leonardo Vinci uçmak için birçok çizimler yapmış fakat hiç denenmemiştir.

-- Havarizmi (---863) Matematik, coğrafya, astronomi, kronoloji ile ilgili birçok eserleri vardır ayrıca Cebir'i bulan ilk alimdir. Birçok eserleri Latince'ye çevrilip basılmış ve 18. y.yıla kadar Batıda üniversitelerde ders kitabı olarak okutulmuştur.

-- İbni Vahşiyya: 9. y.yılda İspanya'da yaşamış büyük ziraat ve botanik alimdir.

-- Ali İbni Rıdvan (998-1167) Avrupa'da Rodahom olarak bilinir, astroloji ve tıp alanında eserleri vardır.

-- El Biruni (973-1051) Batının çok iyi bildiği ve bulunduğu asra, Biruni asrı dedikleri Dünyanın en büyük alimlerinden biridir. Dünya'nın kendi eksenini etrafında döndüğünü, ve yuvarlak olduğunu bulan ilk alimdir, aynı şeyi kendisinden 6 asır sonra söyleyen Galile, engizisyon mahkemelerince müebbet hapse mahkum edilmiştir. Esasen yalnız bu hadise bile, İslamın ve batının bilime nasıl baktığının bir göstergesidir. Bütün asırlarda İslam bilim adamları, buldukları devrin hükümdarlarının himayesinde ve çok büyük bir hürmetle karşılanırdı. Halbuki, orta çağ Avrupa'sına bakıldığında, onların din adamları tarafından nasıl aşağılandığı, cahilce bağnaz bir şekilde zorbalıkla nasıl susturuldukları bilinmek-

tedir. Neyse biz yine konumuza dönelim, Biruni Ümit burnunu, Japonya ve Amerika'nın varlığını, ilk keşfeden bilim adamıdır. Milletlerin karakter, etnoloji, ve sosyal yapıları, astronomi, uzay matematiği, farmakoloji, fiziki coğrafya, dinler tarihi, jeoloji, konusunda yazmış olduğu 180 adedi aşan eserleri bulunduğu bildirilmekte olup, bir çoğu Latinceye çevrilmiş ve asırlardır Batıda okunmaktadır.

-- Ebul Vefa (940-998) En büyük matematikçilerden biridir, trinometri, tanjant, kotanjant, sekant v.s. hesaplamalarını bulan ilk alimdir. Ayrıca, astronomi ile de ilgili eserleri vardır.

-- İbnul Heysem (965-1039) Batılılar, Alhazen diye bilirler, eserlerinin çoğu Latince ve İbraniceye çevrilmiştir. Batı bilimine en çok tesiri olan alimlerden biridir, kimya, fizik, matematik, optik ve astronomi dalında, ayrıca İslam bilim tarihiyle de ilgili bir çok eserleri vardır. Avrupa, ilim, kültür ve sanat alanında karanlık günler yaşarken, bu mevzuda en çok faydası olan alimlerden biridir. Batı onu, "fotoğraf makinasının babası" olarak ta bilir. İbnul Heysem, optik te gölgenin nasıl meydana geldiğini araştırarak, fotoğrafın ilk modelini karanlık odada deneyen ilk bilim adamıdır. 2010 şubat ayında Londra'da açılmış olan İslam alimlerine ait 1001 buluş sergisi, Bilim müzesinde sergilenmiştir. 7. y.yıl ile 17. y.yılları arasında yaşamış olan İslam ve Türk bilim adamlarının eserleri, icat ve buluşları yüzbinlerce kişi tarafından ilgiyle ziyaret edilmiştir.

-- İbni Hazm (994-1064) İspanya'da doğmuştur, dil bilgisi, kelimeler, tarih ve fıkıh alanında birçok eserleri mevcuttur.

-- İbni Yunus (---1009) Büyük bir matematik ve astronomi alimidir, bunlarla ve trigonometri ile ilgili eserleri mevcuttur.

-- İbni Sina (980-1037) Dünyanın bildiği en büyük tıp alimlerinden biridir, tıpla ilgili eserleri Batıda 6 asır ders kitabı olarak okutulmuştur. Batılılar onu Avicenna diye bilirler, tıptan başka felsefe ve bütün ilimlerle ilgili yüzden fazla eser bırakmıştır. Dünya ilmine katkısı olan en büyük alimlerden biridir.

-- El İdrisi (1100-1165) Endülüste doğmuştur, Piri Reis'ten de önce Dünya haritasını ilk çizen İslam alimidir, coğrafya ve eczacılıkla ilgili eserleri vardır.

-- El Karaci (1019-1129) En meşhur matematikçilerden biridir, 18. asırda eserlerinin bir kısmı Almancaya çevrilmiştir.

-- Ez Zerkali (1029-1087) Batıda Arzachel olarak bilinir, İspanyada Kurtuba şehrinde doğmuştur, en büyük müslüman astronomi alimleri arasındadır, ayrıca matematik, trigonometri üzerine yazılmış eserleri de vardır, eserlerinin çoğu Latince ve İbraniceye çevrilmiştir.

-- İbni Rüşd (1126-1198) Batı dünyası Averroes diye tanınmaktadır. İspanyanın Cordoba şehrinde doğmuştur. Önce hukuk ve tıp tahsili yapmıştır, Aristo'yu batıya tanıtan odur, fizik ve metafizik kitaplarını şerh ederek batıya tanıtmıştır. Kendisinin Latince ve İbraniceye çevrilmiş bilhassa fizik, astronomi ve tıbaa ait birçok eseri

vardır, aynı zamanda da iyi bir ekonomisttir, ilk defa para yerine çek kullanmayı düşünen odur.

-- Ömer Hayyam (1038-1123) Büyük bir İslam matematik ve geometri alimidir, aynı zamanda meşhur bir şairdir. Bugün halen İran'da kullanılmakta olan Celali takvimini icat etmiştir. Günümüze kadar gelmiş 12 eseri mevcuttur.

-- Et Tusi (1201-1274) Türk İslam aleminin son devir ansiklopedik alimlerinden biridir. Matematik, astronomi, fizik, mantık, felsefe, kelim ve ahlak üzerine yazılmış eşsiz eserleri vardır.

-- Kutbüddin Şirazi (1236-1311) İslam aleminin eşsiz alimlerinden biridir, tasavvuf, tıp, astronomi, matematik, fizik dallarında yazılmış birçok eseri vardır.

-- Muhyiddini İbnul Arabi (1164-1240) İspanyada doğmuştur, iyi bir dini tahsil almıştır, Şeyhül Ekber diye bilinir, tasavvufla ilgili birçok eseri vardır. Edison hayatını yazdığı kitabında kendisinden üstadım diye bahseder, elektrik ampulünü bulmada onun eserlerinden ilham aldığını yazmaktadır. Ayrıca yakın tarihte NASA'nın Marsta yaptığı keşiflerde İbni Arabinin asırlar önce kitabında bahsettiği bir hakikati keşfetmiştir.

Bilim ve Astronomi 3 Şubat 2019.

Muhyiddin-i Arabi, Allah'ın izniyle kainatta izin verilen yerlere kadar Tayyı Mekânla gezen kutuplardan biridir. Gezip gördüğü yerlerde geleceğin insanlarına Mars'ta olduğu gibi Selam ve benzeri izler bırakmıştır. Hatta gezdiği yerlerin tamamını "Hakikat Arzı" olarak nite-

lendirmiştir. Futuhat-ı Mekkiye adlı eserinin 1.cilt 8.bölümünde bu gezilerinden bundan bahsetmiştir. Aşağıdaki koordinatlar, Google Earht'ın 5.1 sürümünde Mars'ın güney kutup bölgesinden alınmıştır.

GOOGLE MARS KOORDİNATLARI:

85'47 37 91 G 3 25 07 10 D

85'43.53.35 G 2 47.56.46.D

85'43 09.66 G 2 38.40.67 D

Bu yazı, Arapça "Es-Selam" olarak açık bir şekilde görülmektedir. Bu yazının yan bölümlerinde de yine hilâller bulunmaktadır. Muhyiddini Arabi, bakın eserinden bu durumu nasıl açıklıyor: "İnsanoğlu bir gün gelecek uzayda seyahat edecektir. Merih'e uğradıklarında benim onlara bırakmış olduğum bazı iz ve işaretleri göreceklerdir. Orada bembeyaz kafurdan bir yere girdim içinde çeşitli mekânlar vardı. Birisi, ateşten daha sıcaktı. İnsan, onun içine girer ve o ateş, insanı yakmaz. Orada bazı mekanlar ılık bazı mekanlar soğuktu..."

-- İbni Şatir (1304-1376) En büyük astronomi alimlerinden biridir, birçok astronomi aleti yapmış olup, bir sürü de yazılı eserleri vardır.

-- Uluğ Bey (1394-1449) Timurun torunudur, hükümdar olan babası tarafından Horasan ve Maverannehir bölgesinin hakani olur. Sonra hükümdar olduktan sonra, devrin birçok ilim adamını etrafında toplayarak, 1422 yılında Semerkant'ta hala kalıntıları müze olarak bulunan, meşhur rasathanesini kurmuştur. Doğu ve Batıda astro-

nomi sahasında, el kitabı gibi kullanılan eşsiz bir eseri mevcuttur.

-- El Kaşani (---1436) Matematik, tıp, ve astronomi alimidir, Semerkant'ta Uluğ Bey ile beraber çalışmıştır. En meşhur eseri, Miftahül Hisab devrinin en büyük matematik eseridir.

-- Ali Kuşçu (---1474) Dünyaca ünlü astronomi ve matematikçi Türk bilim adamıdır, uzun müddet Uluğ Beyin yanında rasathane müdürlüğü yapmıştır, Uluğ Bey öldükten sonra, İstanbul'a Fatih'in yanına gelerek, onun himayesinde ilmi çalışmalarına devam etmiştir. Ve ölümüne kadar İstanbul'da kalmıştır, kabri oradadır. Amerikalılar ilk aya gittiklerinde, orada bir bölgeye onun adını vermişlerdir. Matematik ve astronomi ile ilgili eserleri vardır.

-- Akşemseddin Hazretleri (1390-1459) Fatih'in hocalığını yapmıştır, Pastör'den çok önce mikrobu keşfetmiştir, tıp ve tasavvufla ilgili eserleri vardır.

-- Fatih Sultan (1432-1481) Dünya tarihini değiştiren en büyük hükümdarlardan ve bilim adamlarından birisidir, dünyada en büyük topları ve ilk havan topunu yapmıştır. Ve makinalarda yağla soğutma sistemini keşfetmiştir.

-- Piri Reis (1465-1553) Bütün dünyanın tanıdığı en meşhur Türk bilim adamlarından biridir. 2. Beyazıt ve Yavuz Sultan Selim devrinde Osmanlı Donanmasında, amiralliğe kadar yükselmiş iyi bir matematikçi, deniz coğrafyası ve haritacılıkta eserleri vardır, bütün dünya onu çizmiş olduğu meşhur dünya haritasıyla tanınmaktadır.

- Ali Bin Abbas: 1000 yıl önce ilk kanser ameliyatını yapan bilim adamıdır.
- İbnün Nefs : İlk küçük kan dolaşımını bulan tıp alimidir.
- İbnu Yunus : Galileden önce sarkacı bulan alimdir.
- İbnu Cessar : Günümüzden 900 yıl önce cüzzam hastalığını ve tedavisini bulan alimdir.
- Ebu Maşer : Med ve cezir hareketlerini keşfeden ilk bilim adamıdır.
- Hazini : Nevton'dan önce yerçekimini bulan, ve teraziler hakkında bilgi veren alimdir.
- Kamber Vesim : Verem mikrobunu Robert Koh'tan 150 yıl önce bulan bilim adamıdır.
- Müslüman bilim adamları, birden ona kadar rakamları ve bilhassa sıfırı bulmasalardı, şu anda yeryüzünde bilim ve teknoloji adına hiç bir şey olamazdı.

- Dünya'da ilk mekanik saatler, Harun Reşid zamanında İslam alimleri tarafından icat edilmişlerdir.
- Reyhan El Biruni: Deneysel mekanik, statik, dinamik denge teorisinin kurucusu, özgül ağırlık tayinini yapmış, klasik fiziğin temellerini yazmış, Galile ve Nevtona yol gösterici olmuş büyük bir ilim adamıdır.
- Cabir Bin Aflah: Elementel astronomi kitabının yazarı, yer bilimci, jeodizi ilminin kurucusu ve en büyük matematik alimlerinden biridir.
- Hazerfen Ahmet Çelebi: Bin ilim sahibi demektir. (1609-1640) Kendi yapmış olduğu kanatlarla, İstanbul Beyazıt kulesinden atlayarak uçup İstanbul boğazını geçerek karşı tarafa bugünkü adı Doğançılar olan semte

kazasız bir şekilde inmiştir. Dünyada 6-7 km. lik bir uçuşu kusursuz olarak uçabilen ilk insan ve Türk bilim adamıdır. Bunlara ait geniş bilgiler, ansiklopedilerde mevcuttur..

-- Lagari Hasan Çelebi: 1633 yılında 4. Murad'ın huzurunda sarayın bahçesinde, kendi yapmış olduğu 7 kollu roketle, yakıt olarak ta barut macunundan hazırladığı karışımı, ateşlemiş ve takriben 300-350 mt. kadar yükselip, düşüş anına geçerken üzerinde bulunan kanatlarla sarayın bahçesine yumuşak bir inişle geri dönmüştür. Padişah, kendisine değerli hediyeler vererek ödüllendirmiştir. Ve yine Dünyada roket yaparak uçan ve sağlam bir şekilde yere inen ilk Türk bilim adamıdır. Weckly Word, News dergisi, Norveçli bilim adamı Rovvafik, ilk uzay roketini Türk'lerin icat ettiğini batı dünyasına kabul ettirmiştir. Batının bu ve buna benzer şeylerden hiç bahsetmemesi tamamen kıskançlık ve ideolojik bir meseledir, kaldı ki, esas acı olan bizim aydın kesimimiz ve halkımız bu gerçeklerin ne kadarını bilmektedir?

--İlk deniz altı: Osmanlılarda "Tahtelbahir" denilen denizaltı, ilk defa Sultan Üçüncü Ahmet Han devrinde, Tersane baş mimarı İbrahim Efendi tarafından yapılmıştır. Timsah şeklindeki denizaltının, deniz yüzeyine çıkıp tekrar denize dalması, Sultan Üçüncü Ahmet Han'ın çocuklarının sünnet merasimine tesadüf ettirilmiş ve bütün İstanbul halkı hayretle bu gösterileri seyretmişti. Denizaltı ilerleyerek padişahın bulunduğu yönde durmuş ve selamlama merasiminden sonra tekrar denize

dalmıştı. Bu merasim esnasında batıp çıktıktan sonra denizaltının baş kapısı tarafından beş asker çıkararak bu muhteşem icadın maharetlerini göstermeye muvaffak olmuşlardı.

-- Bugün, İstanbul Süleymaniye Kütüphanesinde dünyada bir eşi daha olmayan el yazması, 300 bin cilt tek nüsha ilmi eser vardır. Bugün hala maalesef bizlerden çok yabancı ilim adamları tarafından tetkik edilmektedir. Böyle bir tetkik neticesinde tahminen 40 yıl kadar önce, Tubitak'ın çıkarmış olduğu Bilim ve Teknik dergisinde, çıkan bir yazıda, Süleymaniye Kütüphanesinde bir ilmi eseri inceleyen yabancı bir bilim adamının beyanatı yayınlanmıştı. O yazıda günümüzden 700 yıl önce, yani Avrupa'dan da 500 yıl önce petrolle çalışan motorun projesini ve çizimlerini yapmıştır. Ebul İzz namında ki bu Türk bilim adamını, o yabancı araştırmacı yüzünden belki Avrupalıların çoğu bundan haberdar olmuşlardır, ama bizlerin yüzde kaç bu haberi duymuş olabilir?

Burada ki en mühim mesele şudur, bizim ecdadımızın bizlere miras bıraktığı bu muhteşem ilmi eserlerin içindkilerden hiç birimizin haberi olmaması ve içindkileri bizlere yabancıların bulup haber vermesidir. Devamla, 12. y.yılda yaşamış olan, bir adı da El Cezari olan bu Türk bilim adamının, teknoloji dünyasına hediye ettiği birçok icatlarından bazıları şunlardır: İçten yanmalı motordan başka, döner manivela sistemi ile buna benzer, günümüzde kullanmakta olduğumuz birçok otomasyon

sistemleri ve döner sistemleri ileri harekete çeviren sistemler. Ağır nesnelere kaldırmak için kullanılan manivela sistemleri, bisiklet ve benzeri icatlar. Bütün bunlar bu meşhur Türk bilim adamı tarafından icat edilerek, insanlığın hizmetine sunulmuştur.

Müslüman ilim adamlarının insanlığa hediye ettikleri ilklere bazıları.

-- Ameliyat: Ünlü Dr. El Zehravi, yaklaşık 1000. yıllarında 1500 sayfalık resimli tıbbi ameliyatların içeriğini anlatan bir ansiklopedisi 500 yıl boyunca, Avrupa'da doktorların başvuru kitabı olmuştur. Ayrıca, El Zehravi'nin birçok keşifleri arasında, kedi barsağından ameliyat ipini, ilk sezeryan ameliyatını, ilk forsepsiyi sayabiliriz.

-- Diş fırçası: İlk diş fırçası diyebileceğimiz, misvak bitkisinin köklerinden yapılmıştır ve halen de İslam ülkelerinin çoğunda kullanılmaktadır. Peygamberimiz s.a.v. döneminde onun tavsiyesiyle kullanılmaya başlanmıştır. Misvak bitkisinin salgıladığı bir takım salgular ağız sağlığına çok faydalı olduğu için, günümüzde misvaktan diş macunu üretilmektedir.

Hastaneler: Dr. Sigrid Hunke, eserlerinde 9. y.yılda Bağdat'ta kurulmuş olan muhteşem hastanelerden bahsetmektedir. Bundan başka yine 9. y.yılda Kahire'de aynı şekilde kurulan Ahmet Bin Tolun hastanesiydi, o günkü teknolojiyle en mükemmel bir şekilde hastalara, ücretsiz olarak bakım ve tedavileri yapılmaktaydı.

Mart 2010 yılında Londra'daki Bilim Müzesi'nde açılan bir sergide İslam alimlerinin buluşları tanıtılmıştı. Sergi, İslam dünyası ve Batı'nın medeniyetler çatışması içinde olduğu yolundaki genel kanıyı çürütecek nitelikteydi. Londra'daki Bilim Müzesi'nde yeni açılan sergi, "1001 Buluş: Bilim ve Teknolojinin 1000 Yıllık Serüveni" Müslümanların Mirası" adını taşıyordu.

Sergiyi gerçekleştiren Bilim, Teknoloji ve Medeniyet Vakfı (FSTC) Başkanı Prof. Dr. Salim Al-Hassani, İslam medeniyetinin bilim ve teknolojiye yaptığı katkıyı gelecek kuşaklara aktarmak için serginin büyük önem taşıdığına dikkat çekerek yaptığı konuşmada, bir bardak kahve, latte, kapuçino ya da espresso, birçok kültürün ayrılmaz parçasıdır. Kahve, ilk kez Arap Yarımadası'nda, bugünkü Yemen'de içecek olarak kullanılmaya başlamıştı. Manchester Üniversitesi'nden Profesör Salim El Hasani, kahve çekirdeklerinin Yemen'e Etiyopya'dan getirildiğini söylüyordu. Hasani, "Kahve, İslamiyet'in ilk yıllarında, çobanlık yapan Halit adlı Etiyopyalı bir genç tarafından keşfedilmişti." diyordu.

Halit, koyunlarının severek yediği kahve çekirdeklerini, Yemen'e götürmüş ve çekirdeklerden burada içecek yapılmış. 7'inci yüzyıldan bu yana İslam dünyasının birçok buluş ve keşifle medeniyete çok büyük katkıları olduğu bilinmektedir. Profesör Salim El Hasani şöyle devam ediyor: "Bunlardan biri, üniversitelerin kurulması. 850 yılında Fas'ın Fez kentinde Fatma El Firhi adında genç

bir kadın, bugün bildiğimiz anlamda çeşitli dallarda dereceler veren ilk üniversiteyi kurmuştu.”

Bugün Arap sayıları olarak kullandığımız rakamların geçmişteki adları farklıydı. Hasani, “1,2,3,4 gibi bugün kullandığımız rakamlara Arap sayıları deniyor ancak Araplar o zamanlar bunları Hint sayıları olarak adlandırdı,” şeklinde konuşuyordu. Sıfır rakamının mucidi de Müslüman Araplardır. Sıfır, Arap bilim adamlarınca matematiksel denklemlerin ayrılmaz parçası olarak kullanılıyordu. Günümüzde ise sıfır ve bir, bilgisayar yazılımlarının ve daha birçok teknolojik gelişmesinin temelidir. Bi’iznillah bugün insanoğlu uzaya kadar gidebiliyorsa, muhakkak ki bunda en büyük sebeplerden birisi de sıfırdır...

Müslüman ilim adamları asırlardır, Kur’an’dan ve Kur’an’ın hayata geçmiş şeklini yaşayan, Peygamberimizin s.a.v. hadislerinden aldıkları feyzlerle, her zaman devirlerinin hep en akıllı ve en becerikli alimleri olmuşlardır. İncelendiğinde hemen, hemen dünyada ilim ve teknoloji adına ayrıca tarih, edebiyat, fizik, kimya, astronomi, matematik, tıp, felsefe, ekonomi ve benzeri ilim adına ne varsa devirlerinin en parlak yıldızları ve öncüleri olmuşlardır.

Burada yazmamızın mümkün olamayacağı kadar çok, binlerce Müslüman ilim adamları, buldukları asırlara ışık tutmuş, yol göstermişler, insanlık alemine maddi ve manevi her konuda faydalı olmuşlardır. Amma, en acı

olan şey onlardan sonra gelen nesilleri, hep birer kötü mirasyedi ola gelmişlerdir. Atalarından kalan bu muhteşem mirasa sahip çıkmamışlar, onların gittiği bilim yolculuğunu terk etmişlerdir. Ortada kalan bu değerli hazinelere de Batılılar sahip çıkarak, ecdadımızın başlatmış olduğu bu bilim yolculuğuna devam etmişler ve bugünkü duruma kadar gelmişlerdir.

Müslüman olmayan milletlerin yükselmesinde ayrıca daha birçok faktör vardır. Bunlardan birisi kendilerinde bulunan dünya sevgisidir ve kendi şahsi menfaatleri için ortaklarının menfaatlerini koruyarak, ortak işlerde birleşerek sabırla çalışıp başarıya ulaşmalarıdır. Yani dünya sevgisi ve şahsi menfaatleri için çok çalışmaktadırlar, bu yaptıkları işte Allah'ın Dünyada ki cari kanunlarına uygun olduğu için de Cenabı Hakk onları muvaffak etmektedir.

Çünkü ayeti kerimede şöyle buyurulmaktadır.

NECM/39 "İnsan emek ve gayretinin neticesinden başka şey elde edemez.."

Bu ayet, insanın Müslüman veya başka dinden veya ateist olmasına bakmadan çalışanın karşılığını göreceğini ifade etmektedir. Eğer böyle olmayıp ta, dünyada her işte yalnız Müslümanlar başarılı olurlar, diğer insanlar olamazdı. O zamanda dünya imtihanının sırrı kaybolurdu, herkes şahsi menfaati için Müslüman olurdu, aklını kullanmazdı. İkinci faktörde, Müslümanların dünya hayatından çok, ahiret hayatına ehemmiyet vermelerinin-

dendir. Çünkü dinimiz de, dünya hayatına çok gönül vermememizi, burasının ahiret hayatını kazanmak için bir durak, geçici bir yer olduğunu, insanın bu yolculukta esas varacağı sonsuz bir hayatın var olduğunu, ahiret yurduna, sonsuz nimetlerin olduğu cennete bir bilet alma yeri olduğunu bize bildirmektedir.

Yani, burada dünyanın değeri kadar dünyaya, ahiretin değeri kadar da ahirete çalışmalıyız. Bir de şurası vardır, “Zannetme ki Müslümanlar dünyayı sevmiyorlar veya düşünmüyorlar ve o yüzden bugünkü fakir duruma düşmüşler” bu zanda yanlıştır, bilakis Müslümanlar dünyayı fazla sevmeye başladıkları için fakirliğe düşmüşlerdir. Çünkü, “Müslüman’da hırs, sebebi hasarettir” yani, Müslüman bu dünyaya hırs gösterdikçe, daha çok zarar eder, ama zengin olurda kendisi mütevazi bir hayat yaşayarak, zenginliğini diğer insanların hayırına harcarsa, bu da Allah’ın onlara verdiği dünya malını, ahireti satın almalarına vesile olur. Meselenin bir başka yönü de şurasıdır, Müslüman’lar dinlerinden dolayı geri kaldı diyenlere cevaptır, bunu diyenler görmüyorlar mı ki Batının ve Avrupa’nın zalim devletleri altında olan sömürgelere, Asya’daki, Afrika’daki milletlere bir bakın İslam ülkelerinden çok daha aşağı ve fakirlerdir, ellerinde zenginlik adına ne varsa bu zalim ülkeler tarafından gasp edilmektedirler.

Bir diğer faktörde, her Müslüman rızkının yalnız Allah’tan geldiğine ve geleceğine inanırlar ve yalnız O’na güvenir ve dayanırlar, dolayısıyla iş hayatında da kimse-

ye pek müdana etmezler. “Benim rızkımı Allah veriyor” deyip, başka insanların sıkıntılarına çok katlanmak istemezler. O zaman da, uzun müddetli iş ortaklıkları devam edemez, iş hayatında da sabır ve zamanla işler büyür, bu şartlar da oluşmadığı için, Müslümanların çok büyük firmaları ve holdingleri de olamaz, istisnalar olsa da, onlar da Batıdakiler gibi 250-300 yıllık firmalar gibi uzun mazileri yoktur.

Bu meseleyle ilgili bir kaç faktör daha belirteceğiz, bunlardan biri de Avrupa'nın yücelmesinde, en büyük katkıları olan bu müthiş İslam alimlerinin onlarcası, Avrupa'nın ortasında, İspanya'da kurulan Endülüs devletinde doğmaları ve oralarda yaşamalarıdır.

Yine belki en büyük bir sebepte, takriben yaklaşık 2000 yıl kadar devam eden uzun bir zaman dilimi içinde, Çin'den başlayarak, bütün Asya'daki İslam ve Türk ülkelerinden Hindistan'dan geçip, bu yol üstündeki milletlerin keşiflerinden, icatlarından, kültürlerinden, medeniyetlerinden devamlı bir şeyler alarak, Avrupa'ya gelip bir bilgi ve kültür birikimine sebep olan İpek yoludur.

Bilim ve teknoloji dünyasında, Müslümanların ve Türk'lerin tesirlerinin bir açık göstergesi de şudur, günümüzde uzay yarışında iki büyük devlet vardır, biri Amerika diğeri de Rusya'dır. Rusya'nın bugünkü hale gelmesinde de mühim sebeplerden birisi şudur, uzun yıllar Asya'daki Müslüman Türk devletlerinin, Rusya'nın yönetimi altında kalması ve oralandaki çok zengin

kütüphanelerden istifade etmeleridir, bu da araştırıldığında görülecektir.

Şimdi de meseleye başka bir açıdan bakalım, son devrin en büyük İslam alimlerinden biri olan Bediüzzaman hazretleri, 1911 yılında Şam'daki Emeviye camiinde yaklaşık on bin kişiye yapmış olduğu tarihi konuşmasının mevzuu yine aynıdır. " Müslümanlar Batıdan neden geri kaldı" Bediüzzaman hazretlerinin, tespitlerinin bugün de geçerli ve ne kadar isabetli olduğunu göreceğiz. O günkü konuşmasında şöyle demektedir:

"Avrupa'luların yükselerek istikbale uçmalarıyla beraber, bizlerin maddi cihette orta çağda kalmamıza sebep altı çeşit hastalıktır"

--Ümitsizliğin içimizde hayat bulup dirilmesidir.:
Günümüzde ilim adamları bu mesele için şöyle demektedirler, "Her şeye pozitif olarak bakın, hiç negatif olarak düşünmeyin, çünkü muaffakiyetin bir sırrı da bu" derler. Zaten bu aynı zamanda İslami bir vasıftır, Yusuf suresi 87. ayetinde Cenab-ı Hakk şöyle buyurmaktadır, "...Allah'ın rahmetinden asla ümidinizi kesmeyiniz. Çünkü kâfirler güruhu dışında hiç kimse Allah'ın rahmetinden ümidini kesmez." demekte ve bunu bir kaç yerde tekrar etmektedir.

-- Doğruluğun, sosyal ve siyasi hayatta ölmesidir.:

Demektedir, bu meselede de insanımız, günümüze ideolojik bir nazarla bakmazsa, ne kadar isabetli olduğunu görecektir.

-- Adavete muhabbet.: Yani düşmanlığa sevgi beslemek, maalesef buda günümüzde çok benimsenmiştir, sosyal hayatımıza baktığımızda, insanların günlük yaşantıları içinde birbirlerine karşı hiç tahammülleri yoktur ve aralarında en ufak bir sevgi ve saygı kalmadığını görmekteyiz. Misal olarak, çoğu zaman trafikte hareket eden araçlar arasında olacak olan en ufak bir meselede veya buna benzer günlük yaşam içinde, insanların nasıl bir birlerine girdiklerini ve bazen de silahların dahi konuştuğuna maalesef şahit olabiliyoruz. Amma bu hal toplumumuzun her kesiminde, hatta halkın kaymağı mesa-besinde olan Mecliste bile olmaktadır. Yani aramızda birbirimize karşı, en ufak bir saygı, fikirlere hürmet ve hoşgörü kalmamıştır.

-- Ehli imanı birbirine bağlayan nurani bağları bilmek:

Bu da çok doğru bir tespittir, Cenabı Hakk, birçok ayette ve Hucurat suresinin 10. Ayetinde,

“Müminler sadece kardeşler. O halde ihtilaf eden kardeşlerinizin arasını düzeltin. Allah’a karşı gelmekten sakının ki O’nun merhametine nail olasınız.” diye buyurmaktadır. Bu konuda da Bediüzzaman hazretleri şöyle demektedir, “Bizlerin Allah’ı bir, Kitabı bir, Peygamberi bir, Kiblesi bir, ayrıca, Vatanı bir, Bayrağı bir, bir, bir...”

Biz biraz daha ilave edelim, aynı şehirde, kazada, köyde, mahallede oturanlar için yine bir sürü birler, yine milletçe bayramlarımız bir, sıkıntılarımız, sevinçlerimiz bir daha düşünürsek bu birleri daha da çoğaltabiliriz. Hatta misal olarak, insanoğlu her hangi bir sebeple başka bir gezegene gitmiş olsaydı, oranın sakinleri bize karşı her halde şöyle seslenirlerdi, “Hey dünyalılar siz şöyle geçin.” Derlerdi zannediyorum. Orada bırakın bizim milliyetimizi, ırkımızı, devletimizi sadece aynı dünyadan olmamızdan dolayı bizi öyle görürlerdi. Peki şimdi değişen nedir, sonra zaten bütün insanlar aynı ana ve babadan yaratılmadı mı..? Kendisinin bunun dışında oluştuğunu düşünenlere sözümüz yok, onlar bu saydıklarımızın dışında kalabilirler.

-- Çeşit, çeşit hastalıklar gibi gelişen baskı ve zulümdür.:
Bu meselede de vatanımızda ki bütün insanlara tek, tek bir sorabilseydik, hemen, hemen herkesin geçmiş günlerden kalma anlatacağı bir haksızlık, adaletsizlik, uğradığı bir zulüm ve baskı muhakkak vardır. (Hz. Üstad bunları söylediği yıllarda, maalesef bizler Türkiye’de olan baskı ve halka yapılan zulümleri, atalarımızdan hep dinleyerek büyüdük.) Buna biz demokrasi ve hürriyetin kısıtlanması da diyebiliriz. Bu durum bizde de, başka ülkelerde de zaman, zaman olmuştur ve bilhassa Batıda ve dünyanın birçok ülkesinde halen olmaktadır. Ülkeleri idare edenler, edilenlere karşı değişik şekillerde bazen baskı ve zulüm yapmaktadırlar.

-- Menfaati şahsiyesine himmetini hasretmek.:

Buda şunu demektedir, insanın bütün çalışmasını ve gayretini kimseyi düşünmeden, yalnız kendisini düşünmesidir. Yani, "Ben tok olayım başkaları açlıktan ölse de bana ne." Tabii belki dünyanın bu kadar bozulmasının en büyük sebeplerinden biri budur, bütün büyük ve zalim devletlerin zayıf devletleri ellerindeki doğal zenginleri almak için çılgınca ezmelerinin altında bu fikir vardır. Bir ekonomistin araştırma yazısında okumuştum, bizim ülkemiz ve bütün ülkelere uyan bir rakam var, yüzde yirmi ve yüzde seksen, yani yüzde yirmi zengin gurup, yüzde seksen de fakir guruptur. Şimdi tarihlere bir bakalım evvelden beride, şimdi de bütün savaşların, sosyal çalkantıların ve kavgaların tek sebebi budur, gelir dağılımında ki adaletsizlik. "Sen çalış ben yiyeyim, ben tok olayım başkası açlıktan ölse de bana ne".

Halbuki, dinimizde zekatın emredilmesinin sebebi hikmeti de budur. Zengin, Allah'ın kendisine vermiş olduğu servetin zekatını, yine Allah'ın emriyle fakirlere başlarına kakmadan, verdiği zaman, fakirlerde de, zenginlere karşı bir hürmet ve sevgi hissi oluşur. Zenginlerin işlerinde, fabrikalarında çalışırken hileye kaçmadan bütün gayretleriyle çalışacaklardır, dolayısıyla zenginlerden fakirlere şefkat, fakirlerden de zenginlere karşı saygı ve hürmet oluşur. Halbuki bugün bu durum kaç yerde vardır, insanların çoğu büyük, büyük apartmanlarda otururlar fakat yine çoğu birbirini tanımaz bile, ama dinimiz bu konuda şöyle demektedir. Peygamberimiz s.a.v. bir hadisi şerifinde şöyle buyurmaktadır.

“Komşusu açken kendisi tok yatan bizden değildir” demektedir.

-- Konumuza yine Bediüzzaman hazretlerinin bir sözüyle devam edelim İnşaAllah, şöyle demektedir:

“Avrupa bir İslam devletine hamiledir, Osmanlı’da (Bugünkü Türkiye) Avrupa’ya hamiledir”. Bugün baktığımızda ülkemiz bir Avrupa doğurmuştur, gerek bugünkü yaşam tarzımızla, modasıyla, yeme, içme, müzik v.s. ile. Amma, Avrupa’da bir İslam devletini doğurmak üzeredir. 50-60 yıl öncesinin Avrupa’sına baktığımızda, belki onlarca cami ve çok az Müslüman insan vardı, ama bugünkü Avrupa’da binlerce cami ve milyonlarca Müslüman olduğunu görüyoruz. Ve bunların bir kısmı Avrupa devletleri içinde parlamentolarına girmiş devlet idarelerinde söz sahibi olmuşlardır. Ayrıca yerel yönetimlerde birçok yerde başkanlıklar yapmaktadırlar ve Avrupa’nın birçok yerlerinde, Müslüman ve Türk büyük iş adamları oluşmuştur ve devamlı da gelişmektedir.

Bugün Batıda çok mühim değişimler daha olmaktadır, tabii Batı derken biz Amerika’yı da kast ediyoruz. Her gün bu ülkelerde birçok insan İslam dinini seçmektedir, bunların çoğunluğu da yüksek kültürlü ve İslamı araştırarak İslam dinine geçmektedirler. Bizler gibi anadan, babadan görerek taklidi bir şekilde değildir ve bunların çoğu kendi dinlerinin tahrif edildiğini bildiklerinden İslamı tanıyınca birçoğu da hemen aktif hale gelip, diğer insanlara da bu güzelliği tanıtmak için bütün gayretleriyle çalışmaya başlamaktadırlar.

Bunlardan bir kaçını da misal olarak söyleyebiliriz, meşhur İngiliz şarkıcı Ket Stevens, şimdi malumunuz Yusuf İslam olmuştur ve elinden geldiği kadar İslam dinini anlatmaya ve yaymaya çalışmaktadır. Yine bir Fransız ilim adamı olan ve Müslüman olduktan sonra güzel bir araştırma sonucu yazmış olduğu “Kitab-ı Mukaddes Kur’an ve Bilim” kitabının yazarı Moris Buka’dır. Yine meşhur bir Fransız olan Rojer Garadu ve daha birçok bilim adamları araştırarak İslam dinine geçmişler ve bu geçiş her gün hızlanmaktadır. Bediüzzaman hazretlerinin yıllar önce söylemiş olduğu, “Avrupa İslam’a hamiledir sözü” bütün dünya İslam’a hamile olarak, tezahür etmektedir, İnşaAllah. Bu konuda daha fazla malumat için, you tube de “Bütün dünya Müslüman olacaktır” diye Kiliseler Birliğinin 2007 yılında hazırladığı bir video vardır, eğer hala varsa, bunu seyrederseniz çok daha fazla bilgi alabilirsiniz... Yine ayrıca benim yazmış olduğum bir makalede, “Batıdaki Müslüman Olmuş Bilim Adamlarının İslam Hakkındaki Fikirleri” diye çok geniş bir şekildeki yazımda okuyabilirsiniz.

-- Bu mesele ile ilgili bir hadiseyi aktarayım, 1991 senesinde Rusya’nın dağılmasıyla ilgili şaşkınlık devam ederken, bir gazetede enteresan bir yazı vardı. Adını şimdi hatırlayamadığım o gün yaşamakta olan, Fransa’nın meşhur tarihçilerinden birinin demeci idi ve şöyle diyordu: “Müslümanlar din olarak, bütün Avrupa’ya hakim olacaklar, batının çoğu İslam’a geçecek, bizler bugün bunu yalnız geciktirmeye çalışıyoruz” diye devam ediyordu. Tabii bugün insanlık tarihini araştıran bu

işin uzmanları, tarihin seyrinden, insan davranışlarından, ileride olabilecek bazı değişimleri şimdiden tahmin edebiliyorlar, böyle bir geleceği hissetmeleri de normaldir.

Avrupa'dan başka, Doğu'da da mühim şeyler olmaktadır, 2009 Aralık ayı içinde, Rusya devleti bir karar aldı, Rusya'da İmam Hatip okulları açarak, eğitilmiş din adamı yetiştirmek istiyorlar. Yine, bir kaç ay önceki televizyon haberlerinde Rusya'da büyük bir cami açılışı töreninde, Putin ve Medvedev'in çok saygılı duruşları ve davranışları görülüyordu. Kim bilir ki, bakarsınız Rusya batıdan önce de Müslüman olabilir.

Yine, Bediüzzaman Hazretlerinin eserlerindeki bir sözle yazımızı bitiriyoruz, "İstikbal yalnız ve yalnız İslamiyet'in olacaktır, Hakim, hakaiki Kur'an'ıye ve imaniye olacaktır" yani, "Gelecekte bütün dünyada Kur'an hakikatleri ve bundan meydana gelen iman esasları hakim olacaktır" denilmektedir. En iyisini Allah bilir vesellam.....

Aşağıdaki linkleri tıklarsanız, yukarıda yazılanlara ait batıların hazırladığı videolarından birkaç tanesini görebilirsiniz. Eğer daha fazlasını görmek isterseniz, aynı yerde devamını bulabilirsiniz...

<https://www.youtube.com/watch?v=HKM4RplDpNE>

<https://www.youtube.com/watch?v=Egn2Aw1Z9WI>

<https://www.youtube.com/watch?v=ObXFpAwfp2o>

KIYAMET NE ZAMAN KOPACAK ?

Kıyamet zamanı ve oluş şekli bütün insanların en çok merak ettikleri bir konudur. Ve bugüne kadar bu mevzuda birçok senaryolar yazılmış ve hala yazılmaktadır. Ayrıca buna ait gerek yabancılar tarafından, gerekse İslam alimleri tarafından bir çok kitaplar neşredilmiştir. Fakat aşağıdaki ayetlerde ve hadislerde belirtildiği gibi, bunun vakti ve saatini Allah'tan başka kimsenin bilmesi mümkün değildir. Hele, hele insanoglunun (Cern'i kast ederek söylüyorum) dünyanın karnına dinamit doldurarak patlatıp, kıyameti koparmasının mümkün olamayacağını, birazcık astronomik bilgilere bakılsa anlaşılacaktır.

Şimdi İnşaAllah, bu mevzuya ait hem ayetlere, hem hadislere, hem de ilim adamlarının bununla ilgili görüşlerine beraberce bir göz atalım.

AHZAB/63 "İnsanlar senden kıyamet saatini sorarlar. De ki: ona dair bilgi Allah'ın nezdindedir. Ne bilirsin belki de o saat yakındır!"

NAZİAT/42---46 "Sana kıyamet saatini sorarlar: "Demir atması ne zaman?" diye. Sen nerede, onun vaktini bildirmek nerede? Onun sonu Rabbine varır, kesin bilgisi O'na aittir Sana düşen sadece: ondan korkanı uyarmaktır. Onu gördükleri gün öyle gelir ki onlara: Yalnız bir akşam veya bir sabah faslı durdular dünyada."

Bu ayetin anlamı: "Peygamber sadece kıyametten korkanı uyarsın" demek değildir. Maksat şudur: "Senin tebliğine kulak verip ondan yararlanacak olanlar kıyametten korkanlardır."

NAHL/77 "Bütün göklerin ve yerin gaybını bilmek de Allah'a mahsus! Kıyametin oluş işi ise, başka değil, ancak göz açıp kapama yahut daha da kısa bir anda olup biter. Şüphe yok ki Allah her şeye Kadirdir.!"

Müstevrid İbnu Seddad el-Fihri r.a. anlatıyor: "Resulullah s.a.v.: "Ben kıyametin kopacağı aynı saatte gönderildim. Ancak, şunun şunu geçmesi gibi ben kıyamet saati ni geçip biraz evvel geldim!" buyurdular ve orta parmağı ile şehadet parmağını gösterdiler." (Tirmizi)

Kurtubi, et-Tezkire'de şunları söyler: "Hadisin manası kıyamet hadisesinin yakınlığını ifade eder. Bu hadisle, "Kıyametin ne zaman kopacağını, sorulan, sorandan daha iyi bilmiyor" hadisi arasında münafat (zıtlık) yoktur. Zira sadedinde olduğumuz hadisten murat Resulullah'la kıyamet arasında başka bir peygamberin olmadığını beyandır. Tıpkı şehadet parmağı ile orta parmak arasında bir başka parmak olmadığı gibi. Bu beyandan kıyametin vaktini bilme manası çıkmaz. Fakat hadisin siyakından kıyametin yakınlığı anlaşılır.

MUHAMMED/18 "Yoksa onlar, kıyametin kendilerine ansızın gelmesini mi gözlüyorlar? Zaten alâmetleri geldi

bile! Ama kıyamet gelip çattıktan sonra, ibret almaları neye yarar ki!”

Kur’an’ın mucizeli beyanı, Hz. Peygamberin tertemiz hayatı ve eğittiği ashabı ile sürdürdükleri yaşama tarzı ortada iken, hala iman etmeyen kimsenin beklediği tek şey kıyamettir. Kıyametin başlıca alâmeti, ahir zaman Peygamberinin gelmesidir. Nitekim o, şehadet ve orta parmağını göstererek: “Benimle kıyametin durumu, bunların yakınlığı gibidir” buyurmuştur. Maksat, kendisinden sonra kıyamete kadar başka bir peygamber gelmeyeceğini bildirmektir.

Ayetten de anlaşılacağı üzere, alametlerin daha önce gelmesi insanları ikaz ve irşattır; gafletten uyandırma, tövbeye teşvik, ahirete hazırlıktır. Kıyametin yakın olduğu hususunda Peygamberimizin s.a.v. pek sık olan hatırlatmaları da aynı maksada müteveccihdir.

Ebu Hureyre r.a. anlatıyor: "Resulullah (s.a.v.) buyurdular ki: "Fırat nehri altın bir dağ üzerinden açılmadıkça kıyamet kopmaz. Onun üzerine insanlar savaşır. Yüz kişiden doksan dokuzu öldürülür. Onlardan her biri: "Her halde savaşı ben kazanacağım" der.

(Buhari—Müslim—Ebu Davud—Tirmizi)

LOKMAN/34 “Kıyamet saatinin ne zaman geleceğini yalnız Allah bilir. Yağmuru da O indirir, rahimlerde olanı O bilir. Hiç kimse yarın ne kazanacağını bilemez. Hiç kimse nerede öleceğini de bilemez. Herşeyi mü-

kemmel tarzda bilen ve her şeyden haberdar olan Allah'tır."

Yukarıdaki ayette belirtilen hadiselerin açılımı şöyledir: Henüz vukua gelmemiş gaybi olayları ancak Allah bilir. Allah'tan başkası gaybı bilemez. Mugayyebat-ı hamse denilen (beş bilinmeyen şey) ki, bunlar yalnız Allah'ın ilmindedir.

1—Ana rahmindeki çocuğun bütün insanlardan farklı olan siması ve manevi istidat siması. (Mümin mi olacak, yoksa kafirmi olacak)

2—Henüz gaybda olan ve şehadet aleminde belirtileri bulunmayan bir yağmurun ne zaman yağacağı.

3—İnsanın yarın ne kazanıp, ne kaybedeceği.

4—İnsanın ne zaman, nerede ve ne şekilde vefat edeceği.

5—Kıyametin ne zaman kopacağı gibi.

Bir hadisi şerifte de bunu teyit etmek üzere "Beş şey vardır ki onları Allah'tan başkası bilemez" buyurulduktan sonra bu ayet zikredilmiştir. Münavi'nin dediği gibi, hadisın manası: "Bu beş şeyi Allah'tan başkası, bütün özellik ve incelikleriyle bilemez." Şu halde bu hadis Allah Tealanın bazı makbul kullarına, hatta bu beşten bazı gaybi şeyleri bildirmesine mani değildir. Çünkü O, sınırlı gayblar dandır.

Bir de şuna dikkat etmek gerekir. Gayb, mutlak gayb ve izafî gayb diye iki çeşittir. Ayet, mutlak gaybın, başkası tarafından bilinmesini reddediyor. İzafî gayb, bazı şart-

lara, bazı durumlara, bazı şahıslara göre gayb iken bazılarına göre gayb olmayan hususlara denir.

Mesela evvelden olsaydı, İstanbul'daki insan, Tokyo'da cereyan eden hadiseleri bilemezdi. Fakat şimdi öyle değil ki, insanlar şu anda öyle çeşitli iletişim vasıtalarına sahipler, anında bütün dünya ile hem sesli hem de görüntülü olarak görüşebilmektedirler. Bir sene sonra yağmurun ne zaman, ne kadar yağacağı mutlak gaybdır. Ama Allah, dünya atmosferinde yağmurun sebeplerini var ettikten sonra, diğer insanlar için yağmur zamanını bilmek gayb olduğu halde, meteoroloji uzmanları tahmin raporlarını her an vermektedirler.

Diğer bir konu ana karnındaki ceninin cinsiyetini bilme işidir. Bunlar da artık son derece hassas cihazlarla bunlarda tespit edilmektedir. Ayeti kerime "Rahimlerde olanı yalnız Allah bilir" buyuruyor. "Mâ" Arapçada en umumi bir lafızdır. Kapsamı son derece geniştir. Doğacak çocuğun her türlü maddî özelliklerine, genetik özelliklerine şamil olduğu gibi bütün istidatları, kabiliyetleri, hayat mukadderatı, ta cennete veya cehenneme girinceye kadar bütün özellik ve ayrıntıları dahildir ki bu gaypların yanında, kız mı erkek mi olacağı meselesi zikre bile değmez. Geçen asırlardaki müfessirler için, cinsiyeti bilmek mutlak gayb durumunda olduğundan, bazıları bilinmeyecek şeylere misal verme kabilinden bunu söz konusu etmişlerdir.

Hız. Ebu Hureyre r.a. anlatıyor: "Resulullah s.a.v. buyurdular ki: "Allah Teala hazretleri ipekten daha yumuşak bir rüzgârı Yemen'den gönderir. Bu rüzgâr, kalbinde zerre miktar iman bulunan hiç kimseyi hariç tutmadan hepsinin ruhunu kabzeder." (Müslim)

İbnu Mes'ud r.a. anlatıyor: "Resulullah s.a.v.: "Kıyamet sadece şerir insanların üzerine kopacaktır!" buyurdular." (Müslim)

Yüce Kuran'da kıyametin yakın olduğu haberi verilir ve kıyamet esnasında vuku bulacak olaylara dikkat çekilir. Şimdi gelişen bilimler, Kuran'ın haberlerini daha ayrıntılı yorumlama imkanı vermektedir. Özellikle Karadeliklerin yol açacağı kıyamet ihtimalleri dikkat çekmektedir. Depremler ve Kıyamet: Hız. Aişe r. anha anlatıyor: "Hız. Resulullah s.a.v. (bir gün) Ay'a bakarak: "Ey Aişe, şunun şerrinden Allah'a sığın. Bu, (ayeti kerimede geçen) gâsıktır. (Ayet): "Kaybolduğu zaman Ay'ın şerrinden..." demektir." (Tirmizi, Tefsir)

Depremler, Güneş ve Ayın çekim etkisiyle birleştirilmeye çalışılır. Bu konuda bilimsel araştırmalar da vardır; ama henüz bir kaideye bağlandığı söylenemez. Ay ve Güneş tutulmasıyla denizde 7-8 metreye kadar yükselme olabiliyor. Karalarda vuku bulan yükselme ise 35-40 cm kadardır. Bunun depremi tetikleyici bir unsur olduğu düşünülüyor. Karadelik çekim etkisi çok daha şiddetli bir depreme yol açabilir. Örneğin 12 veya 15 şiddetinde meydana gelebilecek depremleri bir düşünün. Bugü-

ne kadar dünyada tespit edilmiş en büyük deprem 9.2 şiddetindedir. Ve bu şiddette bir depremin gerçekleştiği bölgede, çok kısa bir süre içerisinde büyük bir felaket ortaya çıkar. 12 ya da 15 şiddetindeki depremlerle ise neler yaşanacağını anlatmak kolay olmayacaktır.

Kur'an, kıyamet günü yaşanacak olaylara dikkat çeker. Dünyada o güne kadar eşi benzeri asla gerçekleşmemiş şiddetteki sarsıntılar, dehşetli olaylar silsilesi halinde anlatılır. Birer kazık gibi yerleşerek yeryüzünü şiddetli depremlere karşı koruyan dağların elbette bu sarsıntıya karşı dayanamayacağı; yerlerinden oynayarak altındaki toprakla birlikte kaymaya başlayacağı açıktır. Kur'an'da o gün dağların hareketlenişini ayetler şöyle anlatır:

TUR/10 "Ve dağlar (yerlerinden oynatan) bir yürüyüşle yürür."

NEBE/20 "Dağlar yürütülmüş, artık bir serap oluvermiştir."

KEHF/47 "Dağları yürüteceğimiz gün, yeri çırılçıplak (dümdüz olmuş) görürsün; onları bir arada toplamışsınız da, içlerinden hiçbirini dışarıda bırakmamışsınızdır."

Kur'an'da dağların kıyamet gününde alacağı şekil şöyle anlatılır:

MÜZEMMİL/14 "(Öyle) Bir gün ki, yeryüzü ve dağlar titremeye tutulur ve dağlar, göçüveren bir kum yığını olur."

VAKIA/4-5-6 “Yer şiddetle sarsıldığı, Dağlar darmadağın edilip parçalandığı, Uçuşan toz zerrelere haline geldiği zaman...”

Yine Kur’an’ın haberine göre, dağların parçalanarak çökmesinden sonra yeryüzü hiçbir tümseği olmayan bir düzlüğe dönüşecektir:

TAHA/105-106-107 “Sana dağlar hakkında soruyorlar. De ki: ‘Benim Rabbim, onları darmadağın edip savuracak. Yerlerini bomboş, çırılçıplak bırakacaktır. Orada ne bir eğrilik göreceksin, ne de bir tümsek.’”

Yeryüzünün büyük bir bölümü dağlarla kaplıdır ve bunların yerlerinden sökülüp devam eden şiddetli ve sert çarpışmaları, kaya ve sert kütleleri un ufak toz haline getirebilir. Yerin altının üstüne gelmesi ile organik kısmı tamamen yanan ve kül olan yeryüzünde, sarsıla sarsıla ince elenmiş hale gelen toprak yeryüzüne yayılır.

Denizlerin Birleşmesi:

Bir ateş küre üzerine oturduğumuzu hatırlayalım. Atmosferi meydana getiren gazlar yer çekimiyle arza tutunmaktadır. Suları kaynatacak, dünyaya tutunmuş olan atmosfer gazlarını çekip götürecek etkilerden birisi de karadelik çekim kuvveti olabilir. Kıyamet sürecinde denizlerin birleşeceği ve buharlaşacağı da haber verilmektedir. Ayetlerde:

NAHL/15 “Hem dünya hareketiyle sizi sarsmasın diye, yeryüzüne ağır baskılar çaktı, sabit dağlar koydu...”

FECR/21 “...Yer, bütünüyle sallanıp paramparça edildiği zaman,”

İNFİTAR/3 “Denizler birleştiği, tek deniz haline geldiği zaman.”

Yeryüzü tabakasını bir arada tutmak için direk ve çivi görevi gören dağların giderek artan sayı ve şiddetli depremlerle, zelzelelerle yerinden oynaması, hareket etmesi, çökmesi, parçalanması sonucunda dağlar bu koruyuculuk görevini yapamayınca dörtte üçü sularla kaplı dünya yüzeyindeki sular yer değiştirecek, denizler birbirine karışacaktır.

Hz. Peygamber s.a.v. “Denizin altında ateş, ateşin altında ise deniz vardır” buyurmuştur. (Ebu Davut)

Hadiste, “ateş” ifadesiyle yerin altındaki sıcak tabakaya, “(ikinci) deniz” ifadesiyle de kıpkırmızı ateş sıvısı halinde akmakta olan magma tabakasında işaret edilmiş olabilir. Öteden beri sıvı (mayı) maddeler su ile temsil edilmiştir. Böylece:

ZİLZAL/1-2 “Yer, şiddetli sarsıntı ile sallandığı, içinkileri dışarı attığı zaman”

Ayetinin de işaret ettiği üzere, kıyamet sürecinde değişen kuvvet dengelerinin sonucunda olabilecekleri şu şekilde açıklayabiliriz: Yerin her tarafının çatlama, çökme ve kırılmasının sonucunda denizleri aşmaktan koruyan dağlar yer değiştirecek ve dağılması sonucu tüm denizler birleşecektir. Yer altındaki sıcak magma tabakasının denizlerle birleşmesi sonucu denizler kaynamaya, fışkırmaya başlayacaktır. Denizlerin Yanması Karadeliliğin çekim etkisi dağları uçurabilir ve dağların uçmasıyla yerin altındaki ateş ve lavlar ortaya çıkabilir. Daha büyük depremler meydana gelebilir. Kıyamet esnasında Kur'an'ın bildirdiği gibi yer, ağırlıklarını dışa atacaktır.

Belgesel programlarında yerin altındaki yaklaşık 4.500 derece sıcaklığındaki lavların denizin içindeki çıkışını seyretmiş olanlar, bu kızgın maddenin deniz suyunda oluşturduğu dehşetli manzaralara şahit olmuşlardır. Oysa kıyamet günü gerçekleşecek olan görüntünün, bu manzaradan çok daha farklı, tüm yeryüzünü içine alan dehşet verici bir manzara olacağını Kur'an'ın mesajlarından anlayabiliriz.

Yer altıyla deniz altında bulunan petrol ve doğalgazların da açığa çıkması ve magma ateşiyle birleşmesi sonucu her tarafta kendini gösteren alev alev yangınlar içinde ısınan su, fokur fokur kaynamaya vesile olabilir. Hawaii kıyalarında sığ deniz tabanında açığa çıkan lavların suyu nasıl ısıtıp kaydattığını belgesellerden izlemekteyiz. Ayetlerde haber verildiği gibi, "yerin altının üstüne çıkması," kıyamet sürecinin belli bir zaman diliminde, de-

niz tabanlarındaki çok büyük alanlardan açığa çıkacak olan o müthiş sıcaklıktaki lavların, göllerin, denizlerin, okyanusların kaynamasını ve buharlaşmasını sağlayabilir:

TEKVİR/6 “Denizler ateşlenip kaynatıldığı zaman.”

Tescir: Ateşlemek, ateşi tutuşturmak anlamındadır. Allah suyu, yanıcı hidrojen ile yakıcı oksijen gazlarının birleşmesinden meydana getirmiştir. Böylece iki ateşli maddeden, ateşi söndüren su hasil olmuştur. Bu terkip ayrışınca hidrojen hemen alev alır, oksijen de yanmayı hızlandırır. Kıyametin gerçekte nasıl vuku bulacağı, elbette o fiillerin sahibi ve bu alemleri dizgini elinde olan Rabbimizin ilmindedir. Biz sadece mevcut bilgilerimiz ışığında bazı yaklaşım ve tahminlerde bulunmaktayız.

Güneşin Batıdan Doğması ve Kıyamet:

Hiz. Ebu Hureyre r.a. anlatıyor: “Resulullah s.a.v. buyurdular ki: “Güneş, battığı yerden doğmadıkça kıyamet kopmaz. Batıdan doğunca, insanlar görür ve hepsi de iman eder. Ancak, daha önce inanmamış veya imanın sevkiyle hayır kazanamamış olan hiç kimseye bu iman fayda sağlamaz.” (Buhari – Müslim – Ebu Davud)

Başka bir gezegen veya bir kuyruklu yıldız, dünyaya çarparak kendi ekseni etrafındaki dönme yönünü değiştirebilir mi? Batıdan doğuya doğru olan Dünya'nın dönme yönü, bu defa doğudan batıya yön değiştirebilir mi? Böyle bir çarpışma olayı, Dünya'da büyük bir yıkı-

ma yol açabileceği gibi ayrıca dünyanın dönme yönünü de değiştirebilir. Nitekim geçtiğimiz yıllarda Jüpiter gezegenine böyle bir kuyrukluyıldızın çarpmasıyla gezegenin dönme hızında azalma meydana geldiği tespit edilmiştir. Venüs gezegeni ise diğerlerinin aksine, ters yönde dönmektedir. Venüs'te Güneş, batıdan doğmaktadır. Venüs'ün atmosferindeki yoğun kaya ve tozdan oluşan tabakanın muhtemel bir çarpışma sonucu oluştuğu tahmin edilmekte ve aynı sebepten tersine dönmeye başladığı ileri sürülmektedir. Venüs gezegeninin 1 günü, 1 yılından daha fazladır.

Yani Venüs, Güneş çevresinde, kendi çevresinde dönüşüne göre daha hızlı döner. Venüs her açıdan sırrını koruyan bir gezegen olmaya devam etmektedir. Risale-i Nur eserlerinin müellifi Bediüzzaman Said Nursi, kıyamet esnasında Dünya'nın ters dönmeye başlamasını ve dolayısıyla Güneş'in batıdan doğuşunu böyle bir ihtimale bağlar:

“Küre-i Arz kafasının akli hükmünde olan Kur'an, onun başından çıkmasıyla zemin divane olup izni İlahi ile başını başka seyyareye çarpmasıyla hareketinden geri dönüp garbdan şarka olan seyahatini, irade-i Rabbanî ile şarktan garba tebdil etmekle Güneş garbdan tulua başlar. (Dünyanın akli gibi olan Kur'an, terk edildiği zaman, akli başından gideceği için, başını başka bir gezegene çarparak, hareketini değiştirip, batıdan doğarak doğudan batmaya başlar.)

Evet, arzı şems ile, ferşi arş ile kuvvetli bağlayan hablullah-il metin olan Kur'an'ın kuvve-i cazibesi kopsa; küre-i arzın ipi çözülür, başıboş serseri olup aksiyle ve intizam-sız hareketinden Güneş garbdan çıkar. Hem müsademe neticesinde emr-i İlahî ile kıyamet kopar diye bir tevili vardır.”

“Kıyametin gerçekleşme şekli ne şekilde ve nasıl olursa olsun; Kur'an'ın sürekli vurgu yaptığı gibi; ‘Eğer Dünya'nın eceli fitrîsinden evvel, ezeli iradenin izni ile haricî bir maraz veya muharrîp bir hadise başına gelmezse ve onun Sani'-i Hakim'i dahi fitrî ecelden evvel onu bozmazsa, herhalde hatta fennî bir hesap ile bir gün gelecek ki:

TEKVİR/1-2-3 “Güneş dürülüp ışığı söndüğü zaman; Yıldızlar yerlerinden düşüp dağıldığı zaman, Dağlar yürütüldüğü zaman,”

Manaları ve sırları, Kadir-i Ezelî'nin izni ile tezahür edip o Dünya olan büyük insan sekerata (ölüm dakikaları) başlayıp acayip bir hırıltı ile ve müthiş bir ses ile fezayı çınlatıp dolduracak, bağırıp ölecek; sonra emri İlahî ile dirilecektir.” Bediüzzaman—Sözler

Cifir ve ebced bir ilim dalıdır. Allah'ın gelecek ve geçmişle ilgili koyduğu bazı sırların anlaşılması ve şifrelerin çözülmesi için kullanılmaktadır. Fakat bunlar gaybı bilmek değildir. Sadece okumasını bilmektir. Çince bir yazıyı bilmeyen birisi resme bakıyorum zanneder. Halbuki bu dili bilenler çok manalar anlayacaktır. İşte ebced ve

cifir ilmi de Allah'ın geçmişe ve geleceğe yönelik koyduğu bazı şifreleri öğrenme ve okuma sanatıdır. Bu ilim dalının özünü Hz. Ali r.a Peygamberimizden s.a.v. almıştır. Bu nedenle bu ilmin kaynağı vahye dayanmaktadır. Hz. Ali r.a aldığı bu sırları bazı kaide ve kurallarla belirlemiştir. Özellikle seyyitler sülalesinin bildiği söylenen bu kuralları kemaliyle ahir zamanda geleceği müjdelenen Mehdi'nin bilebileceği söylenmiştir.

İslâm âlimleri, "Gaybı, Allah'tan başkası bilemez" düsturuna karşı hürmetsizlik ve itaatsizlik etmemek için, gaybdan haber vermeyi yasak görmüşler. Haber verenler de, yalnız işaret suretinde perdeli ve kapalı olarak ihbar etmişlerdir. İstikbalden haber vermekte kullanılan ilim, cifir ilmi ve ebced hesabıdır. Arapça harflerin her birinin belli bir rakam değeri vardır. Bu ebced hesabı, İslâmiyet'ten evvel de bilinmekteydi.

Bu hakikati, Bediüzzaman şöyle teyit eder: "Bir zaman, Beni-İsrail alimlerinden bir kısmı huzuru Peygamberi de bazı surelerin başlarındaki "Elif, lam, mim" gibi hurufu mukattayı işittikleri vakit, hesabı cifri ile dediler:

"Ya Muhammed, senin ümmetinin müddeti azdır."
"Onlara mukabil dedi: "Az değil." Sair surelerin başlarındaki mukattaatı okudu ve ferman etti: "Daha var." Onlar sustular..."

Diğer bir örnek ise Kur'an'da geçen "beldetün tayyibe-tün" ifadesidir. Bu ifade ebced ilmiyle hesap edilince

İstanbul'un fetih tarihi çıkmaktadır. İşte Kur'an ve hadislerde gizlenmiş bu sırları okuma ilmine Ebced ve Cifir ilmi denilmektedir.

"İkincisi: Hazreti Ali r.a. en meşhur Kasidei Celcelutiyesi, baştan nihayete kadar bir nevi hesabı ebcedi ve cifir ile telif edilmiş ve öyle de matbaalarda basılmış."

"Üçüncüsü: Cafer-i Sadık r.a. ve Muhyiddin-i Arabi Hz. gibi esrar-ı gaybiye ile uğraşan zatlar ve esrar-ı huruf ilmine çalışanlar, bu hesab-ı ebcediyi gaybi bir düstur ve bir anahtar kabul etmişler."

İşte, ahir zamandan ve kıyametten haber veren bir hadis-i şerifi, Bediüzzaman ebced ve cifir ilmiyle tahlil eder ve bir takım tarihler çıkarır.

"Ahir zamandan haber veren mühim bir hadis (...)"

"Risâle-i Nur talebelerinin ne zamana kadar devam edeceğini düşündüğü bir sırada, Ramazanı Şerifin onuncu gününün ikinci saatinde birden kalbine bu hadisin ihtar edildiğini söyleyen Bediüzzaman, 1506 tarihine, yâni, 2090 Milâdî tarihine kadar zahir, aşikarane, belki galibane hizmetler yapılacağını, sonra 1542 tarihine kadar, yâni, Milâdî 2126 yılına kadar, gizli ve mağlubiyet içinde irşat ve tenvir vazifesini sürdüreceğini; sonra 1545 de, yâni Milâdî 2129 yılında kafirlerin başında kıyametin kopmasını ima ettiğini ve bunların Allah'ın ilminde olup ve doğrusunun ancak Allah tarafından bilinebileceğini ifade eder.

Fatiha-i Şerif'te, sıratı müstakim üzerinde olan, yani doğru yoldan gidenleri tarif eden "Ellezine en'amte aleyhim" fıkrasının şeddesiz 1506 veya 1507 ederek, "Zahirine ale'l-hak" fıkrasının rakam değerine aynen denk gelmesi hadisin imasını teyit edip remz derecesine yükseltmesi de çok anlamlıdır."

Kur'an'ı Kerim'in ve hadis-i şeriflerin kıyametle ilgili imalı işaretleri yanında, ilim adamları da bir takım hesaplamalar yapmaktadırlar. Güneş sistemine bağlı bir yörüngede dolanıp duran ve her yetmiş altı yılda bir dünyaya en yakın mesafeden geçen Halley Kuyruklu Yıldızı, en son 1980'li yılların başlarında yakınımızdan geçmiştir. Bundan sonra, ikinci defa geçişinde Allah'ın emriyle gezegenimize çarpması kıyametin kopmasına sebebiyet verebilir.

Hatta üç mil genişliğindeki "Swift Tuttle" adlı bir kuyruklu yıldızın saniyede otuz yedi mil hızla dünyamızın üzerine doğru geldiği ve hesaplanan 14 Ağustos 2126 tarihinde dünyamıza çarpacağı ve bir milyon atom bombasından daha fazla etki yapacağı ilim adamları tarafından söylenmektedir. Bütün bu anlatılanlar, ancak yaklaşık tahminlerdir.
(Yine en doğrusunu ancak Allah bilir.)

Peygamberimiz s.a.v. "Ben insanlığın ikinci vaktinde geldim." buyuruyor. Diğer bir hadisinde ise "Benim ümmetimin ömrü 1500 seneyi pek geçmeyecek." Diye buyurmuştur.

Kıyamet, kainatın harap olması ve tekrar dirilmek üzere ölmesidir. Bizim ölümümüz de, kendi kıyametimizdir. Kıyametimiz kopmadan sonsuzluk yurduna hazırlık yapmak ve Allah'ın emir ve yasaklarına boyun eğerek istikamet üzere hayatımızı geçirmek ise, yapılabilecek işlerin en isabetlisidir zannediyorum.

Şimdiye kadar baktığımız ayet ve hadislere göre kıyamet alametlerinin çoğu olmuştur, yalnız en mühimlerinden biride İslamiyetin bütün dünyaya hakim olmasıdır ki, bu süreç şu anda başlamıştır, bütün dünyada İnsanlar hızla İslam dinine geçmektedirler (bunu da İslam alimlerinin çoğu 40 yıl civarında tam hakimiyet olarak tahmin etmişlerdir) ve sonra İslamiyet yine yavaş, yavaş azalacak ve kıyamet kafirlerin başına kopacaktır.

(Biz yazılanları aktarıyoruz, en doğrusunu Rabbimiz bilir)

Müslüman nüfusu dünyada hızla artıyor:

SAFF/18 "Onlar Allah'ın nurunu ağızlarıyla üfleyerek söndürmek isterler. Fakat kâfirlerin hoşuna gitmese de, Allah nurunu tamamlayacak (dünyanın her tarafına ulaştıracaktır)."

Bu ayetin indirildiği sırada, Müslümanların Medine ile sınırlı olup sayılarının sadece birkaç bin kişi olduğu düşünölmelidir. Zahirî şartlar İslamın dünya çapında yayılmasına müsait görünmediği halde, gaybleri bilen ve her şeye Kadir olan Allah, kesin bir tarzda bunu müjdelemiştir.

Bütün dünya Müslüman olacaktır:

Zannediyorum Kiliseler birliğinin 2007 yılında yaptıkları bir araştırma neticesinde, dünya nüfusunun hızla Müslümanlığa geçtiğini tespit etmişlerdir. Ve buna karşılık Hristiyan alemini uyanmaya çağırılmışlardır. Bununla ilgili 7.5 dk. lık "Bütün dünya Müslüman olacaktır" isimli videoyu (eğer hala varsa) seyretmenizi tavsiye ediyorum.

<https://www.facebook.com/vessel111/videos/99087039569/>

Okyanusya'nın Müslüman nüfusu / 30 days.net / 20.12.2011

Okyanusya Pasifik Okyanusu'nda 25,000 adayı içine alan bölgedir. Avustralya'yı da içine alır. Yapılan araştırmalara göre günümüzde Okyanusya'da 500,000 Müslüman yaşamaktadır. Bu Müslümanların 340,000'i Avustralya'da, 36,000'i Yeni Zelanda'da, 62,500'ü Fiji'de, 6350'si Yeni Kaledonya'da, 2000'i Papua Yeni Gine'de, 350'si Solomon Adalarında, 200'ü Vanuatu'da, 100'ü Tonga'da ve daha az sayıda olanlar da Kiribati ve Samoa'da yaşamaktadırlar.

Yeni Zelanda'nın genç ve enerji dolu Müslüman nüfusu büyümektedir. / 30-Days.net / 15.12.2011 Yeni Zelanda'nın gittikçe sayısı artan Müslüman nüfusu son derece genç ve enerji dolu. Yeni Zelanda'da yaklaşık 17.000 Müslüman yaşıyor. Bu Müslümanların büyük bir kısmı Fiji'den gelmekle birlikte, yerli Yeni Zelandalıların ara-

sında İslam diniyle şereflenenlerin sayısı gittikçe artıyor. Resmi nüfus sayımı verilerine göre Yeni Zelanda'da son 25 yıl içinde Müslüman nüfus neredeyse her 5 yılda bir ikiye katlandı. Yeni Zelanda Müslümanlarının yaklaşık %63'ü Auckland'da yaşıyor ancak Wellington, Hamilton, Christchurch ve Dunedin'de de geniş Müslüman topluluklar bulunuyor. Ülkede 9 cami ve İslami Merkez var ve bunların 5 tanesi Auckland'da yer alıyor.

Son bir yılda 634 kişi Türkiye'de Müslüman oldu / Haber Turk / Press TV / 14.11.2011 Diyanet İşleri Başkanlığı'nın verilerine göre Türkiye'de bir yıl içinde 634 kişi din değiştirerek Müslüman oldu. Bunların 467'si kadın.

Kadınların neden İslamiyet'i seçtikleri sorusuna verdiği yanıtların başında "inceleme ve araştırma" geliyor. İslamiyet'i seçenlerin büyük bir bölümünün daha önce Hristiyan olduğu belirlenirken, İslamiyet'i seçenlerin büyük çoğunluğunu 21-30 yaş arası gençlerin oluşturduğu (toplam 257 kişi), 31-40 yaş arasında da 175 kişinin İslamiyet'i seçtiği tespit edildi.

Türkiye'de bir başka dinden İslamiyet'e geçenlerin yaklaşık dörtte birini Almanlar oluşturuyor. Onları Rusya, ABD, Fransa ve İngiltere vatandaşları takip ediyor. Diyanet verilerinde ilginç bir ayrıntı da dikkat çekti. 47 Türkiye vatandaşı, bir yıl içinde bir başka dinden İslamiyet'e geçti. Bunların 41'i kadın, 6'sı ise erkektir.

Ayrıca yakın tarihte basında çıkan haberlerde, İsrail'de son 5 yılda Müslüman olanlar için İsrail hükümeti çok şaşkın diye ifadeler vardı. Şu anda bile you tube den

“Namaz Kılan Yahudiler” diye aradığınızda, aynen bizler gibi abdestlerini alarak namazlarını kıldıklarını göreceksiniz. Halbuki dünyada en büyük Müslüman düşmanı olan bu halkın bir kısmının İslamiyeti seçmesi çok enteresan bir hadisedir. Ama bildiğimiz kadarıyla da, belki İslam dinini en çok araştıran milletlerden biride bunlardır ki, okudukları ve öğrendiklerine göre bir nevi istikbalde olabilecek şeylere karşı akıllarınca tedbir alıyorlar. Halbuki, sözü edilen hadiseler tamamen İlahi takdirden olacak işlerdir, bunlara kim mani olabilir. Bah-tiyar olan bazıları İslamı seçiyorlar diğerleri de düşmanlıktan geri kalmıyorlar. Nedeni de aşağıda belirtilen Hadiste adı geçen Garkad ağacını bildikleri için, duyduğumuza göre buldukları yerleri her ihtimale karşı bu ağaçlarla doldurmaktadırlar.

Ebu Hüreyre r.a. bildirmiştir: “Resul-i Ekrem s.a.v. şöyle buyurdu: ‘Müslümanlarla Yahudiler harp etmedikçe kıyamet kopmayacaktır. O harpte Müslümanlar (galip gelerek) Yahudileri öldürecekler. Öyle ki, Yahudi, taşın ve ağacın arkasına saklanacak da, taş veya ağaç; ‘Ey Müslüman, Ey Allah’ın kulu, şu arkamdaki Yahudi’dir, gel de onu öldür!’ diye haber verecektir. Sadece Garkad ağacı müstesna, çünkü o, Yahudilerin ağaçlarındanır.” (Müslim)

Yukarıdaki yazılanlara baktığımızda, dünyanın ömrünün bazılarının dedikleri gibi binler veya daha fazla olmadığını en fazla 100 sene kadar kaldığını anlamak mümkündür. Yani şu anda biz yaşayanlar değil de, to-

runlarımız veya onların çocukları bu dehşeti görebilir, zannediyoruz. (Allah'ü alem, doğrusunu Rabbimiz bilir)

Halbuki kıyamet saatine kadar kim yaşayacak belli değil, şu andaki istatistiklerde her gün dünyada ortalama 250-300 bin kişinin kıyameti kopmaktadır. Herkesin kendi eceli geldiği zaman muhakkak ölecektir, esasında herkesin özel kıyameti odur. Ben öldükten sonra gelecek olan dünya kıyameti bizi pek ilgilendirmez zannediyorum. Hem bütün insanlık alemine, hem basına ve haberlere baktığımızda, insanların kıyametin yaklaşmasıyla veya gelmesiyle pek ilgilendikleri yok gibi görünüyor. Bu görüntü bile insanların nasıl duygusuzlaştıklarını ve kıyameti bile başkalarına verip sanki onlar bu dünyada değilmiş gibi davrandıklarını görüyoruz. Bu durum bile ne hale geldiğimizi en bariz bir şekilde sergilemektedir.

Halbuki, kıyamete kadarda yaşasak da, neticede Kur'an da en çok tekrar edilen ayetlerden birisi de şu ayettir: "Her canlı ölümü tadacaktır." ayetlerine göre muhakkak öleceğiz, ve ne zaman öleceğimizi de bilmiyoruz, peki bu ne gaflettir ki bizi pençesine almış, ondan kurtulamıyoruz.

"Rabbim hepimizi bu derin gaflet uykusundan uyandır-sın, en kısa zamanda hem kendimizi hem de çok sevdiğimiz aile efradımızı ve yakınlarımızı uyararak, bir an önce tövbe edip derhal Allah'ın istediği ve razı olduğu yola girmemizi, hiç olmazsa Cenabı Hakka kulluğun

minimum göstergesi olan beş vakit namaz kılmayı hepimize nasip etsin, İnşaAllah.”

DÜNYADAKİ AİLE HAYATI AHİRETTE NASILDIR ?

Sevgili arkadaşlar, şu dünya hayatında yanıldığımız ve imtihanımız olan konulardan biri de, evladı ayal mevzuudur. Bizler, ruhumuz ve cesedimizle bu maddi dünyada arzı endam ettirilerek imtihan ediliyoruz. O zaman bu dünyaya gelişimiz için ve doğduğumuzda, önce bebek olarak, sonra çocukluk çağı deyip kendi ayaklarımız üzerinde durana kadar, bakılıp büyütüleceğimiz ve terbiye edileceğimiz bir aile ortamı gereklidir.

İnsanın yetişip olgunlaşması diğer mahlukat gibi değildir, insanın yetişmesi “talimle tekamül” kanununa tabidir. Yani insan, yeme, içme, konuşma, bilgi edinme gibi bütün ihtiyaçlarını önce ailesi içinde, sonra da zamanla sosyal hayat içinde çalışa, çalışa öğrenir. Ama diğer mahlukat daha doğar doğmaz, Cenabı Hakk kendilerine ve cinslerine göre programlarına koyduğu ilhamla onları hareket ettirir.

Mesela bal arısı oluşumunu tamamlayıp çıkar çıkmaz, hemen kovandan çıkarak çiçekleri gezip bal özünü toplamaya başlar, tam bir robot gibi. İnsanlar tarafından yapılması asla mümkün olunamayan bu değerli ve şifalı gıdayı, arılar birbirlerine öğretmiyor Cenab-ı Hakk her yarattığı arıda ilhami İlahi olarak yaratıyor ve yapıyor. Bu konu ayeti kerimede şöyle buyruluyor:

NAHL/67-68-69 “Rabbin bal arısına şöyle vahyetti: Dağlardan, ağaçlardan ve insanların kurdukları çardaklardan kendine göz, göz ev (kovan) edin. Sonra da her türlü meyveden ye de Rabbinin sana yayılman için belirlediği yolları tut” Onların karınlarından renkleri çeşit, çeşit bir şerbet çıkar ki onda insanlara şifa vardır. Elbette düşünen kimseler için bunda alacak ibret vardır.”

Bu ayette vahiy, ilham anlamındadır. Kuşun uçmayı, balığın yüzmeyi, yeni doğan bebeğin emmeyi öğrenmesi gibi bütün canlıların hayat vesilelerini öğrenmeleri de ilham eseridir. Bütün büyük keşifler, önemli edebiyat ve sanat eserleri de bu kabildendir. Bal arısının harika kimyagerliğine ayet özellikle yer vermektedir. Bir ördek yavrusu veya su kaplumbağası, suya yakın yuvasında yumurtadan çıkar çıkmaz annesiyle beraber hemen suya girip yüzebiliyor, onlar da İlhami İlahiye ye mazhardır, ama bir tavuk yavrusu veya kara kaplumbağası doğunca hemen suya koşmuyorlar çünkü onların programında böyle bir şey yok.

Aynen buna benzer birçok mahlukatta böyle örnekler verilebilir, mahlukat içinde yalnız insan yavrusu doğduğunda çok nazenin çok zayıf ve acizdir. Eğer doğduğunda birileri tarafından bakılıp gözetilmese kendi haline bırakılsa, büyük ihtimalle ölebilir. Ama büyüyüp gelişerek bilgi sahibi oldukça diğer mahlukattan ayrılır ve onu diğer mahlukattan ayıran değerler üstü bir değere çıkaran en büyük özelliği, “Ruhi insanidir” yani, insandaki ruhtur. İnsan ancak ruhuyla insandır, eğer o olmaz-

sa hayvanlardan hiçbir farkı yoktur. Evet, insan ancak ruhuyla insandır ve Allah'a onunla muhatap olur, Rabbinin gerçek manada anlar ve kulluğunu o şekilde yaparsa, o zaman "Rabbinin yeryüzünde ki halifesi" olma şerefine layık olacak hale gelebilir.

BAKARA/30 "Rabbin meleklere: "Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım" dediği vakit onlar: "Â! Oradaki nizamı bozacak ve yeryüzünü kana bulayacak bir mahlûk mu yaratacaksın? Oysa biz sana devamlı hamd, ibadet ve tenzih etmekteyiz" dediler. Allah: "Ben, sizin bilmediğiniz pek çok şey bilirim" buyurdu."

Hilâfet, "vekâlet" yani başkasına vekil olmak manasına gelir. Vekâlet, ya aslın kaybolmasından veya bir ihtiyaktan veya acizlikten meydana gelir, bu tip bir vekalet yalnız insanlar arasında olabilir. Buradaki anlatılan hilafet, vekalet ise, yalnızca asilin vekiline bir şeref bahşetmek lütfunda bulunmasından ileri gelir. Ve işte Cenabı Hakkın yeryüzünde velilerini halife seçmesi, bu son nevidendir.

Cenabı Hak insanı topraktan yaratmıştır, ceset itibariyle diğer mahluklarda topraktan gelip toprağa gitmektedirler, amma yukarıda da bahsettiğimiz gibi, insanı insan yapan ondaki ruhtur, ve meleklerde dahil hiçbir mahluk için Rabbimiz "Ben ona Kendi ruhumdan üfledim" diye buyurmamıştır. Dolayısıyla insanı yeryüzünde "Kendime halife yaratacağım" dediğinde, aynı zamanda insanı Kendi isimlerinin tecellilerine ayna yapmıştır. Yazımızın

başında dediğimiz gibi en büyük imtihan vesilelerinden biriside, evlatlarımız, eşimiz ve diğer aile fertleriyle. Çocuklarımız doğduklarında, Yüce Rabbimiz onların en güzel bir şekilde bakılıp, beslenmesi, büyütülmesi ve terbiye edilip iyi bir insan olması için, o anne ve babanın kalplerine peşin ücret olarak bir sevgi, şefkat ve merhamet verir. (Allah en vahşi hayvanlara da aynı şekilde yavrularına baktırır, ama onlarda insanlardaki duygular olmadığından niçin baktıklarını bile düşünemezler, hatta büyüyünce bazıları kendi ana babalarına yem olabilir)

Kalplerdeki bu sevgi ve şefkati yaratan Allah'tır ki, onunla o çaresiz ve zayıf yavrulara en güzel bir şekilde baktırmaktadır. İnsan bu durumda diğer mahlukattan ayrıdır, çocukları yaşlandıkça eğer kendisi de sağsa, onun için çocuklarının büyüdüğü fark etmez hala küçüklüğündeki gibi onları sever kollayıp gözeterek şefkatini belli eder. Aile içindeki hayat devam ederken, çocuklar yetmiş yaşına da gelse eğer anne baba sağsa o evlatları anne ve babanın gözünde hala küçük bir çocukmuş gibi görünür ve hala onlarla şefkatli bir şekilde ilgilenirler. Bunların olması gayet normaldir, insanın diğer bütün insanlara da sevgi ve muhabbet göstermesi, hele, hele anne ve babaya saygıyla beraber "öf" bile denilmesi, Kur'an ayetlerinde Yüce Rabbimizin emirlerindedir.

Durgun suya bir taş attığımızda, iç içe oluşan halkaların merkezinde taşın düştüğü yerde her insanın kendisi vardır, sonra birinci halkanın içi insanın o andaki ailesidir, yani kendisi, eşi ve çocuklarıdır. İkinci halkada an-

neleri ve babaları, üçüncü halkada kardeşleri, dayılar, teyzeler, halalar vs. Halka genişledikçe içeriden dışa doğru en yakın akrabadan uzağa doğru uzanır gider, mahalle, köy, şehir, vatan ve en sonunda dünya gezegeninde biter. Ama sevginin en yoğun olduğu yer birinci derecede, çekirdek ailenin olduğu yerdir, bu sevgi dış halkaya doğru gittikçe azalır ve zayıflar. (Çoğunlukla böyledir, bazen istisnalar olabilir) Şimdi burada en mühim meselelerden biride, kadın olsun erkek olsun, aile bağlarından başka ayrıca her insanın kendine özel birer dünyası vardır, bazen hiç kimselere açmadığı yalnızca Allah'ın ve kendisinin bildiği sırları olabilir.

7-8 milyar insanın yaşadığı dünyamızın nasıl umumi bir kıyameti olacaksa, ayrıca her insanın da özel bir dünyası ve özel bir kıyameti vardır. Ve kendisinin bu özel dünyasının direği kendi ecelidir, eceli gelip de öldüğü zaman onun kıyameti kopmuş ve özel dünyası da bitmiştir. Burada belirtmek istediğimiz en mühim bir husustur: Bütün kainatla beraber, dünya gezegenimiz ve üzerinde yaşayan canlı ve cansız ne varsa her şeyin yaratıcısı ve sahibi yalnız ve yalnız Allah'tır İnsanoğlunun evladına, eşine, mal ve mülküne olan sevgisini çok iyi ayarlaması lazımdır. Onları yalnız Allah namına sevebilir, eğer O'nun adına sevmese, işte o zamanda başına en büyük belayı da sarmış olur.

Eğer çok sevdikleri o şeylerin başına bir musibet gelip de onlardan ayrı kalınca, onların asıl sahibinin Allah olduğunu unuttuysa, onların acısı içini kor gibi yakar ve kavurur. Bazen iradesi ve inancı da zayıfsa kendini içkiye

v.s. ye vererek unutmak ister, daha da zayıfsa intihara kadar da gidebilir. Bu gibi durumlar insanın yanlış itikadının sonucudur, malını, mülkünü, evladını eşini kendi mülkü ve malı gibi görmesinden dolayıdır, kendisine bu dünyada verilen bir cezadır. Hatta bu yanlış itikadının tokadını yine bu dünyada kendi cinsinden de görebilir, bazen haberlerde duyarız: “Oğlu veya kızı tarafından dövülmüş veya öldürülmüş gibi, korkunç dramlar” Allah bu gibi afetlerden, bütün insanlığı muhafaza buyursun.

Evet, insan kendine gelip de, kendisi de dahil her şeyin asıl sahibinin Allah olduğunu bilip O’ndan af dileyerek tövbe ederse ne ala, ama anlamadan ölürse öbür tarafta daha büyük bir azaba müstahak olur, çünkü buradayken Cenabı Hakkın mahlukatında, malında, mülkünde bir hak talep ederek öyle inanmış ve öyle yaşamıştır. Halbuki Yüce Rabbimiz yüzlerce ayette her şeyin sahibinin Kendisi olduğunu belirtmektedir:

BAKARA/255 “...Göklerde ve yerde ne varsa O’nundur...”

BAKARA/284 “Göklerde ve yerde olan her şey Allah’ındır...”

ENAM/12 “De ki: “Göklerde ve yerde olanlar kimindir?” “Allah’ındır” de...”

ENAM/13 "...Halbuki gecede ve gündüzde barınan her şey O'nun dur..."

Evet, yazımızın başında da, bütün bunların bizlere bir imtihan vesilesi olarak verildiğini belirtmiştik. Bununla ilgili ayetlerde şöyle buyurulmaktadır:

ENFAL/28 "Biliniz ki mallarınız ve evlatlarınız, sadece birer imtihan konusudur. Büyük mükafat ise, ahirette Allah nezdindedir."

TEGABÜN/15 "Mallarınız, evlatlarınız, sizin için sadece bir imtihandır. Asıl mükafat ve mutluluk ise Allah nezdindedir."

Sevgili arkadaşlar, bütün yaratılanlar içinde mutlaka öleceğini bilen tek mahluk insandır. Bunu bildiği halde ve ölen insanların da giderken yanlarında bir şey götüremediklerini de gördüğü halde, yine de yaşarken devamlı ha bire mal yığmaya çalışır. Halbuki bu dünyaya gelirken getiremediğin şeylerden, bu dünyadan ayrılırken de bir şey götüremezsin. Burada yaşarken yaptığın ameller, kulluğun, yaptığın iyilik ve kötülükler, ölen insanla gidecek olan şeyler yalnız bunlardır. İçinde emaneten oturduğumuz cesette buraya ait olduğu için o da burada kalmaktadır.

Allah bir kulunu yaratmayı murat edince, o kulunun cesedini hangi ananın rahminde yaratacaksa orada yaratıyor, belli bir günden sonra o kulunun ruhunu ana

rahmindeki o cesede yerleştiriyor. Sonra günü geldiğinde bu dünya imtihanı için gerekli olan, ruhun elbisesi, kostümü veya ruhu bir şoför olarak düşünürsek, camları film kaplı bir arabası, çünkü içinde şoför görünmüyor ve insan ruh olarak görünmeden arabasıyla beraber bu dünyaya arzı endam ediyor. Bizler her sene değişen yenilenen yalnız arabayla muhatap oluyoruz, insan kendisi dahi kendi ruhunu göremiyor. Ölüm günü geldiğinde bu dünyaya ait olan ne varsa, hepsi burada kalıyor, gerçek insan olan ruh ise yolculuğuna devam ettiriliyor.

Kur'an ve hadislerde insanın cennet hayatındaki durumları ve yaşayışları hakkında çok geniş malumatlar vardır. Hadislerde ve İslam alimlerinin eserlerinin çoğunda İnsanın cennetteki yaşının erkeklerde 30 veya 33 kadınlarda da 19 olduğunu belirtmişlerdir. (Allah en iyisini bilir) Her halde, iki cinste de yaşamaktan zevk alma yönüyle en ideal bu yaşlar olsa gerek. Ve cennette yaşayanlar ebediyen aynı yaşta kalacakları ifade edilmektedir. şimdi siz bir düşününüz, cennettesiniz babanız, dedeniz, onun babaları ve sizin oğlunuz, torunlarınız ve onların çocukları, hepiniz aynı yaştasınız ve orada buluştunuz karşılıklı sohbet ediyorsunuz. Dünya imtihanı bittiği için orada herkes aynı seviyededir, imtihan için dünyada baba oğul olunmuş ve hesapları verilmiş ve cennete girilmiş. Ve aynı şekilde, burada anne olanlar, nene olanlar, kızları olanlar da yine cennette hepsi 19 yaşında hep beraber buluşup sohbet edeceklerdir.

RAD/23 “O güzel akıbet Adn cennetleri olup, onlar babalarından, eşlerinden ve nesillerinden iyi olanlarla birlikte o cennetlere girerler.”

YASİN/55-56 “Amma bugün cennetlikler, zevk ve eğlence içindedirler. Hem kendileri, hem eşleri gölgeliklerde, tahtlarına kurulurlar.”

MÜTAFFİFİN/23 “Koltukları üzerinde neşe ile etrafa bakınırlar.”

SAFFAT/43 “Naim cennetlerinde, karşılıklı tahtlar üzerinde otururlar.”

SAFFAT/50 “Birbirleriyle sohbe girerler.”

SAFFAT/51-52-53 “Derken biri der ki: “Sahi, benim de yakın bir arkadaşım vardı. Yanıma gelir, iğneli iğneli “Sen de mi, derdi, bu masala inananlar arasında yer alıyorsun? Yani biz ölüp çürümüş kemik, toz toprak haline geldikten sonra, biz mi dirilip hesap vereceğiz, buna da inanılır mı?”

SAFFAT/54---57 “Şimdi ister misiniz onu size göstereyim?” Onlar da arzu edince, derhal bir tarama yapıp onu cehennemnin tam ortasında bulur. “Vallahi, nerdeyse beni de düştüğün o helâke sürükleyecektin! Rabbimin hidayet nimeti yetişmeseydi, eli kolu kelepçeli getirilip o azaba atılanlardan olacaktım!”

SAFFAT/58---61 “Sonra cennetteki arkadaşlarına dönerek: “O ilk ölümümüzden sonra artık bize burada ölüm olmayacak değil mi, o azap bize hiç ulaşmayacak değil mi? Ne güzel! Şükürler olsun! İşte kurtuluş, işte büyük başarı diye buna derler. Çalışanlar, asıl, böyle bir başarı elde etmek için çalışsınlar!”

SAFFAT/62---65 “Şimdi iyi düşünün.” buyurur Yüce Allah, “Sonuç olarak böylesi bir mutluluk mu iyidir, yoksa zakkum ağacı mı? Biz onu zalimler için bir dert ve azap yaptık. O öyle bir ağaçtır ki cehennemden ta dibinden çıkar. Meyveleri: sanki şeytanların başları!”

Zakkum: Tadı çok acı, pek fena kokan bir bitki olup ondan çıkan sıvı, bedene bulaşması halinde deriyi tahriş eder. İnsanlar şeytanları görmediklerinden bu benzetmeyi anlayamayanlar bulunabilir. Fakat bu kabil teşbihler dile yerleşmiştir. Nasıl ki temiz ve nuranî bir insan meleğe, güzel bir kadın periye, çirkin bir kadın cadıya benzetilir, aynen onun gibi.

HİCR/47 “Onların kalplerindeki kini söküp çıkarmışsındır. Dost ve kardeş olarak, divanlar üzerinde karşı karşıya otururlar.”

ZUHRUF/68---72 “Allah müttakilere şöyle buyurur: “Ey Benim kullarım! Bugün size herhangi bir endişe yoktur. Sizi üzen bir durum da olmayacaktır. Ne mutlu onlara ki onlar, ayetlerimize inanmış ve Allah’a itaat etmişlerdir. Haydi siz de, eşleriniz de neşe dolu olarak buyurun cen-

nete!. Altın tepsi ve kâselerle kendilerine ikram eden hizmetçiler, etraflarında fır döner. Hülâsa orada canınız ne isterse, gözleriniz hangi manzaralardan hoşlanırsa hepsi var! Hem siz burada devamlı kalacaksınız. İşte dünyada yaptığınız makbul işlerden dolayı varisi yapıldığınız cennet!”

Kur’an’ı Kerimde, cennetle oradaki nimetler ve yaşayışla ilgili yüzlerce ayet vardır. Yukarıda belirtilen birkaç ayet içinde aile fertlerinden cennetlik olanların orada buluşup sohbet edeceklerini, dünyadaki yaşamış oldukları maceralarını birbirlerine anlatacaklarını bahsetmektedir. O sohbetlerde, dünyada oğul rolü verilen, babasıyla aynı yaşta, hatta oradaysa dedeleri ve onunda büyükleri, varsa kendi çocukları veya torunları ve daha küçükleriyle hep birlikte sohbet edeceklerdir. Cennet imtihan ve çalışma yeri olmadığı için, oradaki herkes aynı konumda olacaklardır, başka türlü olsaydı, kim kimin anası veya babası, kim kimin oğlu veya kızı olacaktı, çünkü dünyada yaşarken evlenip çoluk çocuk sahibi olanlar, sırasıyla bu devrelerden geçmiştiler.

İşte insan ancak ahiret hayatına geçince, Cenabı Hakkın her insanı tek olarak yarattığını, dünya hayatında insanlar arasında imtihan ettiğini kazanan ve kaybedenleri de ahiretteki konumlarına göre, ebedi bir hayatla yaşatacağını görecektir. Amma geleceğini merak edenler, bu bilgileri Kur’an ve hadislerden öğrenebilirler. Bizler için aile mevhumu ve tanımı, yalnız dünya hayatına ait bir yaşantıdır, herkes bu dünya hayatından terhis olup ay-

rıldıktan sonra, aile hayatı da, ana baba ve evlat olma gibi dünyaya ait kavramlar bitmiş olmaktadır. Çünkü akrabalık bağları bu dünya için geçerlidir, yani bir insanın anası veya babası onu ahirette bizim Türk filmlerindeki gibi “Ahh! Evladım seni çok özledim hoş geldin” deyip karşılamayacaklardır. Bu durumu en güzel şekilde insanın haşır sabahıyla nasıl dirileceğini Kur’an ayetleri anlatmaktadır.

KAF/44 “Yerin yarılp kendilerinin büyük bir hızla mahşer meydanına koşacakları gün, mutlaka gelecektir. Bu diriltip mahşerde toplama Bize göre çok kolaydır.”

YASİN/51 “Sura üflendi, “Kalk!” borusu çaldı!.. İşte mezarlarından kalkıp, Rab’lerinin huzurunda duruşmaya koşuyorlar...”

KAMER/7 “Gözleri korkudan önlerine eğildikçe eğilmiş, dehşet içinde mezarlarından çıkar, yayılmış çekirgeler gibi her tarafı dalga dalga kaplarlar.”

SAFFAT/19 “Bu iş için sadece bir tek emir yeter! Bir de bakarsınız ki hepsi dirilmiş, etraflarına bakınıyorlar.”

ZÜMER/68 “...Sonra ona bir daha üflenir (sur’a): Bir de bakarsın bütün insanlar, kabirlerinden ayağa kalkmış, etrafa bakınıp duruyorlar!”

ENAM/94 “Kıyamet günü de Hak Teala şöyle buyuracaktır:” İşte siz ilk yarattığımızda olduğunuz gibi çırıl

çıplak, teker teker huzurumuza geldiniz! Size verdiğimiz mallarınızı da çok gerilerde bıraktınız. Hani, siz dünyada iken Allah'a şerik olduğunu iddia ettiğiniz şefaatchilerinizi de yanınızda görmüyoruz? Gördünüz ya, aranızdaki bağlar bir bir koptu ve ortak olduklarını iddia edip güvendiklerinizin hepsi sizden uzaklaştı.”

İnsan dünyadan ahirete hiçbir şey götüremez. Mal, mülk, dünyevî mevki, şöhret hep dünyada kalır. Dirilirken de insan “Anadan doğduğu gibi çıplak, yalınayak ve sünnetsiz” haşredilecektir. Hz. Aişe r.a. “Eyvah! Herkes birbirinin mahrem yerlerine bakacak!” deyince Resulullah s.a.v. bir başka ayetle cevap verip bu ayeti açıklamıştır:

ABESE/34---37 “İşte o gün kişi kardeşinden, annesinden ve babasından, eşinden ve evlatlarından bile kaçır. O gün onlardan her birinin başından aşkın derdi ve tasası vardır. (ne erkekler kadınlara, ne de kadınlar erkeklerle bakamazlar.)”

KEHF/48 “Hepsi sıra sıra Rabbinin huzuruna arz olundular. Ve şöyle nida edildi onlara: “İlkin sizi nasıl yaratıksa, aynen o şekilde Bize döndünüz. Siz ise, size böyle bir buluşma belirlemediğimizi iddia ederdiniz değil mi?”

Ayetlere dikkat edilirse, insanlar yeni bir yaratılışla hepsi de yukarıda da bahsi geçen erkekler 30, kadınlar ise 19 yaşında ve sağlam olarak yaratılıyorlar, yani dünya ha-

yatında öldükleri vakit sakat olanlar, yürüyemeyecek kadar yaşlı olanlar, felçli olanlar ikinci yaratılıŖta imtihan olmadığı için, hepsi sağlıklı ve bir formatta yaratılmıŖ oluyorlar. (Allah'ı alem)

Her yeniden diriltilen insan artık öteki dünyada yalnız ve hür olarak yaşayacaktır, yani dünyadaki gibi üzerinde bir aile veya her hangi bir kimsenin mesuliyeti olmayacaktır. Yalnız bu dünyadaki gerek ailevi münasebetlerinde ve gerekse sosyal hayatındaki insanlarla olan münasebetlerinde, Allah'ın yalnızca imtihan için bu dünya hayatına koymuŖ olduğu ibadet ve diğer emirlerine uygun hareket edip etmemesine göre hesap verecektir. Kazananlar tamamen hür olarak, cennetlerde her arzu ettiği şeylerden istediği kadar kendisine ikram edilecek, yalnız zevk ve sefa içinde bir hayata kavuŖacaklardır.

Fakat dünya imtihanında aynı şeylerden imtihanı kaybedenler ise, eğer Allah'a imanları varsa ve yalnız tembellik ederek emre itaatsizlikten dolayı cehennemde cezalarını çekecekler ve sonra onlarda cennet hayatına kavuŖacaklardır. Tabii, önce hesap neticesinde cennete girenler ile bunlar arasında cennet mertebeleri yönüyle aralarında bir fark olacaktır. Dünyadayken, baba oğul olanlar veya ana kız olanlar, cennette sohbet ederlerken, "Sen dünya hayatında benim oğlumdun, bak bu da senin annendi, nasıl güzel bir aileydik ki, Allah bizlerden hoŖnut oldu ve burada da bizleri birbirimize dost ve arkadaŖ etti" diyeceklerdir. (Allah en iyisini bilir)

Siz Őimdi dűnya hayatında bir tiyatro sanatçısı olarak çalıŐıyor olsanız, diđer arkadaşlarınızla beraber, biriniz baba olsa diđer i ođul veya ana kız olsalar, oyunda bir aile tablosu çizseler ve oynasalar, sonra oyun bitince de herkes űstűnű, baŐını deđiŐtirerek normal kimliđiyle birbiriyle oturup bir yerde sohbet edersiniz. Belki de çođu zaman oyundaki karakterlerinizi konuŐup gűlűŐűrsűnűz. Ama biriniz oyundaki rolű icabı kral veya bir amir veya baba rolűndeki halini yine devam etmeye kalksa, sizler ne dersiniz, “Hop, hop kardeŐim oyun bitti kendine gel Őimdi gerçek hayattayız” demez misiniz?

Aynen onun gibi, Őimdi dűnya hayatındaki ve dűnya sahnesinde bizlere verilen rollerimizi, çok gűzel bir Őekilde oynayıp sahne kapandıktan sonra, bu ezeli ve mu-kaddes senaryonun yazarı ve bu muhteŐem tiyatronun sahibi ve yaratıcısı olan, Yűce Rabbimiz bizleri haŐir sa-bahında yeniden diriltip hesaplarımızı gűrecektir. Sonra layık olanlarımızı o muhteŐem gűzellikteki cennetine koyduđunda, aynen dűnyadaki tiyatrolarda oyuncuların oyunları bitince yaptıkları sohbetler gibi, konuŐup gű-lűŐtűđűnű yazımızın yukarısında Kur’an ayetlerinde okumuŐtuk.

Őimdi bizler kendimizi akıllı olarak gűrűyorsak, bu ka-dar ađık olarak anlatılan ve istikbalde hepimizin muhak-kak gűreceđi bu akibetimizi iyi dűŐűnűp taŐınıp ona gű-re buradaki yaŐantımızı dűzeltmemiz gerekmez mi? Ba-zen aile içinde olan geçimsizliklerde gerek erkeđin ve gerekse kadının Allah’ın emirlerine uymamasının ceza-

sıdır. Evde İslami bir hayat yaşanmazsa, eşler ve diğer aile bireyleri devamlı birbirleriyle sürtüşme ve çekişme içinde yaşarlarsa, hayatı kendilerine zehir ederler, ayrıca öyle bir ortamda yetişen çocukların da ileride onlar gibi hırçın, kavgacı ve huzursuz insanlar olması kaçınılmaz bir gerçektir. Çünkü kalp yaratanına ait bir merkezdir, onun parayla, servetle, makamla ve değişik şeylerle tatmin olması asla mümkün değildir. Bu hususta ayeti kerime bunu çok açık bir şekilde ifade etmektedir:

RAD/28 “İşte onlar iman edip gönülleri Allah’ı zikretmekle O’nu anmakla huzur bulan kimselerdir. İyi bilin ki, gönüller ancak Allah’ı anmakla huzur bulur”

TUR/21 “Kendileri iman edip zürriyetleri de iman ile kendilerinin izinden gidenlerin nesillerini de kendilerine kavuştururuz. Onların emeklerinden hiçbir şeyin mükâfatını eksiltmeyiz. Onlardan her biri kazandığı güzel neticeleri ile daimdir.”

Verdiğimiz mana Ebus-suudun tercihidir. Müfessirlerin çoğu ise şöyle derler: “Her nefis, kazançları karşılığında bir rehindir.” Allah’ın insana bahsettiği sıhhat, mal, mülk, kabiliyetler âdetâ O’nun kullarına verdiği borç durumundadır. Borçlunun teminatı ise kişinin nefsidir. Kim bu nimetleri meşru şekilde kullanıp sevap kazanarak borcunu öderse rehin olan nefsini kurtaracak, aksi halde mahpus kalacaktır.

TUR/22---27 “Onlara canlarının istediği meyve ve et çeşitlerinden bol bol veririz. Onlar orada meşrubat dolu

kadehleri elden ele dolaştırırlar. Bunları içmede ne saçma sapan konuşma olur, ne de günaha girilir. Etraflarında kendi hizmetlerine tahsis edilmiş, sedef içinde saklı inci gibi pırlıl pırlıl civanlar dolaşır. Birbirlerinin yanına gelip şöyle sorup sohbet etmeye başlarlar. Biz dünyada, ailemiz içinde iken sonumuzdan endişe ederdik. Ama şükürler olsun ki Allah bize lütfetti ve bizi, o kavuran ateşten korudu.”

KADER, HEPİMİZİ İLGİLENDİREN BİR KONU!

Sevgili arkadaşlar, önce hatırdan çıkarmamız gerekli olan ilk şey, KADER mevzuu imani bir meseledir, imanın altı rüknünden altıncısıdır. Yani, Allah’a imanı olmayan bir kimsenin kader meselesini anlaması mümkün değildir ve bu meseleyi de ne konuşmaya ve nede tartışmaya hakkı yoktur.

“Allah’a, Resulüne, diğer Resul ve Nebilere, Meleklerle, Kitaplara, Haşre nasıl inanıyorsak, kadere de aynı şekilde inanmak mecburiyetindeyiz.

Bu iman esasları ebedi hayatı kazanma adına burada kuracağımız hayatın kaideleri ve sütunları mahiyetindedir. Bir tanesini sarstığımız zaman, kurmak istediğimiz şeyi sarsmış, belki de tamamen yıkılmış olacağız. Kur’an ve hadisler, kader konusu üzerinde çok durmaktadır, haşir konusundan sonra belki de en fazla üzerinde durulan, Allah’ın meşiet, (dilemesi) ilmi ve takdiridir. Kader, pek çok hadislerde, sair iman esasları içinde değil de mana ve ehemmiyetine binaen, daha çok Zatı Uluhi-

yetin ve sıfatlarının anlatıldığı yerlerde ve onların içinde ele alınmaktadır. Bu demektir ki, Allah'a, O'nun istediği manada iman etmek isteyen müminlerin, kadere de iman etmesi mecburidir. Bir başka deyişle, kadere iman, Cenabı Hakkın Zatına ait imanın kemalinin muktezasıdır (gerekliliğidir). Yani, kadere iman etmeyen, Allah'ın Zatına ve azametine de gerektiği şekilde iman etmiş olamaz."

İnsan bugün, Cenabı Hakkın varlığına, Resullerin varlığına, hatta haşre, yani öldükten sonra dirilmeye inanmasa bile, bugünkü ilmi delillerle bunlar izah ve ispat edilebilir. Fakat kader mevzu böyle değildir, o tamamen iman derinliğine göre "Vicdani" bir meseledir. Ondan dolayıcıdır ki, Resulullah s.a.v. en çok ehemmiyetle üzerinde durduğu konulardan birisi, kader konusudur. Buna ait hem Kur'an'da birçok ayet hem de Kütübü Sitte Hadis Ansiklopedisinde bir hayli hadis mevcuttur..

Amentü cümlesinde yer alan **"ve bil-kaderi hayrihi ve şerrihi minallahi teala"** ibaresi bu gerçeği ortaya koymaktadır. Yani **"Kaderin hayrının da, şerrinin de Allah'tan olduğuna iman ettim"** demektir.

Kader ve kaza inancı, genç veya yaşlı hemen, hemen herkesin kafasını en çok meşgul eden konulardan biridir. Bir başka ifadeyle inanç esasları içerisinde anlaşılması ve anlatılması en zor olanıdır. Bunun bir sebebi de, konunun soyutluğu ve delil aranmaksızın kesin inanmayı gerektirmesidir. Kader hakkında konuşurken dikkatli

olunması tavsiye edilmiştir. Çünkü zemini pek kaygandır, nice akıllı kimseler dahi bu meseleyi yalnız akılla çözmeye kalktıklarından dolayı, onun uçurumuna yuvarlanmışlardır. İmani bir mesele olduğu için, kadere isyan veya itiraz etmek insanı imanından edebilir, zaten isyan veya itiraz etmesi de kaderini değiştirmeyeceğinden, sinirlenip te kafasını duvara vurarak kıran bir insandan farkı olamaz.

SAFFAT/96 “Sizi de yaptığınız (ve yapmakta olduğunuz) şeyleri de yaratan (ve yaratmakta olan) Yüce Allah’tır.” dedi.”

“Bizim bütün fiillerimizi yaratan ve yapan Allah’tır Yememiz, içmemiz, yatmamız, kalkmamız, düşünmemiz ve konuşmamız hep Allah tarafından yaratılmakta ve yapılmaktadır. Kainatta yaratılmış olarak ne varsa, her şey Allah’ın mahlukudur, O’nun yaratmasıyla varlık aleminde görülmektedir. İmanıyla ve vicdanıyla bunları müşahade eden, gören bir insanın her şeyi Rabbine vere vere, adeta cebre düşmemesi oldukça zordur.

İşler devamlı Cenabı Hakka verilince, neticede teklif ve mesuliyet ortadan kalkmasın diye cüzi irade devreye girer. İnsana “Sen mesulsün” der, ona mesuliyetini hatırlatır. Yapılan güzel işler karşısında gurura düşmemek için de kader devreye girer, “Mağrur olma yapan sen değilsin!” diyerek insanı gurura düşmekten kurtarır. Böylece insan dengeyi kurar ve ancak böyle yaşadığı müddetçe imani yönden dengeli kalabilir. İnsandaki

cüz-i irade dediğimize gelince, bu hiçbir ağırlığı olmayan izafi bir vücudu sahiptir. Şu kadar ki o, Cenabı Hakkın icraatlarına ve yaratmasına karşı basit bir şart gibidir. Yani insan kendine düşeni yaptığı zaman ki, "Bu ya niyettir, ya meyelandır veya meyelanda ki tasarruftur" Cenabı Hak o kulun istediği fiili yaratır.

Demek oluyor ki, ister niyet ister meyelanda ki tasarruf olsun, haddizatında harici bir vücuda sahip olmamakla beraber, yaratma işi bunlara bağlı kılındığı için, adına irade dediğimiz bu niyet veya meyelanın, insan için apayrı bir değeri ve kıymeti aynı zamanda bir sorumluluğu vardır."

Özetle, insanoğlu şu kısacık dünya hayatında, adı KADER olan mukaddes bir senaryonun içinde, kendilerine Cenabı Hak tarafından biçilen rollerle, takdir edilen ömürleri kadar, hem oyuncu hem de seyirci olarak, dünyada imtihan edilmektedir. Bizler o kaderi senaryodaki rollerimizi oynuyoruz, daha doğrusu oynattırıyoruz. Hem kader programında yazılmış olan her şey olup bitmiştir, bizler oynanan oyunu daha önce göremediğimiz için, yeni görüyoruz ve yaşıyoruz.

"MEN AMENE BİL KADER EMİNE MİNEL KEDER"
(Kadere iman eden gamdan hüzünden sıkıntıdan emin olur)

"Her şey kaderle takdir edilmiştir, kısmetine razı ol ki rahat edesin..." cümlesini nasıl anlamalıyız, cüz-i iradenin müdahalesi yok gibi bir anlam çıkıyor?..

Kader, büyük ve küçük olmak üzere iki daireden oluşur. Büyük daire insan iradesinin geçerli olmadığı ve tesirsiz kaldığı bir dairedir. Daha öncede bahsettiğimiz gibi, esasında buna irade denmesi yanlıştır, çünkü irade Allah'ın Zati ve subuti sıfatlarındandır. Bunun küçüğü de, büyüğü de O'na aittir. İradei külliye, avam halk arasında, Cenabı Hakkın iradesine verilen bir isimdir. Fakat sahabe, tabiin ve tebei tabiin döneminde bu ıstılah söz konusu değildir.

Yani, onlar Cenabı Hakkın iradesine külli irade, beşerin iradesine cüzi irade dememişlerdir. Ne var ki, halkın meseleyi daha iyi anlayabilmesi için böyle bir ıstılah vaz etmek de çok fazla zarar olmasa gerektir. Bu meselede hassas İslam Alimleri, insandaki iradeyi, meyelan, meyelandanda tasarruf, niyet ve talep diye belirtmişlerdir.

Bu büyük dairede insanın meyelanı veya niyeti değil de, Allah'ın takdiri hükmeder, insan bu dairede mutlak bir cebir içindedir. Bu daire, insanın başına gelecek her dert, musibet, hastalık, sıkıntı, sevinç, nimet ve vesaireyi içine alan bir dairedir. İnsanın hangi ana babadan, hangi memlekette ve hangi şartlar içinde doğacağını ve nasıl yaşayacağını, nerede nasıl öleceğini Cenabı Hak, bu daire içinde belirler.

Diğer küçük daire ise insanın meyline, niyetine bırakılmıştır. Bu daire iman veya küfür, günah veya sevap, iyilik veya kötülük gibi şeylerin tercih edildiği bir dairedir. Bunların icadı ve yaratılması yine Allah'a aittir; la-

kin özgürce seçilmesini Allah sonsuz adaleti gereği olarak insana bırakmıştır. Eğer böyle değil de, yani insanın seçme özgürlüğü olmasaydı, o zaman ahirette insan neye göre mesul olacak ve hesap verecekti?

NİSA/78 “Nerede bulunursanız bulunun: Sağlam, yüksek kulelerde, hatta eflâke ser çeken gökteki yıldız burçlarında bile olsanız, ölüm mutlaka size yetişir.” Onlara bir iyilik ulaştınca “Bu, Allah’tandır” derler. Bir fenalık gelince “Bu, senin yüzündendir” derler. De ki: “Hepsi de Allah tarafındandır.” Fakat bu adamlara ne oluyor da, söz anlamaya bir türlü yanaşmıyorlar?”

Yaratma bakımından hem iyilik, hem fenalık hem hayır, hem şer Allah’tandır fakat şerre sebebiyet veren, dâvet eden, talep eden, niyet eden insan olması itibariyle şer insana izafe edilir. Kötülüğü isteyen nefistir, öyleyse kötülüğe ait mesuliyet tamamen nefse aittir. İşte ayet, bu iki esası birleştirir ve şöyle buyurur:

NİSA/79 “Ey insan! Sana gelen her iyilik Allah’tandır. Başına gelen her fenalık ise nefsendendir. Ey Resulüm! Seni bütün insanlara elçi gönderdik. Allah’ın buna şahit olması yeter de artar!”

Yani insan iyiliği veya kötülüğü seçer Allah’ta bu seçilene yaratır. Öyle ise yaratan değil, seçen mesuldür. “Halkı şer, şer değildir, kesbi şer, şerdir.” Yani “ Şerri yaratmak şer değildir, şerri (işlemek) istemek şerdir” "Her şey ka-

derle takdir edilmiştir, kısmetine razı ol ki rahat edesin." sözü daha ziyade kaderin büyük dairesine bakmaktadır. Yani insanın seçim alanı olmayan büyük dairedeki takdirlerden insan mesul değildir. İnsan ancak küçük dairedeki seçimlerden mesuldür, çünkü insanın hiçbir fiil yapmaya gücü olmadığı için, Büyük Mahkemede insan yalnız iyi veya kötü tercihlerinden dolayı, ya ceza, ya da mükafat görecektir.

ENAM/17-18 "Eğer Allah sana bir sıkıntı verirse O'ndan başkası onu gideremez. Sana bir hayır ve nimet verirse... Zaten O her şeye olduğu gibi, buna da elbette kadirdir. O, kullarının üstünde hükmünü yürüten mutlak hükümandır, her işi tam hikmetle yapar ve her şeyden haberdardır."

ENAM/134 "Size vadedilen şeyler mutlaka gelecektir, siz bunun önüne geçemezsiniz"

İnsanın bütün yaptıkları, Levh-i Mahfuza kaydedilmiş şeylerdir. Daha sonra onun boynuna takılan kader, bu Levh-i Mahfuzdan istinsah, kopya edilmiştir. Aşağıdaki ayet, bizlere bu hakikati anlatmaktadır.

İSRA/13 "Her insanın vebalini, kendi nefesine bağladık, her insan yaptıklarına göre muamele görür. Nitekim kıyamet günü hesap defterini önünde açılmış bulacaktır."

Ayetin Arapçasında, “**Her insanın kuşunu, kendi boynuna bağladık**” buyurmaktadır. Cahiliye dönemindeki Araplar kuşların uçuşlarının kendi kaderlerini belirlediklerine inanırlardı. Kur’an bu batıl inancı yıkıp, insanın ancak yaptıklarına göre muamele göreceğini bildirmektedir. Ayeti kerime insanın yaptığı her hareketle, âdetâ bir kalem gibi, daha doğrusu tuşa dokunmuş gibi, kendi ekranında hayat boyunca bir şeyler yazıp durduğunu, kıyamet günü de, âdetâ bunun çıktısını alacağı izlenimini vermektedir. Dünya hayatında nefsin ihtirasları, gafletli insanın iyi ve kötüyü değerlendirmesini önlemektedir, amma ahirette her şey göz önüne serilecektir.

Evet, insanın yapacağı her şey önceden yazılmıştır, insan yaptıklarıyla sadece kendi hakkında yazılmış olanı yerine getirmektedir. İnsanın boynuna asılan bu defterle, insanın meydana gelen fiillerinin katip melekler tarafından yazıldığı defter yan yana getirildiğinde görülecektir ki, insan teker teker kendisi için daha önce yazılardan başka bir şey yapmamıştır.

Kainatın nizamı, Kozmik kader:

Elbette yüce Allah kainat hakkında, varlığın işleyiş düzeniyle ilgili ezeli ilmiyle bir ölçü, bir nizam koymuştur buna bağlı olarak da sınırlar belirlemiştir.

KAMER/49 “Muhakkak ki Biz her şeyi bir kaderle, bir ölçü ile yarattık.”

Ayeti kerimeye dikkatle bakıldığında, yüce Allah'ın takdiri, sınırlaması ve nizamı çok daha iyi anlaşılır. Yıl boyunca gece ve gündüzün uzayıp kısalması, aydınlıktan sonra karanlığın, ardından aydınlığın gelmesi, Güneş'in kendi yörüngesinden bir derece olsun sapmaması, Ay'ın yörüngesinde ilerlerken insanlara zaman ölçümünde yardımcı olması için belirli şekillere girmesi yüce Allah'ın nizam ve takdirine, yazmış olduğu kadere göre olmaktadır.

YASİN/37---40 "Onlara bir delil de gecedir ki, Biz ondan gündüzü sıyırıp soyarız, birden karanlığa gömülürler... Güneş de kendi müstekarrı (istikrarı veya istikrar bulacağı yer) için akıp gider. Bu, üstün ve bilen (Allah'ın) takdiridir. Ay için de birtakım safhalar, duraklar tayin ettik; dolaşa dolaşa, nihayet eski hurma salkımının çöpü gibi kuru, sarı, kavisli bir hâle gelir. Ne Güneş Ay'a kavuşabilir, ne gece gündüzün önüne geçebilir. O gök cisimlerinden her biri, birer yörüngede akar, durur..."

Kur'an'ın muhataplarına vermek istediği ders şudur: Çok mükemmel ve en ufak aksaklık göstermeyen bir nizam vardır. Her tarafı birbiriyle tam irtibatlı bu nizam, bu sistem de, nizamın sahibinin tek olduğunu gösterir. Bunun misallerinden biri güneşin hareketidir. Bunun ne kadar büyük bir hız olduğunu görmek için Dünya'nın kendi etrafında (ekvator da) saniyede 0,44 km hızla döndüğüne ve Güneş'in çevresinde saniyede 30 km hızla tur attığına dikkat edelim. Güneş de Samanyolu çevresinde saniyede 220 km hızla dönüyor. Samanyolu galaksisi de,

saniyede 630 km. süratle, yalnız Rabbimizin bilebileceği bir yere doğru gitmektedir.

Ayetin aslında öyle bir cümle yapısı vardır ki bütün bunları ifade etmesi mümkündür. Fakat önemli olan şudur ki, nizam fikri, bütün ihtimallerde mevcuttur. Allah'ın bu mucizeli, çevik, muazzam, pek marifetli ve maharetli mahlukatı olan güneş, her biri ayrı ayrı yörüngede, muazzam faaliyetlerine rağmen hiçbir uyumsuzluğa yol açmamakta, en ufak bir aksaklık göstermemektedir.

Ayeti kerimeye dikkatle bakıldığında, yüce Allah'ın takdiri, sınırlaması ve nizamı çok daha iyi anlaşılır. Yıl boyunca gece ve gündüzün uzayıp kısalması, aydınlıktan sonra karanlığın, ardından aydınlığın gelmesi, Güneş'in kendi yörüngesinden bir derece olsun sapmaması, Ay'ın yörüngesinde ilerlerken insanlara zaman ölçümünde yardımcı olması için belirli şekillere girmesi yüce Allah'ın nizam ve takdirine, daha açık ifadeyle onlar için yazılan kadere göre olmaktadır.

ENAM/59 "Bilinmeyen nice hazineler ve görünmeyen gayb aleminin anahtarları O'nun yanındadır. Onları Kendisinden başkası bilemez. Karada ve denizde ne varsa hepsini O bilir. O'nun haberi olmadan bir tek yaprak bile düşmez. Yer altı tabakalarının karanlıkları içindeki tek bir tane, hasılı yaş ve kuru hiç bir şey yoktur ki açık, net bir kitapta bulunmasın."

RAD/39 “Allah, dilediği hükmü iptal eder, dilediğini sabit bırakır. Ana kitap O’nun yanındadır.”

Hiçbir surette değişmeyecek olan ana kitap (Levhi Mah-fuz) O’nun yanındadır. Değişecek ve değişmeyecek olan her şey orada kayıtlıdır. Bundan ötürü, şeriatlar arasın-da, hatta aynı kitapta dinin temel ilkelerinden olmayan bazı ferî hükümlerin nesh edilmesi, beda manasına gelmez, yani Allah Tealanın önce bilmediği bir şeyin sonradan farkına varması anlamına gelmez. Tekvin ve teşride mahv ve isbat (iptal ve ibka) cereyan ettiği halde, ana kitaptaki hüküm değişmez. Dolayısıyla, Tevrat ve İncili ana kitap zannedip nesih kabul etmez diye iddia eden inkârcı Ehli kitap gruplarının inat ve inkârları boşuna bir çabadır. Halbuki tarihî bir gerçektir ki Kur’an’dan önceki semavi kitaplar sadece nesihden değil, tahriften bile uzak kalamamışlardır, hepsi de tahrif edilmiştir, bir düşünün kaç çeşit İncil var ve hangisi gerçek İncil’dir?

RAD/41 “Bizim arzı (yeri) alıp onu uçlarından nasıl ek-silttiğimizi görmüyorlar mı? Allah yle hükmeder ki onun hükmünü denetleyecek hiç bir merci yoktur. O, hesabı çabuk görür.”

Yani Bizim önce yok edip sonra onları yeniden sağlamca yerleştirmemizi kabul etmek istemeyen o inkârcılar, baksalar ya, yukarıda ağklandığı üzere, önce Rahmet ve Kudretimizle yaymış ve ayaklarının altına sermiş olduğumuz yeri aynı durumda bırakıyor muyuz? O serili yeri, üzerinde yaşadıkları o geniş toprakları, etrafından

Kudretimizle sarıp sıkıştırmıyor, onu eksiltmiyor muyuz? Daraltmıyor muyuz? O ilk medde karşılık onda cezirler yapmıyor muyuz? Veya çeşitli yeryüzü olayları ile onu aşındırıp parçalamıyor muyuz? Veya o kâfirlerin vatanlarını peyderpey çevresinden eksiltip durmuyor muyuz? Nüfuslarını, topluluklarını kırarak, dağıtarak, feyiz ve bereketlerini azaltarak, arazilerini, yurtlarını daraltarak, güçlerini ezikliğe, kemallerini noksana dönüştürmüyor muyuz? Yalnız yerdeki değil insanlarla ilgili her çeşit değişikliği veya vatanlarındaki bu daralmayı, bu sıkışmayı görmüyorlar mı?

HAC/76 “O onların yaptıklarını da yapacaklarını da, olanı da olacağı da bilir. Bütün işler yalnız Allah’a raci olur, onlar hakkındaki nihaî hükmü O verir.”

Bir defasında, Abdullah b. Abbas, Resulullah’ın s.a.v. terkinde bulunuyordu. Resulullah s.a.v. şöyle buyurdu; “Ey delikanlı, sana bir şeyler öğreteceğim! Allah’ın emir ve nehiylerini gözet ki, Allah’ta seni gözetsin. Allah’ın hakkına riayet et ki, O’nu karşında bulasın. İsteddiğini sadece Allah’tan iste, yardım dilediğin zaman da sadece O’ndan yardım dile. Katiyen bil ki, bütün insanlar toplanıp sana bir yardımda bulunmak isteseler, Allah’ın senin için yazdığının dışında bir yardımda bulunamazlar. Ve yine bütün insanlar sana zarar vermek için bir araya gelseler, Allah’ın senin aleyhine yazdığının ötesinde hiçbir şey yapamazlar. Zira, artık kalemler kaldırılmış, sahifeler kurumuştur.”

(Tirmizi, Ahmet b. Hanbel)

TEKVİR/29 “Ama bu iş sizin istemenizle değil, ancak Rabbül alemin olan Allah’ın dilemesiyle tamam olur.”

İnsan kendisinden meydana gelen güzellikleri sahiplenemez, çünkü bütün güzellikler Cenabı Hakkın planıdır. Aksi halde, gizli bir şirk içine girilmiş olunur. Çünkü güzellikleri veren doğrudan doğruya Allah’tır İnsanın nefsi hiçbir zaman güzeli ve güzel şeyleri istemez. Elbette ki burada “güzel” den kastımız, Allah’ın rızasına uygun olan bizatihi güzel olan şeylerdir. Yoksa biz herkesin hoşuna giden şeyleri güzel olarak kabul etmiyoruz. Evet, nefis hakiki güzelin ve güzelliğin daima düşmanı olagelmıştır, her zaman da düşmanı olacaktır, çünkü nefsin yapısı budur, mahluk olduğunu unuttur, adeta kendisini küçük bir ilah gibi görür.

ENFAL/51 “İşte bu, sizin ellerinizin işleyip öne sürdüğü işlerin karşılığıdır; yoksa Allah asla kullarına zulmetmez.”

Sen, sana ait mehasin ve güzelliklerle mağrur olamazsın, çünkü o mehasin bizzat senin değildir. Güzellik adına ne varsa hepsi Cenabı Hakkın sana ihsanıdır. İhsan ise şükür ve mahviyet ister. Günahlara gelince, onların yaratılmasında senin cüz-i ihtiyarın bir şartı adidir. Öyle ise mesuliyet senin nefsine aittir. Zira sen neye niyet etmiş, meyletmiş, ne yapmayı düşünmüş veya meylinde nasıl tasarruf yapmışsan, Cenabı Hakta onu yaratmıştır. Ancak bütün bu anlattıklarımız da yine hal ve vicdanla anlaşılacak hususlardır. Yani, içinden geçen niyete, meyile

veya meyildeki tasarrufa tek şahit vardır, o da vicdandır. Cenabı Hak, Kendi ilmine ve Kendi bildiğine senin vicdanını şahit tutmuştur.

YUNUS/44 “Allah insanlara asla zulmetmez. Lâkin insanlar kendi kendilerine zulmederler.”

RUM/4 “... Çünkü işleri karara bağlama yetkisi, başında da sonunda da Allah’a aittir.....”

Evet, iyiyi de kötüyü de Allah yaratır, çünkü yaratma sadece O’na mahsustur. Fakat kötülüğü kim isterse cezayı da o çeker, bu şekilde inanma, işin başındakiler için bir esastır. Bunun ötesinde bir aceminin dinde olmayan bir şeyi dine sokma gayretiyle daha da ileri gidip, kader meselesini kurcalaması, teferruata ait meseleleri dile dolaması kabul edilemez. Zira kaderin zemini çok kaygandır, çok hassas ve ayakların kayabileceği bir meseledir. İmamı Azam, talebelerine bu gibi meseleleri münakaşa etmekten men ederdi. Kendisine, “Sen niçin konuşuyorsun” dediklerinde, “Ben, başımda bir kuş varda onu uçururum endişesiyle tir, tir titreyerek konuşuyorum” buyurmuşlardır. Yani demek istiyor ki, “Sizler konuşurken hasmınıza galip gelmek için konuşuyorsunuz. Hasminızın yanılmaları sizi sevindiriyor. Onun için de sizi böyle meseleleri konuşmaktan men ediyorum.”

A.İMRAN/154 “... De ki: “Bütün yetki ve karar Allah’ındır” Onlar aslında içlerinde, sana karşı açığa vuramadıkları bir şeyler saklıyor ve kendi aralarında: “Bu

emir ve komuta işinde bir payımız olsaydı, şimdi burada olmaz, öldürülmezdik” diyorlardı. De ki: Siz evlerinizde dahi olsaydınız haklarında ölüm takdir edilenler, mutlaka düşüp ölecekleri yerlere doğru çıkacaklardı....”

Allah Resulü, meşieti ilahiyeye (Allah’ın dilemesine) o kadar teslimdir ki, bir gün şöyle buyurur:

“Hiç kimse kendi ameliyle kurtulamaz”

Sahabi sorar: “Sendemi Ya Resulallah”

Cevap verir: “Evet, ben de, ancak Rabbimin beni Rahmetiyle kucaklaması ve her tarafımı Rahmet ve fazlıyla sarması neticesinde kurtulabilirim.” (Buhari, Rikak)

KASAS/70 “O’dur Allah. O’ndan başka yoktur İlah. Başta da sonda da, dünyada da ahirette de bütün hamdler, güzel övgüler O’nadır. Hüküm yetkisi O’nun dur. Sonunda varacağınız yer de O’nun huzurudur.”

KEHF/26 “... Zira göklerin ve yerin gaybını bilmek O’na mahsustur. O öyle güzel görür, öyle güzel işitir ki! Oysa onların O’ndan başka hamileri yoktur. O, kendi hükmüne kimseyi ortak yapmaz.” de.”

Hasılı insan ne yaparsa yapsın, daha önce kendisi için yazılından öte bir şey yapamayacaktır. Ancak bu yazma, onu yapmaya mecbur kılan bir harici zorlama olarak değerlendirilmemelidir. Yukarıda da ısrarla söylediğimiz gibi, Cenabı Hak, ezeli ilmiyle kulun ne yapacağını önceden bildiği için, kader defterini ona göre yazmıştır. Haklarında Hüsna, güzel netice hükmü verilenler için de

durum daha farklı değildir. Allah onların niyetleriyle, iradeleriyle yapacakları güzel ve iyi işleri bildiği için, onlar hakkında böyle güzel bir neticeyi tayin ve takdir buyurmuştur.

Çünkü O, Allamül Guyub'dur, bütün gizli, aşikar her şeyi sadece O bilir. Hem de O, mahlukatını yaratmadan önce bilir. Ve bildiğini kader defterinde yazdıklarıyla gösterir. Sonra da kul, teker, teker Cenabı Hakkın bildiği üzere işleyeceklerini işler, Bunları da katip melekler amel defterlerine kaydederler. Her iki defter de birbirinin aynısı olarak ahirette tecelli eder.

Resulullah s.a.v. buyurdular ki: "Kul hayıryla, şerriyle kadere inanmadıkça, kendine (hayır ve şerden) isabet edecek şeyi atlatamayacağını, (hayır ve şerden) kaçacak olan şeyi de yakalayamayacağını bilmedikçe, iman etmiş olmaz." (Kütübü sitte/Cabir r.a.)

NUR/42 "Göklerin ve yerin hâkimiyeti Allah'ındır. Bütün işler O'na götürülür, (hüküm O'nun kapısından çıkar)."

KEHF/23-24 "Hiçbir konuda: Allah'ın dilemesine bağlamaksızın, "Ben yarım mutlaka şöyle şöyle yapacağım" deme! Bunu unuttuğun takdirde Allah'ı zikret ve: "Umarım ki Rabbim, doğru olma yönünden beni daha isabetli davranışa muvaffak kılar" de."

Süraka İbnu Malik İbnu Cu'şem r.a. gelerek sordu: "Ey Allah'ın Resulü! bize dinimizi açıkla, sanki yeni yaratılmış gibiyiz, şimdi amel ne husustadır? Kalemlerin kuruduğu, miktarların kesinleştiği şeylerde mi, yoksa istikbale ait şeylerde mi çalışacağız?" "Hayır, istikbale ait şeylerde değil, bilakis kalemlerim kuruduğu, miktarların cereyan ettiği (kesinleştiği) hususta" buyurdular. Süraka, tekrar: "Öyleyse niye amel edelim boşa zahmet çekelim" diye sordu. Aleyhisselatü Vesselam: "Çalışın! Herkes yaratıldığı şeye erecektir, herkes (yazıldığı) ameliyle amel olacaktır" (Kütübü Sitte/Cabir r.a.)

Ashabı sordu, "Öyleyse ey Allah'ın Resulü, niye amel ediliyor? Madem ki her şey önceden olmuş, bitmiş, yazılmış ve artık yazma işinden fariğ olunmuş (bir daha yapma gayreti de niye)" Resulullah s.a.v. şu cevabı verdi. "Siz amelinizle doğruyu ve istikameti arayın, itidali koruyun, zira cennetlik olan kimsenin ameli, cennet ehlinin ameliyle sonlanır, (daha önce) ne çeşit yapmış olursa olsun. Keza cehennemlik olanın amelide, cehennem ehlinin ameliyle sonlanır, hangi çeşit amel ile amel etmiş olursa olsun". (İbnu Amr İbni-As r.a.)

HADİD/5-6 "Göklerin ve yerin hâkimiyeti O'nun dur. Bütün işler O'na götürülür, bütün kararlar O'nun kapısından çıkar. Geceyi gündüze katar, böylece gündüz uzar. Gündüzü geceye katar, böylece gece uzar. Kalplerin kühünü O bilir."

“Oğluna ölümü sırasında demiştir ki: Allah’ın ilk yaratığı şey kalemdir. Kaleme, “kıyamete kadar olacak şeylerin miktarlarını yaz” dedi. Oğulcuğum, Resulullah’tan s.a.v. şunu da işittim, “Kim bu inanç dışında olarak ölürse benden değildir” (Ubade İbnu’s Samit r.a. Kütübü Sitte)

NEML/75 “Gökte ve yerde gizli hiçbir şey yoktur ki apaçık bir kitapta yer almasın.”

HUD/56 “Hiç bir canlı yoktur ki mukadderatı O’nun elinde olmasın. Rabbim elbette tam istikamet üzeredir.”

AHZAB/38 “... Allah’ın emri, mutlaka yerini bulan bir kaderdir.”

“Din sayesinde, yaratıcının iradesi ile yaratılanın talebi arasında bir uyum sağlanmış olur. Kul Allah’ın dilediği gibi ister, Allah’ta kulun talep ettiği gibi yapar, böylece arada Allah’a ebedi vuslat olur.” (M. Hamdi Yazır)

YASİN/12 “Şüphesiz biz, ölüleri mutlaka diriltiriz. Onların yaptıklarını ve bıraktıkları eserlerini yazarız. Biz, her şeyi apaçık bir kitapta (Levh-i Mahfuz’da) bir bir kaydetmişizdir.”

Sonra Cenabı Hak, bu defteri insana okutacak ve hesabı da bu deftere göre görecektir.

İSRA/14 “Şöyle deriz ona: “Defterini oku. Bugün muhasebeci olarak kendi işini görmeye kendin yetersin!”

“Bir kere daha ifade edelim ki, bu yazılma, insanın yapacakları önceden bilindiği içindir, yoksa insanı zorlayıcı bir güç ve kuvvet değildir. Demek, önce harici vücudu olmayan bir ilmi kitabet vardır ki, biz ona Levh-i Mahfuz diyoruz. Birde daha sonra meleklerin yazdığı ve harici vücudu olan bir kitap var ki, bunda da insanların yaptıkları ameller tespit edilip kaydedilmiştir. Mahkeme-i Kübra’da hüküm verilirken bu her iki kitabın mukabelesine göre hüküm verilecektir. Bu mukabelede melek “Ben şunları yazdım” diyecek, Cenabı Hak da bir kitap gösterecek ve “Ben de bütün onun yapacaklarını bildiğim için şunu yazmıştım” diyecek ve orada görülecek ki, her iki kitap da birbirinin aynıdır...”

HADİD/22 “(Üzülmenize veya sevinmenize sebep olacak şekilde) gerek ülkenizde, gerek kendi nefislerinizde, size ulaşan hiçbir şey yoktur ki Bizim onu yaratmamızdan önce bir kitapta yazılı olmasın. Bu, Allah’a göre elbette pek kolaydır.”

HİCR/92-93 “Rabbin hakkı için, onların hepsini sorguya çekeceğiz! Onları yaptıkları işlerden sorumlu tutacağız.”

İNSAN/29-30 “İşte bu, bir öğüttür, bir uyarıdır. Artık dileyen Rabbine varan yolu tutar. Ama Allah dilemedikçe, siz dileyemezsiniz. Çünkü her şeyi bilen, tam hüküm

ve hikmet sahibi olan, Allah'tır. Her şeyi bildiği gibi, Rahmet ve hidayete lâayık olanları da pekiyi bilir.”

29. ayette, dileyenin, Kur'an'ın rehberliğinde Rabbine varan yolu tutacağını bildirirken, 30. ayet yüce Allah'ın dilediği kimseleri Rahmetiyle kucaklayacağını bildiriyor. Demek ki samimi müminler, kendilerini bütün varlıklarıyla Allah'ın iradesine teslim ederler. Onların diledikleri, Allah'ın meşietine, yani dilemesine uygundur.

HUD/12 “... Bütün işleri düzenleyen, herkese lâayık olduğu neticeyi verecek olan ise Allah Tealadır.”

TÖVBE/51 “De ki: “Allah bizim hakkımızda ne takdir etmiş, ne yazmışsa başımıza ancak o gelir. Mevlamız, sahibimiz O'dur. Onun için müminler yalnız Allah'a dayanıp güvensinler.”

HUD/6 “... Allah her canlının hayatını geçirdiği yeri de, öleceği yeri de bilir. Bütün bunlar apaçık bir kitaptadır.”

HUD/55 “...Hiç bir canlı yoktur ki mukadderatı O'nun elinde olması...”

ARAF/37 “...Kaderden nasipleri ne ise, onlara erişecektir...”

“Nefis daima ızdıraplar ve galaklar içinde evhamdan kurtulup tevekküle yanaşmıyor, hükmü kadere razı olmuyor. Halbuki şemsin tuluu ve gurubu muayyen ve

mukadder olduğu gibi, insanın da bu dünyada tuluu ve gurubu ve sair mukadderatı, “kalemi kader” ile cephe-sinde yazılıdır. (Nasıl ki güneşin doğması ve batması takdir edilmiş bir kaderle olmaktadır, aynen insanın da bu dünyada doğması ve ölmesi de takdir edilmiş bir kaderle olmaktadır) İsterse başını taşa vurarak o yazıları silsin, fakat başı kırılır, yazılana bir şey olmaz ha!..... Ve illa muhakkak bilsin ki, semavat ve arzın haricine kaçıp kurtulamayan insan, Halıkı Külli şey’in Rububiyetine muhabbetle rıza-i dide olmalıdır. (Mesnevii Nuriye)

HUD/123 “Bununla beraber, göklerin ve yerin gaybını bilmek Allah’a mahsustur. Bütün işler, hükmetmesi için O’na götürülür. Öyleyse sen yalnız O’na ibadet et, yalnız O’na dayan, O’na güven. Rabbin yaptıklarınızdan asla habersiz değildir.”

Bu ayet çok geniş bir mana ifade etmektedir. “Bütün işler” demekle kainattaki en küçükten, en büyüğüne kadar her şeyi içine almaktadır.

Mürcie (cebriye) ve kaderiyye:

Resulullah s.a.v. buyurdular ki; “Her ümmetin Mecusileri vardır, bu ümmetin Mecusileri, “Kader yoktur” diyenlerdir. Bunlardan kim ölürse, cenazelerinde hazır bulunmayın. Onlardan kim hastalanırsa, ona ziyarette bulunmayın. Onlar deccal bölüğüdür, onları deccala ilhak etmek, Allah üzerine bir haktır.”

(Huzeyfe r.a./Kütübü Sitte)

Resulullah s.a.v. şöyle buyurmuştur ki; “Kader ehli ile düşüp kalkmayın, onlara dava açmayın.”

(İbnu Ömer r.a./Kütübü Sitte)

Resulullah s.a.v. buyurdular ki; “Ümmetimde iki sınıf vardır ki, onların islamdan nasipleri yoktur. Mürcie ve Kaderiyye.” (İbnu Abbas r.a./Kütübü Sitte)

Kaderiyye:

“İnsan fiillerinin halıkıdır” diye inanan sapık guruptur.

Halbuki,

ZÜMER/62 “Her şeyi yaratan (ve yaratmakta olan) Allah’tır. Her şey O’nun tasarruf ve yönetimindedir.”

SAFFAT/96 “Halbuki sizi de yaptığınız şeyleri de yaratan Yüce Allah’tır.” dedi.”

Malumdur ki, “her şey” denilince, atomlardan galaksilere kadar büyük küçük ne varsa buna dahildir. Mahlukatın yapıyor gibi görülen her hareketi de bunlara dahildir.

Mürcie/cebriye:

“İnsan asla bir iş yapmaz, cansızlar gibi hareket eder, insanın kastı ve ihtiyarı (dilemesi) yoktur.” Demektedirler. “İnsanlar iyi iş yapınca sevap kazanmazlar, kötü işlerine de azap edilmez” sanıyorlar. Kafirler, günah işleyenler mazurdur, mesul olmazlar, çünkü insanın her işini Allah yapıyor, insan istese de istemese de, Allah günahları yaratıyor, insan günah işlemeye mecburdur diyorlar.

Günah insana zarar vermez, asi, fasık azap görmeyecektir diyorlar. Mürcienin inancı yanlıştır ve bozuktur. Çünkü ihtiyari ve istekli hareketlerimiz ile titreme ve refleks hareketleri birbirinden farklı şeylerdir. Elimizle bir şeyi tutmak istediğimizde, bizim isteğimizle ve talep etmemiz sonucunda Cenabı Hak tarafından yaratılmakta ve yapılmaktadır. Halbuki, reflekslerimiz, göz seçirmesi, kalbimizin ve bütün organlarımızın çalışması böyle değildir. Kur'an-ı Kerim ve Hadisi Şerifler, bu firkaların bozuk olduklarını ifade etmektedir. (İmamı Rabbani)

TAHA/110 "O, onların geleceklerini de geçmişlerini de bilir. Kulların ilmi ise bunu asla kavrayamaz."

NUR/64 "Dikkat edin! Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. O şu anda içinde bulunduğunuz durumu da pekiyi biliyor. İnsanların Kendi huzuruna götürülecekleri büyük duruşma günü, yapmış oldukları şeyleri tek tek kendilerine bildirip karşılığını verecektir. Allah her şeyi pekiyi bilir."

Allah kaderleri, halkı yaratmadan şu kadar ve şu kadar sene önce takdir etti. "Olacak şeylerde kalem kurudu" Dört şeyden feragat hasıl olmuş, onlar bitirilmişdir. "Ömür, rızık, yaratma, huy."

(Hak Dini Kur'an Dili/M. Hamdi Yazır)

BAKARA/210 "... Bütün işler ve hükümler Allah'a aittir. (O insanların keyfine göre iş yapmaz, Kendi bildiğini işler)."

KASAS/68 “Senin Rabbin dilediğini yaratır, dilediğini seçer. Onların ise seçme hakları yoktur...”

Bu ayeti, müfessirlerin çoğu böyle anlarken, Taberi ile Zemahşeri şöyle mana vermişlerdir:

“Senin Rabbin dilediğini yaratır ve insanlar için en iyi olanı seçer.”

İmam Azam’ın r.a. kaderi tarifi: İmam Azam Ebu Hanife r.a. bu hususu Fıkhul-Ekber adlı eserinde şöyle izah etmiştir:

“Yüce Allah her şeyi yaratmadan önce ezeli ilmiyle bilir. Eşyayı varlık sahasına çıkarmadan önce takdir ve kaza eden de O’dur. Gerek dünyada gerek ahirette her şey O’nun bilmesiyle, dilemesi ve takdir etmesiyle Levh-i Mahfuz’a yazılmıştır. Fakat Levh-i Mahfuz’a yazılması vasıf (olacakları tasvir) suretiyledir; hükmetme cihetiyle değildir!”

Fıkhul-Ekber şarihi Ebu’l-Münteha, İmam Azam’ın r.a. “Hüküm suretinde yazmadı, vasıf suretinde yazdı” cümlesini şöyle açıklamaktadır: “Yüce Allah Levh-i Mahfuz’da yazılı olanları sebepsiz, mücerred bir hüküm vermek suretiyle yazmadı mesela, Ali mümin olsun, Zeyd de kâfir olsun diye yazmadı. Eğer böyle olmuş olsaydı, Ali iman ile zorlanmış Zeyd ise mecburi olarak imansız olacaktı. Fakat yüce Allah öyle hükmetmedi Levh-i Mahfuz’a şöyle yazdı: Ali, kendi tercih ve seçim ve niyetiyle imanı seçip mümin olacak ve küfrü isteme-

yecek, Zeyd ise kendi tercih, seçim ve niyetiyle küfrü tercih edip iman etmeyecektir ”

NECM/24-25 “Ne o, insanoğlu kurduğu her hülyaya, içinden geçen her şeye nail olur mu sanıyor? Hayır, öyle değil! Ahiret hayatı da, dünya hayatı da Allah’ın elindedir. Kime ve neyi vereceğini, Kendisi takdir eder.”

YUSUF/67 “... Gerçi ben ne yapsam, Allah’tan gelecek takdiri önleyemem. Zira hüküm yetkisi, yalnız Allah’ındır. Onun içindir ki ben ancak O’na dayanır, O’na güvenirim. Tevekkül edenler de yalnız O’na dayanıp güvenmelidirler.”

BAKARA/255 “... Yarattığı mahlûkların önünde ardında ne var, hepsini bilir. Mahlûklar ise O’nun dilediğinden başka, ilminden hiçbir şey kavrayamazlar...”

Allah onun müstekarını da, müstevdânı da bilir, yani yerleştığı yeri de, emaneten bulunduğu yeri de bilir. Durduğu, oturduğu yeri de, gezdiği ve dolaştığı yeri de bilir. Babasının sulbündeki durumunu da, ana rahmindeki durumunu da bilir. Yattığı yeri de bilir, öleceğı yeri ve öleceğı vakti de bilir. Bütün bunları bilir de ona göre rızkını verir. Bütün o kıyımdayan canlılar, onların rızıkları, müstekarları ve müstevda’ları takdir olunup Levh-i Mahfuz’a yazılmış, Allah’ın ilminden yaratılış alanına çıkarılmıştır ki bu Kitabı görebilen melekler oradaki yazıyı açıktan okur ve anlarlar. İşte Allah’ın ilim ve kudreti öyle geniş ve fazlı keremi ile rububiyeti de böyle kap-

samlıdır. Şu halde insan rızkını Allah'tan istemeli. Fakat rızık için değil, Allah rızası için çalışmalıdır. Rızık meselesi o kadar endişe edecek bir şey değildir. Allah'tan başkasından rızık beklemek boşunadır ve aynı zamanda şirktir...

NİSA/40 “Şu kesindir ki Allah kullarına zerre kadar bile zulmetmez. Ama kulun zerre kadar bir iyiliği bile olsa, onu kat kat artırır ve ayrıca Kendi tarafından büyük bir mükâfat verir.”

A.İMRAN/108 “İşte bunlar Allah'ın ayetleridir ki onları sana hakkı gerçekleştirmen için Biz okuyoruz. Çünkü şu kesindir ki Allah insanlara zulmetmek istemez.”

KEHF/49 “...Şu kesin ki Rabbin kimseye zulmetmez.”

İSRA/15 “Kim doğru yolu seçerse, kendisi için seçmiş olur; kim de doğru yoldan saparsa, kendi aleyhinde sapmış olur. Hiçbir kimse başkasının günah yükünü taşımaz. Biz Resul göndermediğimiz hiçbir halkı cezalandırmayız.”

Bu ayetten anlaşıldığı üzere Resul ve Nebi tebliği, matlup şartlara göre ulaşmayan insanlar, İslamı öğrenip kabul etmediklerinden dolayı ahirette sorumlu olmazlar. (Doğrusunu Allah bilir.)

ŞUARA/208-209 “Biz hiç bir ülkeyi, uyarıcıları gelmeden imha etmedik. Öğüt ve hatırlatmada bulunulmuştur. Biz hiçbir zaman zalim olmadık.”

ŞURA/30 “Başınıza gelen her musibet, işlediğiniz günahlar (ihmal ve kusurlarınız) sebebiyledir, hatta Allah günahlarınızın çoğunu da affeder.”

Bu hitap günahkârlardır. Fakat gösterecekleri sabır sayesinde yüksek derecelere ulaştırılmak gibi sebeplerle, günahkâr olmayanların başlarına gelen musibetler de yok değildir. Müminlere gelen sıkıntılar, onlar için kefarettir. Allah’ın dinine hizmet için çalışan kimsenin çektiği sıkıntılar ise, onun sadece günahlarına kefaret olmakla kalmayıp aynı zamanda Allah katındaki derecesinin de yükselmesine vesiledir. Dolayısıyla öyle bir zatın, günahlarının cezasını ödediğini düşünmek çok yanlıştır.

Evet, özet olarak toplarsak, insanoğlu şu kısacık dünya hayatında, adı KADER olan mukaddes bir senaryonun içinde, kendilerine Cenabı Hak tarafından biçilen rollerle, takdir edilen ömürleri kadar, hem oyuncu hem de seyirci olarak, dünyada imtihan edilmektedir. Bizler o kaderi senaryodaki rollerimizi oynuyoruz, daha doğrusu oynattırıyoruz. Hem kader programında yazılmış olan her şey olup bitmiştir, bizler oynanan oyunu daha önce göremediğimiz için, yeni görüyoruz ve yaşıyoruz. Bi’iznillah, yukarıdaki ayetler, hadisler ve İslam alimlerinin görüşleri ışığında kader meselesini Ehli sünnet anlayışına uygun bir tarzda anlatmaya çalıştık.

Bunların haricindeki bir inanış şekli, bizleri Kaderiye ve Cebriye gibi sapık düşüncelere kaymaktan koruması mümkün değildir zannediyorum. Dostlarım, kaderle ilgili Kur’an da daha birçok ayet mevcuttur, ayrıca hadis

kitaplarında bu konuyla ilgili bir hayli hadiste mevcuttur. Bu mesele çok kapsamlı bir konudur, merak eden kardeşlerimiz güzel bir Kur'an meali veya tefsiri alıp okurlarsa, eminim Rabbimizin lütfuyla aradıkları her konuyu orada bulacaklardır. Selam ve dua ile kalınız....

ALIŞKANLIK VEYA ZAN !

Sevgili arkadaşlar, bizler şu dünya hayatında günlerimiz geçerken, gerek ülfet nedeniyle ve gerekse yanlış zannımızla, buradaki aile hayatımız ve daha geniş dairede sosyal hayatımızda hep beraber iç, içe yaşadığımızdan ahret hesabında da sanki buradaki mahkemelerdeki gibi hesap vereceğimizi zannediyoruz veya unutuyoruz.

Buradaki mahkemelerde savcı, hakim ve avukatlar bir çok şahitler bulup, haklıyı haksız, haksızı da haklı gösterebilirler, ve davalı tarafların aile efradı, dostları, arkadaşları da mahkemede hazır bulunabilir veya şahit olarak yardımcı olabilirler. Amma en büyük gerçek olan ölümle her birimiz öteki tarafa sevk edildiğimizde, tek, tek de ölsek, gurup halinde de ölsek Kur'an ayetlerine baktığımızda haşir günü herkes tek, tek kabirlerinden çıkacak ve sırttan da tek, tek geçecek ve büyük mahkemede de tek, tek hayatının hesabını verecektir.

Yani, dünya mahkemelerinde olduğu gibi ne cümbür cemaat mahkemeye gidecekler ne bir avukatları olacak, nede bir şahitleri olacaktır. Çünkü o gün en büyük şahit Allah'tır Sonra insanın kendisi, vicdanı ve bütün azaları şahitlik edeceklerdir, ayrıca her insanda vazifeli olarak

görev yapan katip melekler de şahitlik yapacaklardır. Bununla ilgili Kur'an ayetleri ne diyor İnşallah bir bakalım:

NİSA/166 "... Zaten Allah'ın şahit olması bir şeyin gerçekliği için yeter de artar!"

İSRA/96 "De ki: "Sizinle benim aramda şahit olarak Allah yeter! Doğrusu O kullarının bütün hallerini bilip görmektedir."

İN FİTAR/9---12 "Hayır, yanlış yapıyorsunuz! Siz tutup dini, dirilip hesap vermeyi yalan sayıyorsunuz. Halbuki yanınızdan ayrılmayan muhafızlar var. O muhafızlar değerli, şerefli kâtiplerdir. Yaptığınız her şeyi bilip yazarlar."

Kiramen kâtibin (şerefli kâtipler) insanın yaptığı her şeyi kaydeden meleklerdir. Kerim olmaları: Kin ve nefret gütmeme, tam bir tarafsızlıkla hareket etme, rüşvet gibi ahlâk zaaflarından uzak olma, gözlerinden kaçan hiçbir iş bulunmama gibi özellikleri ifade eder.

KEHF/49 "İşte herkesin hesap defteri önüne konuldu. Mücrimlerin defterdeki kayıtlardan korktuklarını ve şöyle dediklerini görürsün: "Eyvah bize! Bu deftere de ne oluyor? Ne küçük koymuş, ne büyük, yazılmadık şey bırakmamış!" Böylece yaptıkları her şeyi yanlarında buldular. Şu kesin ki Rabbin kimseye zulmetmez."

FUSSİLET/20-21-22 “Nihayet oraya ulaştıklarında kulakları, gözleri ve derileri yaptıkları işleri söyleyip kendi aleyhlerinde şahitlik ederler. Derilerine: “Niçin aleyhimize şahitlik ettiniz?” deyince onlar: “Bizi söyleten, her şeyi konuşturan Allah’tır. Zaten sizi ilkin yaratan ve sonunda da huzuruna götürüleceğiniz Rabbiniz de O’dur. Siz, kulaklarınızın, gözlerinizin, derilerinizin, aleyhinizde şahitlik edecekleri bir günün geleceğine inanmıyor ve ondan sakınmıyordunuz, ayrıca siz, yaptıklarınızın çoğunu, Allah’ın bilmediğini sanıyordunuz.”

YASİN/65 “Bugün mühür vuracağız ağızlarına, elleri Bize söyler, ayakları şahitlik eder, kendi yaptıklarına.”

NUR/24-25 “Gün gelecek, dilleri, elleri ve ayakları yapmış oldukları bütün kötülükleri tek tek bildirerek aleyhlerinde şahitlik edecektir. O gün Allah onlara hak ettikleri karşılığı tam tamına verecek ve onlar da Allah’ın, gerçeği açıklayan, hakkın ta kendisi olduğunu anlayacaklardır.”

SEBE/42 “İşte bugün kiminiz kiminize fayda veya zarar vermeye güç yetiremezsiniz.”

Eğer merak eder de bir Kur’an mealine bakabilirsiniz, daha bunlar gibi onlarca ayet mevcut, ayrıca yine birçok hadis de var, bunları incelersek, hayatımızın hesabını vermek için, büyük mahkemede nasıl çetin bir günün bizleri beklediğini daha iyi anlayacağız İnşallah...

Ey İnsan ! İster kabul et, istersen etme, amma işte önünde böyle bir gün seni beklemektedir, eğer biraz aklın varsa ve gafletteysen, derhal kendine gel ve hemen Rab-bimize tövbe et ve bizlerden ne istiyor öğren, ebedi bir saadet hayatını tehlikeye atma. Ve sakın unutma, bu imtihan bir defa yapılıyor, kazanamazsan asla rövanşı yok bilesin vesselam...

Altmış yaşına kadar yaşayan bir insan, bu yaşa kadar Rabbinin emirlerini hala uygulamıyorsa, bu şekilde ölürse hesap gününde hiçbir mazereti kalmayacak ve savunması olamayacak.

Ebu Hüreyre r.a. anlatıyor. Resülullah s.a.v. buyurdular ki: "Ecelini altmış yaşına kadar uzattığı kimselerden Cenabı Hak, her çeşit özür ve bahaneyi kaldırmıştır." (Buhari—Tirmizi—İbnu Mace)

FATİR/37 "Onlar orada imdat istemek için şöyle feryat ederler: "Ey Ulu Rabbimiz! Ne olur, çıkar bizi buradan, dünyaya geri gönder de, daha önce yaptıklarımızdan başka, güzel ve makbul işler yapalım!" Allah onlara şöyle buyurur: "Biz, size, düşünüp ibret alacak, gerçeği görece kimsenin düşüneneceği kadar bir ömür vermedik mi? Hem size peygamber de gelip uyardı. Öyleyse tadın azabı! Zalimlerin hiç bir yardımcısı yoktur!"

Tecrübe ve imtihan zamanı olan bu süreyi yaşayan kimse için, Yaradan'ını bilmemekte bir özür kalmamıştır. Bu süre hakkında çeşitli rivayetler vardır. Bir hadis bunu

altmış yaş olarak belirler: “Kıyamet günü “altmış yaş yaşayanlar nerede?” diye nida edilir. Zira Allah Teala'nın bu ayetindeki “ömür” den kastedilen müddet budur”

Bir hadiste de: “Allah bir insana altmış sene ömür verince, artık bu hususta o kulunun mazeret ileri sürmesine imkân bırakmamıştır” buyrulur. Bu hadis çokça vaki bir durumu bildirmek içindir. Daha az görülen başka durumlar da vardır. Başka yaş bildiren rivayetler var ise de, Allah'ü alem: “Buluğdan sonra her ölen hakkında, bu süre gerçekleşmiş demektir.” Altmış, Hz. Peygamberden rivayet edildiği üzere en üst sınır demektir.

Yani bundan sonra kâfirliğe hiç mazeret kalmıyor demektir. Kur'an'ı Kerim de, namaz kılmayı emreden 100 den fazla ayet vardır ve namaz kılmayanların da nasıl azap çeceklerini ifade eden çok dehşetli ayetler de mevcuttur. Birazcık akli olan insanın ahirete nispeten birkaç saat dahi ömrü olmayan dünya hayatı için namazı terk etmesi olacak iş değildir.

MÜMİNUN/112---115 “Sonra Allah cehennemdekilere der ki: “Size kalsa, dünyada kaç yıl kaldınız? Onlar: “Bir gün veya daha da az. Ne bilelim, isterseniz bunu tam tamına aklında tutanlara sor! Zira bizim aklımız başımızdan gitmiş durumda.” diye cevap verirler. Bunun üzerine Allah Teala şöyle buyurur: “Siz, doğrusu pek az kaldınız. Bu gerçeği bir bilseydiniz, Bana isyan etmezdiniz. Bizim sizi boşuna yarattığımızı, Bizim huzurumuza dönüp hesap vermeyeceğinizi mi sandınız?”

ZÜMER/22 “Hiç Allah’ın, göğsünü İslâm’a açması sebebiyle, Rabbi tarafından nura kavuşan kimse, kötü tercihinden ötürü fitratını değiştiren, kalbi katılaştıran, göğsü daralan kimse gibi olur mu? Yazıklar olsun, kalpleri Allah’ı anmak hususunda katılaştırmış olanlara! İşte onlar besbelli bir sapıklık içindedirler”

ZUHRUF/74---78 “Suçlular ise cehennem azabında ebedî kalacaklar. Azapları hiç gevşetilmeyecek, orada bütün ümitlerini yitirmiş olarak kalacaklardır. Böyle yapmakla Biz onlara haksızlık etmedik, ama asıl kendileri öz canlarına zulmettiler. Cehennem bekçisine şöyle feryat ederler: “Malik! Ne olur, tükendik artık! Rabbin canımızı alsın, bitirsin işimizi!” O da: “Ölüp kurtulmak yok, ebedî kalacaksınız burada” der. Allah da şöyle buyurur: “Biz size gerçeği getirmiştik. Fakat çoğunuz hakikatten hoşlanmamıştınız.”

MÜDDESİR/40---47 “Onlar mutlaka cennetlerde mücrimlerin hallerini hatırlarını soracaklar: Neydi bu cehenneme sizi sürükleyen? Onlar şöyle cevap verecekler: “Biz namaz kılanlardan değildik. Fakirleri doyurmaz, onların ihtiyaçlarıyla ilgilenmezdik. Batıl sözlere dalanlarla beraber biz de daldık. Bu hesap gününü yalan sayardık. Ölüm bizi yakalayınca kadar hep böyle idik.”

İlginizi çekeceğini tahmin ettiğim bir konu:

TALAK/12 “Allah O Yüce Yaratıcıdır ki, yedi kat göğü ve yerden de onların benzerini yaratmıştır. Allah’ın emri ve hükmü bunlar arasında inip durur ki, Allah’ın her

şeye kadir olduğunu ve Allah'ın her şeyi ilmiyle ihata ettiğini, O'nun ilmi dışında hiçbir şey olmayacağını sizde bilirsiniz”

Bazı müfessirler yedi gök gibi, “yedi yer” olarak anlamışlardır. Bazıları ise, “yedi yer” tarzında değil, sadece nasıl birçok sema yaratılmışsa, birçok arzda yaratılmıştır şeklinde anlamışlardır. Bazı ayetlerde canlıların bizim dünyamıza münhasır olmayıp, başka alemlerde de canlıların bulunabileceğine işaret edilmiştir. (Doğrusunu Allah bilir.)

ŞURA/29 “Göklerin ve yerin yaratılması ve oralarda bütün canlıları yaratıp üretmesi, O'nun Kudretinin ve hikmetinin delillerindedir. O elbette dilediği zaman onları mahşerde toplamaya da kadirdir.”

İbnu Abbas r.a. Peygamberimizin s.a.v. bir hadisi şerifinde şöyle buyurduğunu söylemektedir: “Yedi arz vardır, her arzda sizin peygamberiniz gibi bir peygamber, Adem'iniz gibi Adem, Nuh'unuz gibi Nuh, İbrahim'iniz gibi İbrahim, İsa gibi bir İsa vardır” buyurmuşlardır. (Kütübü Sitte Hadis Ansiklopedisi)

Allah, bizleri önce insan olarak, sonra Müslüman bir ülkede yaratmasına ve bize dünya ve ahiret sırlarını açıklayan Kur'an'ı Kerim gibi bir kitap ve onu hayatıyla yaşayarak sonra bizlere tanıtan ve açıklayan, bir peygamber göndermesinin şükürünü, bizler her saniye teşekkür ve tefekkürle geçirse dahi ödememiz asla mümkün değildir.

Buna benzer satırlar çok yazılmış olup, sizler de çok okumuş olabilirsiniz fakat şu anda okuyacağımız satırları öyle zannediyorum ki, belki çoğumuz ilk defa görecek ve okuyacaktır. Ben yeni gördüğüm bir hadisi şerifi, İnşaAllah sizlerle paylaşmak istiyorum. Ama önce bir giriş yapmak istiyorum. İnsanoğlu ilim ve teknolojide ne kadar ileri giderse gitsin, gittiği yerde görecektir ki, ya Kur'an'ı Kerim de bir ayet oraya işaret etmiş veya Resulullah s.a.v. bir hadisi şerifinde o mevzuya dokunmuş olmasın. Bugün, malumunuz uzaydaki yıldızların arasındaki mesafeler, ışık yılıyla ölçülmektedir. Zannımca ilim dünyası bunu 80-100 yıldan bu yana keşfetmişlerdir. Ama Peygamberimiz s.a.v. bir hadisi şerifinde bu mevzuya 1400 sene önce işaret buyurmuşlardır. Şimdi Kütübü Sitte de geçen bu hadisi şerifi dikkatle okuyalım:

“Her şeyin mahiyetini anlamak için tefekkürde bulunun, düşünün. Fakat Allah'ın zatı hususunda düşünmeyin. Zira yedinci sema ile Allah'ın kürsüsü arasında yedi bin “seneti nur” (yani, ışık yılı) mesafesi vardır. Zatı Zülce-mal hazretleri (nin ilmi) bunun ötesini kuşatmıştır.” Buyurmaktadır.

Bu hadisi şerifi sizlerle paylaşmakla, İnşaAllah düşünce ve tefekkür ufuklarımızın biraz daha genişlemesine vesile olur ümidiyle.

ALLAH DOSTU ZANNETTİKLERİMİZİ SEVMEK İBADET DEĞİLDİR !

Bizler öyle zannettiğimiz kimseler varsa, önce onların yaşadıkları hayatlarına bakarız. Eğer İslamı, kılı kırk yararcasına yaşayıp, hiçbir şirke düşmeden hayatlarını yaşıyor ve bizlere örnek oluyorsa, yine onları iyi örnek olduklarından dolayı, yalnızca Allah rızasını kazanmak için sevebiliriz.. Kaldı ki, onların örnek aldıkları insan da, Resulullah'tır s.a.v. Bizler direk olarak Allah'a ulaşmak ve rızasını kazanmak istiyorsak, her şeyden önce Allah'ı sonra Resulullahı s.a.v. sonrada Allah'ı ve Resulünü s.a.v. sevenleri severiz. Böyle bir sevginin ne bir şirke düşme tehlikesi vardır nede Bi'iznillah, Rabbinizin bizlere öğütlediği "Sıratı müstakimden" sapma tehlikesi vardır.

Yani, bizler ebedi bir hayat ve ebedi bir cennet istiyorsak, o zaman birazcık gayret ederek bunu kazanmanın yollarını araştırmamız lazımdır. Yüce Allah Kur'an-ı Kerim'de müminlere Resulullahı s.a.v. örnek göstermektedir, diğer kulları içinde her ne kadar takva sahibi kulları olsa da, onlar dahi ancak Resulullahı örnek alarak, yine Cenabı Hakkın lütuf ve keremiyle o hale gelmişlerdir. Yoksa insanoğlu beşerdir, bu ilahi lütuflar olmasaydı her an şaşabilir ve ayağı kayabilirdi.

AHZAB/21 "Hakikaten, Allah'ın Resulünde sizler için, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı bekleyenler ve Allah'ı çok zikredenler için en mükemmel bir numune vardır."

Yoksa ilk başta söylediğimiz gibi bir sevgi olursa, dozajı kaçtığında şirktir, daha ilerisi ise küfürdür. Hatta Nebi ve Resulleri dahi Allah'ı sever gibi sevemezsiniz, o da şirktir, en büyük ve birinci sevgi ve saygı ancak ve ancak Allah'a karşı olmalıdır. Sonra Resulullah'a s.a.v. sonra da, daha önce gelmiş geçmiş Nebi ve Resullere, sonra en son Resul olan Hz. Muhammedi s.a.v. örnek olarak bir hayat yaşamış ve yaşamakta olan, Allah dostları olabilir. Fakat daha önce dediğimiz şekilde yine ancak onlar da Allah rızası için sevinebilir...

ZÜMER/36 "Allah kuluna kafi değil midir?...."

ZÜMER/38 ".... Şu halde sen şöyle de: "Allah bana kâfidir. Güvenecek yer arayanlar da, yalnız O'na dayanıp güvensinler."

Sevgili arkadaşlar, sosyal medyadaki sayfalarda arkadaşlarımızın en çok paylaştıkları konular çoğunlukla tasaffuvla ilgili, aşk, meşk v.s. konulardır. Şunu muhakkak bilmemiz gerektir ki, "**Tasaffuvsuz cennete girilebilir amma, imansız ve bilhassa amelsiz**" olarak ne Allah'ın rızası kazanılabilir, nede neticesi olarak cennete girilebilir. Resulullahın s.a.v. vefatından sonra 190-200 yıllık bir süre içinde ne tasavvuf ne de tarikatlara rastlanmaktadır.

Ancak bu tarihten itibaren İslâm ülkelerinde bilhassa sonradan İslam dinini seçmiş olan kişilerden kendilerine "sofi" denilen insanlar ve onların kurdukları tarikatlar

doğmuştur. Peki, tasavvuf doğmazdan 200 küsur yıl önce Resulullah s.a.v. ile arkadaşları, sahabeleri ve asrı saadete en yakın dönemlerdeki yaşayan Müslümanlara İslam dini yetersiz miydi ve onlar bu dini eksik mi yaşamışlardı yani onlar bundan mahrum kaldıkları için tehlikedeler mi. ??

Onun için siz bütün kardeşlerime, hepimiz bir daha iyice düşünüp fes ve benzeri sayfalarda yazılan yazıların ve beğen diye tıkladığımız konuların, önce kendimize, sonra da diğer insanlara ne gibi bir faydası olabilir diye bir daha gerçek bir vicdan muhasebesi yapalım, sonra ona göre hareket edelim İnşaAllah. Yoksa birçok insanın kafasını bulandırarak ve diğer insanlara hava olsun diye yapıyorsa, hepimizin işi çok zordur, Rabbim muhafaza buyursun.

ARAF/3 “Ey insanlar! Siz, Rabbiniz tarafından size indirilen vahye tâbi olun, O’ndan başka birtakım hamiler edinip de onlara uymayın. Ne kadar da az düşünüyorsunuz!”

ŞURA/9 “Yoksa onlar Allah'tan başka dostlar mı edindiler? Olacak iş midir bu! Halbuki gerçek dost Allah'tır. O, ölüleri diriltir. O, her şeye hakkıyla gücü yetendir.”

ZÜMER/2-3 “Biz sana kitabı gerçeğin ta kendisi olarak indirdik. O halde sen de yalnız Allah’a ibadet et! İyi bilin ki halis din, yani bütün gönlüyle candan itaat, yalnız Allah’a yapılır. Allah’tan başka birtakım hamiler edine-

rek: “Biz onlara sırf bizi Allah’a yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz” diyenlere gelince, elbette Allah, onların hakkında ihtilaf ettikleri hususlarda aralarında hükmünü verecektir. Allah yalancılığı, nankörlük ve kâfirliği huy edinenleri hidayet etmez, emellerine kavuşturmaz.”

Buradaki son cümle ile Allah ezeli ilminde kâfirliği tercih edeceklerini bildiği kimseleri kast etmektedir.

BAKARA/165 “Öyle insanlar vardır ki Allah’tan başkasını Allah’a denk tutar, tıpkı Allah’ı severcesine onları severler. Müminlerin Allah’a olan sevgileri ise her şeyden daha ileri ve daha kuvvetlidir. O, böyle yaparak kendilerine zulmedenler, azabı gördükleri zaman anlayacakları gibi, bütün kuvvet ve kudretin yalnız Allah’a ait olup, Allah’ın azabının pek şiddetli olduğunu, keşke şimdiden bilselerdi!”

Bu ayet, uluhiyyetin yani İlahlık vasfının en önemli hususiyetlerinden birinin muhabbet yani sevmek olduğunu gösterir. Bundan dolayıdır ki Kur’an ıstılahında insan, daha çok “kul” vasfıyla anılır. Kulluk, kendisine kul olunan varlığa karşı beslenen sevginin en ileri derecesini ifade eder. Bu ayet gösteriyor ki, Allah’tan başka her hangi bir şeyi veya kimseyi Allah’ı severcesine seven bir kimse, Allah’tan başka nid (yani O’na denk tutmuş) sayılmaktadır. Bu, sevgide ortak yapmaktır, yoksa yaratma ve Rab olma vasfında denk saymak değildir. El-Vedûd Allah’ın güzel isimlerinden olup “Yarattıklarını çok seven ve onlar tarafından çok sevilen” demektir.

MÜZEMMİL/8-9 “Rabbinin yüce adını zikret, fanilere bel bağlamaktan kurtul ve bütün gönlünle yalnız O’na yönel. O doğunun da batının da Rabbidir. O’ndan başka İlah yoktur. O halde sen de yalnız O’nun himayesine sığın, yalnız O’na güven.”

ZARİYAT/56 “Ben cinleri ve insanları sırf Beni tanıyıp yalnız Bana ibadet etsinler diye yarattım.”

Burada Allah Allah’tan başka nesnelere şerik sayan insanları ve cinleri azarlayarak “Ben onları başkalarına kulluk etsinler diye değil, Bana ibadet etsinler diye yarattım.” diyor. Bütün kâinatı yarattığı halde onlardan sadece ikisinin ele alınmasının sebebi şudur: Kâinattaki bütün varlıklar zaten Allah’a itaat ve ibadet içindedirler. Fakat irade ve tercih hakkı yalnız insanlarla cinlere verilmiştir. Bunların da başka nesnelere yönelerek şirk koşmalarını önlemek gerektir.

NİSA/80 “Kim Resulullah’a itaat ederse Allah’a itaat etmiş olur. Kim itaatten yüz çevirirse aldırma, zaten seni üzerlerine bekçi göndermedik ki!”

AHZAB/31 “Ama kim Allah’a ve Resulüne itaat eder, güzel ve makbul işlere devam ederse ona da mükâfatını iki misli verir ve ona cennette kıymetli bir nasip hazırlarız.”

AHZAB/71 “Kim Allah’a ve Resulüne itaat ederse, pek büyük bir mutluluk ve başarıya nail olur.”

NUR/54 “De ki: “Allah’a itaat edin, Resule itaat edin. Eğer sırtınızı dönerseniz bilin ki Resul kendi görevinden, siz de kendi yükümlülüğünüzden sorumlu olursunuz. Ama ona itaat ederseniz, doğru yolu bulmuş olursunuz. Yoksa Resulün görevi, açıkça tebliğ etmekten başka bir şey değildir.”

MUHAMMED/33 “Ey iman edenler! Allah’a ve Resulüne itaat edin de emeklerinizi boşa çıkarmayın.”

Küfür, şirk, nifak, ucub, riya gibi hallerle emeklerinizi iptal ettirmeyin demektir. Resule uyun diyen bu kadar ayet varken, bazıları maalesef “Şimdi Resul var mı ki ona uyalım” demektedirler. İmanlı olan her Müslüman, Kur’an ayetlerinin yalnız indiği dönemdeki insanlara hitap etmediğini, bilakis kıyamete kadar gelecek olan bütün insanlara hitap ettiğini bilirler. Öyleyse Resul hayatta değilse, onun Kur’an’ı hayat olarak yaşadığı ve en yakın sahabeleri tarafından kayıt altına alınmış sözler vardır. Eğer gerçekten ahiretine ciddi şekilde düşünerek hazırlanan her mümin de, birinci kaynak Kur’an, ikinci kaynak da, Resulullahın s.a.v. hayatı ve hadisleri ve geçmiş İslam alimlerinin eserleridir. Şimdi sizler etrafınızda ne kadar mübarek zat diye tanımladıklarınız varsa, onlarda ancak bu kaynaklardan beslenerek o hale gelmiş olabilirler, başkası olabilir mi?

FETİH/13 “Kim Allah’a ve Resulüne inanmazsa bilsin ki, Biz kâfirlere alevli ateşler hazırladık.”

Sevgili arkadaşlar, aşağıdaki ayette Rabbimiz Resulullahın s.a.v. adına ifade buyurdıkları gerçeklere bir bakınız. Sonrada günümüz medyasında bazı gavs ve şeyhlerin veya benzerlerinin etraflarındaki müritlerine bol keseden neler vaat ettiklerine bir bakınız. Sizce doğru olan, gerçek olan, hangisi olabilir... Yoksa bunlar Resulullah'tan s.a.v. daha yüksek bir makamdalar da biz mi bilmiyoruz?

CİN/20-21-22“Sen de ki: “Ben yalnız Rabbime yalvarır, O’na kulluk ederim. Hiçbir şeyi O’na ortak saymam. De ki: “Benim size ne zarar vermeye ve ne de en büyük fayda olan hidayete ulaştırmaya gücüm yeter. De ki: “Allah’ın cezasından beni hiçbir kimse kurtaramaz. Benim O’nun dışında sığınacak yerim de yoktur.”

CASİYE/23 “Baksana kendi heva ve hevesini ilah edinen, ilmi olduğu halde Allah’ın kendisini şaşırtıp, kulağını ve kalbini mühürlediği, gözlerine de perde çektiği kimsenin haline! Hakkı görmemekte ve azınlıkta ısrar etmesi sebebiyle Allah’ın şaşırttığı bu kimseyi kim yola getirebilir? Düşünmüyor musunuz?”

İnsan, aklını ve ilmini, ilahî vahyin ışığı ile aydınlatmaz da, benlik iddiasına girerse, güneşin aydınlığından kendisini mahrum bırakıp, azıcık ışığına güvendiği için kendisini gecenin karanlığına mahkûm eden ateş böceği durumuna düşer. Çünkü heva ve şehvet, gözü kör, kulağı sağır, kalbi duygusuz eder. O kimse bilgin de olsa, ilmine rağmen hakkı duymaz olur. Nitekim filozofların

ve dünya menfaatlerine düşkün din bilginlerinin birçoğu maalesef böyle olmuştur.

“Gök kubbesi altında Allah’tan başka tapılan şeyler içerisinde, hevadan (insan benliğinden) daha müthişi yoktur.” Hadisi Şerif / Taberani

İSRA/39 “... Sakın Allah’ın yanı sıra başka bir ilah uydurma, yoksa yerilmiş, rahmetten kovulmuş olarak cehenneme fırlatılırsın.”

ŞUARA/213 “Öyleyse sakın, Allah ile beraber başka ilaha yalvarma, sonra azaba maruz kalanlardan olursun.”

Türbelere, yatırlara gidip onlara dua edenler, onlardan çocuk, eş, ev, iş ve benzeri şeyler isteyenlerin dikkatine.

ARAF/191 “O’na hiç bir şey yaratmaya güç yetiremeyen zaten kendileri yaratılıp duran mahlukları mı eş ortak sayıyorlar.”

NAHL/20 “O müşriklerin Allah’tan başka ibadet edip yalvardıkları sahte ilahlar ise, hiç bir şey yaratamazlar. Zaten kendileri yaratılmaktadırlar.”

FURKAN/3 “Böyle iken müşrikler Allah’tan başka bir takım ilahlar edindiler ki, hiç bir şeyi yaratmaya güçleri yetmez. Üstelik kendileri başkası tarafından yaratılmaktadırlar....”

MAİDE/35 “Ey iman edenler! Allah’ın hukukunu gözetin (istisnasız her şeyde, özellikle kendi üzerinizde ve diğer insanlarda, O’nun ilim, irade ve kudretini görün) O’nun hukukunu ihlal etmekten sakının (O’na ait kemalati, mükemmelliği kimseden veya herhangi bir şeyden bilmeyin ve Allah’a ait olduğunu itiraf edin, söyleyin, O’nu mutlaka hatırlayın ve hatırlatın. Hiç kimsenin sahiplenmesine sessiz kalıp fırsat vermeyin, tabir caizse biz bunun böyle olduğunu zaten biliyoruz, söylemeye ne gerek var ki diyerek geçiştirmeyin. Bunu en önemli bir vazife olarak bilin.) O’na yaklaşmaya vesile arayın. (Her bir eşyada ve her hadisede, O’nun o şeyi ve o hadiseyi yaratmakta olduğunu fark edip size ve her şeye her şeyden daha yakın olduğunu hissetmeye çalışın. “... Çünkü Biz ona şahdamarından daha yakınız.” Kaf/16) ve O’nun yolunda mücadele edin (Allah’ın izniyle, Allah’a ait bu hakikatleri hem içinizdeki nefse kabul ettirin, - çünkü büyük cihattır, kabul ettirmek farzdır- hem de diğer insanlara ulaştırın,-küçük cihattır, kabul ettirmek farz değildir- tebliğ edin) ki, korktuğunuzdan (Allah’ın gazabından, cehenneminden) kurtulup, umduğunuza (Allah’ın rızasına, sizler için hazırladığı ebedi cennetlerinde cemaline) kavuşasınız.”

ENAM/82 “İman edip imanlarına zulüm bulaştırmayanlar var ya, işte korkudan emin olma onların hakkıdır, doğru yolda olanlar da onlardır.”

YUSUF/106 “O insanların ekserisi, şirk koşmaksızın Allah’a iman etmezler.”

Özet olarak: Eğer, anlatmak istediklerimde yanlış olan bir ifade varsa veya anlaşılmadıysa, lütfen sizde doğrusunu yazınız bizde hep beraber öğrenmiş oluruz İnşallah. Bu sayfalarda tarafımızdan yazılan bütün şeyler, yalnızca Allah'ın rızasını kazanmak ve şirksiz olarak tebliğ vazifesini yapmak istikametindedir, yoksa herkes de bilir ki, ister ibadet eder, ister etmez, istediği kimsele ri sever, herkes yalnız kendi hesabını verecektir, hiçbir kimse başka birinin yaptıklarından hesaba çekilecek de değildir, vesselam.....

ALLAH'IN İZNİYLE NE DEMEK TİR ?

Kur'an meallerini okuduğumuzda, Arapçasında izin kelimesi olan kelimeler, ayetin ifade ettikleri hadiselere göre, çok değişik şekillerde yazılmaktadır. Türkçede ise, izinin karşılığı olarak en çok kullanılan kelime "müsaade" dir. Kur'an'ın birçok ayetlerinde Allah ile kulları arasında geçen "Bi'iznillah" kelimesi, bizim Türkçede geçen, izin yani müsaade manasında olmayıp, "Allah'ın yapması ve yaratmasıyla"dır". Ama bizler günlük sosyal hayat içinde yaşarken böyle demesek de olabilir, fakat diğer türlü söylerken de, kafamızdan gerçek manasını düşünerek konuşmamız gereklidir.

Hem şirke düşmemek, hem de itikadi olarak iyice kafamıza yerleşsin diye. Bu konuyu merak edenler kendileri de Türkçe meallerde izin kelimesi geçen ayetlere bakarak, orada Allah ile kulları arasında geçtiğinde, hemen Arapçasına baktıklarında "Bi'iznillah" yazdığını göreceklendir. Aynı şekilde yine izin kelimesi kullar arasında

geçtiğinde hemen Arapçasına baktıklarında, oradaki anlatılan hadiselerle göre yine izin kökünden gelmiş, farklı farklı kelimelerle ifade edildiğini göreceklerdir. Hemen, hemen bütün meallerde “izin” yani Türkçe karşılığı “müsaade” manasında yazılmıştır ve doğru değildir ve şirktir. Doğru olanı şimdi bizde gerektiği şekilde izah etmeye çalışacağız İnşaAllah...

Şimdi kullar arasında, ayet içinde anlatılmak istenilen konulara göre, Arapçada “izin” kelimesi kökünden türetilmiş değişik şekillerdeki kelimelere bir göz atalım.

Mesela, “ezinte - azene-yu zene - zinuh u - zinuneke - zenuke - fe zen” gibi. Bunların geçtiği birçok ayetten birkaçına burada bakıp görelim.. Aşağıdaki ayette, izin “ezinte” diye geçiyor.

“Afa(A)llâhu ‘anke lime ezinte lehum hattâ yetebeyyene leke-llezîne sadekû veta’leme-lkâzibîn(e)” Tövbe/43

(Hay Allah seni affedesice! Niçin sence doğru söyleyenler iyice belli oluncaya ve yalancılar da meydana çıkıncaya kadar beklemeyip izin isteyen o münafıklara izin verdin?)

Aşağıdaki ayette ise, izin “azene” diye geçiyor.
“Kâle fir’avnu âmentum bihi kable en âzene lekum(s) inne hâzâ lemekrun mekertumûhu fî-lmedîneti lituhricû minhâ ehlehâ (s) fesevfe ta’lemûn(e)” Araf/123

(Firavun dedi ki: “Demek siz, benden izin almadan ona iman ettiniz hâ! Şüphe yok ki bu, yerli olan kıbtî ahaliyi yurtlarından sürmek için, sizin şehirde beraberce planladığınız gizli bir oyundur. Ama yakında bileceksiniz başınıza gelecekleri!)

Nur suresi 28 de ise izin kelimesi “yu-zene” ile geçmektedir.

“Fe-in lem tecidû fîhâ ehaden felâ tedhulûhâ hattâ yu/zene lekum (s) ve-in kîle lekumu-rci’û ferci’û(s) huve ezkâ lekum(c) va(A)llâhu bimâ ta’melûne ‘alîm (un)”
Nur/28

Şayet orada hiçbir kimse bulamazsanız size izin verilmeyen oraya girmeyiniz! Eğer size: “Müsait değiliz, geri dönün. ” denirse dönün! Bu sizin için daha nezih, daha münasiptir. Allah yaptığınız her şeyi tamamen bilir.

Nur suresi 62 de ise, 4 ayrı yerde ve 4 ayrı şekilde izin kelimesi geçiyor. “zinuh u – zinuneke – zenuke – fe zen”

“İnnemâ-lmu/minûne-llezîne âmenû bi(A)llâhi verasûlihi ve-izâ kânû me’ahu ‘alâ emrin câmi’in lem yezhebû hattâ yeste/zinûh(u)(c) inne-llezîne yeste/zinûneke ulâike-llezîne yu/minûne bi (A)llâhi verasûlih(i)(c) fe-izâste/zenûke liba’di şe/nihim fe/zen limen şi/te minhum vestağfir lehumu (A)llâh (e) (c) inna (A)llâhe ğafûrun rahîm (un)” Nur/62

Müminler o kimselerdir ki Allah'a ve Elçisine (gönülden) inanmışlardır. Toplumsal bir iş için Allah'ın Elçisi ile beraber buldukları zaman ondan izin almadan gitmezler. (Ey Muhammed), Senden izin alanlar, işte Allah'a ve Elçisine inananlar onlardır. Bazı işleri için senden izin istedikleri zaman onlardan dilediğine izin ver ve onlar için Allah'tan mağfiret dile. Şüphesiz Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

Nur suresi 27 de ise izin kelimesi geçmediği halde, mealcilerin yarısı izin diye meal vermişler, herhalde çoğu birbirini kopyalamış gibi. Doğru olanı aşağıda..

“Yâ eyyuhâ-llezîne âmenû lâ tedhulû buyûten ğayra buyûtikum hattâ teste/nisû vetusellimû ‘alâ ehlihâ(c) zâlikum hayrun lekum le’allekum tezekkerûn(e)”
Nur/27

“Ey iman edenler! Kendi evinizden başka evlere, geldiğinizi fark ettirip ev halkına selam vermedikçe girmeyin. Bu sizin için daha iyidir. Herhalde (bunu) düşünüp anlarsınız.” (Hamdi Yazır mealı)

Şimdide “Bi’iznillah” kelimesi ayetler içinde ne manaya gelmektedir.

İMRAN /145 : “Vemâ kâne linefsin en temûte illâ bi-izni(A)llâhi kitâben mu-eccelâ(en)(k) vemen yurid sévâbe-ddunyâ nu/tihi minhâ vemen yurid sévâbe-l-âhirati nu/tihi minhâ(c) vesenezcî-şşâkirîn(e)”

Maalesef sanki çoğu birbirinin kopyası gibi, bunda da birkaç meal dışında hepsi de aşağı yukarı böyle meal vermişlerdir ve bu da tamamen şirktir..

*Allah'ın izni olmadıkça hiçbir kimse ölmez.

*Hiçbir can, Allah'ın izni olmadan ölmez.

*Allah'ın izni olmadıkça hiç kimseye ölmek yoktur.

*Allah'ın izni olmaksızın hiç bir nefis için ölmek yoktur.

Yani bu meallere göre, ehh artık Allah bana izin verdi bende istediğim gibi artık ölebilirim manası çıkmaktadır. Halbuki ölümü ve hayatı anlatan ayetlere aktığımızda, “Hayatı ve ölümü yaratan O’dur” diye ifade ettiklerini ileride göreceğiz İnşaAllah..

Yine konumuza dönelim, halk arasında söylenen Allah'ın izniyle cümlesi; Allah'ın “Yaratması ve yapması” anlamında olmayıp, “Allah'ın bana müsaade etmesiyle” anlamında olursa, Allah'ın izniyle, müsaadesiyle ben bu işi yaptım, O bana müsaade etmeseydi yapamazdım cümlesi düpedüz, direkt olarak şirktir...

Çünkü insanın cüzi iradesi; Sadece ve sadece bir şeyi Allah'tan talep etmek, istemekten ibaretken, Allah'ın insana, talebi karşılığında lütfetmekte olduğu yürüme, konuşma bir şeyi alıp tutma gibi ancak Allah'ın yaratmasıyla yapabileceği fiillere iştirak etmek, “zannetmesinden” dolayı şirktir. Allah'ın hiçbir kimseye; Bütün Resul ve Nebilerle beraber insanlar, melekler, cinler ve şeytanlar da dahil, müsaade etmek anlamında, “izin, mizin” vermesi asla söz konusu değildir, olamaz. Olması

da mümkün değildir. Çünkü O yaratıcıdır, yaratılan ve mahluk değildir “Ehad’dir, Tekdir”

NAHL/17 “Yaratan hiç yaratamayana benzer mi? Hala aklınızı kullanmayacak mısınız?”

Bunun iyi anlaşılabilmesi için, “Tevhit” meselesini iyice anlamak lazımdır. İnsan, Cenabı Hakkı, dünyadaki sultanlar veya krallar gibi düşünmemesi lazımdır, dünyadaki sultanlar mahiyetlerinde vezirleri, yardımcıları olmadan kendi saltanatlarını (zannettikleri saltanat) idare etmeleri mümkün değildir. Amma, Cenabı Hakkın icratları, bizim imtihanımız için, sebepler ve perdeler arasında yaratıldığından insan gaflet nazarıyla bakarsa bunları göremez. O’nun herhangi bir yardımcıya ihtiyacı yoktur. Bu meseleyi iyi anlamamız için, Mesnevii Nuriye de anlatılan güzel bir misali size aktaralım, İnşaAllah...

“Binaenaleyh, Allah’ın memurlarıyla insanın memurları arasında münasebet (ilgi, alaka) yoktur. Yalnız gafil ve cahil olanlar hadiselerde ve vukuattaki hikmetleri (meydana gelen işleri, bir gaye ve faydaya binaen yaratılmasını) o güzellikleri göremediklerinden, Cenabı Haktan şekva ve şikayetlere başlarlar. İşte o şekva ve şikayetlerin hedefini değiştirmek için esbap vaz edilmiştir. (sebepler konulmuş, yaratılmıştır).

Bu sırra bir misali latif suretinde, bir temsili manevi riwayet ediliyor. (güzel, manevi bir misal anlatılıyor) Hz. Azrail a.s. Cenabı Hakka demiş ki: “Kabzı ervah vazife-

sinde Senin ibadın benden şekva edecekler. Benden küsecekler” (Ben kullarının ruhlarını alırken, benden şikayet edecekler, bana küsecekler) Cenabı Hakk, lisanı hikmetle ona demiş ki: “Seninle ibadımın ortasında musibetler, hastalıklar perdesini bırakacağım. Ta şekvaları onlara gidip sana küsmesinler.” (Seninle kullarımın arasına sebepleri ve hastalıkları koyacağım ki, onların şikayetleri sana gelip te küsmesinler)

Evet, nasıl ki hastalıklar perdedir, ecelde tevehhüm olunan fenalıklara mercidirler. (ölümün, bir takım hastalık ve şerlerden meydana geldiğinin sanılması) Ve kabzı ervahta hakiki olarak hikmet ve güzellik, Hz. Azrail’in a.s. vazifesine mütealliktir. (insanın ruhunun alınmasındaki gaye, onun vazifesine bağlıdır) Öyle de, Hz. Azrail a.s. da bir perdedir. Kabzı ervahta (ruhların alınmasında) zahiren merhametsiz görünen ve rahmetin kemaline (Allah’ın ilahi şefkat ve merhametine) münasip düşmeyen bazı halata (hallere) merci olmak için, o memuriyete bir nazır ve kudreti İlahiyeye bir perdedir.”

Bu güzel misalden de anlaşılacağı gibi Cenabı Hakk, en büyük dört meleğinden biri olan Hz. Azrail’e a.s. bile bir iş için “izin” vermediğini, Bizzat yaptığı icraatlarına bir perde olarak yarattığını, bunun arkasında aklımızı kullanarak gerçek yaratıcıyı bulmamızı bildirmektedir. İnsanın bu dünya hayatında başına muhakkak gelecek olan ölüm hakikatinin kimin tarafından yaratıldığını, en güzel şekilde bizim okuyup anlamamız için Rabbimiz, Kur’an-ı Keriminde defalarca bize anlatmıştır, İnşallah bununla ilgili aşağıdaki bazı ayetlere bakalım.

ARAF/158 "...O'ndan başka ilah yoktur, hayatı veren de, ölümü yaratan da O'dur..."

MÜMİNUN/80 "Hayatı veren de, öldüren de O'dur..."

YUNUS/56 "Hayatı veren de, öldürüp geri alan da O'dur..."

MÜMİN/68 "Hayatı veren ve hayatı alıp öldüren O'dur..."

Yukarıdaki ayetler gibi daha onlarcası Kur'an'da mevcuttur ve Cenabı Hakk hayatı ve ölümü, bizzat Kendisinin yarattığını defalarca tekrar etmiştir. Bu ayetleri okuyup iyice anlayabilirsek,

A.İMRAN/145 "Allah izin vermedikçe hiç bir kişi ölemez....."

Ayetinden de, eh.. Allah bana izin verdi bende artık rahatça ölebilirim diyemez herhalde. Daha önceki ayetlere göre, ölümün Allah tarafından yaratıldığı hakikatine binaen, Ali İmran/145 ayetindeki, izin kelimesinin yaratma manasında olduğu gayet açık ifade edilmiştir. Eğer merak ederek bakarsanız orada Arapçasında "Bi iznillahi" yazdığını sizde göreceksiniz.

Ancak; Allah'ın izninin "müsaade" olmayıp, sadece Allah'ın o işi ve eylemi, Bizzat Kudret ve İlmi ile "yaratması" ve yapması olarak bilinirse ve aynı anda dü-

şüncede de hatırlanırsa, o zaman “Allah’ın izniyle ben şöyle yaptım, böyle yaparım” denilebilir. Hiç bir mahsuru da olmaz. Hatta Allah’u a’lem akılda Allah anılmış olduğundan belki ibadet yerine dahi geçebilir.

Zaten “Her şey ya ibadettir, ya da şirk” ikisinin ortası olamaz. Evet her şeyin iki ciheti vardır. Bir ciheti “Hakka” yani Allah’a bakar, bu “Tevhittir” ve ibadettir, diğer ciheti de, “halka” bakar yani insana, bu da gaflettir, şirk. İnsana bakan cihet, Allah’a bakan cihetin önünde şeffaf bir cam gibi olmalıdır. Her şeyde O’nun İlim ve Kudretiyle icraatlarını görüp kabullenirse, her neye baksa bu ibadet olur, ama kendine, başkalarına veya sebeplere verirse, bu “şirk” ve derhal tövbe edip kendine gelmezse, azabı İlahiyeye maruz kalabilir ki, MazaAllah ebedi hayatını tehlikeye atmış olur.

Çünkü Kur’an’ı Kerime göre “izin” ki, Türkçede bir karşılığı da müsaadedir İnsanlara ve sebeplere verilen bir müsaade olmayıp, her şeyi ve her eylemi Allah’ın “biz-zat” kendi İlim, Kudret ve İradesiyle “Yaratması ve Yapmasıdır”. Çünkü Kudret Allah’ın “Zati” sıfatıdır, cüzlere ve parçalara bölünüp mahlukata taksim edilemez. Kainattaki bütün kuvvetler, Allah’ın Kudret, İlim, ve İrade sıfatlarından tecelli eden, Kavi ismi altında fizik, kimya, biyoloji gibi matematiksel değerlerle uygulanan kanunlarıdır.

Yani, “**Lâ havle ve lâ kuvvete illâ billâhil aliyyil azîm**” in bir açıklımıdır..

Dolayısıyla yeryüzündeki insan ve diğer mahlukların bir şeyler yapıyor gibi gözükmeleri bir “zandan” aldanmaktan ibarettir. İşin gerçek boyutunu yani Allah’a bakan yönünü “araştırmamanın” cezasıdır, bu da bir şirk anlayışıdır.

Evet insanlar, melekler, cinler ve şeytanlar dahil hiç kimse bir şey yapmıyor. Hiçbir kimseye de müsaade anlayışı altında, Allah izin veriyor diye bir şey yoktur, peki ne vardır.? Allah’ın Şe’ni Rububiyet dediğimiz, bütün mahlukat alemleri üzerindeki Hakimiyet-i İlahiyesi ve tasarruflarıdır. Yani Kendi koymuş olduğu kanunlarını “Bahane” ederek, Kendisini o sebepler perdesi ile gizleyerek, Bizzat her şeyi Kendisinin yaratma ve “Yapma” eylemleri vardır. Yaratma Allah’a ait, yapma da insanlara, meleklerle veya başka mahlukata ait diye hiçbir eylem yoktur ve asla olamaz, hepsi yalnız Allah’a aittir. Yine aynı misali verelim, akli, fikri yerinde olduğu halde felç olmuş birinin parmağını dahi oynatamamasını nasıl izah edersiniz?

Mesela; Bedir savaşında, 300 kişilik Müslüman ordusuna karşılık, son derece silah ve teçhizat üstünlüğüyle beraber, 3 katı büyüklüğünde bir müşrik ordusuyla karşı karşıya gelmişlerdi. Çarpışma bütün hızıyla devam ederken, Resulullah s.a.v. Cebrail’in a.s. tavsiyesi ile yerden bir avuç kum aldı “Yüzleri kara olsun!” diyerek müşriklere doğru attı. Müşrik ordusunda saçılan bu ince kumdan gözüne kaçmayan, gözü ile meşgul olmayan bir kimse kalmadı, son derece sersemleştiler. Bundan sonra

bozulduklar, müminler de enselerine bindi. Bir yandan öldürüyorlar ve bir yandan da esir alıyorlardı. Bu hadise üzerine nazil olan Ayeti kerimede Şöyle buyruluyor: Allah'ın en Őereflisi, en imtiyazlı kulu olan Resulullah s.a.v. hitaben,

ENFAL/17 "Siz savaşta onları kendi kuvvetinizle öldürmediniz, lkin Allah ldrd. (Ey Resulüm, kumu) AttıŐın vakit sen atmadın, lkin Allah attı. Ve bunu, Allah müminleri güzel bir imtihana tâbi tutmak için yaptı. Şüphesiz ki Allah hakkıyla işitir ve bilir."

Müşrik ordusunda iyice bozgun baŐladı ve darma daŐın oldular. SavaŐtan sonra sahabeler, "Ben Şu kadar kafir öldürdüm, sen ne kadar ldrdn, Şöyle kestim, böyle vurdum!" diye vnnce, onları irşat için bu hatırlatma yapıldı. Müşrikleri öldüren siz deŐilsiniz, fakat Allah öldürdü onları. O atma eylemini yaratan ve yapan atılan kum tanelerini hedeflerine isabet ettiren, gayesine erdiren, düşmanı hezimete uŐratıp MŐlmanları galip getirende Allah'tır Yardım isteŐinizi işitir, durumunuzu bilir, sizin kulluŐunuzu sırf O'na özgü kıldıŐınızı bildiŐi zaman sizi Kendi gücüne perde yapar, size zafer ve sevap verir. Nitekim Bedir'de size hem zafer, hem de sevap vermiştir...

ŐiŐte, yukarda bahsettiŐimiz izin meselesinde, (Ey resulüm) "AttıŐın vakit sen atmadın, lakin Allah attı" deniliyor. Cenab-ı Hak burada demiyor ki; Allah'ın müsaade etmesiyle sen attın. Yani Ben sana müsaade ettim, sen de

ancak o şekilde attın. Bilakis bütün eyleme sahip çıkıp “Ben attım” diyor. Burada müsaade anlamında İzin mi-zin mevzu bile edilmiyor. Çünkü Resulünü her an bütün azalarıyla yaratmak Allah’a ait, atma eylemi de Resulüne ait olmuş olurdu ki, bu da apaçık o eyleme Resulullah’da s.a.v. iştirak ettirilmiş olup,

SAFFAT/96 “Sizi de yapmakta olduğunuz (zannettiğiniz) şeyleri de yaratmakta olan, Yüce Allah’tır”

Ayeti Kerimesine ters düşmüş olurdu. Anlamamız gereken Allah’u a’lem şu ki; Resulullah’ı s.a.v. ve onun atma eylemini yaratmakta olan Allah’tı amma insanlar sahne-de Resulullahı s.a.v. görüyorlardı. Allah’ı görmüyorlardı ve Resulullah s.a.v. attı “zannediyorlardı” Hayır gerçek öyle değil, gerçek, akıl ve vicdan gözüyle görünür, kafa gözüyle değil. O da şöyledir, Resulullah’ın s.a.v. vücut sistemi onun değil ki, bu atma eylemine iştirak edebilirsiniz. (Resulullah s.a.v. “Nefsim, Kudret elinde olan Allah’a yemin ederim ki” yeminini burada hatırlamak lazımdır.) Evet onun vücut sistemi bütün azalarıyla kimin elinde ise, atma eylemi de O’na aittir.

Dolayısıyla, “Ey insanlar; Allah’ın en sevgili kulu ve Resulünün benliği ve bütün eylemleri Allah’ın desti kudretine tabi olduğu gibi, bizimde hiçbir eylemimiz, fiil noktasında bize ait değildir. Sakın ola ki hiç birimiz onlara sahip çıkmayalım.” Çünkü: bizim “Amel sahamız” aklidir yani akıl ve düşünce dünyamızdadır. O da niyetlerimiz ve Rabbimize olan taleplerimizdir, bizler ancak

taleplerimizden mesulüz. Bizim benliğimiz ve aslımız; Rabbimizi anlayabilecek bir programla O'nun bize yüklediği, başımıza şuur olarak giydirdiği "Emr" kanunlarından, her an yaratılmaya tabi olan şuurlu bir kanundur.

Yani bizler İnsan olarak sadece şuurlu bir kanun olup, her an Rabbimizin yaratmasına tabi olan birer "Ruhtan" ibaretiz, yani aslımız birer "ruhtur". İçinde bulunduğu vücut sistemimiz de, her an "Rabbimizin Kudret elindedir" O'nun yaratmasıyla varlık aleminde görülmektedir, bundan dolayı bizler fiil noktasında hiçbir eylem yapamayız. Ancak, niyetlerimizle Rabbimizden talep edebiliriz, O'da dilerse o eylemi, o fiili yaratır. Çünkü yaratmak Rabbimize ait olduğu gibi, Yapmak ta O'na aittir. Kul birçok şey dileyebilir, ama Allah dilemezse, istemezse yaratmayabilir ve yapmayabilir. Felçli bir hastaya bakınız, elini, kolunu oynatmak istediği halde oynatamıyor, kıpırdatamıyor, hareket edemiyor. Yani Allah hareket ettirmiyor, bunu çok daha geniş düşünelim, insan her istediğini, düşündüğünü yapabiliyor mu, sahip olabiliyor mu?

NECM/24-25 "Ne o insanoğlu kurduğu her hülyaya, içinden geçen her şeye nail olur mu sanıyor? Hayır, öyle değil, ahiret hayatı da, dünya hayatı da Allah'ın elindedir. Kime ve neyi vereceğini Kendisi takdir eder"

ARAF/54 "...İyi bilirsiniz ki, yaratmakta, emr etmek yetkisi de (eylem, iş yapmak) O'na mahsustur..."

Ayette geçen “Emr” kelimesi iş demek olup maksat, Kainattaki bütün hadiselerdir. Buna insanın yapmakta olduğunu “zannettiği” fiiller de dahildir. Şimdi, Maide suresi 110.ncu Ayeti Kerimesiyle konuya biraz daha açıklık getirelim İnşaAllah. Cenabı Hak, ayeti kerimede Hz. İsa’ya a.s. şöyle buyuruyor.

MAİDE/110 “... Sen, Benim iznimle kuş şeklinde bir şey yapıyor, ona üflüyordun, o da Benim iznimle kuş oluveriyordu” “Düşün ki sen, Benim iznimle anadan doğma amanın gözünü açıyor, abraşı da iyileştiriyordun” “Düşün ki sen, Benim iznimle ölüleri kabirden diri olarak çıkarıyordun...”

Evet, şimdi Türkçede ki izin yani müsaade etmek anlayışı ile bu meseleyi ele alalım ki, bunun ne kadar tehlikeli bir şirk boyutuna girmiş olduğunu anlayabilelim.

“Allah Hz. İsa’ya a.s. izin vermişti yani müsaade etmişti o da çamurdan kuş şeklinde bir şey yapıyordu, sonra ona üflüyordu o da Allah’ın izniyle yani müsaade etmesiyle kuş oluveriyordu. Allah’ta bu olayı görüyor ve İlahlık makamından Hz. İsa’yı a.s. ve çamurun canlı bir kuş oluşunu seyrediyordu!. Eğer Allah Hz. İsa’ya da a.s. çamura da müsaade etmeseydi, onlar bu eylemleri yapamazdı. Yani onları hem Hz. İsa’yı a.s. ve çamuru da kuşu da yaratan Allah amma kuş yaparak ona can verme işinde Hz. İsa’ya a.s. yetki ve izin verdi!. Devam edelim, “Allah adamı anadan doğma kör yaratmıştı,

ötekini de abraş hastası olarak yapmıştı, Hz. İsa'da a.s. Allah'ın izniyle o adamlara gereken şifayı vermişti!." "Hayatı ve ölümü yaratmak işi yalnız Allah'a ait olduğu halde, Allah Hz. İsa'ya a.s. izin veriyordu, o da insanlar hangi ölüyü diriltmesini istiyorlarsa, Allah'ın izni ve müsaadesiyle o ölüyü diriltip mezardan kaldırıyordu." Bu gibi anlayışlar, akıldan istifa etmiş veya aklını tamamen dünya hayatına kaptırıp, Kur'an'da ki Allah anlayışından uzak kalıp, Tevhit ayetlerini kavrayamamaktan kaynaklanan şirk dolu bir Allah anlayışıdır. Zaten, Cenabı Hakk, bu gibi anlayışlar için, Kur'an'ı Kerim de şöyle buyurmaktadır.

YUSUF/106 "O insanların ekserisi, şirk koşmaksızın Allah'a iman etmezler."

Şimdi de, Kur'an'ı Kerimdeki Allah ve tevhit anlayışı ile yani izin kelimesinin kullara veya herhangi bir şeye müsaade verme anlamında olmayıp, yaratma ve yapmanın Allah'a ait olduğunu bilerek, ayetlere bir bakalım.

"Ey! İsa düşün ki; Allah hem seni yaratıyor, hem de seninmiş gibi gözüken ellerinle çamurdan kuş şeklinde bir şey yapıyordu. Sonrada o çamuru gerçek kuş şekline çeviriyordu. Sende seyrediyordun, ama insanlar bu olaylar sahnede olurken bu işlerin arkasında kalp gözleriyle Allah'ı görmeleri gerekirken, seni görüyorlardı ve bunları sen yaratıyorsun zannediyorlardı.

"Ey! İsa düşün ki; Allah hem seni hem de fiillerini yaratarak, insanların seninmiş gibi zannettiği ellerinle, yine

senin zannedilen tükürüğü ama adamlarla, abraş hastası olan adamın gözüne sürüyor ve şifa verip iyileştiriyordun. Amma bunları yaparken Allah görünmüyordu, dert vermek de şifa vermek de Allah'a ait olan bir iş olduğu halde, bunu düşünemiyorlar Allah sanki sana müsaade etmiş de sen şifa veriyor ve iyileştiriyorsun zannediyorlardı." zaten insanın itikadi olarak imtihanı bu değil midir?

"Ey! İsa düşün ki; Ölüm ve Hayatı yaratmakta olan Allah olduğu halde, seni ve insanları mezarlıklara götürüp, orada ki ölülerin bir kısmını insanların senden diriltmeyi talep etmelerine karşılık, Allah o ölmüş insanları diriltiyordu. Amma bu eylemleri gerçekleştirirken Allah insanlara Kendisini göstermediğinden, aklını kullanmayan insanlarda, sanki Allah sana müsaade ediyor veya sana bu diriltme hakkını vermiş zannederek, o ölüleri senin dirilttiğini zannediyorlardı, çünkü sahnede seni görüyorlardı."

"Halbuki sen, Allah'ın sana hayat vermesine muhtaç olmana rağmen, sen nasıl olur da ölülere hayat verebilirsin, bunu hiç idrak etmiyorlardı. O insanları öldürüp mezara koyan Allah'tı diriltme işi de elbette O'na ait olduğunu akılları ile bilmeleri gerekirdi bunu yapmadılar, o diriltme işini sana yetki ve izin olarak verdiğini zannetmişler ve Allah'a şirk koşmuşlardı." Diye anlamamız gerekir, herkes vicdanlarını dinlerse, hiç bir fiil yapma imkanı olmadığını görecektir ve bilecektir, Hele, hele hayat verme ve öldürme gibi işleri düşünmek, akıl-

dan istifa etmek demektir ve de, şirklerin en büyüğüdür. Zaten bu anlayıştır ki bugün Hristiyan aleminde (haşa) Hz. İsa'yı a.s. ilah olarak görüyorlar (baba veya oğul olarak). Bizler yine Kur'an ayetlerine bakarak bu mevzuda neler anlatılmış bakıp anlamaya gayret edelim, İnşallah Rabbim hepimize anlamayı ihsan etsin. Amin. Şimdi konuyu daha iyi anlamamıza yardımcı olacak bazı ayetlere daha bakalım.

MÜMİN/78 "...Hiç bir resul Allah'ın izni olmaksızın bir mucize getiremez..."

İBRAHİM/11 "Resulleri onlara: "Evet, dediler, biz sizin gibi beşerden başka bir şey değiliz. Fakat Allah Resul olma nimetini kullarından dilediğine ihsan eder. Allah'ın izni olmadıkça size mucize göstermemiz mümkün değildir..."

RAD/38 "... Mucize iddialarına gelince Allah'ın izni olmadıkça, hiçbir resul mucize gösteremezdi..."

Bu yukarıda geçen 3 ayette de Arapça metninde izin kelimesi "Bi'iznillah" diye geçmektedir.

Ayrı, ayrı surelerde aynı meselenin vurgulanması da, herhalde ehemmiyetine binaendir ve hepsinde de Bi'iznillah diye belirtilmektedir. Birinci olarak "mucize" kelimesi lügat manasıyla kısaca, "insanların yapmaktan aciz olduğu harukulade işlerdir". Kaldı ki, bizim şu derسيمizin ana konusu, bütün işleri ve fiilleri yaratan ve

yapan Allah'tır diyoruz. Yalnız buradaki ince nokta şudur: İnsanlar, Resulullahın s.a.v. ellerinden zuhur eden, "parmaklarından çeşme gibi suyun akması, bir parmak işaretleriyle ayın ikiye bölünmesi" gibi hareketleri Resulullahı s.a.v. veriyor ki, o da şirk, ama günlük hadiseler içindeki basit gördüğü yeme, içme, yürüme gibi benzeri işleri kendi yapıyor zannediyor, o da şirk...

Asıl anlayış Tevhit Akidesine göre yani şirksiz bir Allah anlayışıyla şöyle olmalıdır, önce şu akıldan çıkarılmamalıdır. Bütün Nebiler, Resuller şirkin kökü kazınsın diye Cenabı Hakkın bizlere olan sonsuz merhametinin eseri olarak gönderildiğini ve onların ellerinden bir takım mucizeleri yaratmasıyla, bizlerin Allah'a daha kolayca iman etmemiz içindir. Gerek tanıyabildiğimiz ve gerekse menkıbelerini okuduğumuz velilerin ellerinden zuhur ettirilen kerametvari halleri de bizlerin, Allah'a olan imanımızı arttırması için, yine Rabbimizin bizlere olan merhametidir. Lütfen bir düşünelim, hangi Resul ve Nebi ellerinden zuhur eden mucizeleri ve Allah'ın velayet makamı gibi bir makama ulaştırdığı bir veli ellerinden zuhur eden kerametleri kendisinden bilebilir, eğer böyle bilirlerse onların Resullüğü, Nebiliği veya veliliği hiç kalır mı ve devam edebilir mi?

Haşa, hiçbirisi böyle düşünmez ve düşünemezdi hem de o harukulade haller de devam etmezdi, sizin vicdanlarınız bu işe ne diyor kendinizi bir dinleyin. Amma bizlere bakan yönüyle eğer biz o mucizeleri ve kerametleri o mübarek şahıslara verirsek, işte o zaman şirk bataklığına

biz saplanmış oluruz. Hafezanallah. Resuller sadece mucizenin olmasını Allah'tan talep eder, Allah dilerse o mucizeyi Resulüne kutsi bir kuvvet vererek değil, "La havle vela kuvvete illa billah" olan Allah Bizzat Kendi kuvvei Kudsiyesi ile yaratır ve yapar. Kainattaki bütün eylemler gibi mucizelerde Allah'ın müsaadesiyle değil, Bizzat Kendisinin o eylemi ve mucizeyi yaratması ve yapmasıyla olur. İnşaAllah bununla ilgili bir ayeti kerimeyle, meseleyi biraz daha anlamış oluruz.

MAİDE/112---115 "Bir vakit de havariler; Ey Meryem oğlu İsa! Rabbin bize gökten bir sofrayı indirebilir mi? dediler. O da; Eğer mümin iseniz Allah'tan korkun da edebi aşmayın, diye cevap verdi. Biz dediler, istiyoruz ki ondan yiyelim, gönlümüz rahatlasın, senin bize doğru söylediğini bilelim ve ona şahitlik edenlerden olalım. Meryem oğlu İsa; Ey büyük Rabbimiz! Ey Yüce Allah! bize gökten bir sofrayı indir ki, bizim hem evvelimiz, hem ahirimiz (yani ümmetimizin tamamı) için o gün bayram olsun, ve Senden bir mucize olsun. Bizi rızıklandır, zira rızık verenlerin en hayırlısı Sen'sin dedi." Allah buyurdu ki: "Ben onu yukarıdan size indiririm, fakat bundan sonra her kim nankörlük edip kâfir olursa, onu dünyada hiç kimseye yapmayacağım derecede cezalandırırım."

Bu geçtiğimiz ayette, Hz. İsa a.s. mucize olarak sofrayı isterken Allah'a nasıl içten dua ederek istediğine işaret edilmektedir. Ve Allah'ın sofrayı kendisinin indireceğini ve sonra nankörlük yapanlardı da nasıl cezalandıracağını ifade buyuruyor. Şimdi Rabbimizin lütfuyla,

Bî'iznillah olarak yazılan izin kelimesini değişik ayetlerde görerek neler ifade ettiğine bir bakalım.

HAC/65 "Görmedin mi ki, Allah yerde olan her şeyi ve Kendi emriyle denizlerde yüzen gemileri, sizin hizmetinize verdi? Yerin üstüne düşmesin diye, göğü O tutuyor. Gök ancak O'nun izniyle düşebilir. Çünkü Allah, Rauf'tur, Rahim'dir." (insanlara karşı çok şefkatli ve merhametlidir)

BAKARA/102 "...Fakat Allah'ın izni olmadıkça, onlar bununla hiç kimseye zarar veremezlerdi.."

TEGABÜN/11 "Allah'ın izni olmadıkça hiçbir musibet başa gelmez..."

Bütün bu ayetlere baktığımızda, izin kelimesinin Bî'iznillah olarak yazıldığını ve müsaade anlamında değil de, yaratma ve yapma manasında kullanıldığını gördük. Şimdi de "hidayet" meselesinde de, izin kelimesinin yine yaratma ifade ettiğini göreceğiz İnşaAllah...

YUNUS/100 "Allah'ın izni olmadıkça hiçbir kimsenin iman etmesi mümkün değildir..."

O, akıl ve iradelerini iman tarafına kullananlara iman nasip eder. Şimdi de, geçen ayette ki gibi iman etmenin yani hidayetini yalnız Allah tarafından verildiğini, izin kelimesi olmadan aynı manada kullanıldığına bir bakalım.

FATIR/8 “Hiç kötü işleri kendisine güzel görünen kimse, iyilik edip dürüst işler işleyen kimse gibi olur mu? Allah dilediğini sapıklık içinde bırakır, dilediğini doğru yola iletir...”

BAKARA/272 “Onları Hak yola getirmek senin görevin değil, lakin Allah’tır ki dilediğini doğru yola getirir.....”

NAHL/37 “Sen onların hidayete gelmelerine ne kadar düşkün olsan da, şunu bil ki; Allah dalalette bıraktığı kimselere hidayet vermez. Onlara yardım eden de bulunmaz”

Ayetin manası şudur: Bir insan, iradesini kötüye kullanıp dalâleti tercih eder, hep orada kalmakta ısrar ederse Allah’ta onun kalbinde dalâleti yaratır. Böyle birini, kendi isteği rağmen, zorla hidayete getirmez (Alusi)..

Şimdiye kadar baktığımız ayetlerde, izin kelimesinin “müsaade” değil de, Bi’iznillah yazılıp, yaratma ve yapma anlamında kullanıldığını gördük. Şimdi de bazı ayetlerde yine izin kelimesinin bizim anladığımız gibi müsaade manasında kullanıldığını göreceğiz. Tebük seferine çıkılırken, bazı münafıkların sefere katılmamak için bahaneler uydurarak, katılmadıklarından dolayı nazil olan ayeti kerime.

TÖVBE/43 “Hay Allah seni affedesice! Niçin sence doğru söyleyenler iyice belli oluncaya ve yalancılar da meyda-

na çıkıncaya kadar beklemeyip “izin” isteyen o münafıklara “izin” verdin”

Bu ayette izin kelimesi Bi’iznillah değilde, “ezinte” olarak ifade edilmiştir.

ARAF/123 “Firavun dedi ki; Demek siz benden “izin” almadan ona iman ettiniz ha...!”

Bu ayette ise izin kelimesi yine Bi’iznillah değilde, “azene” olarak ifade edilmiştir..

NUR/62 “Gerçek müminler ancak öyle kimselerdir ki Allah’a ve Resulüne bütün kalpleriyle iman etmiş olup, bütün toplumu ilgilendiren meseleleri görüşmek üzere onun yanında buldukları vakit ondan izin almadıkça ayrılıp gitmezler. Senden izin isteyenler hakikaten Allah’a ve Resulüne gerçekten iman edenlerdir. Öyle ise bazı işler için senden izin istedikleri zaman, sen de onlardan dilediğin kimselere izin ver ve onlar için Allah’tan af dile. Muhakkak ki Allah gafurdur, rahîmdir.”

Bu ayette ise izin kelimesi yine Bi’iznillah değilde, “zinuhu ve zinuneke” olarak ifade edilmiştir.

NUR/127 “Ey iman edenler! Kendi evleriniz dışındaki evlere, sahiplerinden izin isteyip onlara selam vermeden girmeyiniz. Böyle yapmanız sizin için daha münasıptır. Olur ki düşünür, hikmetini anlarsınız.”

Bu ayette ise daha değişik bir şekilde izin kelimesi “te-te’nisu” izin isteyin manasında kullanılmıştır. Cahiliye Arapları selam ve haber vermeden evlere dalarlardı. Bu ayet, mesken dokunulmazlığını, evlere giriş kuralını belirledi. Hz. Resulullahın s.a.v. tatbikatı ve hadisleri bu konuyu da yeterli derecede açıklamıştır. Hadislerden biri, girmek isteyen önce selam verip sonra “Girebilir miyim” diye izin istemesini, üçüncü tekrardan sonra izin verilmezse geri dönmesini bildirir.

NUR/28 “Şayet orada hiçbir kimse bulamazsanız size izin verilmeden oraya girmeyiniz. Eğer size: “Müsait değiliz, geri dönün” denirse dönün. Bu sizin için daha nezih, daha münasiptir. Allah yaptığınız her şeyi tamamen bilir.”

Buradaki ayette yine daha farklı bir izin verme “yu’zene” olarak ifade edimiştir. İzin kelimesinin her iki manada da, yani hem “yaratma” hem de “müsaade” manasında kullanıldığı onlarca ayet daha vardır. Fakat şimdiye kadar baktığımız ayetlerden her halde anlatılmak istenilen mana anlaşılmıştır. Dikkat edersek, izin kelimesi Allah ile kulları arasında geçerse, Bi’iznillah yazılarak, yaratma ve yapma manasını ifade ediyor. Amma kulların kendi aralarında geçerse, kullanılan yerlere göre çok değişik kelimelerle izin yani müsaade manasını ifade etmektedir. İzin meselesinin ehemmiyetine binaen, başka birkaç misalle biraz daha üzerinde duralım İnşaAllah...

Ölüm de hiçbir zaman her hangi bir sebebe veya Azrail a.s. ma müsaade etmesiyle olamaz. Bize verilmiş zannettiğimiz hayatımız, her an elinde tutmakta olan Allah'ın yaratmasıyla, ölüm olayı takdir edilen vade gelince, Kudret'i İlahi ile gerçekleşir ve hayat Berzah boyutunda yoluna devam ettirilir. Bizim anladığımız manada kimse ölüp yok olmaz, sadece mekan değiştirilerek dünya boyutundan ayrılmış olur. Çünkü Allah ruhumuzu ebedi yaşayacak şekilde yaratmaktadır, ahiret hayatında da ya ebedi cennette veya Rabbimiz muhafaza buyursun, cehennemde yaşayacaktır.

A.İMRAN/166 "İki ordunun karşılaştığı gün başınıza gelen musibet, Allah'ın izniyle (yaratmasıyla) olmuştu..."

Hiçbir askeri ordu kendi kafasına göre harp için karşı, karşıya gelip de savaş yapamaz. Ancak bütün kainatı, dünyayı ve üzerindeki devletleri, ordularıyla beraber kudret elinde tutan Allah'ın o orduları karşı, karşıya getirip savaştırmasıyla olur. Bu, Cenab-ı Hakk'ın mübareze kanunudur ve, Allah'u alem kıyamete kadar da devam edecektir.

HADİD/5 "Göklerin ve yerin hakimiyeti O'nun dur. Bütün işler O'na götürülür, bütün kararlar O'nun kapısından çıkar"

HUD/12 "...Bütün işleri düzenleyen, herkese layık olduğu neticeyi verecek olan ise Allah'u Teala'dır"

KASAS/70 "...Hüküm yetkisi O'nundur, Sonunda varacağı yer de O'nun huzurudur."

KEHF/26 "...O, kendi hükmüne kimseyi ortak yapmaz de."

A.İMRAN/154 "...De ki; Bütün yetki ve karar Allah'ındır..."

RUM/4-5 "...Çünkü, işleri karara bağlama yetkisi başında da, sonunda da Allah'a aittir..."

HUD/56 "...Hiçbir canlı yoktur ki, Mukadderatı O'nun elinde olmasın, Rabbim elbette tam istikamet üzeredir."

HUD/6 "Yeryüzünde kıvıldağan hiçbir canlı yoktur ki onun rızkı Allah'a ait olmasın. Allah her canlının hayatını, geçirdiği yeri de, öleceği yeri de bilir. Bütün bunlar apaçık bir kitaptadır"

ENAM/59 "...Karada ve denizde ne varsa, hepsini O bilir. O'nun haberi olmadan bir tek yaprak bile düşmez..."

TAHA/110 "O, onların geleceklerini de geçmişlerini de bilir. Kulların ilmi ise bunu asla kavrayamaz."

Yukarıda yazılı ayetler gibi daha onlarcası Kur'an-ı Kerim-de mevcuttur. Şimdi bizler bu ayetlere bakıp da, savaşları, zaferleri ve mağlubiyetleri hangi insanlara

verebiliriz. O insanları her an yaratmakta olan, onlara iyi veya kötü bütün ilhamları veren Allah değil midir?

Ayetin ifadesine göre bir tek yaprağın düşmesinin dahi, Cenabı Hakkın iradesi dışında olmadığını beyan etmesine karşılık, bizler koca, koca orduların veya bir tek kişinin ölmesini veya başına bir şey geldiğinde, haşa Allah'ın haberi yoktu mu diyeceğiz?

Bunun gibi durumları ellerinde Kur'an gibi bir rehber olmayanlar belki bilemez, ama İslam diyarında doğup büyüyen birçok ülke Müslümanlarının bilmemesi, herhalde büyük vebal getirir. Hele, din işleri diye de birçok kurumların, insanoğlunun ebedi hayatını tehdit eden en büyük günah olarak belirtilen, şirk meselesiyle ilgili olarak insanları çok bilgilendirmemeleri, her halde ötelede en çok onların başına dert olacaktır. Hem de bu işleri maaş karşılığında yapıyorlar, azıcık şuuru olanlar acilen bu meseleyle ilgilenmeleri gereklidir..

En küçük mikro alemde, en büyük yıldızlara ve nöbulalara kadar hepsinin her an yaratılışını ışık hızında hareket ettirilişini, milyarlarca, trilyonlarca yıldızı bir birine çarptırmadan feza boşluğunda dolaştırdığını görüp de inanan bir insan, onlara göre çok daha kolay olan küçücük dünya gezegenindeki hadiseleri, devlet başkanlarına, veya kumandanlara verecek, sizin aklınız ve vicdanınız bunu kabul eder mi, böyle düşünen biri sizce akıllı mıdır?

Ancak Allah o gibi insanlara, önce ilham verir ne yapacağı hakkında kafasında birçok düşünceler yaratır, sonra nasıl hareket edeceğine niyet eder, Allah'ta onun niyetine göre o hadiseleri yaratır ve yapar, (veya yapmaz, nasip etmez) neticelerine göre de niyet eden hayırlı bir iş için niyet ettiyse ona sevap, fakat insanlara veya diğer mahlukata zarar vermek için niyet ettiyse elbette ona da günah yazılacaktır.

A.İMRAN/152 "Allah size yaptığı yardım vaadini gerçekleştirdi. O'nun izni ile (yaratmasıyla) düşmanlarınızı kırıp geçiriyordunuz..."

Hiçbir kimse ister harpte olsun ister sulhta olsun kimseyi kırıp geçip öldüremez. Ancak bilerek veya bilmeyerek Allah'tan karşısında ki hasmını öldürmeyi talep eder. Allah'ta dilerse karşı tarafın ölüm vakti saati de gelmişse o kulunun işini bitirir, insanda zanneder ki hasmını kendisi öldürdü?

ENFAL/17 "Siz savaşta onları kendi kuvvetinizle öldürmediniz. Lakin, Allah öldürdü..."

İnsan adam öldürme olayında da şirke girmektedir, aynen namaz kılariken namazdaki payı sadece niyet etmek iken, bütün yatmalara, kalkmalara, secde ve rükulara sahip çıkarak şirke girdiği gibi yanlış yapıyor. İnsanın namazı sadece niyet edip, Allah'ın yarattığı secde ve rükularda Allah'ın namaz lütfunu müşahede edip, namazın dışına çıkmadan takip etmesidir. İşte namaz o

zaman namaz olur. Namaz yatma ve kalkma fiilleri de-
ğildir onları zaten Allah yaratmaktadır, hiç eli ayağı
tutmayan bir kişi istese de bu hareketleri yapabilir mi,
namaz sadece, her şeyde olduğu gibi bir “müşahade” ve
aklen takipten ibarettir.

Yoksa namazdaki fiillere secde ve rükuları ve okunan
duaları kendinden bilerek namaz kıldığını zanneden
adam, Allah’ın kendisine lütfettiği namaza sahip çıkarak
şirke ve ucbe girmiş yani kendini beğenmiş olur. Eğer bu
konuyu bu şekilde anlayamayacak kadar masum ve ak-
len yetersizse mesul olmayabilir. Ama anlama kapasite-
sine sahip olup Kur’an-ı Kerimi hakkıyla okumayıp an-
lamadıysa mesul olur. Kıldığımızı “zannettiğimiz” na-
mazın “asıl sahibi” Allah olup, namaz ancak O’nun bize
ikramı ve lütfudur, işte bu konuyla ilgili ayeti kerime.

ENAM/162 “De ki; Benim namazım da, her türlü ibadet-
lerim de, hayatım da, ölümüm de, hep Rabbül Alemin
olan Allah’a aittir. Eşi ortağı yoktur O’nun....”

İnsan ağzıyla namaz kıldım diyebilir, mahsuru yoktur,
ama şu şartla olması gereklidir, namaz kıldım derken
aklından da ben namaza sadece niyet ettim, sonra da
içinde bulunduğum cesedime namazı Allah kıldırıyor,
bana da namazı ben kıldığımı zannettirerek beni imtihan
ediyor. Ama ben biliyorum ki, cesedimdeki bütün faali-
yetler O’na aittir. Bu yüzden, namaza başlarken yapılan
niyet bana aittir, namaz içinde ki bütün hareketler, ruku-

lar secdeleler hepsi Allah'a aittir diyerek düşüncesinden geçirmesi lazımdır.

İşte insandaki cüz-i irade dediğimiz bu duygu veya düşünce, insanın hayatı boyunca başına gelen iyi ve kötü bütün işlerdeki, o işe ait niyetidir. Neticesine göre niyeti Allah'ın rızasına uygunsay, sevap, rızasına uygun değilse de günah hanesine yazılmaktadır. İşte Resulullahın s.a.v. hadisi şerifinde buyurduğu, meal olarak, "Kimse amelikle kurtulamaz, ben de kurtulamam. Ameller ancak niyetlere göredir" ifadesi her halde buna işaret etmektedir.

İşte siz sadece niyet edip namaza durduğunuzda, bunun Cenab-ı Hakk-ın size bir lütfu olarak görüp de, namazı cesedinize nasıl kıldırıldığını hiç unutmadan takip edebiliyorsanız, o namaz, namaz olabilir. Ama niyet edip de o namazın size Cenabı Hakkın bir "cebri lütfü" olarak kıldırıldığını unutup, namaz içinde çarşı, pazar gezerek bir de namazı kendimiz kıldığımızı zannederseniz, o namazın ne kadarı bize aittir diye vicdanımıza bir sormamız gerekmez mi?

Rabbimiz hepimizi rızası istikametinde giden kulları arasına alsın, bizleri merhameten kendi nefislerimizle baş, başa bırakmasın, günahı günah bilip ondan bizleri uzak tutsun, eğer bulaşırsak da, derhal tövbe eden kullarından etsin. Çünkü öğrendik ki, "Bir günaha bilerek veya bilmeyerek giren tövbe ederse, o günahı işlememiş gibi olur" Evet Allah'ın şerhine rızası yoktur, onları da Allah yaratıyor diye razı olarak bakarsak, günahkar olu-

ruz. Hatta küfre bile girebiliriz, çünkü günaha rıza günahdır, şirke rıza da şirktir. O günahın Allah tarafından yaratılmasını bilmek başkadır, razı olmak daha başkadır. Belki Allah'tan bilmek ibadettir, ama razı olmak günahdır, isyandır, büyüklüğüne göre belki küfürdür. Bununla ilgili birkaç ayete bakalım İnşaAllah...

ARAF/131 "...Dikkat edin, iyiliği olduğu gibi, kötülüğü de yaratmak ancak Allah'ın kudretiyledir fakat onların çoğu bilmezler."

ŞEMS/8-9 "Ona hem kötülüğü, hem de ondan sakınma yolunu ilham edene yemin olsun ki nefsinin maddî ve manevî kirlerden arındıran felaha erer."

BELED/10 "Ona hayır ve şer yollarını göstermedik mi?"

İNSAN/3 "Ona yolu da gösterdik: artık ister şükreder, ister nankör ve kâfir olur."

Yol gösterme: akıl ve fikir verme, ahlâk duygusu verme, kötülük yaptığında kendisini uyaran vicdan verme, Allah'a iman etme duygusu verme, hayatını devam ettirecek vesile ve imkânları verme manasınadır..

İzin meselesine değinmemizin en mühim sebeplerinden birisi, insanlar sosyal hayat içinde, günlük meselelerde, hareket ederken, konuşurken İnşaAllah, Bi'iznillah derlerken bile, çoğu zaman bu kelimelerin gerçek anlamlarını unutarak, sanki Allah onlara izin vermiş de (müsaade

manasında) onlar da yapıyormuş gibi algılamaktadırlar. Kendimizde dahil olarak bu gibi meseleleri çok yaşadığımızdan, böyle bir anlayışında tamamen şirk olması korkusuyla yazılmasında faydalı olacağını mülhaza ettik. Hepimiz beşeriz muhakkak hatalarımız olabilir, fakat yazılmasının tek sebebi Rızayı İlahidir, her hareketimizle imtihan edildiğimizden dolayı eğer bilmeden yaptığımız hatalarımız varsa, Rabbim affetsin.

Bütün gayemiz O'nun Kitabını daha iyi anlayarak, O'nun rızası istikametinde kulluk vazifemizi daha güzel yapmaya niyet ve gayret etmektir. Bî'izzillâh Allah'ın lütfuyla bu yazılanların çoğu, Kur'an ve sünnete dayalı yorumlardır. Bu gibi konularda herkes anlayışında serbesttir, böyle bizce çok ehemmiyetli gördüğümüz konular üzerinde daha liyakatli kardeşlerimizin çalışıp yazarak hepimize faydalı olmalarını bütün kalbimizle arzu ediyoruz. Cenab-ı Hakk hepimizin yar ve yardımcısı olsun, rızası istikametinden ayırmasın İnşâAllah.. Amin....

BATIDA Kİ BİLİM ADAMLARININ İSLAM HAKKINDAKİ FİKİRLERİ:

Prens BİSMARCK: Meşhur Alman Hükümdarlarından ve Sosyoloji Alanında Önde Gelen Düşünürlerden Prens Bismarck'ın Peygamberimiz Hz. Muhammed s.a.v. hakkındaki Değerli Açıklaması;

“Çeşitli devirlerde, insanları idare etmek için Allah tarafından geldiği iddia olunan bütün indirilmiş semavî ki-

tapları tam ve derinliğine araştırdıysam da, tahrif olunduıkları için, hiçbirisinde aradığım hikmet ve tam isabeti göremedim. Bu kanunlar değil bir cemiyet, bir hane halkının saadetini bile temin edecek mahiyetten pek uzaktır. Lâkin Muhammedîlerin a.s. Kur'an'ı, bunların dışındadır.

Ben, Kur'an'ı her yönden tetkik ettim, her kelimesinde büyük hikmetler gördüm. Muhammedîlerin a.s. düşmanları, bu kitap Muhammed'in a.s. kendi yazısı olduğunu iddia ediyorlarsa da, en mükemmel, hatta en gelişmiş beyinden bile böyle bir harikanın çıktığını iddia etmek, hakikatlere göz kapayarak kin ve nefrete âlet olmak manasını ifade eder ki, bu da ilim ve hikmetle bağdaştırılamaz. Ben şunu iddia ediyorum ki: Hazreti Muhammed seçkin bir kudrettir. Destgahı kudretin böyle ikinci bir vücudu sahai imkâna getirmesi, ihtimalden uzaktır.

Ya Muhammed! Seninle aynı asır ve zaman diliminde yaşayamadığımdan dolayı üzüntülüyüm. Yayılmış olduğun bu kitap, senin değil. Belki Allah c.c. tarafından geldiğini inkâr etmek, ilim kanunlarının boş ve gereksiz olduğunu iddia etmek gibi gülünçtür. İnsanlık senin gibi mümtaz bir şahsiyeti bir defa görmüş, bundan sonra bir daha göremeyecektir. Binaenaleyh, huzurunda kemali hürmetle eğilirim."

THOMAS CHARLYLE : Şimdi daha gerilere ve 150 yıl öncesine gidiyoruz. Tarih 8 Mayıs 1840 Cuma günüdür.

Geçen asrın en büyük mütefekkirlerinden biri olan Thomas Charlyle (Karlayl) İngiltere’de “Heros and Hero Worship” isimli bir kitap neşrediyordu. İsmi “Kahramanlar ve Kahramanların Mukaddesleştirilmesi”, uzun zaman kolejlerde ders kitabı olarak okutulan şahane bir edebî eser... Charlyle, kitabında Hz. Musa’yı değil, Hz. Davud’u değil, Hz. Süleyman’ı değil, Hz. İsa’yı değil, fakat Hz. Muhammed’i kahraman peygamber olarak seçmekte ve bunun sebebini de İngiliz okuyucularına izah etmektedir. Zira tarihin o devrinde, İslâm’ın lehinde bir şey söylemek kolay bir iş değildi. Böyle bir şey en büyük suç ve cemiyetten dışlanma sebebi idi. Ve böyle bir devirde Charlyle, “Hepiniz, İslâm’dan nefret etmek üzere eğitilmişsiniz. İçinizden herhangi birinizin dininden dönme ve müslüman olma tehlikesi yoktur. Korkmayın, bu söylediklerimden dolayı kimse din değiştirecek değildir.” diyor ve özür dileyerek ilâve ediyordu: “Bu sebeple Hz. Muhammed hakkında bir hakşinaslık eseri olarak bütün iyi şeyleri söylemek istiyorum.” Demektedir.

MEYEROVITCH: “Hz. İsa’ya bakın, kâh insan gibi konuşur, kâh Allah gibi, (haşa) Hz. Muhammed’in Hz. İsa gibi böyle çifte tabiatı yoktur!”

Burada muhakkak bir açıklama yapma zarureti doğmuştur. Burada söylenen sözleri bir peygamber olan Hz. İsa’nın a.s. söylemesi mümkün olmadığını sizlerde bilirsiniz, böyle bir sözü söyleyen zaten peygamber olamaz. Bunları İncil’i tahrif edenler, öyle yazıyor. Her şeyde

olduğu gibi, işin doğrusunu Rabbimiz Kur'an'ı Kerim de şöyle buyuruyor.

MAİDE/72 "Allah, Meryem'in oğlu İsa'dır "Diyenler hiç şüpheşiz kafir olmuşlardır" Halbuki, İsa vaktiyle şöyle demişti: "Ey İsrail oğulları! Benim de, sizin de Rabbiniz olan tek Allah'a ibadet ediniz. Kim Allah'a eş ortak koşarsa, şu kesindir ki, Allah ona cenneti haram kılmıştır ve onun varacağı yer ateştir. Zalimlere yardımcı olan da çıkmaz"

MAİDE/116-117-118 "Hem Allah Teala: "Ey Meryem oğlu İsa! "Sen mi insanlara "Beni ve annemi Allah'tan başka iki tanrı edinin" diye sorguladığı vakit o şöyle diyecek: "Haşa ! Sen şerikten ve her noksandan münez-zehsin Ya Rabbi! Hakkım olmayan bir şeyi söylemem doğru olmaz, bana yakışmaz. Hem söylediysem malumundur elbet. Benim varlığımda olan her şeyi Sen bilirsin, ama ben Sen'in Zatında olanı bilemem. Bütün gayb-leri hakkıyla bilen ancak Sen'sin." "Sen ne emrettinse ben onlara bundan başka bir şey söylemedim. Dediğim hep şu idi: "Rabbim ve Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin!" "Ya Rabbi! Ben aralarında olduğum müddetçe onları kolladım. Fakat vatka ki Sen beni aralarından tutup aldın, onları görüp denetleyen yalnız Sen kaldın. Sen gerçekten her zaman, her şeye hakkıyla şahitsin. Eğer onları cezalandırırsan, şüphe yok ki onlar Senin kullarıdır. Onları affedersen, Aziz-u Hakim (üstün kudret, tam hüküm ve hikmet sahibi) ancak Sen'sin."

LİNGS: "O, Hz. Muhammed a.s bu dünya hayatına merhamet anahtarı ve Allah'ın Habibidir."

MARCUS: "İslam, ferdin toplumla ilişkisinde madde—ruh dengesini mükemmel sağlar."

AUSTRUY: "Batı, kaypak dişi tutumuyla İslam'ın kendisine vereceği yiğitleşme şansını kaybetmiştir."

WATT: "İslam'a karşı Hıristiyanların tavrı aşağılık duygusundan kaynaklanmaktadır."

ARMSTRONG: "Bugün yaşayabilmemiz için, Hz. Muhammed'den alacağımız çok ders var."

LANG: "İslam, beden, akıl, ruh bütünlüğünü ve bunları yöneten prensiplerin birliğini kapsar."

OBICINI: "Kur'an devirlerin ihtiyaclarını cevaplandıran prensipler vermiştir."

BOER: "İslam felsefesi kilisenin dini akidelerini büyük ölçüde etkilemiştir."

ZEYDAN: "Arapların medeniyeti İslamiyet le başlar, İslam medeniyeti ise bütün Müslümanlarındır."

ARNOLD: "İslam, yayılmayı insanlığın saadeti için Kur'an'ın emri olarak ister."

NİCHOLSON: "Hıristiyan mistizmi putperest unsurlar ihtiva eder."

LEVİS: "Haçlı seferleri, dinin psikolojik etken olduğu materyalistlerce başlatılan emperyalist bir harekettir."

MASSIGNON: "Hıristiyanlık Hz. İsa'yı, İslam ise Kur'an'ı Kerim'i esas alır."

DURANT: "İslam'da siyaset, şiir ve sanat tamamen orijinaldir."

GUENON: "Batı, Doğu'ya nazaran tam bir zihni gerilik içindedir."

HİTTİ: "İslam, diğer dinlerden farklı bir biçimde, ulaşılması mümkün olmayan idealler emretmez."

WEİSS: "Haçlı seferleri, Avrupa'yı ve Batı Hıristiyanlığını doğurdu."

CORBİN: "İslam'ın dini şuuru tarih ötesi olayları üzerine odaklanır."

ARBERRY: "Bu karanlık ve tehditkar çağda, manevi değerleri birlikte kuralıyız."

HODGSON: "İslamileşmiş uygarlığın arkasında, Hz. Muhammed ve dostlarının gayreti vardır."

SCHİMMEL: "Anne motifi İslam'da merkezi bir rol oynamaktadır."

MALCOLM X: "İslam beni, soygundan, hapisten ve tımarhaneden kurtardı"

BUCAILLE: "Batı'da İslam aleyhtarlığının iki kaynağı var: Cehalet ve kasıtlı tavır."

PETERS: "İslam'da ki cihat ruhunu, Avrupa emperyalizmi diri tutmaktadır"

HOFMANN: "Batı'ya ait sistemlerin bir alternatifi vardır, bu da İslam'dır."

SAİD: "Oryantalizm, Batı'nın Doğu'yu kendi içinde eritme planıdır."

PASQUER: "Batılı, İslam'ı hiçbir zaman gerçekten tanımamıştır."

RODİNSON: "Kur'an'da adil toplum idealini değiştiren bir hareketin izine rastlanılmaz."

BOİSARD: "İslam, sadece ferdin bilinç boyutunda sürgün hayatı yaşayamaz."

LOMBARD: "İslam uygarlığı, Semerkant'tan Kurtuba'ya kadar bir şehir uygarlığıdır."

DAVİES: "Batı'nın kendini beğenmişliğinin temelinde, özgüvensizliği vardır."

CHITTICK: "Tasavvuf, modern zaman karanlığını dağıtacak bir ışıktır."

STEVENS: "İslam'ı yaymak için anlatılarak değil de, yaşanılarak davet yapılmalıdır."

ELİADE: "Evrensel din kurucuları içinde hayatı bilinen tek peygamber Hz. Muhammed'dir."

POLOSİN: "Bizler bir süre fıtratımızdan uzak yaşamıştık, şimdi ona döndük."

THOMAS: "Emperyalistler Müslümanları sömürgeleştirdiler ama İslam ruhunu yok etmenin imkansızlığını da gördüler."

NOTH: "İslam'ın cihat anlayışı Hıristiyan savaş ahlakını da etkilemiştir."

RENARD: "Müslümanların Kur'an'a hasrettikleri ilmi ve ameli disiplinde kiengin enerji, İslam maneviyatının bir mucizesidir."

GOODMAN: "Sufi tarikatları İslam'ı bir ethosu açık bir biçimde ortaya koymuş ve güçlendirmiştir."

BURCKHARDT: "İslam sanatı O'nun adının delalet ettiği şeyi belirsizliğe yol açmayacak şekilde ifade eder."

IZUTSU: "Kur'an, baştanbaşa yaratma düşüncesiyle ve Allah'ın yaratışına hayranlık duygularıyla doludur."

RUNCIMAN: "Haçlı seferleri, Hıristiyanlığın kurtarılması için değildi, düşüncesiz Batı emperyalizminin aleti idi."

MENOCAL: "Müslümanların İspanyadaki entelektüel zenginliğine Avrupa ulaşamadı."

GİBB: "Kur'an nesilden nesile nakledilen teolojik bir dogma olduğunu söylersek, ciddi bir hataya sürüklenmiş oluruz."

HOURONU: "İslam dini ortaya çıktığı günden beri, Hıristiyanlık Avrupa için daima bir sorun olmuştur."

TOYNBEE: "Türkiye İslam ülkelerine model oluşturacak siyasi bir laboratuvardır"

WİNTER: "Önümüzdeki bin yılda insanlığın dine hasret kalbine cevap, Haçtan değil de, Hilalden gelecektir."

CARLOS: "Batının İslam kaynaklı Rönesans'ının Avrupa çıkışlı olacağından eminim."

Muhterem kardeşlerim, burada bir açıklama yapma ihtiyacı doğmuştur. Bununla ilgili ilk görüşü, büyük İslam alimi Bediüzzaman hazretleri yapmıştır. Günümüzden tam 100 yıl önce, 1911 senesinde Şam'daki Emeviye camiiinde bir Cuma vaazında içinde o devrin en büyük İslam alimleri de olan, 10,000 kişilik bir cemaate vermiş olduğu bir hutbede bu konuya şöyle işaret buyurmuşlardır. Bir kısmına işaret edeceğiz: "Ey ! Bu Camii Emeviye deki bu dersi dinleyen kardeşlerim.... "Avrupa ve Amerika, İslamiyet'e hamiledir. Günün birinde bir İslami devlet doğuracaktır. Nasıl ki Osmanlılar Avrupa ile hamile olup bir Avrupa devleti doğurdu..."

Bugün insanlığın geldiği nokta hepimizin malumudur. Yakın bir tarihte basında çıkan haberlerde, Avrupa'nın % 40 ının psikolojik hastalıklarla boğuştuğunu yazmaktadır, insanoğlu Allah'a gerçek manada kul olmadığı müddetçe de, bu bunalımdan kurtulması asla mümkün değildir. Çünkü bizi yaratan Rabbimiz Yüce Kitabında;

RAD/28 "İyi bilin ki, gönüller ancak Allah'ı anmakla huzur bulur"

Diye buyurmaktadır. İnsanoğlu refaha kavuşmak için, Allah'tan uzak bütün sistemleri denedi ama, umumi tablo ortada insanın O'ndan uzak bir yaşantıyla ne bu dünyada, nede öbür tarafta kurtulması ve saadete ermesi asla mümkün değildir.

BU VÜCUT BİZE EMANETMİ, EMANET NEDİR ?

Evvelden beri halk arasında çok yanlış bir söz vardır, bu vücut bize emanet, bu çoluk, çocuk, eş, mal, mülk bize emanet.. Önce, hiç birimize ne bedenimiz emanettir, ne mal, mülk, ne evladı iyal, bilakis Allah senin kalbine bu saydıklarımız için bir sevgi koyarak, ömrün boyunca seni onlara adeta hizmetkar ederek arkalarından koşturuyor, sende onları kendi malınmış gibi zannediyorsun. O beden yüce Rabbimizin her an yarattığı 100 trilyon civarında bir hücre yığını ve ilahi bir makine veya biyolojik bir robottur. Aynen kendin gibi evladı iyalin de devamlı yaratılmaya muhtaç olduklarından, onlarda senin gibiler. Eğer beden sana emanet olsa, ne onun işleyişine müdahale edebiliyorsun, nede bir arıza olsa tamir edebiliyorsun.

Onu şu manada söylüyorum, dünyanın kendisini en akıllı adamı olduğunu zannedenler bile felç olunca veya ona benzer bir hastalıkta ne yapıyorlar, hiç... Biz gerekeni yaptık, gerisi Allah'a kaldı diyorlar. O da yanlış, işin evveli de, gerisi de yalnız Allah'a aittir. Bir şey daha var, beden insana ne zaman emanet edildi, ne Kur'an'da nede sahih hadislerde, hiçbir yerde böyle bir kayıt yok, bilen varsa söylesin, sonra beden insana emanet de, insan da ona iyi bakarsa cennete mi gidecek?

Şimdi beden bizim malımız olmadığı gibi, ne beynimiz, nede herhangi bir uzvumuz da bizim değildir, dünya imtihanı icabı bu hayat bitene kadar Allah hepimizi Cebbar ismi gereği, bizim istememizle değil cebri olarak

öldüreceği güne kadar, kiracı gibi, kuş kafesi gibi bu bedende bizi tutuyor. Günü geldiğinde ruhumuzu aldığı zaman, bu dünyaya ait olan cesedimizi de kokmasın diye geldiği yer olan toprağa gömüyorlar. Bizim dünya imtihanımızın bir kısmı zanla ilgilidir, şunu o yaptı, bunu o yaptı, bu benim, o senin gibi ifadeler, eğer gerçeği bilinmeden söylenirse, şıktır, Allah'ın yarattıklarına ve yaptıklarına el uzatmak ve sahip çıkmaktır. Aynen çoluk, çocuk, mal, mülkte hem bizim değildir, hem de bilakis en büyük imtihan sebebimizdir..

ENFAL/28 “Biliniz ki mallarınız ve evlatlarınız, sadece birer imtihan konusudur. Büyük mükâfat ise, ahirette Allah nezdindedir.”

TEGABÜN/15 “Mallarınız, evlatlarınız, sizin için sadece bir imtihandır. Asıl büyük mükâfat ve mutluluk ise Allah nezdindedir.”

MÜNAFİKUN/9 “Ey iman edenler! Ne mallarınız, ne evlatlarınız sizi Allah'ı zikretmekten alıkoymasın! Bilin ki böyle yapanlar, en büyük kayba uğrarlar.”

Evet, insanlar arasında ki yanlış anlaşılan ve aktarılan bu gibi sözler, “Bu vücut bana emanet veya bu çoluk, çocuk, mal, mülk bana emanet” diye. Bunun ne kadar yanlış bir ifade olduğunu, hep beraber incelemeye devam edelim İnşaAllah. Sevgili arkadaşlar, vücudumuz bize emanet değildir, tam tersi olarak biz vücudumuz içerisinde emaneten ölene kadar Allah tarafından imtihan gereği

cebri olarak tutulmaktayız. Emanet olan şey, Allah'ın hukukunu şirke karşı, hayatımız boyunca, her an, her hadisede, koruma ve perde olmaktır. Bu vazife, bütün Nebilerin ve Resullerin yaptığı işlerdir, onlar gibi bütün müminlere de farzdır. Dünyada bu işten daha büyük ve şerefli bir iş daha yoktur.

HAŞR/21 “Eğer Biz bu Kur’an’ı bir dağın tepesine indirseydik onun, Allah’a tazimi sebebiyle başını eğip parçalandığını görürdün. İşte bunlar birtakım misallerdir ki düşünüp istifade etmeleri için, Biz onları insanlara anlatıyoruz.”

Çünkü Allah’ın bu dünyada, eşrefi mahluk, yani en şerefli mahluk, olarak yaratıp Kendi Esmasının da tecellilerine mazhar ettiği tek canlı insandır, ne göklerdir, ne yerler, nede dağlar veya başka bir şeydir. Dolayısıyla da, o emanet dediğimiz sorumluluk ta, ne hayvanlara, nede cansız ve şuursuz mahlukata verilmemiştir. Mukaddes kitabımız Kur’an da birçok ayetle de, belirtildiği gibi yalnız insanlara, dünya imtihanı olarak verilmiştir. İnsan ve cinlerden başka da dünyada imtihana tabi olan bir mahluk ta yoktur.

AHZAB/72 “Biz emaneti göklere, yere, dağlara teklif ettik de onlar bunu yüklenmekten kaçındılar. Zira sorumluluğundan korktular, ama onu insan yükledi. İnsan (bu emanetin hakkını gözetmediğinden) cidden çok zalim, çok cahildir.”

Emanet: İslam alimleri tarafından, “Farzlar, yükümlülükler, Allah’a itaat, akıl ve düşünme kabiliyeti” tarzlarında tefsir edilmiştir. Kader sırrı yani Allah’ın takdirine razı olmaktır, diyenler de vardır. İnsana verilen benlik de emanetin bir unsurunu teşkil eder. Benlik bütün mahlûklar içinde yalnız insana verilmiştir. Eğer insandaki ene (ben) gerçek mahiyetini anlayıp Rabbine yönelmezse dünyayı zulüm, inkâr ve şirkin dehşeti ile doluran bir mahiyete dönüşür.

Yukarıda ki ayeti kerimelerde belirtilenden anlaşılacak anlam, halkımızın, (vücut bize emanet verildi) anlayışı doğru değildir. Ayette göklere, yere ve dağlara insan vücudu gibi bir vücut verildi de, onlar bunu kabul etmediler ve insan kabul etti, böyle bir mana düşünmek akıllı bir insanın işi değildir. Birincisi, Allah istediği şeyi istediği şekilde yaratır, dağı dağ olarak, yeri yer olarak, insanı da insan olarak, yoksa birine “Ben seni şöyle yaratacağım” oda “ben kabul edemem” demesi mümkün müdür?

Burada murat edilen (Allah’u alem) kulluktur, Allah’ı bilme, tanıma, ve tanıtmadır. Ayetin sonunda, insanın bu emanetin hakkını gözetmediği söylenmektedir, biz yine bunu (emaneti, vücudun korunması) olarak düşünürsek, zaten insan oğlu kadar kendisini taparcasına seven başka bir mahluk yoktur ki, eğer emanetten kasıt bu olsaydı, zaten (onun hakkını gözetmiş) olur ve bütün insanlar da, bu ayete muhatap olmazlar ve herkeste imtihanı kazanırdı.

Müslim de rivayet edilen bir hadisi şerif, bu meselede bize ışık tutmaktadır, şöyle:

“Allah’ı ve Resulullahı s.a.v. kendi nefsinden, malından, evladı iyalinden daha çok sevmeyen gerçek iman etmiş olamaz.” Demektedir, böyle diyerek, zaten insanoğlunun nefsinin ve kendisinin zannettiği şeyleri ne kadar çok sevdiğini ve imtihanın da bunlar üzerinde olduğunu ifade etmektedir.

Dolayısıyla, burada da kulluğun hakkını gözetmekten bahsetmektedir. Ayetin sonunda, insanın çok zalim ve çok cahil olduğu belirtilmekte olup, bu da meseleyi daha anlaşılır hale getirmektedir. Çünkü insan varlığı itibariyle, (haşa) Allah’a zulüm edebilir mi? eziyet edebilir mi?, yani mezalim manasında, böyle bir şeyi düşünmek mümkün mü? Değildir. Çünkü burada ki (zulüm) şirk manasındadır. Bu da, Lokman suresinin 13. ayetinde açıkça belirtilmektedir, şöyle:

LOKMAN/13 “Lokman oğluna nasihat ederken, Evladım dedi, sakın Allah’a eş ortak uydurma, çünkü şirk pek büyük bir zulümdür” buyurmuştur.

Bu ayetten de bu mesele açık bir şekilde anlaşılmaktadır. Cenabı Hak insanı topraktan yaratmıştır, ceset itibariyle diğer mahluklarda topraktan gelip toprağa gitmektedirler, amma insanı insan yapan ondaki ruhtur, ve meleklerde dahil hiçbir mahluk için Rabbimiz “Ben ona Kendi ruhumdan üfledim” diye buyurmamıştır. Dolayısıyla

insanı yeryüzünde “Kendime halife yaratacağım” dediğinde, aynı zamanda insanı Kendi isimlerinin tecellilerine ayna yapmıştır.

BAKARA/30 “Rabbin meleklere: "Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım" dediği vakit onlar: "A! Oradaki nizamı bozacak ve yeryüzünü kana bulayacak bir mahlûk mu yaratacaksın? Oysa biz sana devamlı hamd, ibadet yapıp, Sen'i tenzih etmekteyiz!" dediler. Allah: "Ben, sizin bilmediğiniz pek çok şey bilirim" buyurdu.”

BAKARA/31 “Ve Âdem'e bütün isimleri öğretti. Müteakiben önce onları meleklere göstererek: "İddianızda tutarlı iseniz haydi Bana şunları isimleriyle bir bildirin bakalım!" dedi.”

BAKARA/32 "Sübhansın ya Rab! Senin bize bildirdiğinden başka ne bilebiliriz ki? Her şeyi hakkıyla bilen, her şeyi hikmetle yapan Sensin." dediler.”

BAKARA/33 “Allah: "Âdem! Eşyanın isimlerini onlara sen bildir." dedi. O da isimleriyle onları bildirince Allah buyurdu: "Ben size demedim mi ki, göklerin ve yerin sırlarını Ben bilirim!" Ve Ben sizin gizli açık yapmakta olduğunuz her şeyi de bilirim!"

SECDE/9 “Sonra ona en uygun şeklini verdi ve ona Kendi ruhundan üfledi. Size kulaklar, gözler, gönüller verdi. Ne az şükrediyorsunuz!”

Allah bu kadar büyük bir şeref lütfederek yarattığı insana, diğer mahlukatında görmediğimiz bir şekilde, "Meleklerle, Adem'e secde edin" diye emretmiştir. Sizce bundan daha büyük bir şeref olabilir mi?

BAKARA/34 "O vakit meleklere: "Âdem'e secde edin!" dedik. İblis dışındaki bütün melekler secde ettiler. İblis bunu yapmadı, kibrine yediremedi ve kâfirlerden oldu."

ARAF/11 "Sizi Biz yarattık, sonra size şekil verdik. Peşinden de meleklere: "Haydi, hürmet için secde edin Âdem'e!" dedik. Onların hepsi hemen secde ettiler, yalnız İblis dayattı. Secde edenlerden olmadı."

Bu kadar değer vererek yarattığı bu insana da, diğer mahlukata yüklediği ağır bir yük yüklemiştir, insan yeryüzünde halife olma şerefiyle Cenabı Hakkın Esmasının tecellileriyle meydana getirdiği bu muhteşem galelide hem onları seyrederek ibadet ve zikrini yapacak, hem de tellallığını yaparak diğer fark edemeyen insanlara bunu anlatarak, bu şerefe layık hale gelecektir. Bununla beraber her an, her hadise karşısında Yüce Rabbinin hukukunu korumakla da görevlidir, eğer bunu terk ederse, ayetin ifadesiyle "çok zalim ve çok cahildir". (Buradaki zulüm ifadesi, daha öncede belirttiğimiz gibi şirk koşmayı ifade etmektedir)

ZARİYAT/56 "Ben cinleri ve insanları sırf Beni tanıyıp yalnız Bana ibadet etsinler diye yarattım"

ADİYAT/6 “Gerçekten insan, Rabbine karşı çok nankördür!”

Meseleye değişik bir açıdan daha bakalım, sizlerde bilirsiniz tarihte yaşamış olan birçok Allah düşmanları, firavunlar, ateistler ve benzeri şahıslara ve bunların hayatlarına bakıldığında ne kadar muhteşem zenginlikler içinde, debdebeli, her türlü zevk ve sefa içinde yaşadıklarını, tarihler bize bildirmektedir. Hatta bazılarının hayatları boyunca başlarının dahi ağrımadağı ifade edilmektedir. Aynen bu saydığımız şahıslar gibi şu anda dünyamızda da aynı hayatları yaşayan nice inançsız insanlar mevcuttur, hatta eskiye göre çok daha fazladır. O zaman biz yanlış anlamamızla, bu şahısların hepsi de kendilerine “emanet olarak verilen vücutlarına” çok iyi baktıkları için, Allah’a inanmadıkları halde hepsi de cennetlik oluyorlar, sizce böyle bir şey doğru olabilir mi?

Emanet kelimesi, bugünkü anlamıyla, bir eşyanın, bir paranın veya herhangi bir şeyin, başka bir şahsa veya kuruma, belli bir zaman için muhafaza edilmesi ve bakılması için verilmesidir. O zaman düşünelim, insana emanet olarak verildiği iddia edilen vücut, daha anne karnundayken, başlayan ihtiyaçları, beslenmesi, gelişmesi, hastalıklardan korunması, öyle harika bir şekilde yapılmaktadır ki, bunlar eğer her şeye gücü yeten, her şeyi gören ve her mahluka ihtiyaçları olan değişik, değişik gıdaları, şaşırmadan tam olarak ve zamanında yetiştiren, merhameti sonsuz bir yaratıcıya verilmezse, kendisini

insan zanneden hangi mahluk bunu insanın kendisi yapıyor diyebilir?

İnsan anasından doğduktan sonra da, yaşaması için o aile ortamını, ona lazım olan havayı, suyu, büyüyüp gelişirken her yaşına göre uygun olan gıdaların verilmesini ve vücuduna giren bu gıdaların, bugün dahi ilim adamlarının çözmekten aciz kaldıkları muhteşemlikte çalışan biyolojik bir makina olan insan vücudunun, değişik işlemlerden geçirilerek, her organa lazım olunan ve miktarda, değişik, değişik vitaminlerin, minerallerin v.s. şeylerin taksim edilmesinde ve bununla beraber, kalbinin, ciğerlerinin, midesinin, böbreklerinin, bağırsaklarının ve bütün organlarının, çalıştırılmasında, dinlendirilmesinde, ver hasıl hayatının devam edebilmesi için ne gerekiyorsa yapılmasında, dünyada ki en akıllı bir insanın bile bir müdahalesi olabilir mi?

Bu işler yapılırken, insan mı komut verip çalıştırıyor veya durduruyor, içinde neler olup bittiğinin farkında bile değildir. O zaman bu vücut bana emanet verildi, ben bundan sorumluyum diyebilir mi? Böyle diyen bir insanın ne kadar gülünç bir duruma düştüğünü, kendine insan diyen herkes bir düşünsün. Ey insan! Bütün bunları sen yapamayacağına göre, Allah'a da şirk yapma.

Bütün bu yazılanlara akli başında hiç bir insan itiraz edemeyeceğinden, o emanet insanın bakmaktan aciz olduğu bu cesedi, vücudu değildir.

Bunları her an yaratmakta ve bir bütün halinde tutan, ana rahminden başlayıp, dünya hayatında bir kaderle takdir edilen ömrü boyunca ölünceye kadar, yaşaması için lazım olan her şeyi, havayı, suyu ve gıdalarını yaratarak, Latif ismiyle kendisine hissettirmeden, rızık olarak veren, merhameti sonsuz bir Rabbi Rahimi tanımaktır. Ayrıca, O'na nankörlük etmeden güzel bir kullukta bulunup, hayatı boyunca da diğer insanlara tanıtmaktır. Yani, "Cenabı Hakkı her zaman, her an hatırında tutarak, O'na şirk koşmadan kulluk vazifesini yapmaya çalışmak ve O'nun hukukunu en ufak bir hadisede dahi muhafaza etmektir".

MAİDE/35 "Ey iman edenler! Allah'ın hukukunu gözetin, onun hukukunu ihlal etmekten sakının, O'na yaklaşmaya vesile arayın ve O'nun yolunda mücadele edin ki korktuğunuzdan kurtulup umduğunuza kavuşasınız."

"Ey arkadaş, insan başı boş serseri sahipsiz bir hayvan değildir, ancak onun da bütün hareket ve e'ali (filleri) yazılıyor, tespit ediliyor ve amellerinin neticeleri hıfz ediliyor ki, muhasebei kübrada (büyük muhasebede) ona göre derece alsın. Evet, insan Cenabı Hakkın Rububiyetine ait şuunat ve ahvaline (fiillerine ve hallerine) şahittir ve mahlukatın cemaatleri içinde Allah'ın birliğine tellaldır ve mevcudatın tesbihatına müşahit ve hilafeti kübra (en büyük hilafet) ile tekrim ve teşrif edilmiştir (ikram ile şereflendirilmiştir). Eğer insan hikmeti hilkatini (yaratılış hikmetini) unutup vazifeyi fitriyesini (fitri

vazifesini, yani kulluğunu) terk ederek kendine manai ismiyle baksa, kendini malik itikat etse, (kendisine bir mahluk değil de, varlık olarak baksa) o vakit “Emanete” ihanet eder ve,
ŞEMS/10 “Kad habe men dessaha”

“Nefsini günaha daldırarak hüsrana uğramıştır.” ayeti-nin altına dahil olur. İşte bütün şirkleri ve şerleri ve da-laletleri tevlit eden (netice veren) enaniyetli şu cihetindir ki, semavat ve arz ve cibal tedehhüş etmişler, (sema, arz ve dağlar çekinmişler) farazi bir şirkten korkmuşlardır.

Evet, ene ince bir elif, bir tel, farazi bir hat iken (olmadığı halde var sayılan), mahiyeti bilinmez tesettür toprağı altında neşvü nema bulur, (filizlenir). Gittikçe kalınlaşır vücudu insanın her tarafına yayılır, koca bir ejderha gibi vücudu insanı bell eder,(insanı yutar) o insan bütün leta-fiyile (duygularıyla) adeta ene olur. Sonra, kıyası binnefs suretiyle herkesi hatta her şeyi kendine kıyas edip, Ce-nabı Hakkın mülkünü onlara verir ve esbaba taksim eder, gayet azim bir şirke düşer (her şeyi sebeplere vere-rek, pek büyük bir şirke düşer). İşte ene şu hainane vazi-yetinde iken, cehli mutlakadadır, binler fünunu bilsede, cehli mürekkep bir echeldir.” (işte ene şu hain vaziye-tinde iken, binlerce ilim sahibi olsa bile, kat kat koyu bir cehalet içinde olan cahildir) (Risalei Nurlardan)

Yüce Rabbimiz, bu ve bunun gibi hakikatleri kafalarımıza ve gönüllerimize yerleştirsın, hayırlı kullar olarak bizleri cennetine alsın İnşaAllah, Amin.....

DİNİMİZDE YILBAŞI KUTLAMASININ YERİ !

Sevgili arkadaşlar, Rabbimiz bizlere bir yıl daha ömür verip bizleri yaşattı. Ve hepimizde, yeni doğan bebeğimiz bile olsa, esasında bir yıl daha yaşlandık demektir. Tabii meseleye şuurlu bir mahluk olan insan açısından bakarsak, sevinip gayri meşru ve aslında hiçbir dinde yeri olmayan, sonradan uydurulan adetlerle delicesine içki içerek, kumar oynayarak, ağaç katliamı yaparak kutlamak, asla akıl karı değildir. Bilakis bir yılın sonunda bütün işyerlerinin, büyük küçük bütün firmaların yaptıkları gibi, bizlerde bir envanter yapmamız daha makul ve gereklidir. Yalnız bir farkla, bizim envanterimizin kar ve zarar hanelerinde, sevap ve günahlar hesap edilecektir.

Çünkü ister Hıristiyan, ister Musevi, isterse Müslüman olsun, istesek de, istemesek te muhakkak hepimiz öleceğiz ve bunların da hesabını muhakkak vereceğiz, herhalde bundan hiç kimsenin şüphesi yoktur. Belki ateistler biz böyle şeylere inanmıyoruz diyebilirler, fakat neticede onlar da öleceği için nasıl olsa daha kabarık bir fatuyla orada karşılaşacaklar ve bunu o zaman anlayıp inanacaklardır. Şimdi birkaç ayetle meseleye bu açıdan bir bakalım İnşallah..

MAİDE/2 "... Siz iyilik etmek, fenalıktan sakınmak hususunda birbirinizle yardımlaşın, günah işlemek ve başkasına saldırmak hususunda birbirinizi desteklemeyin. Allah'a karşı gelmekten sakının. Çünkü Allah'ın cezası çok şiddetlidir."

MAİDE/3 “... Bugün sizin için dininizi kemale, üzerinizdeki nimetimi tamama erdirdim. Sizin için din olarak İslâm’dan razı oldum...”

A.İMRAN/19 “Hiç şüphesiz Allah katında din İslâm’dır...”

A.İMRAN/85 “Her kim din olarak İslâm’dan başkasını ararsa, ondan asla kabul edilmeyecek ve o, ahirette hüsrana uğrayanlardan olacaktır.”

NİSA/27-28 “Evet, Allah sizin yuvanıza dönüş yapıp tövbenizi kabul buyurmak istiyorken, o şehvetlerinin ardına düşenler ise büsbütün yoldan çıkmanızı isterler. Allah sizin yükünüzü hafifletmek ister, çünkü insan hilkatçe zayıf yaratılmıştır.”

Haramlar, insan hürriyetini engelleme gibi görünür. Fakat unutmayalım ki kendi haline bırakılmış nefis, kötülüğe meyleder. Hem insanın ferdî hayatını koruyup iyileştirmek, hem de toplum içindeki diğer insanların hak ve hürriyetlerini, can, mal ve namuslarını korumak için Allah bu sınırlamaları getirmiştir.

HUD/113 “Bir de sakın zulmedenlere meyletmeyin, sempati duymayın. Yoksa size ateş dokunur.”

Bu ayetle ilgili olarak Resulullah s.a.v. “Hud Suresi ve benzerleri beni ihtiyarlattı” buyurmuştur. Kurtuluş doğruluktur, hedefe ulaşmanın en kısa yolu doğruluktur.

Böyle olmakla beraber herhangi bir işte doğrunun hangi çizgide olduğunu tayin etmek bazen çok zordur. Ayrıca çeşitli noktalardan ilgisini kesip sarsılmadan dosdoğru olan o çizgi üzerinde yürüyebilmek daha zordur ve yine, istenilen hedefe ulaştıktan sonra, doğruluk üzere sebat etmek büsbütün zordur. İşte Resulullah s.a.v. ihtiyarlatan, kendisinden ziyade, ümmetinin bu doğru istikameti koruyup koruyamama endişesidir.

Sadece birkaç takvimden biri olan, miladi takvime göre, aralık ayının 25. Günü Hz. İsa'nın a.s. doğum günü olarak kabul edilerek, Katolik ve Ortodoks kiliseleri tarafından onun hatırasına, çeşitli etkinlikler ve ayinler yapılmaktadır. Fakat bu kutlamalar zamanla dini bir kutlamadan ziyade, aşırılığın da ötesine geçerek, hiçbir Nebi ve Resulün doğum gününe yakışmayacak cinnet geçirmişçesine işlenen yanlışlara, hatalara ve yapılan lüks harcamalara dönüşmüştür. Aynı hafta içinde Noel yortusu dolayısıyla çam ağaçları kesilip cadde, balkon ve evler süslendirilip ışıklandırılmaktadır. Neyse ki son zamanlarda duyarlı insanların bastırmasıyla, gözle görülür şekilde yaş ağaçların kesilmesi azaldı, daha ziyade yapma ağaçlar alınıp satılmaktadır.

İlk defa Almanya'da 1605 yılında ortaya konulmuş, daha sonra da bütün Hıristiyanlık alemine sirayet eden "Noel Baba" efsanesi de yaygın bir biçimde işlenmiştir. Noel Baba aslı ve mesnedi olmayan, ancak sözde iyiliği temsil eden ve bu gecelerde çocuklara oyuncak, şeker v.b. hediyeler dağıtan, kocaman beyaz sakalı ile temsil edilen

efsanevî bir kişidir. Bu efsaneye yüklenmek istenen saçma, sapan bir güç, iyiliksever ve hoşgörü maskesi altında, çocukların hatta büyüklerin dikkatlerini ve inançlarını hurafelerle dolu boş bir zemine çekmektedirler. Biz bunun yorum ve kritiğini Hıristiyanlık aleminin kendi anlayışlarına bırakalım, fakat aynı olaya Müslümanların da onlara benzemesi açısından baktığımızda, Bi'iznillah ehemmiyetine binaen, bazı hatırlatmalar ve düzeltmeler yapmak zorundayız.

İnsan sabah akşam karşılaştığı arkadaşına bile iyi sabahlar, iyi akşamlar diyerek veya selamlaşmak suretiyle tebrik ve iyi dileklerini dile getirmektedir. O halde takvim üzerinde değişen bir yıllık süreyi de karşılıklı iyi temenni, tebrik ve sevinçlerle kutlamakta da bir sakınca olmayabilir. Günümüzde, Rumî, Hicrî ve Miladi olmak üzere üç takvim vardır. Dolayısıyla yılbaşı, milletlerin örf, adet, kültür ve kabul ettikleri takvime göre değişmektedir. Olayı bu şekilde ortaya koyduktan sonra normal hallerde örf, adet ve kanun gereğince, zararlarından ötürü yasaklanan bazı davranışlar yılbaşı perde edilerek geçici bir süre için meşru sayılmamalıdır.

Alışıla gelen yılbaşı gecelerinin etkisinde kalınarak hindi tüketimine, çam kesimine, Noel Baba efsanesine, içkiye, uyuşturucuya, kumara, lüks ve çılgınca eğlenceye önceden reklamlar yapılarak davetiye çıkarmak, bilhassa dini inancımıza, örf ve adetlerimize, millî birlik, beraberlik ve ülke menfaatlerine ters düşmektedir. Diğer zamanlarda hoş karşılanmayan, hatta yasaklı olan bazı davranışları

getirip yılbaşı diyerek yapmak, insanlara hiçbir menfaati olmayan çok yanlış bir iştir. Bu olaya tarafsızca yaklaşıldığında bilimsel olarak bir izahı ve kaynağında hiçbir ilmi bir veri ve belgede yoktur. O yapıyor, ben de yaparım, o halde birlikte de yapabiliriz gibi anlayışlarla yaygın hale gelmiş bulaşıcı bir hastalık gibidir.

Artık gelinen bu noktada insanları tenkit etme yerine, bu uygulamanın fert ve toplum için zararlı olduğunu, kişisel ve sosyal bir değer ifade etmediğini, dolayısıyla bu tür davranışların bırakılmasının daha uygun olacağını belirtmemiz gereklidir. Hele hele, günümüzde bütün islam devletleri adeta haçlı seferleri yapıyormuş gibi, yalnız Müslüman halklara, cephede değil de şehirlerde masum insanlara, çocuk, kadın, yaşlı denilmeden katledilmektedirler. Azıcık vicdan sahibi olan, isterse yalnız nüfus cüzdanında Müslüman yazılan kimseler dahi, böyle bir ortamda, böyle bir günde kendi dininden olan din kardeşlerinin katillerinin yaptıkları kutlama ve eğlencelere onlara uyarak asla katılmaz ve katılamaz, tabii vicdanı varsa...

Ayrıca söz buraya kadar gelmişken insan hayatında yıl, ay, hafta, gün, gece, saat, dakika, hatta saniyenin dahi önemli olduğunu hatırlamak zorundayız, çünkü insanın dünya ve ahiret kazancı da buna bağlıdır. Nitekim Kur'an-ı Kerim de insanların hangisinin daha iyi davrandığını tespit etmek için ölüm ve hayatın yaratıldığını bildirilmiştir.

MÜLK/2 “Hanginizin daha güzel iş ortaya koyacağını denemek için, ölümü ve hayati yaratan O’dur. O azizdir, gafurdur (üstün kudret sahibidir, affı ve mağfireti boldur).”

Hayat anlamsız bir var oluş olmadığı gibi, ölüm de sonu hiçlik olan bir yok oluş değildir. Aksine hayat, bir hayırlı faaliyetler alanı, ölüm ise bu faaliyetlerin karşılığını bulacağımız ebedî varlık sahasına geçişi sağlayan bir geçiş kapısıdır, bir dönüm noktasıdır. İnsan günlük, haftalık, aylık ve yıllık olarak geride bıraktığı mesaisini değerlendirek kendi kendini sorgulamalıdır. Zira zaman kavramına karşı sorumluluk bilinci ve hesap verme endişesi olmayan kimselerin ne dünya hayatında nede ahiret hayatların da işlerinin sonucunun düzgün olması asla mümkün değildir. Allah insanın geçmişini yoklama ve geleceğini düzenleme açısından dikkatini çekmek için “muhasebe” kelimesini Kur’an-da 97 defa zikretmiştir. Konuya daha açıklık getirmek amacıyla şu ayet meallerine bir göz atalım İnşaAllah.

ANKEBUT/2 “İnsanlar, imtihandan geçirilmeden, sadece “iman ettik” demeleriyle bırakılacaklarını mı sandılar?”

KIYAMET/36 “İnsan başıboş bırakılacağını mı sanır?”

ENBİYA/35 “Her can ölümü tadacaktır. Biz, sizi sınamak için gâh şerle, gâh hayırla imtihan ederiz. Sonunda Bizim huzurumuza getirileceksiniz.”

ALA/16-17 "Fakat bilakis siz dünya hayatını ve zevklerini tercih ediyorsunuz. Halbuki ahiret mutluluğu daha üstün, daha hayırlı, hem de ebedidir."

KASAS/60 "Size verilen nimetler, geçici dünya metayı, dünyanın süsüdür. Allah'ın size sakladığı ahiret mükâfatı ise daha hayırlı, daha devamlıdır. Hâlâ aklınızı çalıştırmayacak mısınız?"

İNSAN/27 "Şu insanlar bu peşin dünya hayatını arzularıp, önlerinde kendilerini bekleyen o ağır günü ihmal ediyorlar."

AHKAF/20 "Gün gelir, kâfirler cehennem ateşinin karşısına tutulurken şöyle denilir: "Bütün zevklerinizi dünya hayatınızda kullanıp tükettiniz, onlarla safa sürdürdünüz. Artık bugün dünyada haksız yere büyüklük taslamanız ve dinden çıkıp fasıklık etmeniz sebebiyle zelil ve hor eden bir azap ile cezalandırılacaksınız."

HİCR/3 "Bırak onları, yesin içsinler, zevklerine düşsünler, arzu ve emelleri kendilerini oyalaya dursun. Yakında bilecekler!"

MÜMİNUN/115 "Bizim sizi boşuna yarattığımızı, Bizim huzurumuza dönüp hesap vermeyeceğinizi mi sandınız?"

Bu son ayetten de anlaşıldığı gibi, dünyadaki canlılar arasında vazife ve sorumluluk taşıyan, Cenabı Hakkın

halifem dediği yegane mahluk insandır. İŖte onun hayatını anlamlı kılan ve ona değer katan bu temel özelliğten dolayı, büyük bir vazife ve sorumluluk yüklenmiştir. Bundan dolayı, çok Ŗerefli bu vazifeyi ihmal eden ve sorumsuz bir hayat yaŖayan insanlar, gerçek anlamda insanlık değerini de yitirmiş olurlar. Ancak bu ayetler açıkça gösteriyor ki, ilahî sorumluluktan kurtulmak ve Allah'ın huzurunda hesap vermekten kaçmak hiçbir kimse için asla mümkün değildir.

Sorumluluk ve muhasebe açısından konuya yaklaştığımızda, her an çevremizde olup biten bu olaylara karşı hepimizin, "Emri bil maruf ve nehyi anil münker" olarak vazifeli olduğumuz da bir gerçektir. Dolayısıyla İslama ve insanlığa zarar verenlerle aynı gayeyi, aynı amacı paylaşmasa bile, Müslümanların onlara benzemesi özenmesi Ŗu hadislerle haramdır.

"Kim bir kavme (topluluğa) benzemeye çalışırsa o, onlardandır." (Ebu Davud)

"Bizden başkasına benzemeye çalışan, bizden değildir" (Tirmizi)

"Yahudi ve Hıristiyanlara benzemeye özenmeyiniz." (Tirmizi)

"Her bidat dalâlettir ve her dalâlet Cehennem ateşindedir." (Müslim, Ebu Davut, Nesai, İbni Mace)

Din kitaplarında buyruluyor ki: Noel günü ve gecesinde, onların paskalya ve yortularında, onlar gibi bayram yapan küfre girer. Yılbaşı münasebetiyle Türkiye'nin ve dünyanın çeşitli yerlerinde milyonlarca çam fidanı Noel hurafesi uğruna kesilip yok edilmektedir. Hıristiyan ülkelerde olduğu gibi, Müslüman ülkelerde de bu cinayetler işlenmemelidir. Hıristiyanlara benzememek için yılbaşı gecesini hindi yememeli, yenirse mekruh olmaktadır. Birkaç gün önce veya sonra yenebilir, kumar oynamak, içki içmek zaten dinimizde ayetle haram olduğu belirtilmiştir, tombala çekmek gibi oyunlar ise zaten her zaman caiz değildir. Bu gece, gayri müslimlere benzemek gayesiyle çeşitli yiyecek, içecek almak da caiz olmaz, her zaman ne alınıyorsa onları almakta mahzur yoktur, bu geceye ayrı bir önem verilmemelidir.

Noeli kutlamak asla caiz değildir, bir zaruret olursa, mesela devletlerarası bir protokolde vazifeli birinin bulunmasıyla zaruret olduğu için orada bulunmak caiz olabilir. Fakat Noel ile ilgisi olmayan yılbaşında, bir insanın bize mesajla veya sözle, yeni bir yılımızın insanlık için, Müslümanlar için hayırlı olmasını dilemesi ve bizimde ona aynı şekilde mukabele etmemiz günah değildir. Yahut (yeni yılın kutlu olsun) diyene, (seninki de kutlu olsun) demek günah olmaz, bu inceliği anlamalıdır. Müslüman her gece neleri yapıyorsa, bu gece de onları yapmalıdır! Bu gecenin diğer gecelerden hiçbir farkı yoktur, bu geceye değer veriyormuş gibi hareket etmek doğru değildir.

Bizler hiçbir Hıristiyan ve Musevi'nin, bizim kitabımızda Rabbimizin emri olan, ayetle sabit farz ibadetlerde, Ramazan ayında oruç tutmak, kurban bayramında kurban kesmek ve fakir fukaraya dağıtmak gibi şeyleri yaptıklarını görüyor muyuz? Mümkün değildir, eğer onlardan birisi bu işleri yapıyorsa, zaten o da Müslüman olmuş demektir ki, o zaman batıl bir dinden hak olan dine geçmiş olmaktadır. Aynen buna benzer bir şekilde, bizlerde kim gibi davranıyoruz düşünmemiz gerekmez mi.?

Yazımıza Hz. Ömer r.a. bir sözüyle son veriyoruz İnşallah.

"İnanmışınız gibi yaşamazsanız yaşadığınız gibi inmaya başlarsınız." Vesselam...

DÜNYA HAYATI NE DİR !

BELED/4---10 "Biz insanı meşakkat, imtihan ve çile yüklü bir hayata gönderdik. O insan kendi üzerinde kimse'nin güç sahibi olmadığını mı sanır? "Ben yığınla servet tükettim" diye övünüp durur. Kendisini gören olmadığını mı sanır? Biz ona görmesi için gözler, gönlüne tercüman olacak bir dil ve dudaklar, vermedik mi? Ona hayır ve şer yollarını göstermedik mi?"

İnsan bu dünyaya eğlenme ve dinlenme için gönderilmiştir. Ana rahminde nutfe halinden başlayarak dokuz ayda dünyaya gelmesine, uzun çocukluk, gençlik devresinden dünya yükü altında seneler geçirerek ölü-

müne kadar geçirdiği meşakkatli ömür süreci bu gerçeği ispatlar. Dünyada sıkıntıdan uzak, tam güvenlik içinde asude bir ömür, peygamberler de dahil hiç bir insana nasip olmamıştır.

İNĦİTAR/6---9 “Ey insan, nedir seni o kerim Rabbin hakkında aldatan? O değil mi seni yaratan, bütün vücut sistemini düzenleyen ve sana dengeli bir hilkat veren ve seni dilediği bir surette terkip eden? Hayır, yanlış yapıyorsunuz! Siz dirilip hesap vermeyi ve cezayı yalanlıyorsunuz.”

Maalesef şu ayetlerde yazılan hakikatleri, yurdumuz da dahil bütün İslam ülkelerindeki Müslümanların çok azı tam anlayarak dünya hayatına tatbik etmektedirler. Hepimiz muhakkak farkında olduğumuzu zannediyorum, en yakın çevremizden dışarı doğru dikkatle incelediğimizde, büyük bir çoğunluğun yalnız dünya işlerine dalmış, sanki herkesin yarına çıkacakları kesinmiş gibi, kendilerinden gayet emin bir şekilde, planlar ve hesaplar içinde olduklarını görmekteyiz. Halbuki ebedi bir ahiret hayatının yanında, en uzun ömürlü bir insanın hayatı, saniyenin milyarda biri bile değildir.

MÜMİNUN/112---115 “Sonra Allah cehennemdekilere der ki: “Size kalsa, dünyada kaç yıl kaldınız? Onlar: “Bir gün veya daha da az. Ne bilelim, isterseniz bunu tam tamına aklında tutanlara sor! Zira bizim aklımız başımızdan gitmiş durumda.” diye cevap verirler. Bunun üzerine Allah Teala şöyle buyurur: “Siz, doğrusu pek az

kaldınız. Bu gerçeği bir bilseydiniz, Bana isyan etmezdi-
niz. Bizim sizi boşuna yarattığımızı, Bizim huzurumuza
dönüp hesap vermeyeceğinizi mi sandınız?”

TİN/4-5-6 “Biz insanı en mükemmel surette yarattık.
Sonra da onu en aşağı derekeye düşürdük. Ancak iman
edip güzel ve makbul işler yapanlar müstesnadır.”

İNSAN/2-3 “Biz insanı katışık bir meniden yarattık. Onu
denemek istiyoruz; bu sebeple de kendisini işiten ve
gören bir varlık yaptık. Ona yolu da gösterdik: artık ister
şükreder, ister nankör ve kâfir olur.”

NİSA/134 “Kim dünya mutluluğunu isterse bilsin ki
dünya mutluluğu da, ahiret saadeti de Allah’ın yanın-
dadır. Allah hakkıyla işitir ve görür.”

BAKARA/201-202 “Bazıları da, “Ey bizim kerim Rabbi-
miz! Bize bu dünyada da iyilik ve güzellik ver, ahirette
de iyilik ve güzellik ver ve bizi cehennem ateşinden ko-
ru” derler. İşte bunlar kazandıkları şeylerin hayır ve be-
reketlerini fazlasıyla görürler. Allah hesabı çok çabuk
görür.”

ŞURA/20 “Kim ahiret mahsulü isterse, onun ürünlerini
fazla fazla arttırırız. Kim de sırf dünya menfaati isterse
ona da ondan veririz, ama ahirette onun hiç nasibi ol-
maz.”

İSRA/18---21 “Kim acele, şu peşin dünya zevkini isterse, Biz de dilediğimiz kimse hakkında ve dilediğimiz miktarda olmak kaydıyla, o dünya zevkini ona veririz. Ama sonra ona cehennemi mekân kılarız, O da yerilmiş ve kovulmuş olarak oraya atılır. Kim de ahireti ister ve ona lâayık bir biçimde mümin olarak gayret gösterirse, işte bunların çalışmaları makbul olur. Hepsine, dünyayı isteyenlere de, ahireti isteyenlere de Rabbinin ihsanından veririz. Rabbinin ihsanı kısıtlanmış değildir. Bak nasıl dünyada onların kimini kimine üstün kıldık! Elbette ahirette erişilecek daha büyük mertebeler, kazanılacak daha yüksek faziletler vardır.”

Servet, sağlık ve diğer imkânlar yönünden insanların farklı olmaları Allah’ın takdiridir. Bu ayet, dünyadaki işlere göre, ahirette de insanların farklı durumlarda olacağını bildirmektedir. Öyleyse insan asıl ebedi hayatta yüksek derecelere ulaşmak için dünyadan, daha çok çalışmalıdır.

NAZİAT/34---39 “Fakat her şeyi bastıran o felaket geldiği zaman. İnsan neyin peşinde koştuğunu anlar amma, artık iş işten geçer. Cehennem her görene, apaçık görünür. Artık kim azdıysa,” Ahireti unutup dünya zevkini tercih ettiyse, Onun varacağı yer, olsa olsa cehennemdir!”

YUSUF/109 “Senden önce gönderdiğimiz peygamberler de başka değil, ancak şehirlerde oturanlardan vahye mazhar ettiğimiz bir takım erkeklerdi. Onlar dünyayı hiç

gezmediler mi ki kendilerinden önce yaşayanların akıbetlerinin nasıl olduğunu görüp anlasınlar? Ahiret diyarı elbette Allah'a saygı duyup haramlardan sakınanlar için daha iyidir. Siz ey müşrikler, hala aklınızı kullanmayacak mısınız?"

Malumunuz, bütün ayetler peygamberlere iner, fakat muhatap bütün insanlık alemidir..

BAKARA/155-156 "Biz mutlaka sizi biraz korku ile, biraz açlık ile, yahut mala, cana veya ürünlere gelecek noksanlıkla deneriz. Sen sabredenleri müjdele! Sabırlılar o kimselerdir ki başlarına musibet geldiğinde, "Biz Allah'a aitiz ve vakti geldiğinde elbette O'na döneceğiz" derler."

Böyle demeye, bu ayetten alınan bir kelime ile istirca' denir. Bu ayet, İslâm ümmetine Allah'ın büyük lütuflarındandır. Özellikle musibet ve sıkıntı hallerinde (İnna lillahi ve inna ileyhi raciun) "Biz Allah'a aitiz" diyerek mümin malını, canını, her şeyini Allah'a teslim etmekte, bütün kâinatın O'nun yaratıkları olduklarını, O'nun kendi mülkünde dilediği işi yapmasının yerinde olduğunu hatırlar. Kendisini o muazzam kuvvet kaynağına bağlayarak, Bi'iznillah kazandığı güçle o musibetlerin üstesinden gelebilir...

BAKARA/214 "Yoksa siz, daha önce geçmiş ümmetlerin başlarına gelen durumlara maruz kalmadan cennete gireceğinizi mi sandınız? Onlar öyle ezici mihnetlere, öyle zorluklara duçar oldular, öyle şiddetle sarsıldılar ki,

Peygamber ile yanındaki müminler bile “Allah’ın vadettiği yardım ne zaman yetişecek?” diyecek duruma geldiler. İyi bilin ki Allah’ın yardımı yakındır.”

Bu ayet, ilahi terbiye metodunu açıklamaktadır. Allah’ın rızası ve cenneti ucuz değildir. Gayret, sabır ve sebat ile imtihanlarından geçip, böylece pişerek bir kıvama ermek gerekir. Allah bu dünyaya çalışma kanununu koymuştur, tembelliğe ve gevşemeye asla yer yoktur. İşlemeyen demir pas tutar çürür, işleyen demir ışıldar. Dünya rahat yeri değil, hizmet ve çalışma yeridir, karşılığında ücret alma yeri ise ahirettir. Dünya tembellik ve rahat yeri olsaydı Allah en seçkin kulları olan Peygamberlerini burada rahat ettirirdi. Ayet başta Asrısaaadetteki ashabı işaret ederek, kıyamete kadar gelecek olan bütün müminlerin gayretini kamçulamaktadır.

NECM/39---42 “İnsan, emek ve gayretinin neticesinden başka şey elde edemez. Bu gayretinin semeresi de ileride ortaya çıkacaktır. Emeginin karşılığı kendisine tam tammına ödenecektir. Elbette son durak, Rabbinin huzuru olacaktır.”

Bu ayetlerden çıkan bazı kaideler:

- a-Her kişi, çalışmasının karşılığını görecektir.
- b-Hiç kimse yapmadığı işin karşılığını alamaz.

Bazıları bu ayetleri anlamada aşırılığa saparak hata etmişlerdir. Başkasına bedel hac, sevap bağışlama, başkası için dua etmenin faydasız olduğunu iddia bu kabildir. Ehlisünnet başkası için duanın fayda vereceğinde

ittifak etmiş olup, sevap bağışlama, vekâletle yapılan işin sevabı hususunda da prensipte mutabık olup ayrınıtlarda farklıdılar. Mesela: İmam Malik ile Şâfiî'ye göre mali ibadetlerin, sadaka gibi ve keza mali-bedeni ibadetlerin sevabı bağışlanabilir, ancak bedeni ibadetlerin, yani namaz, Kur'an okumak gibi ibadetlerin sevabı başkasına bağışlanamaz. Hanefilere göre mezkûr her çeşit amelin sevabı başka bir mümine bağışlanabilir. Buna dair birçok hadis vardır. Allah, ruhuna bağışlanan kişiyi bu amellerden faydalandırıldığı gibi, bu fazileti gösterene ve bağışlayana da mükafat verecektir. (Allah'ü alem)

TAHA/103-104 "Kendi aralarında sessizce konuşurken: "Dünyada, olsa olsa on gün kadar bir şey kaldınız" derler. Aralarında konuştukları konuyu Biz pekiyi biliriz. Onların en mutedil ve en makul olanı, o zaman "Siz bir günden daha fazla kalmadınız." diyecek."

ENBİYA/34-35 "Senden önce hiçbir insana dünyada, ebedî hayat nasip etmedik. Sanki sen ölsen, onlar ebedî mi kalacaklar! Her can ölümü tadacaktır. Biz, sizi sınamak için gâh şerle, gâh hayırla imtihan ederiz. Sonunda Bizim huzurumuza getirileceksiniz."

ANKEBUT/2-3-4 "İnsanlar, imtihandan geçirilmeden, sadece "İman ettik" demeleriyle bırakılacaklarını mı sandılar? Andolsun ki, biz onlardan öncekileri de imtihandan geçirmiştik. Elbette Allah, doğruları ortaya çıkaracak, yalancıları da mutlaka ortaya koyacaktır. Yoksa

kötülükleri yapanlar bizden kaçabileceklerini mi sandılar? Ne kadar kötü (ve yanlış) hüküm veriyorlar!”

LOKMAN/33 “Ey insanlar, Rabbinize karşı gelmekten sakının. Öyle bir günden çekinin ki o gün hiçbir baba evladına asla fayda veremez, evlat da babasına fayda sağlayamaz. Allah’ın vaadi elbette gerçektir. O halde sizi dünya aldatmasın ve çok hilekâr şeytan da sizi Allah ile aldatmasın, Allah’ın affına güvencirmesin.”

FATİR/5 “Ey insanlar! Allah’ın vaadi elbette gerçektir, öyleyse sakın dünya hayatı sizi aldatmasın; o çok hilekâr Şeytan da Allah’ın kerem ve merhametini ileri sürerek sizi aldatmasın.”

Şeytan birçok kere insanı: “Allah kerimdir, senin ibadetine ihtiyacı yoktur. O gafurdur, rahîmdir” diyerek günahlara veya “O her şeye vekildir” diyerek tembelliklere sürükleyip, imkânlarını kötüye kullanmaya sevk etmek ister. Gerçi Allah’ın bu vasıfları vardır. Fakat öyledir diye mağrur olup aldanmak, Allah’a O’nun emrettiği ibadetleri yapmamak, saygı göstermemek, O’nun izzet ve celalini hesaba katmamak, Allah’ın cezasını tanımamak gibi en büyük günahları işlemek olamaz. Keza bunların neticesi olarak ta, Allah’a iman ederek, makbul ve güzel işler yapan kullarına verdiği imkân ve derecelerden göz göre göre bir mahrumiyete, akıllıyım diyen hiçbir kimsenin herhalde razı olmaması gerekir.

MÜMİN/39-40 “Ey benim halkım! Bu dünya hayatı, basit bir metadan, geçici bir eğlenceden ibarettir. Ahiret ise, işte asıl yerleşecek yer orasıdır. Kim bir kötülük işlerse, sadece o kadar cezalandırılır. Amma, mümin olarak, ister erkek ister kadın, kim makbul ve güzel bir iş yaparsa, işte onlar cennete girer ve orada hesapsız nimetlere nail olurlar.”

RUM/55-56 “Kıyamet kopacağı gün günahkarlar dünyada bir saatten fazla durmadıklarına yemin ederler. Onlar önceden de böyle haktan çevriliyorlardı. Kendilerine ilim ve iman verilenler de söyle diyecekler: "Andolsun ki, Allah'ın kitabında takdir edilmiş olan tekrar dirilme gününe kadar kaldınız. İşte bu, dirilme günüdür. Fakat siz bunu bilmiyordunuz.”

A.İMRAN/185 “Her canlı ölümü tadacaktır. Siz ey insanlar, çalışmalarınızın ücretini ancak kıyamet günü tam bir şekilde alacaksınız. O vakit, kim ateşten uzaklaştırılıp cennete yerleştirilirse, işte o muradına ermiştir. Yoksa bu dünya hayatı, aldatıcı ve geçici bir zevkten başka bir şey değildir.”

A.İMRAN/186 “Şu muhakkak ki gerek mallarınızda, gerek canlarınızda imtihana tâbi tutulacaksınız. Sizden önce kendilerine kitap verilen Yahudi ve Hıristiyanlardan ve bir de müşriklerden sizi inciten birçok söz işiteceksiniz. Ama siz sabreder ve takva ölçüleri içinde korunursanız, muhakkak ki bu davranış, yapılacak işlerin en değerlisidir.”

KASAS/60 "Size verilen nimetler, geçici dünya metai, dünyanın süsüdür. Allah'ın size sakladığı ahiret mükâfatı ise daha hayırlı, daha devamlıdır. Hâlâ aklınızı çalıştırmayacak mısınız?"

RAD/26 "Allah dilediği kimsenin rızkını bollaştırır, dilediği kimsenin rızkını ise daraltır. O inkârcılar, sadece dünya hayatıyla sevinirler. Halbuki dünya hayatı, ahiretin yanında geçici, değersiz bir metadan başka bir şey değildir."

ALA/14---17 "Kendisini kötülüklerden arındıran, Rabbinin adını anıp namaz kılan, felaha erer. Fakat bilakis siz dünya hayatını ve zevklerini tercih ediyorsunuz. Halbuki ahiret mutluluğu daha üstün, daha hayırlı, hem de ebedidir."

NİSA/77 "...Onlara de ki: "Dünya zevki pek azdır, ahiret ise günahlardan sakınanlar için sırf hayırdır ve size kıl kadar olsun haksızlık yapılmaz."

TÖVBE/38 "... Yoksa ahiretten vazgeçip dünya hayatına mı razı oldunuz? Ama iyi bilin ki dünya hayatının zevki, ahiretin yanında pek az bir şeydir!"

ANKEBUT/64 "Bu dünya hayati sadece bir oyun ve oylanmadan ibarettir. Ahiret yurduna gelince, iste asıl hayat odur. Keşke bilmiş olsalardı."

YUNUS/45 “Kıyamet günü Allah hepsini bir araya toplayacak. Dünyada, gündüzün ancak bir saati kadar zaman yaşamış gibi gelecek kendilerine. O şekilde ki sadece tanışacak ve birbirlerini görünce tanıyacakları kadar yaşadıklarını sanacaklar. Allah’a kavuşmayı yalan sayıp da doğru yolu tutmamış olanlar, en büyük kayba uğramışlardır.”

ŞURA/36 “Size verilen ne varsa hep dünya hayatının geçici metaıdır. Allah’ın yanında, ahirette olan nimetler ise iman edenler ve Rab’lerine güvenenler için hem daha değerli, hem de devamlıdır.”

İNSAN/27 “Şu insanlar bu peşin dünya hayatını arzularıp, önlerinde kendilerini bekleyen o ağır günü ihmal ediyorlar.”

KİYAMET/20-21 “Gerçek şu ki: Siz bu peşin dünya hayatına çok düşkünsünüz. Onun için ahireti terk edip durursunuz.”

İBRAHİM/3 “Vay onlara ki, ahirete inanmalarına rağmen, bile bile dünyayı ahirete tercih ederler. İnsanları Allah yolundan çevirir de o yolu eğri büğrü göstermek isterler. İşte onlar haktan, doğru yoldan çok uzak bir sapıklık içindedirler.”

Kâfirler, Allah’ın rızasına tâbi olmayıp, O’nun dininin kendilerine tâbi olmasını isterler. Bu din, bütün örf, âdet, gelenek ve alışkanlıklarını doğrulasın, ama hoşlanma-

dıkları bir tek inanç ve ibadeti bile şart koşmasın. Ancak bu hale getirdikten sonra dini kabul ederlermiş!

HİCR/3 “Bırak onları, yesin içsinler, zevklerine düşsünler, arzu ve emelleri kendilerini oyalaya dursun. Yakında bilecekler!”

MÜRSELAT/46-47 “Ey kâfirler! Yiyin, azıcık zevk edin bakalım. Gerçek şu ki siz mücrimsiniz. Hakkı yalan sayanların o gün, vay hallerine!”

HUD/15-16 “Kim dünya hayatını ve dünyanın ziynet ve şatafatını isterse, Biz orada onların işlerinin karşılığını kendilerine tam tamına öderiz ve onlara dünyada asla haksızlık yapılmaz. Fakat onlara ahirette ateşten başka bir şey yoktur. Onların dünyada yaptıkları bütün işler hatta iyilikler bile heder olmuştur, bütün yaptıkları boşa gitmiştir.”

KEHF/103-104 “De ki: “İşleri yönünden ahirette en büyük kayba uğrayanların kimler olduklarını bildireyim mi? Onlar o kimselerdir ki dünya hayatında yaptıkları işlerin karşılıkları hep boşa gidecektir. Halbuki kendilerinin güzel güzel işler yaptıklarını sanırlar.”

İSRA/52 “Allah, Sizi kabirlerden çağıracağı gün, derhal O’na hamt ederek koşarcasına çağrısına uyacaksınız. Kendi kendinize bir düşünüp, dünyada pek az kaldığınızı sanırsınız.”

RUM/7-8-9 “Onlar, sadece bu dünya hayatının dış yüzünü bilirler. Ahiretten ise onlar hep gafildirler. Kendi içlerinde hiç düşünmediler mi ki, Allah göklerde, yerde ve bu ikisi arasında bulunan her şeyi ancak hak ile ve belirlenmiş bir süre için yaratmıştır? Gerçekten insanların çoğu, Rablerine kavuşmayı inkâr etmektedirler. Onlar, yeryüzünde gezmediler mi ki, kendilerinden öncekilerin sonu nasıl olmuş baksınlar? Onlar, kendilerinden daha güçlüydüler. Toprağı sürmüşler ve onu, bunların imar ettiklerinden daha çok imar etmişlerdi. Onlara da peygamberleri delillerle gelmişlerdi. Demek Allah onlara zulmetmiyordu. Fakat onlar, kendilerine zulmediyorlardı.”

AHKAF/20 “Gün gelir, kâfirler cehennem ateşinin karşısına tutulurken şöyle denilir: “Bütün zevklerinizi dünya hayatınızda kullanıp tükettiniz, onlarla safa sürdürdünüz. Artık bugün dünyada haksız yere büyüklük taslamanız ve dinden çıkıp fasıklık etmeniz sebebiyle zelil ve hor eden bir azap ile cezalandırılacaksınız.”

MUHAMMED/36 “Dünya hayatı sadece bir oyun ve eğlenceden ibarettir. Eğer siz iman eder ve haramlardan sakınırsanız, O size hem mükâfatlarınızı verir, hem de mallarınızın tamamını (sarf etmenizi) istemez.”

ZUHRUF/33-34-35 “Eğer, bütün insanların dinsizliğe imrenecek bir tek ümmet haline gelme mahzuru olmasaydı, Rahman’ı inkâr edenlerin evlerinin tavanlarını ve çıkacakları merdivenleri, evlerinin kapılarını, üzerine

kurulacakları koltukları hep gümüşten yapardık. Onları altına, mücevhere boğardık. Fakat bütün bunlar dünya hayatının geçici metaından ibarettir. Ahiret ise Rabbinin nezdinde Allah'a karşı gelmekten sakınanlara mahsus-tur."

AHKAF/35 "...Onlar, tehdit edildikleri azabı gördükleri gün, dünyada gündüzün, sadece bir saatinden daha fazla kalmadıklarını düşüneceklerdir. Bu bir duyurudur. Sözü'nün kısası: "Allah'ın yolundan çıkmış güruhtan başkası helâk edilmez."

A.İMRAN/196-197 "Hakkı inkâr edenlerin diyar diyar refah içinde gezip durmaları sakın seni aldatmasın. Pek kısa bir zevk ve eğlenme! Sonra varacakları yer ise cehennem! Orası ne fena bir yatak!"

HADİD/20 "İyi bilin ki (ahirete yer vermeyen) dünya hayatı, bir oyundur, bir oyalanmadır, bir süstür. Kendi aranızda karşılıklı övünme, mal ve nesli çoğaltma yarışıdır. Tıpkı o yağmura benzer ki bitirdiği ürün, çiftçilerin hoşuna gider. Ama sonra kurur, sen onu sapsarı kurumuş görürsün. Sonra da çerçöp haline gelir. İşte dünya hayatı da böyledir. Ahirette ise kâfirler için şiddetli bir ceza, Müminler için ise Rab'leri tarafından bir mağfaret ve rıza! Evet, dünya hayatı bir aldanma metaından başka bir şey değildir."

TAHA/131 "Onlardan bazı zümrelere, sırf kendilerini denemek için verdiğimiz dünya hayatının süslerine gö-

zünü dikme. Rabbinin sana verdiği nimet, hem daha hayırlı ve değerli, hem de daha devamlıdır.”

EBEDİ BİR SAADET İSTEYEN İNSANLAR İÇİN, TEK ÖRNEK, TEK REHBER, HZ. MUHAMMED S.A.V. !

Bugün yaşadığımız dünyamızda, birçok değerlerin, insani kıymet ve duyguların alt üst olduğu, kalbî ve ruhî hayatın iflas ettiği, Muhammedî bir havanın bizden uzaklaştığı günümüzde, kim olursa olsun, filan şahısların, arkalarından gitmek yerine, Resulullahı s.a.v. ittiba etmek, uymak bütün meselelerimizi çözümlenecektir İnşaAllah.

Yüce Allah Kur'an'ı Kerim'de müminlere Hz. Peygamberi s.a.v. örnek göstermektedir, başka kullarını değil, diğer kulları içinde her ne kadar takva sahipleri olsa da, onlar dahi Resulullahı s.a.v. örnek alarak, yine Cenabı Hakkın lütuf ve keremiyle o hale gelmişlerdir. Yoksa insanoğlu beşerdir, bu ilahi lütuflar olmasa her an şaşabilir, ayağı kayabilir.

AHZAB/21 “Hakikaten, Allah'ın Resulünde sizler için, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı bekleyenler ve Allah'ı çok zikredenler için en mükemmel bir numune vardır.”

Hislerine kapılan bazı kimseler, Resulullahın s.a.v. Mekke'de müşriklerin baskı ve takibatına maruz kaldığı zaman asil bir örnek olduğunu, fakat Medine'ye hicretten sonra savaşlar, birçok evlilik, ganimet, dünya hâkimiyeti

ile manevî tarafının azaldığını ileri sürerler. Fakat Resuli Ekrem'in gönderilmesinden maksat, bu hislerine mağlup insanları memnun etmek, onlara pratik kıymetten mahrum birtakım esaslar öğretmek değildi. Hz. Muhammed'e s.a.v. çizilen hedef, bu dünyada yaşayan, çalışan insanlara yaşayışlarında uygulayabilecekleri kuralları öğretmek, onlara bu kuralları kendi yaşayışıyla izah ve tarif etmektir.

Bi'iznillah, ordu kurmasa, yaptırım gücü kazanmasa, hükümler koymasa, evlenmese, dâvaları hükme bağlamasa, düşmanları mağlup ettikten sonra onları affetmese, insanlara tam örnek olamazdı. Asıl bu gibi bütün beşerî faaliyetleri yapması, onların her birinde örnek tutumun ne olduğunu sözleriyle ve uygulamalarıyla göstermesi ile en mükemmel numune olmuştur.

ZUHRUF/5 "Siz haddi aşan bir topluluksunuz diye bu hakikatli mesajla sizi uyarmaktan vaz mı geçeceğiz? Bu mümkün değil!"

Bu ayette de, Cenabı Hak, biz kullarına ne kadar merhametli olduğunu ifade buyurarak, önceki ayetteki gibi bizlere ders verilmektedir. Burada, Resulullahın s.a.v. risaletinin başlangıcından, bu surenin indirildiği yaklaşık on yıllık bir sürecin sonuna kadarki dönemin, bir cümlede özetlendiğini görüyoruz. Bi'iznillah, o toplumlarda yerleşmiş nice bozuklukları düzelten, hastalıklarını, şefkatle tedavi eden, onları daldıkları bataklıktan kurtaran; cehalet, zulüm ve karanlıktan aydınlığa çık-

ran Nebi veya Resullerini öldürmeye teşebbüs edecek kadar vahşilikte ileri giden o zalimlere böyle hitap edilmektedir. Allah Teâla, (Allah'ü alem) insanlara şunu demek istiyor gibi: "Sizi bu halde bırakmak Benim rahmet ve keremimle bağdaşmaz. Sizler ne kadar serkeşlik etseniz de Ben sizi boğulmaya, helâk olmaya terk etmem. Allah insanlardan vazgeçmez."

Resulullah s.a.v. Veda Hutbesinde; "Size iki emanet bırakıyorum, onlara sarılıp uydukça yolunuzu hiç şaşırmasınız. O emanetler, Allah'ın kitabı Kur'an'ı Kerim ve Resulünün sünnetidir" buyurmaktadır. İşte bu yüzden, ashabı kiram onun hayatını titizlikle izlemiş; ilkelerini hem kendileri için örnek almış, hem de sonraki nesillere büyük bir gayret ve özenle nakletmişlerdir. Dolayısıyla, Resulullahı s.a.v. örnek almak her Müslüman için, hem kendi kurtuluşuna bir sebep, hem de dinî bir görevdir. Şunu iyi bilelim ki o, sadece kuru bir örnek değildir, her emri yerine getirilmesi lazım gelen ve her hareketi benimsenip, hayata yansıtılması gereken bir rehberdir. Allah buyuruyor ki:

HAŞR/7 "...Resulullah size ne verirse onu alınız, o sizi neden men ederse onu terk ediniz. Allah'a karşı gelmekten sakınınız. Muhakkak ki Allah'ın cezası pek çetindir."

NECM/3-4 "O kendi heva ve hevesiyle konuşmuyor. O, kendisine vahyedilen bir vahiyden başka bir şey değildir."

“O” zamirinden maksat, birçok müfessire göre Kur’an’dır. Resulullahın s.a.v. İslâm tebliği, Kur’an’ı açıklama niteliği taşıyan sözlerinin hepsi vahiy kaynağıdır. Nebi ve Resullerin gönderiliş gayelerinden biri de onların ümmetlerine güzel birer örnek olmalarıdır. Resulullahı s.a.v. örnek edinmek, her şeyden önce Allah’ın emridir. Nitekim Kur’an’ı Kerim’de pek çok ayette Resulullah’a s.a.v. itaat etmek, Allah’a itaat etmekle denk tutulmuştur.

NİSA/80 “Kim Resulullah’a itaat ederse Allah’a itaat etmiş olur...”

Aşağıdaki ayetten anlaşıldığı gibi, Allah’ın rızası ve sevgisi Resulullahın s.a.v. sünnetine uymakla elde edilebilir. Bir müminin en büyük ideali, kendisini Allah’a sevdirmektir. Yani O’nun rızasını kazanmak, gazabından korunmaktır.

A.İMRAN/31 “Ey Resulüm, de ki: “Ey insanlar, eğer Allah’ı seviyorsanız, gelin bana uyun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah gafurdur, rahimdir (çok affedicidir, engin merhamet ve ihsan sahibidir).”

Allah’ı sevmek, insanın yaratılışının en yüce hedefidir. Dolayısıyla bu, İslâm’ın insanları kendisine doğru sevk ettiği en yüksek gayedir. Bu ayet şu kesin kıyası içeriyor: “Eğer Allah’ı seviyorsanız, O’nun Resulüne uyacaksınız. Ona uyulmazsa demek ki Allah’ı sevmiyorsunuz”

Bunun zıddı şudur: “Ben Allah’ı severim, ama emrini dinlemem, O’nun sevdiğini sevmem. O’nu sevenleri, O’nun yolunu gösterenleri, O’nun seçip gönderdiklerini sevmem” demektir ki, bu da: “Ben, kendimden başka hiçbir şeyi sevmem; tevhit yolunda yürümek istemem” demektir. Bu duruma düşen birinin de, cehennemden başka gidecek bir yeri kalmamış olur zannediyoruz.

Bu kâinatı kudret, kemâl ve cemâlinin tecellileriyle böylesine güzel yaratan, bunca nimetleriyle kullarına lütüflerde bulunan Allah elbette onlardan bir teşekkür bekler. Elbette, insanlar içinde en seçkin birini onlara rehber ve mükemmel bir örnek yapar. Böylece ondaki güzelliğinin, öbür insanlara da yansımalarını ister. Aslında kılınan namazlar, tutulan oruçlar, verilen sadakalar, işlenen her çeşit hayırlar, İslam yolunda tüketilen bütün nefesler tek gayeye bakar; o da Allah’ın sevgisini ve rızasını kazanmaktır. Bunun da tek yolu Resulullahın s.a.v. sünnetine uymak ve hayatımızı onun hayatına benzetmek ve onu örnek almaktır, başkalarını değil, çünkü o başkaları da eğer düzelmişlerse, ancak onu örnek almışlardır.

Cenabı Hak, büyük-küçük her meselede Resulullahı s.a.v. uymayı, onun verdiği hükme razı olup teslim olmayı, imanın gereği saymaktadır:

NİSA/65 “Hayır, hayır! Senin Rabbin hakkı için, onlar aralarında ihtilaf ettikleri meselelerde seni hakem kılıp, Sonra da verdiğin hükümden ötürü içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın sana tam bir teslimiyetle bağlanmadıkça iman etmiş olmazlar.”

Hız. Muhammedi s.a.v. Allah'ın resülü kabul etmenin manası, onun tebliğ ve tatbik ettiği inanç, düşünce ve yaşayış tarzını kabul etmek, bu hususlarda onu örnek almaktır. Yoksa Allah onu, insanlar onun peygamberliğine şahadet etsinler, fakat başkalarına tâbi olsunlar diye göndermemiştir. Resulullah s.a.v. şöyle buyurmuştur: “Arzu ve heveslerini, benim getirdiğim ölçülere uydurmadıkça, sizden hiç biriniz mümin olduğunı iddia edemez.” Kur'an'ı Kerim, müminlerin mutlak teslimiyetten başka bir tercih haklarının da olmadığını kesin bir ifade ile haber vermektedir:

AHZAB/36 “Allah ve Resülü herhangi bir meselede hüküm bildirdikten sonra, hiçbir erkek veya kadın müminin o konuda başka bir tercihte bulunma hakları yoktur. Kim Allah'a ve Resülüne isyan ederse besbelli bir sapıklığa düşmüş olur.”

Resulullahın s.a.v. emrine itaat etmemek, ona sırt çevirmek, Allah'ın emrine isyandır. Resulullah'a s.a.v. karşı ortaya konulan her duygu ve hareket, aslında Allah'a karşı izhar edilmiş demektir. Onun için, Kur'an'da bazı ayetlerde Resulullah'a s.a.v. isyan etmek veya ona karşı fikir beyan etmek, hüsrân ve bedbahtlık sebebi olarak gösterilmektedir.

Nisâ suresinde ise aynı hususta şöyle buyrulur:

NİSA/115 “Her kim de, hidayet yolu kendisine iyice belli olduktan sonra, Resulullah'a muhalefet eder ve mümin-

lerin yolundan başka bir yola tâbi olursa, Biz onu döndüğü yolda bırakırız. Fakat ahirette kendisini cehenneme koyarız. Orası ne fena bir varış yeridir!”

Resulullaha s.a.v. tâbî olup, onu örnek edinmek hususunda bizzat Rasulullah'ın s.a.v. söylediği birkaç cümleyi de hatırlayalım İnşaAllah:

“Kim bana itaat ederse, Allah’a itaat etmiş olur, kim de bana isyan ederse Allah’a isyan etmiş olur.”
(Buhari, Müslim)

Buhari'nin rivayet ettiği bir hadisi şerifte ise Resulullah s.a.v. şöyle buyurmaktadır: “Bütün ümmetim cennete girecektir, ancak yüz çevirenler müstesna!

Dediler ki:

-Ey Allah'ın Resülü! Yüz çeviren kimdir?

- Kim bana itaat ederse cennete girer. Bana isyan edene gelince o, yüz çevirmiştir.”

Bu dünyada Resulullaha s.a.v. itaat etmenin, onu örnek edinmenin önemini anlamayıp, ona itaat etmeyen kişiler ise ahirette çok pişmanlık duyacaklardır. Bu durumu Kur'an aşağıdaki şekilde beyan buyurmaktadır:

FURKAN/27-28-29 “O gün zalim, parmaklarını ısırır
“Eyvah! Der keşke o Resulle birlikte bir yol tutaydım.
Eyvah! Keşke falanı dost edinmeyeydim! Vallahi bana gelen öğütten (Kur'an'dan) beni o uzaklaştırdı. Zaten

şeytan, insanı işte böyle uçuruma sürükleyip sonra da yüzüstü, yalnız bırakır.”

Müslümanların, her sahada Resulullahı s.a.v. örnek edinmeleri gerekir. Resulullahı s.a.v. örnek edinmek demek, onun sünnetine uymak demektir.

Arapça bir kelime olan sünnet; yol, birinin devamlı gittiği yol, âdet, gidişat, hayat tarzı gibi anlamlara gelir. Terim anlamıyla “sünnet” deyince Resulullahın s.a.v. söz ve fiilleri demektir, kısaca söylemek gerekirse sünnet, Allah Resulünün s.a.v. hayat tarzı demektir. Hayat tarzı, kişinin hayat anlayışının dışı vurmuş şekli demektir. Şu halde Resulullahın s.a.v. sünnetinin temelinde onun hayat anlayışı vardır. İnsanlar tarih boyunca “Ben kimim, nereden geldim, niçin geldim, nereye gidiyorum?” gibi sorulara cevap aramışlar ve bu sorulara verdikleri cevaplara göre hayata anlam vermişlerdir, hayat gayelerini buna göre tespit etmişlerdir.

İşte Cenabı Hak gönderdiği Nebiler ve Resuller vasıtasıyla bu soruların doğru cevabını insanlara bildirmiş ve ona göre hayat sürmelerini istemiştir. Bi’iznillah, Resulullahın, siyaset, ekonomi, hukuk, ahlak, adap, eğitim, aile hayatı gibi konulardaki uygulamaları, onun sünnetinin sosyal boyutunu teşkil eder. Bu yönüyle Resulullah s.a.v. hem toplumun lideri, hem de toplumun üyesi olarak, mükemmel bir İslam toplumunun nasıl olması gerektiğini pratik olarak, yaşayarak bizlere göstermiştir.

Resulullahın s.a.v. örnek ahlâkını, ferdî ve sosyal hayatımızın temeline koymalıyız. Onun şefkatini, merhametini, affediciliğini, müsamahasını, kolaylaştırıcılığını, yardım severliğini, alçak gönüllülüğünü, dürüstlüğünü, sözüne sadakatini, hilmini, cesaretini, iktisadını, dünyanın geçici menfaatlerine değer vermeyişini, zühdünü, şükrünü, sabrını, azmini, sebatını, tevekkülünü, teslimiyetini, cana yakınlığını, tatlı dilliliğini, inceliğini, zarafetini, vakarını, izzetini, yiğitliğini, emanete riayetini, elhasıl burada sayamayacağımız bütün güzel hasletlerini içimize sindirip, karakter haline getirmeyi hayatımızın gayesi edinmeliyiz.

Çünkü o Allah'ın Resülü s.a.v. "Ben güzel ahlâkı tamamlamak için gönderildim." Buyurarak, peygamberliğinin gayesinin ahlâkî kemâle ulaşmış kâmil insanlar yetiştirmek olduğunu vurgulamaktadır.

Sonuç olarak diyebiliriz ki; Resulullahı s.a.v. örnek edinmek, onun ahlâkıyla ahlaklanmak Yüce Rabbimizin bir emridir. Hangi asırda yaşarsak yaşayalım, hangi devirde bulunursak bulunalım, önümüzde cereyan eden hadiseler hangi cinsten olursa olsun, bizlere düşen görev; Resulullahın s.a.v. getirdiği prensipleri benimseyip, hayatımızı onun hayat felsefesine uygun hale getirip onun gibi yaşamaya çalışmaktır.

Çünkü onun hayatı Kur'an'ın yaşama geçmiş şeklidir, bundan dolayı başka insanları örnek alarak yaşamak değil. Çünkü her ne kadar İslami bir hayat yaşayanlar varsa, onlarda Resulullahı s.a.v. örnek almışlardır, bizler

kopyasını değil de, bizde yine aslına uyalım, yalnızca onu örnek alarak, onun gibi düşünen, onun gibi yaşayan, onun gibi ibadet eden iyi bir kul ve Müslüman olmaya çalışmalıyız. İşte belki o zaman bütün dertlerden sıyrılarak yalnız fert olarak değil, çünkü toplum fertlerden meydana gelir, dolayısıyla fert olarak ta, toplum olarak ta hem dünyadaki diğer insanlara da iyi bir örnek oluruz, hem de Rabbimizin rızasına uygun müminler olarak, ebedi cennete layık bir hale gelebiliriz İnşAllah...

GERÇEKTEN İMAN ETMEK NASIL DIR ?

Cenabı Hakk'ın nimetlerini O'ndan bilmek, ihsanlarını O'na izafe ederek hatırlamak manevi bir şükürdür. Bu da, o türden nimetlerin ziyadeleşmesine, çoğalmasına vesile olur. O'nu görmezden gelmek ise nankörlüktür. Nankörlük de ilahi azabı gerektirir ve nimetin kesilmesine vesile olur. Bundan dolayıdır ki, varlığı, O'ndan başkasına isnat etmek, başka başka sebeplere vermek, affedilmez kaba bir nankörlük, nimet ve ihsanları arkasında O'nun (Kudret) elini görmemek de utandırıcı bir şıktır. İşte Kur'an'ı Kerimden bir ölçü;

ENAM/158 "...Daha önce iman etmeyen yahut imanıyla hayır kazanmayan hiçbir kimseye o günkü imanı asla fayda vermez..."

"İman etmeyeninin" durumu ahirete inanmayan ve ahiret nimetlerini, iyilik ve güzelliklerini istemeyen insan bir yokluk tohumu taşıyordur. Ve ötelede bu tohum

inkişaf edecek, sahibine de (Ebedi cehennem olarak) yokluk hicranı yaşatacaktır. “Yahut imanıyla hayır kazanmayanın” durumu bundan dolayı, ahirete inanıp (Hiç olmazsa en azından günde beş vakit namazla hatırlamak vazifesini yerine getirmeyip) onun arkasına düşmeyen insan da bu yanlış itikadının, inanışının (tokadını) adem (ebedi mahrumiyet ülkesi olan cehennem) olarak inkışaf etmesiyle nasipsizlerden olarak görecektir.

Bu Ayeti Kerimenin Diğer bir açıklama şekli şöyle olabilir:

“İman etmeyen, (Bu kafir olan insanın tarifidir) Yahut imanıyla hayır kazanmayan, (Bu kişi de, inandığını iddia ederek Müslüman olup mümin olmak istemeyen; Yani Allah’ı ve İslam dinini kabul ettiğini söylediği halde, bu dini günlük hayatında uygulamayan veya uygulamayı düşündüğü halde, tembellikten dolayı uygulamayan ve bundan da bir rahatsızlık ve üzüntü duymayan, tövbe etmeyen kimse.) İşte imanı olduğu halde eğer tövbe etmemişse kâfirle aynı muameleyi görebilir.”

(Allah’u alem doğrusunu sadece Allah bilir)

Şimdi, bir kısım münafıklar, diyorlar ki: “Her millet, herkes Allah’ı bilir. O’nu, bir daha yeniden ders almaya çok ihtiyacımız yok” diye mümin insanların imana hizmetlerini basite almak, şevklerini kırmak istiyorlar halbuki Allah’ı bilmek, en azından şu şekilde olmalıdır; Allah’ın bütün kâinatı ihata eden kaplayan rububiyetine Rablığına, yani zerrelerden yıldızlara kadar cüzi ve külli,

en azdan en çoğa kadar, her şeyin O'nun kabzai tasarru-
funda, kudret ve iradesiyle olduğuna yani;

BAKARA/255 "...O' nun kürsüsü gökleri ve yeri kapla-
mıştır..." (AyeteI Kürsi)

ZÜMER/63 "Göklerin ve yerin hazinelerinin anahtarları
O'nun dur..."

NUR/42 "Göklerin ve yerin hakimiyeti Allah'ındır. Büt-
tün işler O'na götürülür. Bütün hükümler, kararlar
O'nun kapısından çıkar"

Bu ayetlere ilmi, akli ve vicdani delilleriyle tereddütsüz
katî olarak iman etmek ve inandığı şekilde yaşamaya
çalışmaktır..

ZUHRUF/85 "Göklerin, yerin ve ikisinin arasında olan
bütün varlıkların mülk ve hakimiyetine sahip olan Al-
lah'ın şanı çok yücedir...."

ENBİYA/19 "Halbuki göklerde olsun yerde olsun kim
varsa O'nun mülküdür..."

Bu ayetlerdeki gibi inanarak mülkünde hiçbir şeriki,
ortağı olmadığına yani her şeyin her an kudreti ilahi
tarafından mahlûk olarak yaratılıp gerçekte yaratılmakta
olan hiç bir şeyin varlık olmadığına, her an bizlere Allah
tarafından 5 duyumuzla varlıkmışız gibi algıladığımıza
inanmaktır. Ve "Lâilâheillallah" yani Allah'tan başka

İlah ve gerçek varlık yoktur, kutsi kelimesine ve bu mukaddes kelimenin hakikatlerine yani kainatta hiç bir şeyin varlık olmayıp mahluk olduğu hakikatini anlayıp sadece Allah'ın tek varlık olup Ehad ve Samed olduğuna iman etmek, kalben tasdik etmektir. Kâinatta ve kendi varlığında Allah'ın Her şeyi her an yaratmakta olduğunu fark ederek,

KAF/16 "...Çünkü Biz ona (insana) şah damarından daha yakınız."

Bu ayeti kerimeyi benliğinde hissederek iman etmekle gerçek iman etmiş olur İnşaAllah.

Yoksa lafla "Bir Allah var" deyip, Allah'ın bütün mülkünü esbaba, Ahmet'e, Mehmet'e veya tabiata doğadaki kanunlar diyerek sebeplere taksim etmek ve onlara isnat etmek, yani Allah bize veya onlara izin veriyor diye onları fail olarak bilmek, yapan ve yaratan bilmek, (hâşâ) hadsiz şerikleri, ortakları hükmünde olan esbabı, sebepleri vesile ve vasıtaları, aracıları merci ve fail olarak tanımak ve her şeyin yanında hazır irade ve ilmini ve kudretini bilmemektir.

HADİD/4 "...(Yani) Hasılı siz nerde olursanız olun O' ilmi ve kudreti ile sizinle beraberdir..."

(haşa) Allah'ın bu ayeti kerimesini hiçe saymak ve şiddetli emirlerini ve yasaklarını tanımamak ve sıfatlarını (Vücut, Kıdem, Beka, Vahdaniyet, Hayat, İlim, İrade, Kudret, Sem, Basar, Kelâm, Tekvin) bilmemek gibi.

Ve başta Resulullah s.a.v. olmak üzere gönderdiği elçilerini, Nebi ve Resullerini bilmemek, elbette hiçbir cihette Allah'a iman hakikati onda yoktur. Belki küfrü mutlak-taki (kesin küfürdeki) açıktan açığa inkârdaki manevî cehennemın dünyevî tazibinden (dünya azabından) yani, insanlar kendisine kâfir demesinler veya kendini cehennemlikler arasında görmek gibi manevi sıkıntıdan kendini bir derece teselliye almak, kendisini kandırmak için dilinin ucuyla o sözleri söyler.

“Tabii canım elbette Allah var” gibi yapmacık ifadeler kullanır. Evet, inkâr etmemek yani lafla Allah'ı kabul etmek başkadır, birde gerçekten iman etmek yani akli, ilmi ve vicdani delillerle inanmak Allah'ın varlığını her an her yerde hissetmek bütün bütün başkadır.

Evet, kainatta hiçbir zişuur, yani şuurlu olan birinin, zekayı yaratmakta olanın Allah olduğuna iman ederek zekasını Allah hesabına yerinde kullandığı için akıllı olan hiç bir kimse kâinatın bütün eczası, atomları kadar şahitleri bulunan Hâlık Zülcelâl'i inkâr edemez...

Eğer nefsine uyup inkar etse, yani Allah'ın bu zeka lüt-funu inkar edip, zekasını kendinin zannetse ve nefis hesabına kullanarak Allah'ı unutsa ve bu akılsızlığını savunmaya kalksa bütün kâinat onu tekzip edeceği yalan-layacağı için çaresizlikten susar, lâkayt kalır, kendini inanmış bir Müslüman olarak göstermeye çalışır, münafıklık yolunu seçer.

Ama yeri geldiği zaman her türlü günahı çekinmeden işler veya işleyenleri “Çağdaş Müslümanlık” anlayışı içinde kabul edip kafirlerle arası açılmamak ve cemiyetten dışlanmamak için, “Birde sakın zulmedenlere (kafirlerle) meyletmeyin, sempati duymayın yoksa size ateş dokunur.” Hud /113 ayeti kerimesini hiç hesaba katmadan entellik adına hoş görür, esasında, büyük günahları serbest işleyip istiğfar ve tövbe etmemek ve aldırmmamak, o insanın imandan hissesi olmadığına delildir vesselam. Her neyse, anlayan anlamıştır İnşaAllah... (Kısmen Risale-i Nurlardan alınmıştır)

GÖREMEDİĞİMİZ FAKAT, VAR OLAN ŞEYLER !

Sevgili arkadaşlarım! Ara sıra dar dünya kalıplarından dışarı çıkıp, akıl gemisine binip, sonsuz hayal denizinde seyahat ederek göremediğiniz alemleri biraz seyrediniz. İnsanoğlu teknolojinin baş döndürücü bir şekilde hızla gelişmesini ve her gün yeni, yeni şeylerin icat edilmesini gayet normal görmekle bu durumu ülfet ve alışkanlıkla basite indirmektedir. Halbuki bu durum, insandaki düşünme ve muhakeme kabiliyetini azaltmaktadır. Mesele, 20—30 sene önce olmayan cep telefonunuzu, bugün açarak anında on binlerce km. uzaktaki bir ülkeyle, hem de görüntülü olarak görüşebiliyorsunuz. Siz daha aloder, demez karşı taraftaki tanıdığınız biriye, sizi hemen sesinizden tanıyarak isminiz neyse hemen size hitap ediyor.

Yani sesinizin frekansı hiç değişmeden oraya kadar gidiyor ve bir alo’ dan tanınıyor. Eğer görüntü de varsa,

yüzünüz gözünüz, üzerinizdeki giyeceklerinizin rengi, şekli en ince detayına kadar hiç karışmadan, renkleri bozulmadan orada görünüyor ve birkaç saniyede karşılıklı olarak gidiyor ve geliyor. Siz şimdi bütün bu olup bitenleri hangi teknolojiyle izah edebilirsiniz?

Mesleki olarak çok iyi bilebilir ve de bir takım teknik terimler kullanarak birçok şey diyebilirsiniz, amma bu her şeyi izah etmek değildir. Yüce yaratıcımız yaratmakta olduğu bütün mahlukata yaşamasına uygun bir ortam yaratmaktadır. İnsanla beraber canlı dediğimiz ne kadar şey varsa, görme ve duyma olarak her birine ayrı, ayrı frekansta algılayan uzuvlar vermeseydi, hiç birimiz bir an bile yaşayamazdık.

Bugün çevremizdeki bazı zararlı haşereleri kovmak için nasıl onların cinslerine göre ultrasonik ses yayan elektronik cihazlar onları ya uzaklaştırıyor veya öldürüyorlarsa, eğer bizde hem duyarak hem de görerek her şeyi algılayabilseydik, yaşamamız asla mümkün olamazdı.

Şöyle bir düşününüz, bulunduğumuz her ortamda dünyadaki ses yayını yapan bütün cihazların öyle korkunç bir ses ve gürültüsü bulunmaktadır ki, yine ayrıca görüntü yayan tv. olsun internetteki görüntüler olsun, eğer onları da her an duyup ve görebilseydik, sizce yaşamak mümkün olur muydu?

1—Teknoloji olarak hangi cihaz olursa olsun, onun bütün maddeleriyle atomlar halinde Allah'ın her an yaratmasıyla mevcut gibi durup görünmüyor mu? (Bugün kuantum fiziği, kainattaki her şeyin, mikro alemde,

makro aleme kadar fotonlardan, yani çok kısa dalga boyuna sahip enerjiden oluştuğunu ifade etmektedir, yani esasında madde diye mevcut bir varlık yoktur, çünkü VARLIK olarak yalnız Allah vardır. Her şey her an Allah'ın muhteşem yaratma sanatıyla, O'nun Esmasının tecellileriyle varlık aleminde yaratılmakta ve görülmektedir.)

2—O cihazları önce hayal ettiren, düşündüren, çizimlerini yaptıran, o hale getiren insanları yaratan, kafalarına o ilhamları koyan, o gözleri yaratıp ve onlarla gördüren kimdir?

3—Bunlar gibi imalat safhasından sonra geçip, o cihazların çalışması için gerekli enerjiyi yaratan, sonra iletişim için hava unsurunu yaratan, o ses ve görüntüleri aynı anda, aynı hava trafiği içinde bulunan trilyonlarca belki de sayılamayacak kadar çok olan, müzikler, radyo yayınları, telsizler, Tv. Yayınları, bütün telefon görüşmeleri, fakslar, internet ve daha bilemediğimiz nice yayınlar, sesler ve görüntülerin içinden hiç birine karışmadan, bozulmadan sizin görüntülü veya görüntüsüz konuşmanız karşı tarafa gidip, gelmektedir bu nasıl oluyor? Yine aynı teknik terimler bunu izah edebilir mi, vicdanınıza bir sorun bakalım, bütün bunları hiç karıştırmadan yaratan ve yapan kimdir?

4—Ayrıca havayı yaratan Yüce Rabbimiz, canlıların soluması için oksijeni, bütün mahlukata lazım olan değişik gazları ve bitkilerin döllenmesi ve havayı temizlemesi

için rüzgarları, havada uçarak rızıkları peşinde koşan bir çok mahlukata lazım olan ortamı ve insanların seyahatleri ve işleri için bazen binlerce tonu bulan uçakları, roketleri, helikopterleri ve daha bilemediğimiz nice çeşit araçları uçurmaktadır. Bütün bu olan işleri her şeye sözü geçen ve emrinden dışarı çıkılması mümkün olunmayan, Allah'a mı vereceksiniz yoksa her an kendisi yaratılıp da duran, eğer Allah istemese parmağını dahi oynatamayan mahlukata, yani insana mı vereceksiniz?"

SAFFAT/96 "Halbuki, sizi de yaptığımız (ı zannettiğiniz) şeyleri de yaratan Yüce Allah'tır."

5—Hava unsuru içinde yukarıda saymaya çalıştığımız şeylerden başka da, aklınızın alamayacağı kadar bir trafik yoğunluğu daha vardır. Bir an için hayalen dünyanın dışına çıkarak, bir buluta oturarak, oradan dünyayı seyrediniz, bizim dünya gözüyle ve kulağıyla müşahade edemeyeceğimiz nice şeyler ve mahluklar göreceksiniz ve duyacaksınız.

Bunların içinde, her gün doğan yüz binlerce insanların ruhları vazifeli melekler tarafından, ruhlar aleminden getirilip, doğacakları anaların rahimlerine bırakılmaktadır. Yine her gün ölen yüz binlerce insanların ruhları, vazifeli melekler vasıtasıyla alınıp, hesap gününe kadar nerede bekleyeceklerse, o aleme götürülmektedirler.

Bunlardan başka, değişik görevleri olan sayısını ancak Allah'ın bilebileceği kadar çok sayıda melekler vardır,

bunların bir kısmı dünyadaki rüzgarlarla vazifeli, yağmurlarla vazifeli, bizim bilemeyeceğimiz nice işlerle vazifeli melekler vardır. Ayrıca bizler gibi dünya imtihanına tabi olan fakat bizim göremediğimiz bir boyutta yaşayan, doğan ve ölen sayısını ancak Rabbimizin bileceği kadar çok olan cin taifesi de aynı hava trafiği içinde gidip gelmektedir. Yine bunlardan başka insanın imtihan vesilesi de olan, şeytanlar ve avenesi de aynı trafik içinde sağa sola gidip gelmektedirler. Şimdi bütün bunlara ilaveten, hayal gücünüzü kullanarak daha da çoğaltabilirsiniz ve vicdanınızı da yanınıza alarak kendinize bir sorun bakalım, dünyayı içindekilerini, üstündekilerini, havayı, atmosferi ve içinde saymaya çalıştığımız bunca mahlukatı ve bu olan işleri, hangi teknolojilere ve hangi sebeplere verebilirsiniz?

Eğer vicdanınıza sorarsanız, o yalan söylemez bütün hadiselerde de onun sesine kulak verin, bunları her an yaratan ve yapan, sonsuz kudret sahibi olan ancak AL-LAH' tır c.c.

Rabbim bu güzel hakikatleri bizlere hiç unutturmadan ve her şey den O'na bir çıkış yolu göstererek, her an Kendisiyle olma şerefini bizlere nasip etsin. AMİİN.

HAŞİR MEVZUU

ÖLDÜKTEN SONRA DİRİLMEK !

Ey insan! Her kışın bir baharı, her gecenin bir sabahı olduğu gibi, bir gün bu yaşadığımız dünya ve üstündekilerin yok olmasından sonra, zamanı geldiğinde bütün insanların da Haşır sabahıyla ahirette uyanacakları kesindir. Yüce Rabbimiz, haşrin olacağını bütün semavi kitaplarda bildirmiş olup, Kur'an-ı Kerimde de, bu meseleyi ehemmiyetle anlatmıştır. Eğer, Rabbimiz böyle diyorsa, muhakkak yapacaktır, bunun aksini düşünmek O'nun kudretine yakışmayacağı gibi, "haşa" acizlik olur. Haşrin en büyük delillerinden biri, insanın yaşadığı hayatı boyunca, bütün sevgileri, üzüntüleri, öğrendikleri, yaptığı iyilikler ve kötülükler yani maddi yaşantısı, yediği, içtiği, gezdiği dışında manevi olan her şey, insanın ölümünden sonra da yok olamayacağı hissidir. İnsan ölünce, bedeni her hangi bir şekilde çözülür, dağılır amma insanın yaşadığı manevi olayların yok olamayacağını en büyük delili, insandaki "vicdan" duygusudur. Herkes kendini dinlediğinde, bunu kendi vicdanında hissedecektir.

BAKARA/28 "Ey kâfirler! Allah'ı nasıl inkâr edebilirsiniz ki siz ölü iken size hayatı veren O'dur. Şunu bilin ki tavin ettiği vade gelince sizi öldürecek, yine diriltecek ve sonunda O'nun huzuruna götürüleceksiniz."

Hem insan bu dünyada yaşarken, burada adalet tam olarak tecelli etmiyor. Birçok mazlum burada gördüğü haksızlıkların ve zulümlerin karşılığını almadan ölüyor,

çok zalimlerde yaptıkları zulümlerin cezalarını görmeden bu dünyadan ayrılıyorlar. Yani mazlum ahıyla, zalim de zulmüyle gidiyor. Bu durum da, insanlar arasında yüce adaletin yerini bulması için tarafsız ve büyük bir mahkemenin kurulmasını iktiza ediyor, bundan dolayı da, Yüce Yaratıcımız, hiçbir sebep olmasaydı bile, insanlar arasında vuku bulmuş olan bu adaletsizliğin düzeltilmesi için dahi, insanları yeniden ruhları ve bedenleriyle yaratıp, o yüce mahkemede onları dünyada yaptıklarından dolayı hesaba çekerek mazlumların mükafatlarını, zalimlerin de cezalarını vererek dünyada tecelli etmeyen adaleti, orada tecelli ettirecektir.

YASİN/78-79 “Nasıl yaratıldığını unutarak, birde misal fırlattı Bize; “Çürümüş vaziyette ki o kemikleri kim diriltecek” diye. De ki; “Onları ilk defa yaratan diriltir, hem O, yaratmanın her türlüünü bilir.”

Ayrıca insan, bedeni haşrin benzerlerini bu dünyada devamlı olarak yaşamaktadır. Yaşadığı ömür boyunca, vücudu kaç defa tepeden tırnağa yenileniyor, sabah ve akşam elbisesini değiştirdiği gibi her sene vücudu tamamen yenilenmektedir. Hatta belki her an vücudunda milyonlarca hücre ölüyor ve yerine yenileri yaratılıyor.

ANKEBUT/20 “De ki: “Dünyayı gezin dolaşın da, Allah’ın yaratmaya nasıl başladığını anlamaya çalışın sonra, Allah tekrar yaratmayı da (ölümden sonra diriltmeyi) gerçekleştirecektir. Allah elbette her şeye kadirdir.”

İSRA/49-50-51 “Bir de şöyle dediler: “Sahi, biz kupkuru kemik yığını ve ufalanmış toz haline geldiğimiz zaman, biz mi yeniden yaratılıp dirileceğiz! (bu olacak iş değil!)” De ki: “İster taş olun, ister demir. İsterse yeniden dirilmesi aklınıza imkânsız gibi görünen herhangi bir yaratık, ne olursanız olun, mutlaka diriltilip kaldırılacaksınız.” “O halde” diyecekler, “kimdir bizi diriltecek olan?” De ki: “Sizi ilk defa yoktan yaratan!” Bu sefer, alay ederek başlarını sallayacak da: “Ne zamanmış o?” diyecekler. De ki: “Belki de yakındır.”

Birde, şöyle düşünelim, insanlar günümüzde olduğu gibi çok muhteşem bir cihaz yapsalar, onu bir zaman çalıştırıp sonra da o cihazı parçalayıp un ufak edip yok etseler ve aynı cihazı önceki gibi yapamazlar diyebilir miyiz, böyle demek akıl karımıdır, hiçbir akıllı insan da böyle bir iddiada bulunamaz. Dolayısıyla, bütün kainatı ve dünyamızı üzerinde yaşayanları ile beraber hiç yoktan birinci defa yaratan Yüce Yaratıcı, onu tamamen yok ederek, İsteddiği zaman ve istediği şekilde yeniden yaratabilir, ve kim mani olabilir ki ?

NAHL/38-39 “Onlar var güçleriyle yemin ederek: “Allah, ölen kimseyi diriltmez!” dediler. Hayır, diriltecek! Bu Onun verdiği kesin bir sözdür, fakat insanların ekserisi bunu bilmezler. Diriltecek ki hakkında ihtilaf ettikleri o bas, o diriliş gerçeğini meydana çıkarsın ve bunu inkâr edenler de kendilerinin yalancı olduklarını bilsinler.”

MERYEM/67 “O insan hiç düşünmüyor mu ki, o hiçbir şey değilken, Biz onu yaratıp var ettik.”

Birde, kış mevsimine bir bakınız, bütün ağaçların adeta ölü olarak kupkuru birer kemik haline gelen şu dallarına bakın, sonra ölü gibi duran toprağa ve çayırlara bir bakın, ne bir ot ve yeşillik nede onlarla beraber yaşayan küçük canlılar ve böcekler yaşamaktadır. Amma bahar geldiğinde, adeta haşır misali bütün tabiatın yeniden canlandığını, ağaçların, çayırların ve o küçük canlıların, hayvancıkların, renk, renk adeta bayramlık elbiselelerini giyip süslenerek arzı endam ettiklerini görürsünüz. Toprağın üstünde ve altında aynen haşır misali tabiat yeniden canlanır ve biz bunu her baharda görür ve yaşarız. Fakat bunu aynen her gün güneşin doğup batması gibi olağan bir şey olarak, alışkanlık ve ülfet haline getirdiğimizden dolayı her sene gördüğümüz bu muhteşem var oluş sahneleri, bize gayet tabii bir şey gibi görünürler ve gözümüzün önünde defalarca tekrar ettiği halde, insanın ölümünden sonra yeniden diriltileceğini akıldan uzak zannederiz. İşte bu zanda, dünya imtihanının bir parçasıdır.

İSRA/52 “Allah, Sizi kabirlerden çağıracağı gün, derhal O’na hamdederek koşarcasına çağrısına uyacaksınız. Kendi kendinize bir düşünüp, dünyada pek az kaldığınızı sanırsınız.”

Yüce Yaratıcımız, her insanın kalbine ve programına ebedi yaşama arzusu vermiştir. Fakat bu dünya hayatın-

da hiçbir canlının, hatta cansız zannettiğimiz ki (her şey atomlarıyla hareket halindedir) taşlar, dağlar, mikro alemden, makro aleme, atomlardan yıldızlara kadar her şeyin bir gün yok edileceğini bildirmektedir. Amma, bize verilen bu ebedi yaşama arzusunun olacağı bir yer muhakkak vardır, aynen midemizdeki iştihanın varlığına delil olarak dışarıdaki yiyeceklerin var olduğu gibi.

RUM/11 “Allah, kainatı yaratmaya ilkin başlayan, sonra onu tekrar yapan, öldürdükten sonra diriltendir. İşin sonunda da hesap vermek üzere O’nun huzuruna götürüleceksiniz.”

İnsandaki ahirete iman duygusu olmazsa, şu yaşadığımız hayatta sevdiklerimizin aramızdan devamlı ayrılmasına insanın dayanması asla mümkün değildir. Küçük bir çocuğun ailesindeki sevdiği büyüklerinin, birer, birer ölümlerinden ayrılmasının verdiği acıyı eğer siz ona “hiç ölüm olmayan cennete gittiler orada çok güzel yaşıyorlar, zamanı gelince bizde oraya gideceğiz ve yine hep bir arada olacağız” demezseniz, onun o hassas kalbindeki yaraları nasıl tedavi edebilirsiniz?

İSRA/97-98-99 “Allah kimi doğru yola iletirse işte odur doğru yolda olan. Kimi şaşırtırsa, artık Allah’tan başka ona hâmi ve yardımcı bulamazsın. Kıyamet günü onları kör, sağır ve dilsiz olarak yüzükoyun haşrederiz. Varacakları yer cehennemdir. Onun ateşi zayıfladıkça onlara çılgın alevi artırırız. İşte budur cezaları! Çünkü onlar ayetlerimizi inkâr ediyorlar ve: “Bir kemik yığını ve ufa-

lanan kırıntı haline geldikten sonra mı biz dirilti­lip yeni­den yaratılacağız!” diye dinle alay ediyorlardı. Görüp düşünmüyorlar mı ki gökleri ve yeri yaratan Allah, ken­dilerinin benzerini yaratmaya elbette kadirdir? O, kendi­leri için asla, şüp­he götürmeyecek bir vaade belirlemiştir. Ama zalimlerin işleri güçleri inkârdan ibaret!”

Ve ayrıca iyice yaşlanmış, kabir kapısına dayanmış olan her gün ölümü bekleyen ihtiyarlar, kendilerinden önce birer, birer ayrılan sevdiklerine, dostlarına ve kendileri de buradan ayrılınca, geride bırakacakları sevdiklerine ve dostlarına eğer öldükten sonra, yeniden dirilip onlara kavuşma fikri olmazsa, acaba şu ızdıraplı acıyı siz neyle tedavi edebilirsiniz.? Eğer ahiret inancı olmazsa, önünüzde ağzını açmış her an sizi yutmak için bekleyen kabir dururken, siz şimdi yaşarken nasıl olurda güler eğlenebilirsiniz.? Eğer Yüce Yaratıcımız, bizlere dünyada bu kadar nimetler verip te, her türlü zevkleri tattırıp, bütün sevdiklerimizden ve güzel olan her şeyden ayırıp, bir daha hiç birini görmeyecek şekilde bizi yok edecek olsaydı, bizlere ebet arzusunu vermezdi ve ebedi bir hayat olmasa, o zaman da kullarına “haşa” çok büyük bir zulüm olmaz mıydı?

Yüce Yaratıcımız, yukarıda bir parça anlatmaya çalıştığımız haşir hakikatini, Kur’an’ı Kerim’de daha birçok ayetle bizlere anlatmakta ve o günün dehşetinden de sakınmamızı bizlere buyurmaktadır, şöyle;

NAZİAT/10---14 “İnkarcılar alay ederek şöyle diyecekler; “Çürümüş kemik haline geldikten sonra mı biz eski durumumuza getirilecekmışiz, o takdirde bu, bizim için ziyanlı bir dönüş olur” Fakat olay zor değil, bir tek emirden ibarettir. Bir anda mahşer de toplanı verirler.”

İSRA/52 “Allah, Sizi kabirlerden çağıracağı gün, derhal O’na hamd ederek koşarcasına çağırısına uyacaksınız....”

RUM/25 “Sonra sizi bir tek çağırışla çağırıldığı zaman bir de bakarsınız ki (yerden diriltip çıkarılıyorsunuz).”

KAF/44 “Yerin yarılp kendilerinin büyük bir hızla mahşer meydanına koşacakları gün, mutlaka gelecektir. Bu diriltip mahşerde toplama Bize göre çok kolaydır.”

LOKMAN/28 “Ey insanlar! Sizin hepinizi yaratmak veya hepinizi öldükten sonra diriltmek bir tek kişiyi diriltmek gibidir....”

ZÜMER/68 “Sura üflenir; Allah’ın diledikleri dışında, göklerde ve yerde kim varsa çarpılıp cansız yere düşer. Sonra ona bir daha üflenir, birde bakarsın bütün insanlar, kabirlerinden ayağa kalkmış, etrafa bakınıp duruyorlar.”

Bu ayette sura iki kere üfleneceği bildirilmiştir. Neml, 87. ayetinde bu ikisinden önce bir kere daha üfleneceğinden söz edilmiştir. Onun için Resulullah s.a.v. sura üç üfleme bildirmiştir. 1.Nefhatü’l feza’ (dehşetli bir ses)

2.Nefhatu's-sa'k (öldüren ses) 3.Nefhatu'l kıyame (diriliş üflemesi) İstisna edilenler: En büyük dört melektir. Bazı müfessirler ayrıca, Hamelei Arş, yahut rıdvan melekleri, huriler, Malik (cehennem sorumlusu) ve Zebanileri de sayarlar.

SAFFAT/19-20-21 "Bu iş için sadece bir tek emir yeter. Birde bakarsınız ki hepsi dirilmiş, etraflarına bakıyorlar. "Eyvah bize" derler, "İşte bize bahsedilen hesap günü" Melekler de; "Evet, evet bu, sizin yalan saydığınız hüküm günüdür" derler."

YASİN/51 "Sura üflendi, "Kalk" borusu çaldı, işte mezarlarından kalkıp, Rablerinin huzurunda duruşmaya koşuyorlar."

TAHA/55 "Sizi, ey insanlar, Biz yerden yarattık. Yine oraya göndereceğiz ve oradan tekrar Biz çıkaracağız."

Hız. Ali r.a. bir hutbesinde şöyle demişti. "Ey insanlar, siz ebediyet için yaratıldınız. Babalarınızın sulblerinden rahimlere, oradan dünyaya geçiyorsunuz. Dünyadan berzaha (kabre), oradan da ya cennete, ya da cehenneme gideceksiniz" deyip bu ayeti kerimeyi okumuştur.

KAMER/7-8 "Gözleri korkudan önlerine eğildikçe eğilmiş, dehşet içinde mezarlarından çıkarak, yayılmış çekirgeler gibi her tarafı dalga, dalga kaplarlar. Boyunlarını, çağırın münadiye doğru uzatmış vaziyette, kafirler; "Bugün çok zorlu bir gün, işimiz bitik" derler."

HAYAL DÜNYA ! GÜNÜMÜZ TEKNOLOJİ- SİYLE ALGILANAN TEVHİD HAKİKATİ !

Daha öncede değindiğimiz en mühim konulardan biride, insan olarak beş duyumuzla algıladığımız her şeyin, her an Allah tarafından yaratılması mevzuudur. Yani varlık olarak yalnız, tek Allah vardır. Gördüğümüz veya göremediğimiz, duyduğumuz veya duyamadığımız, hissettiklerimiz veya hissedemediklerimiz, hayalimizin gidebildiği yere kadar, hayalimiz de dahil her an Allah'ın hiç kesintisiz sürekli yaratmasıyla bizlere varmış gibi görünmektedir, işte insanın imtihanı da budur. Bu mesele asırlardır bazı açık gönüllere Rabbimizin lütfuyla bazı insanlara ilham etmesiyle, onlar tarafından ortaya konulmuş ve birçok münazaralara sebep olmuştur. Bazıları kabul etmişler, materyalist olan bazı kesimlerde günümüzde de olduğu gibi şiddetle reddetmişlerdir.

Bu mesele en çokta Kur'an'ın rehberliğinde kıyamete kadar olmuş ve olacak hadiseleri ifade eden ayetlerden ilham alarak ve Resulullahın s.a.v. hadisleri ışığında, her devrin en büyük İslam alimleri tarafından dile getirilmiştir. Burada bizlerin imanını çoğaltan en mühim nokta da şurasıdır. Asırlar önce bilim ve teknoloji bugünkü gibi olmadığı halde, o günün İslam alimleri bu günün bilim adamları tarafından, süper teknolojilere sahip laboratuvarlarda buldukları sonuçların aynısını ifade etmiş olmalarıdır. Bu da, bizim inandığımız dinin ne kadar sağlam temeller üzerinde olduğunun ispatıdır.

Biz Varlık mıyız?

Sevgili dostlarım, insan olarak belki de çoğumuz kendimizi ve bütün kainatta görebildiğimiz her şeyin varlık olduğunu zannediyoruz. Bugün modern bilimin tespitleriyle ve onların bu keşiflerinden 1400 yıl önce, hem Kur'an ayetlerinde, hem Resulullahın s.a.v. hadislerinde, hem de Kur'an'dan aldıkları derslerle ve Cenabı Hakkın lütfuyla, birçok meşhur İslam alimlerinin beyanatlarıyla, "Tek varlık olan Allah'tır, O'ndan başka gördüğümüz ve göremediğimiz ne varsa hepsinin de mahluk oldukları hakikatini beyan etmişlerdir". TEK ve VARLIK olan yalnız Allah'tır.

BAKARA/255 "...Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nun dur..."

ENBİYA/19 "...O'nun mülküdür..."

YUNUS/66 "...Göklerde ve yerde kim varsa, O'nun kuldür, O'nun hükmü altındadır..."

ZÜMER/62 "...Her şey O'nun tasarrufunda ve yönetimindedir."

Mahluk olan her şey ise yaratılmış da bir kenara bırakılmış olmayıp, Kudreti ilahi ile her an yaratılmaya tabi olarak varlık sahnesinde tutulmasıdır. Evet, biz insanlar ve gördüğümüz veya göremediğimiz her şey, kâinatlar da dahil yaratılmış da kendi haline bırakılmış değildir. Bir misal verirsek şuna benzeyebilir, eğer yayın varsa,

TV. ekranında ses ve görüntü olur, eğer yayın yoksa ses ve görüntü yoktur, siyah bir ekran vardır.

Aynen bunun gibi, insanlar ve kainatta ne varsa, en büyük galaksilerden, en küçük atoma kadar diyeceğim fakat bilim adamları atomun da altına inip en son tespit ettikleri “foton” dedikleri çok kısa dalga boyuna sahip enerjiye kadar indiler. Yüce yaratıcımız her şeyi, her an enerjiden yaratmakta ve yapmaktadır, yani BİG BENG olayı her an tekrar etmektedir. Ve Rabbimiz bizlere bu sanat galerisinde hiç yoktan ne kadar çok ve değişik muhteşem güzelliklerde bir ziyafetgah ve bütün duyularımıza hitap eden nimetler yaratarak sunmaktadır. Bunlar da her an şe’n-i Rububiyet olan Samedaniyetin tecellileriyle, varlık sahnesinde varlık olarak değil de, mahlûk olarak, Kudreti İlâhi tarafından tutulmaktadır.

KASAS/88 “Allah ile beraber başka hiçbir ilaha yalvarma! Ondan başka ilah yoktur. O'nun vechi (zâtı) hariç, her şey yok olacaktır. Hüküm O'nundur ve hepiniz O'nun huzuruna götürüleceksiniz.”

HADİD/2-3 “Göklerin ve yerin hâkimiyeti O'nun dur. Hayatı veren ve hayatı alıp öldüren O'dur. O her şeye kadirdir. Evvel O'dur, Ahir O. Zahir O'dur, Batın O! O her şeyi hakkıyla bilir.”

MÜMİN/65 “Tam manasıyla Diri olan yalnız O'dur. Ondan başka ilah yoktur. Öyleyse ibadeti gönülden olarak

ve yalnız O'na yapın, yalnız O'na yalvarın. Bütün hamd ve övgüler âlemlerin Rabbi Allah'adır."

ŞURA/11 "O gökleri ve yeri yoktan yaratandır. Size kendi nefislerinizden eşler yarattığı gibi davranlara da eşler yarattı. O, bu düzen içinde sizi üretiyor. O'nun benzeri hiçbir şey yoktur. O, her şeyi hakkıyla işitir ve bilir."

Bu ayet, Allah'ın sıfatları konusunda muhkem bir ayettir. Aynı konuda birçok müteşabih ayet de vardır. Zira Kur'an'ı Kerim'in üslubuna müşahhas (somut) anlatım metodu hâkimdir. Müteşabih ayetlerin zahirleri ilk anda, Allah'ın bazı sıfat, isim ve fiillerini yaratıklardaki kavramlarla ifade ettiğinden, bir benzerlik hatıra gelebilir. İşte bu benzetmeyi gidermek için o müteşabih ayetler bu gibi muhkem ayetlerin ışığında incelenir. Böylece Allah'ın zat, sıfat ve fiillerinde hiçbir yaratığa benzemediği kesinlikle anlaşılır. Bu son ayetler bütün bu ve benzeri ayetlerin adeta özü ve özeti gibidir. Şimdi gelelim, bütün kainatın ve içinde yaşayan görülen veya görülemeyen bütün mahlukatın, yaşam biçimlerine. Hadisler ve İslam alimleri bu konuda neler buyurmaktadırlar.

Önce hatırdan çıkarmamız gereken en önemli mesele şudur. Bütün kainat da dahil, bizlerinde var olarak görünmemiz ve hissedilmemiz, Cenabı Hakkın bizleri her gün, her saat, her dakika veya her saniye değil, her an yaratmasıyla varlık sahnesinde görülmekte ve hissedilmekteyiz. Bu o kadar süratli bir şekilde cereyan etmektedir ki, bizler bu yaratılışın hiç farkında değiliz. Fakat

asırlar önce, her hareketi ve her konuşması vahye müstenit olan, dayanan Resulullahta s.a.v. hadisi şeriflerinde bu durumu açıkça buyurmuştur.

"Hz Ali k.v. tarafından nakledilen bir hadisi şerifte, "Allah var idi, O'nun la birlikte hiçbir şey yok idi" hadisi sorulduğunda: "El'an, şimdi de öyledir" buyurmuştur."

Resulullah s.a.v. buyurdu; "Dünya bir andan ibarettir"

Daha öncede değindiğimiz en mühim konulardan birisi, insan olarak beş duyumuzla algıladığımız her şeyin, her an Allah tarafından yaratılması mevzuudur. Yani varlık olarak yalnız, tek Allah vardır. Gördüğümüz veya göremediğimiz, duyduğumuz veya duyamadığımız, hissettiklerimiz veya hissedemediklerimiz, hayalimizin gidebildiği yere kadar, düşüncelerimiz ve hayallerimiz de dahil her an Allah'ın hiç kesintisiz sürekli yaratmasıyla bizlere varmış gibi görünmektedir, işte insanın imtihanı da budur.

Bizlerin imanı ve imtihanı itikadidir, yani bizler ve kainattaki her şey, gerçek varlığı ve teklifi kesin olan Cenabı Hakka karşı, sanal mahluktan başka bir şey değildir, değiliz bunu aklımızdan hiç çıkarmadığımız müddetçe, asla başkalarına yaratmayla ilgili bir güç veya ona benzer bir yaptırım isnat etmeyeceğimiz için de, şirke düşme tehlikesinden kurtulmuş olarak yaşayabiliriz İnşaAllah.

Bu mesele asırlardır bazı açık gönüllü insanlara Rabbimizin lütfuyla ilham etmesiyle, onlar tarafından ortaya konulmuş ve onlarda bu hakikati insanlarla paylaşmışlardır. Onlardan bazılarını sizlerle paylaşıyoruz.

M. Celaleddini Rumi Şöyle buyurmuştur;

“Ben varlığı yoklukta buldum, O’nun için varlığı yokluğa feda ettim. Allah yoku var ve debdebeli gösterdi, varı da yokluk şeklinde izhar (hazırlama, görünür kılma) etti. Şunu bil ki, kainatta var olan her şey, sevgilinin tecellilerinden ibarettir. O’nun yaratmakta olduklarıdır.”

“Cümle alem her an yok olur gider, sonra tekrar varlık alemine dönüp beka şeklinde görünür. Alemin varlığı daima gidip gelmektedir, tek bir nefes bile bu soyunma ve giyinmeden hali değildir. Her nefeste dünya ve dünyada bulunan her şey yenilenir, adeta her an ölür ve dirilir. Fakat biz onu hiç değişiklik olmadan duruyor görürüz de, bu yenilenmeden haberimiz dahi olmaz.”

İmamı Rabbani ise şöyle buyurmuştur;

Maddenin gerçek mahiyetini açıklayan İslam alimlerinin en önemlilerinden biri olan, İmamı Rabbani hazretleridir. Mektubat isimli eserinde bu mevzu ile ilgili çok detaylı mektupları bulunmaktadır. İmamı Rabbani hazretleri, bir mektubunda, Cenabı Hakkın kainatı “his ve vehim” suretinde, yani algı şeklinde yarattığını şöyle anlatmaktadır.

“Hariçte, Yüce Hak’tan başka varlık yoktur. O’nun hariçinde bütün kainat ve içindekiler, Allah’ın her an yaratmasıyla vardır.” Demektedir. Ayrıca devamla, “Sübhan Hak, alemi vehim (olmayan bir şeyi, varmış gibi algılamak) mertebesinde yarattı, Allah’ın isimlerini his ve vehim mertebesinde tecelli ettirdiğini şöyle açıklamıştır. “Sübhan Hak, Kemali Kudreti ile, (adem) yokluk aleminde isimlerden her bir isim için, mazharlardan bir mazhar tayin etti. Ve onu his ve vehim (hayal, hologram) mertebesinde yarattı. Vehim oluşu da şöyledir, bir noktanın cevelanla (hızla) dönmesinden doğan bir daire misalidir, onunda zuhuru (görüntüsü) vardır amma, vücudu yoktur” demektedir.

“Hem de dilediği vakitte ve istediği şekilde. Alemin sübutu (sabitliği) his ve vehim mertebesinde olup, hariç mertebede değildir. Hariçte (dışarıda) dahi, Yüce Vacip Zatın, Allah’ın Zat ve Sıfatlarından başkası da sabit ve mevcut olmaya.(Yani, Tek var olan, Tek varlık olan yalnız Allah’tır O’ndan başka, görülen veya görülmeyen, hissedilen veya hissedilemeyen her şey, her an O’nun yaratmasıyla, varlık sahnesinde hologramik olarak görülen mahluklardır.)”

Aynı konuyu Bediüzzaman şöyle buyurmuştur;

“Ey dünya perest insan! Çok geniş tasavvur ettiğin senin dünyan, dar bir kabir hükmündedir. Fakat o dar kabir gibi menzilin duvarları aynadan olduğu için, birbiri içinde inikas (yansıyıp) edip göz görünceye kadar genişliyor. Kabir gibi dar iken bir şehir kadar geniş görünür,

çünkü o dünyanın sağ duvarı olan geçmiş zaman ve sol duvarı olan gelecek zaman, ikisi de madum (yok) ve gayri mevcut oldukları halde, birbirini içinde inikas (yan-sıyıp) edip, gayet kısa ve dar olan hazır (şimdiki) zamanın kanatlarını açarlar. Hakikat hayale karışır, madum (olmayan) bir dünyayı mevcut zannedersin. Nasıl bir hat, (çizgi) sürati hareketle bir satır gibi geniş görünürken, hakikati vücudu ince bir hat olduğu gibi, senin de dünyanın hakikatçe dar, fakat senin gaflet ve vehmi hayalinle duvarları çok genişlemiş durumdadır. O dar dünyanda bir musibetin gelmesiyle kımıldansan, başını çok uzak zannettiğin duvara çarparsın” diye buyurmuştur.

Muhyiddini İbni Arabi;

Aynı konuyla ilgili, Allah’ın bütün kainatı, bir vehim suretinde yarattığını söyleyen, büyük İslam alimi Muhyiddini İbni Arabi hazretleridir. İlimdeki derinliğinden dolayı “Şeyhül Ekber” (en büyük şeyh) diye anılan bu İslam alimi, “Füsüs-ül Hikem” (Hikmetlerin özü) adlı kitabında, bütün kainatın Cenabı Hakkın tecellilerinden oluşan bir varlık olduğunu şöyle izah etmiştir. “İş, benim sana anlattığım gibi olunca, alem mevhumdur, yani onun gerçek bir varlığı yoktur. Bu ise hayalin manasıdır, yani sen kendi nefsinde zannettin ki, alem zait bir şeydir, kendi nefsi ile var olmuştur, Haktan hariç bir varlıktır.

Halbuki böyle değildir, görmez misinki gölge sahibinden peyda olmuş ve ona bitişik halde, zahiri görünüşte sahibinden ayrılması imkansızdır. Mesele sana anlattığım gibi olunca, “Bil ki sen hayalsin, bütün idrak ettiğin

(algıladığın) ve o Hak'tan ayrıdır yahut o ben değilim dediğin varlıklar da hep hayaldir. Şu varlığın hepsi de, hayal içinde hayaldir. Gerçek varlıkta, Zatı ve aynı itibarıyla ancak ve ancak Allah'tır .”

Muhyiddini İbni Arabi hazretlerinin bu sözleri, kendisini Allah'tan başka müstakil bir varlık olarak gören ve zanneden insanlara verilmiş bir cevaptır, çünkü Allah halıktır, yani yaratandır, O'ndan başka görülen her şey, her an O'nun yaratmasıyla görülen mahluklardır.

Mevlana Cami;

Bu yaratılış hakikatini, aynı şekilde Mevlana Cami'de Kur'an dan aldıkları feyizlerle, diğerlerine benzer şekilde ifade etmişlerdir. Mevlana Cami, bu hayret verici gerçeği “Kainatta ne varsa, hepsi vehim ve hayaldir. Yani aynalardaki akisler veya gölgeler gibidirler” diyerek ifade buyurmuştur. Tabii burada bizce bir düzeltme yapılması gereklidir zannediyorum. Akis veya gölge gibi dersek doğru değildir, çünkü o zaman o akseden ve gölgesi olan şeylerin, kendileri de varlık olarak bulunmaları gereklidir. Halbuki kendi ifadelerinin başında, onların vehim olduğunu yani hayal olduğunu söylüyorlar. Hayal olan madde olmayan bir şeyin de gölgesi ve aksi de olamaz. Bugün ilimlerin geldiği noktada biz bunlara “Hologram” diyoruz, onun da gölgesi yoktur zaten...

Hz. Bediüzzaman gibi, kendisinin de buyurduğu şekilde, Kur'an-ı hakiki üstat olarak kabul ederek Bi'iznillah ondan aldıkları ilham ve feyizlerle, kendisinden asırlar

önce yaşamış olan, İmamı Rabbani, M. Celaleddini Rumi, Muhyiddini Arabi gibi birçok İslam alimleri, hepsi de bu meselede aynı görüşü paylaşmışlar ve ifade etmişlerdir.

Burada bir meseleye dikkatinizi çekmek istiyorum, İslam alimlerinin ekserisi kainatta görülen her şeyin vehim yani hayal şeklinde olduğunu ifade ederlerken, hep şu misali veriyorlar. “Bir noktayı hızla çevirirseniz, bir daire görürsünüz, amma onun görüntüsü vardır, fakat mevcut değildir” Bizler düne kadar, “Maddenin en küçük parçası atomdur” diye biliyorduk. Tabii şimdi bilim adamları atomun çok altına kadar inip, her şeyin “Foton’lar” dan (çok kısa dalga boyuna sahip enerji) yaratıldığını ifade ediyorlar. Ben şunu ifade etmek istiyordum, atomun yapısı da en basit şekliyle anlatırsak, yukarıda verilen misaller gibidir, onda da ortada çekirdek, etrafında da elektronların çok hızlı bir süratle, (ortalama saniyede 1000 km.) gibi bir hızla dönmesinden dolayı, bizlerde etrafımızdaki her şeyi varmış gibimi görüyoruz acaba? (Allah en doğrusunu bilir)

Ayrıca bütün kainatta durgun olan hiçbir şey yoktur, her şey her an hareket halindedir, mikro alemde, makro aleme kadar her şey adeta Mevlevi gibi dönerek, müthiş bir süratle hareket halindedir.

RAHMAN/29 “Göklerde olan, yerde olan herkes, ihtiyaçları için O’na yalvarır, O’ndan ister. (Her varlığın, varlığının devamı için gerekli olan, her anının yaratılma-

sı gösteriyor ki, bütün bunları gerçekleştirmek için) O, her an yaratma halindedir.”

ANKEBUT/64 "Düşünseler şunu da anarlardı ki: Bu dünya hayatı geçici bir oyun ve eğlenceden başka bir şey değildir. Ve ebedi ahiret diyarı ise, hayatın ta kendisidir. Keşke bunu bir bilselerdi."

Daha öncede belirttiğimiz gibi asırlar önce bilim ve teknoloji bugünkü gibi olmadığı halde, yalnız Kur'an'dan ve Hadislerden aldıkları derslerle, bu hakikatleri, Bi'iznillah Rabbimizin lütfu ile kavrayarak, bütün insanlık alemine yaratılışla ilgili bu değerli bilgileri sunan binlerce İslam alimleri, her devirde birer ışıık gibi parlamışlardır. Aynı hakikatleri 1400 sene sonra gelişen laboratuvar şartları içinde, fizik bilimi teknolojiyle elde ettikleri sonuçları, günümüzde yabancı bilim adamları bunları bizlere birer ilmi gerçek olarak anlatmaktadırlar. Bu da, bizim inandığımız dinin ne kadar sağlam temeller üzerinde olduğunun ispatıdır, Elhamdulillah...

Modern bilim çağı olan devrimizde, bilhassa yabancı birçok ilim adamı tarafından bu hakikatler, ilmi birer buluş olarak ifade edilmiştir. Bu konuyla ilgili Metrix gibi birçok filmlerde çekilmiştir, yine bütün dünyanın tanıdığı en büyük fizik alimlerinden olan, Albert Einstein'in yıllar önceki sözü de bu konuyu güçlendirmektedir. "Madde dediğimiz şey, titreşimini duyularımızın algılayabileceği kadar düşük olan enerjidir. Madde diye bir şey yoktur." Ayrıca bu konu hakkında yakın zaman-

da İslam dinini seçen aktör Morgan Freman'ın internette dünyaca meşhur fizik alimleriyle yaptığı birçok video da mevcuttur.. Biz yalnız birinden bahsederek konuyu bağlamak istiyoruz İnşaAllah...

"Şu dünya hayatında gördüğümüz, tattığımız, duyduğumuz, kokladığımız, ellediğimiz yani beş duyumuzla algıladığımız her şey, tamamen duygularımızla var olduğunu sandığımız şeylerdir. Bu anlatmak istediğimiz konu, ne mistik bir olay, nede dini bir konudur. Bu mesele bugün pozitif ilimlerle, daha doğrusu kuantum fiziğinin gelişmesiyle tamamen laboratuvarlarda bilim adamlarının vardıkları bir sonuçtur. Malumunuz, bizler 50-60 yıl önce okullarda "maddenin en küçük parçası atomdur" diye öğrenmiştik. Fakat baş döndürücü bir şekilde gelişen ilimler sayesinde, yapılan muhteşem elektronik cihazlarla, atomun bir altına inilerek kuvarslar dediler, onunda bir altına indiklerinde ise fotonlar diye en kısa dalga boyuna sahip enerjiden başka bir şey kalmadığını gören bilim adamları şaşkınlıklarını bütün dünyaya duyurdular. Yani, kainatta görebildiğimiz veya görmediğimiz halde hissettiğimiz her şey, yıldızlar, güneşler, melekler, insanlar, hayvanlar, bütün nebatat ve aklınıza ne gelirse hepsi, Allah tarafından her an yalnız enerjiden yaratılmaktadır.

Dr. Fred Alan Wolf;

Kuantum fiziği keşfedildikten sonra, yaptığı çalışmalarla büyük ilgi odağı olan teorik fizikçi Dr. Fred Alan Wolf, bu konuda çoğu ödüllü olan, ondan fazla kitap yazarak,

çizgi film ve kitaplarıyla Bay Kuantum ismini almıştır. Dr. Alan Folf bilimsel gelişmelerin, özellikle de kuantum fiziğinde elde edilen sonuçların, insanlara görünen dünyanın aslında bir hayal olduğunu gösterdiğini şöyle açıklamaktadır. “Tüm materyalizmin, fiziksel dünyanın, bildiğimiz gerçekliğin dışında, tüm varlığın ötesinde bir şey olduğudur. Ve ben bunu mistik bir görüş olarak değil, kuantum fiziği olarak görüyorum. Bizim en modern fiziksel anlayışımıza göre hayali bir dünya, daha doğrusu bir rüya gibi olduğu akla daha yakındır. Hepimizin bir parçası olduğu bu rüyayı oluşturan bir VARLIĞI veya büyük bir RUHUN varlığını kabul ediyorum. Ve bu bilimsel açıklamalarla varabileceğimiz bir sonuçtur. Bu konu laboratuvar ortamında elde edilen, tamamen bilimsel ve teknik bir konudur.”

“İnsanlar uykudadırlar, ölünce uyanırlar.” (Hadisi Şerif)

İnsan, kendisinin aciz ve zelil, dünyanın aldatıcı ve fani; ahiretin ise çok yakın olduğunu, tam olarak, ancak ölüncelce anlar.

Bu bilim adamı maddesel dünyanın, gerçekte algılanan bir “Hayal” olduğu gerçeğini, bilimsel olarak görmüş ve kavramış birçok bilim adamından yalnızca birisidir. Ayrıca bu konuyu inceleyen ve bilen birçok materyalist bilim adamının, bu şekilde açıklıkla itiraf etmemeleri ise, bilimsel olmayıp tamamen ideolojiktir, böyle olanlar bilim adamı olarak bilimi de reddetmektir diye ilave

etmektedir. Çünkü bu bir felsefe değildir, bilimsel buluşların açıkça gösterdiği teknik bir gerçektir. Dindar da olsa, dinsiz de olsa, bu bizzat içinde yaşadıkları bir konudur. Reddetseler de, bunun bir anlamı yoktur, zaten ölünce onlarda anlayacaktır fakat geçmiş ola....

FECR/23-24 “Ve cehennemın getirildiği gün... İnsan işi anlar o gün! Ama anlamasının ne faydası var o gün! Keşke sağlığımda bu hayatım için hazırlık yapsaydım” der.”

Sonuç olarak samimi bir insan, görecektir ki, imtihan için yaratıldığı şu dünyada, ister hayal olsun, ister madde olsun, insanın namaz kılmasını ve diğer ibadetlerini yapmasını, haramı ve helali değiştirmeyecektir. Bilakis Allah'ın kendisine yüklediği sorumlulukları vicdanı ile kavrayıp, dünya yaşantısının bir rüya gibi olduğu hakikatiyle gönlünü dünyaya bağlamama konusunda daha rahat edecektir. Ve bu hakikati ilim olarak ta kavramış olan insan, bu duygu ve düşüncelerle, "TEK VARLIK" ve hakikat olan Allah'ın rızasını kazanmak hususunda, daha ciddi bir gayretle ahiretini kazanmaya çalışacaktır İnşaAllah.

NECM/31 “Göklerde ne var, yerde ne varsa hep Allah'ındır. Böyle olduğu için, sapanı ve doğru yolda olanı pekiyi bildiği, yaptıklarını kaydettiği içindir ki, kötülük işleyenleri, yaptıklarının karşılığı ile cezalandırarak, iyi hareket edenlere de en güzel mükâfatı verecektir.”

Netice olarak, mevcut zannettiğimiz şu dünyayı Cenabı Hakkın bizlere bahsettiği beş duyu ile algılamaktayız, ilmin geldiği son noktada bize bildirdikleri, gördüğümüz, duyduğumuz, tattığımız, kokladığımız ve dokunduğumuz her şeyin elektrik sinyalleriyle beynimize giderek, ruhumuza Rabbimiz tarafından algılatılması şeklidir. Eğer bu organlarımız ile beyin arasındaki sinirler kesilse, insan aynen bir kaya gibi sessiz ve duygusuz olurdu, komadaki bir insandan farkı kalmazdı.

İlim adamları rüya ile ilgili olarak, şöyle söylerler; “En uzun rüyalar dahi, ne kadar çok görseniz bile saniyelerle ifade edilen uzunluktadır.” Bu durum insanın aklına şunu getiriyor. Binlerce sayfa yazı veya resimleri, küçük bir flaşa yüklüyorsunuz ve o kadar çok bilgiyi başka yere yine saniyeler içinde aktarıyorsunuz, ne kadar entresan bir benzerlik değilmi?

MÜLK/2 “Hanginizin daha güzel iş ortaya koyacağını denemek için, ölümü ve hayatı yaratan O’dur. O azizdir, gafurdur (üstün kudret sahibidir, affı ve mağfireti boldur).”

SECDE/12 “Bir görseydin o suçluları: Rablerinin huzurunda, mahcupluktan başları önlerine eğilmiş şöyle derken: “Gördük, işittik ya Rabbena! Ne olur bizi dünyaya bir daha gönder! Öyle güzel, makbul işler yaparız ki! Çünkü gerçeği kesin olarak biliyoruz artık!”

Sevgili dostlarım, Rabbimize ait bu kadar açık ve güzel

olan Şu hakikatleri anlayıp, O'nun razı olduğu bir hayat yaşamayı hepimize nasip etsin İnşaAllah, tabii önce bizim samimi bir niyet ederek baŐlamamız gereklidir.

TEVHİT HAKİKATİNİ EN GÜZEL ANLATAN İHLAS SURESİNİN AÇILIMI !

Adı: İhlas suresinin kaynaklarda tespit edilen yirmiye aşkın adı vardır. Ancak en yaygın olarak İslâm dininin temel ilkesi tevhit inancını, en güzel bir Şekilde ifade etmesinden dolayı "İhlas" adıyla tanınmıştır. En çok kullanılan isimlerinden biri de "Kul hüvellaĥü ehad" dır. Ayrıca "Samed, Tevhit, Esas, Tecrid, Necat, Velayet, MukaŐkŐe, Muavvize" adlarıyla da anılmaktadır. Ve bu surede Allah Teâlâ'nın başlıca sıfatları tanıtılmaktadır.

Nuzülü: Mushaftaki sıralamada yüz on ikinci, iniş sırasına göre yirmi ikinci suredir. Nas suresinden sonra, Necm suresinden önce Mekke'de inmiştir. Medine'de indiğine dair rivayet de vardır. Mekke'de indiğini söyleyenler Mekkeli müşriklerin Resulullah'a s.a.v. gelerek "Bize Rabbinin soyunu anlat" dediklerini, bunun üzerine bu surenin indirildiğini bildiren rivayetleri delil getirirler. (Müsned)

Medine'de indiğini söyleyenler ise Yahudilerle Hristiyanların Resulullah'a s.a.v. yönelttikleri Allah hakkındaki sorulara bir cevap olmak üzere Cebrail'in gelerek, "Kul hüvellaĥü ehad" suresini okuduğunu bildiren rivayetleri delil göstermişlerdir. (Taberi, Razi)

Ancak surenin üslup ve içeriği Mekke döneminde indiği izlenimini vermektedir. İhlâs suresinin faziletine dair Resulullahın s.a.v. ifade buyurduğu çeşitli rivayetler vardır. Bunlardan en meşhurları şöyledir: "Bir adam geceleyin kalktı ve sürekli olarak sadece İhlas suresini okudu. Sabah olduğunda bir sahabe, Allah Resülü'ne: "Ey Allah'ın Resülü, adamın biri bu gece sabaha karşı kalktı ve sürekli "Kul Hüvellahu Ehad" suresini tekrar edip durdu. (Olayı aktaran kişi sanki bunu azımsar gibi...) Allah Resülü şöyle buyurdu:

"Nefsim kudret elinde olan Allah'a yemin ederim ki, o sure Kur'an ın üçte birine denktir." (Nesâî, Sünen, 16)

Resulullah s.a.v. bu surenin önemi ve fazileti hakkında şöyle buyurmuştur; "Canım kudret elinde olan Allah'a yemin ederim ki bu sure Kur'an ın üçte birine denktir." (Buhari, Tevhit)

Yine Resulullah s.a.v. sevdiği için bu sureyi her namazda okuyan bir sahabeye, "Onu sevmen seni cennete götürür." müjdesini vermiştir. (Tirmizi)

İhlas suresinin Kur'an'ı Kerim'in üçte birine denk olma meselesini, müfessirler, "Kur'an'ı Kerim'in Tevhit, Risale, Ahiret olmak üzere üç ana davasından birincisini işleme sebebiyle" diyerek açıklamışlardır. İhlâs suresi, tevhit hakikatini en kapsamlı bir şekilde anlatır ve Allah'ın sıfatları kısmını özetler." şeklinde yaptığı bir tevili kaydederler. Dünya kurulduğundan beri gelen bütün

Nebi ve Resullerin, 1. Vazifeleri tevhit hakikatini yani Allah'ın bir ve tek olduğunu insanlara anlatmaktır. On-
dan sonra, hem dünya hayatında nasıl yaşayacaklarını
hem de ahiret hayatına nasıl hazırlanacaklarını anlatmış-
lardır.

İhlâs suresi, İslâm'ın esasî olan tevhit (Allah'ın birliği)
ilkesini özlü bir şekilde ifade ettiği ve Allah Teâlâ'yı ta-
nıtıldığı için Resulullah s.a.v. tarafından Kur'an ın üçte
birine denk olduğu ifade buyrulmuştur. Kelâmın akışı
ve konunun Allah'ın nesebini (hangi soydan geldiğini)
soranlara verilen cevapla ilgili olması dikkate alındığın-
da birinci ayetteki "O" diye çevirdiğimiz "hüve" zamiri-
nin Allah'a ait olduğu açıkça anlaşılır. Allah ismi, varlığı
ezelî, ebedî, zarurî ve kendinden olan, her şeyi yaratan,
her şeyin maliki, mukadderatının hakimi, her şeyi bilen
ve her şeye kadir olan... Yüce Mevlâ'nın isimlerinin en
başta gelenidir. Allah'ın zat ve sıfatlarından, başka sure-
lerde de bahsedilmektedir, ancak bu sure, sırf bunlardan
bahsetmektedir.

1-"KUL HUVALLÂHU EHAD."

1-Ey Resulüm, Allah'ın nasıl bir varlık olduğunu bize
açıkla diyen o Kureyş'e deki: "O'dur, O. Allah'tır, Allah.
Tektir' de."

"ALLAH" Zâtının en büyük ismidir, "İLAH" ise, Zâtın
kendisidir, Zâtının tanımı ise, "EHAD" demektir ki, ye-
gane ve tek "VARLIK" olan da O'dur, bundan dolayı da,
TEK dir. Burada dikkat edilmesi gereken en mühim nok-

talardan birisi, İlah ve tek varlık olan Allah'ın aynı zamanda tek yaratıcı olmasıdır, yani ilahlık vasfı bütün meallerde "Kendisine ibadet edilen, Mabut" olarak anlılsa da, yaratıcı olmayan bir İlah olamayacağı için, O'nun İlahlığıyla beraber tek yaratıcı olduğu da zikredilmelidir. Bu ayetler konumuzu çok güzel açıklamaktadır.

TAHA/14 "Şüphe yok ki ben Allah'ım. Benden başka hiçbir ilâh yoktur...."

BAKARA/163 "Sizin ilâhınız tek bir ilâhtır; O'ndan başka ilâh yoktur...."

ENAM/102 "Rabbiniz Allah, işte bu vasıflara sahip olan Yüce Zattır. O'ndan başka ilah yoktur. Her şeyi yaratan O'dur..."

NAHL/20 "O, müşriklerin Allah'ı bir yana bırakarak taptıkları düzmece ilahlar hiçbir şey yaratamazlar, zaten kendileri devamlı yaratılmaktalar."

FURKAN/3 "Böyle iken müşrikler Allah'tan başka bir takım ilahlar edindiler ki, hiçbir şey yaratmaya güçleri yetmez, üstelik kendileri başkası tarafından yaratılırlar. Başlarına gelen zararı savamaz, kendileri için fayda celp edemezler, ne öldürmeye, ne diriltmeye ve ne de ölümden sonra tekrar diriltmeye güçleri yetmez."

AHKAF/4 “Müşriklere de ki: “Şimdi baksanıza şu sizin Allah’tan başka ilahlaştırıp yalvardığınız putlarınıza! Söyler misiniz, onlar yerde hangi şeyi yaratmışlar, yoksa göklerde mi bir ortaklıkları var?....”

HAC/73 “Ey insanlar! İşte size bir misal veriliyor, ona iyi kulak verin: Sizin Allah’tan başka yalvardığınız bütün sahte ilahlar güç birliği yapsalar da, bir sinek bile yaratamazlar. Hatta sinek onlardan bir şey kapsa, onu dahi kurtarıp geri alamazlar. İsteyen de, kendinden istenilen de, kaçan da kovalayan da ne kadar güçsüz!”

BAKARA/255 “Allah o İlâhtır ki Kendisinden başka ilâh yoktur. Haydır, kayyumdur kendisini ne bir uyuklama, ne uyku tutamaz. Göklerde ve yerde ne varsa O’nun dur. İzni olmadan huzurunda şefaath etmek kimin had-dine? Yarattığı mahlûkların önünde ardında ne var, hepsini bilir. Mahlûklar ise O’nun dilediğinden başka, il-minden hiçbir şey kavrayamazlar. O’nun kürsüsü gök-le-ri ve yeri kaplamıştır. Gökleri ve yeri koruyup gözetmek O’na ağır gelmez, O öyle ulu, öyle büyüktür.”

(Ayetel Kürsi)

“Allah tekdir. Başka şeylere müracaat edip yorulma, onlara tezellül edip minnet çekme, onlara temellük edip boyun eğme, onların arkasına düşüp zahmet çekme, onlardan korkup titreme. Çünkü Sultan-ı Kâinat tekdir, her şeyin anahtarı O’nun yanında, her şeyin dizgini O’nun elindedir; her şey O’nun emriyle (yaratması ve yapmasıyla) halledilir.” (Mektubat)

Müfessirler bu surede ağırlıklı olarak Allah'ın birliğini ifade eden "Ehad" terimi ile var oluş bakımından kimseye muhtaç olmadığını anlatan "Samed" terimi üzerinde durmuşlardır. "Tektir" diye çevirdiğimiz "Ehad" kelimesi, sıfat olarak Allah'a nispet edildiğinde O'nun birliğini, tekliğini ve eşsizliğini ifade eder. İşte Allah bu anlamda birdir, tektir.

2-"ALLÂHUS SAMED."

2-"Allah Samed'dir." (Samed: "Tam, eksiği olmayan, her şey Kendisine muhtaç olduğu halde, Kendisi hiçbir şeye muhtaç olmayan" demektir.)

"Samed" kelimesi "Herkesin Kendisine ihtiyacını arz ettiği, fakat Kendisi kimseye muhtaç olmayan" anlamına gelir. Suredeki bağlamına göre Samed, "Var oluş bakımından kimseye muhtaç olmayıp her şeyin varlık ve devamının Kendisinden olduğu Vacibu'l-vücut" demektir. Buna göre Samed kelimesi doğrudan doğruya Ehad isminin açıklamasıdır, daha sonra gelen "Doğurmamış ve doğmamıştır" mealindeki ayet de Samed isminin açıklamasıdır.

Taberî, "Samed'i, "Kendisinden başkası ibadet edilmeye layık olmayan tek mabut" olarak tanımlamıştır. Kur'an-ı Kerim'de sadece burada geçen "Samed" ismi başta "Esma-i Hüсна" hadisi olmak üzere bazı hadislerde de yer almıştır. (Buhari, Tirmizi)

MÜMİNUN/88-89 “De ki: "Peki her şeyin gerçek yönetimini elinde tutan, Kendisi her şeyi koruyup gözeten, ama Kendisi himaye altında olmayan kimdir? Biliyorsanız söyleyin bakalım! Elbette, "Allah'tır" diyecekler. Sen de ki: "Öyleyse nasıl oluyor da aldanıp gerçekten uzaklaşıyorsunuz?"

Cahiliye Arapları, Allah'ın varlığına ve birliğine inanıyorlardı. Fakat Kur'an'a, Resulullah'a s.a.v. ve ahirete inanmıyorlardı.

ENBİYA/23 “O yaptıklarından sorumlu değildir. O'nu sorguya çekecek kimse yoktur, ama insanlar mutlaka sorgulanacaklardır.”

“Kur'an da ki bilgiler ana hatlarıyla Allah hakkında bilgi Tevhit (Marifetullah-Allah'ı tanıma ve bilme), Risalet, (Nebi ve Resuller) Haşir, (Ahiret inancı, adalet ve muamelat, bunlar da Haşir inancı içinde kabul edilir) olmak üzere üçe ayrılır. İhlâs suresi bunlardan ilkinin, yani Marifetullah ve tevhit konusunu ihtiva etmektedir. Kur'an da ki diğer hükümler bu suredeki tevhit temelinde dayandığı için sure Kur'an ın üçte birine denk görülmüştür.” (Diyabet, Tefsiri, Kur'an Yolu)

MÜMİN/65 “Allah O' ilahdır ki kendisinden başka ilah yoktur. Haydır (Hayatı kendindedir, gerçek hayat sahibidir) tam manasıyla diri olan yalnız O' dur.... ”

Kayyumdur, (Varlığı kendindedir) Ehad'dir, (Gerçek varlıktır, yalnız O' mevcuttur.) Samet'tir, (Kendisi yaratılmaya muhtaç değildir, ama her şey bütün kâinat ve ahiret alemleri cennet ve cehennem her an Samedaniyetin tecellisiyle yaratmasına muhtaçtır. Yani her şey her an varlıkmiş gibi, algı ve hologram şeklinde, varlık sahnesinde Allah'ın ilim ve kudretiyle tutulmaktadır. Esasında insan, bütün hayatı boyunca, gördüğü, tattığı, duyduğu, kokladığı ve dokunduğu her şeyi, beş duyu dediğimiz algılar bütünüyle ruhuna, Cenabı Hak tarafından, dünya yaşantısı ve imtihan için hissettirilmektedir.

FATİR/41 "Gerçek şu ki: Gökleri ve yeri yok olmaktan her an koruyan, Yüce Allah'tır. Şayet onlar yıkılacak olursa onları Allah'tan başka kimse tutamaz....."

Bu İhlas suresi İslâm'ın temel ilkesi olan tevhit inancını özlü bir şekilde tasvir etmektedir. Allah'ı Teâlâ'yı herkesin anlayıp kavrayabileceği sade bir anlatımla tanıtır. İlk iki ayet Allah'ı Teâlâ'nın birliğini, her türlü ihtiyachtan uzaklığını ve her şeyin ona muhtaç olduğunu, son iki ayet de Cenabı Hakk'ın yüce sıfatlarına aykırı beyanatta bulunan müşriklere cevap olarak, "Allah'ı Teâlâ'nın doğurmadığını, doğmadığını ve hiçbir şeyin ona denk olmadığını" beyan eder. Bu sure Hristiyanlıktaki teslis ve Yahudilikteki Üzeyr'in a.s. Allah'ın oğlu olduğu inançlarını reddederek, kesin bir şekilde tevhit inancını tarif ve ispat etmektedir.

Bütün kaynaklara göre Mekkeli müşrikler Resulullah'a s.a.v. "Bize Rabbinizi vasfedin, O'nun vasıflarını anlat, tanıtır" dediler. Bunun üzerine İhlâs suresi nazil oldu. Bununla Allah'ı Teâlâ açık bir şekilde kendi zatını, birliğini ilan ederek, tevhit inancı dışındaki bütün itikatların yanlışlığını belirtmiştir.

Allah'ın birliği tevhit inancının kendisidir. Varlıklar âleminde onun hakikatinden başka bir hakikat olmadığı gibi, onun varlığından başka gerçek varlık da yoktur. Diğer bütün varlıklar, varlıklarını Allah'ın her an yaratmasıyla var olarak görünürler. Varlıklar âleminde O'ndan ilahi varlıktan başka hakikat yoktur. Bir kalp, bu hakikatin dışındaki bağlantıları ve bu hakikatin dışındaki şeylerin duygusunu ortadan kaldırırsa, Bî'iznillah, her türlü bağımlılıktan kurtulur. Bütün menfi bağlarını koparır ve birçok esaretin aslı olan şirk ve ihtiraslardan uzaklaşarak, her şeyi yalnız Allah'tan bilir ve O'ndan ister, gerçek imanı da ancak o zaman elde edebilir.

Varlıklar âleminde Allah'ın hakikatinden başka bir şeyi görmeyen bu düşünce, zihinlerde ve gönüllerde yer edince, ondan kaynaklanan diğer eşya ve hadiselerde varlık olarak gördüğü nesnelere, gerçek yönlerini yani her an yaratılan mahluk olduklarını kavramış olabilir. Bu merteye, öyle bir mertebedir ki, orada kalp gördüğü her şeyde Allah'ın kudretini fark eder. Eskilerde işte bu merteye bütün tarikatlarda yıllarca, medrese ve tekke-lerde kendilerine şeyh kabul ettikleri zatların dizleri dibinde, ancak 30-40 yılda varabilecekleri bir hakikattir.

Bediüzzaman Hz. Bi'iznillah bu konuda söylemiş olduğu şu söz, anlatmaya çalıştığımız hakikati çok açık ve veciz bir şekilde ifade etmektedir.

İ'lem eyyühe'l-aziz! (Ey aziz kardeşim bil ki)
"Tevfik-i İlâhî refiki olan adam, tarikat berzahına girmeden zahirden hakikate geçebilir. Evet, Kur'an dan, hakikati tarikatı, tarikatsiz feyiz suretiyle gördüm ve bir parça aldım. (hakikat yolunu, bir tarikata girmeden, Kur'an dan feyiz olarak aldım) Ve keza, maksudu bizzat olan ilimlere ulûmu aliyeyi (yüksek ilimleri) okumaksızın isal edici (kavuşturucu) bir yol buldum. Seriüs seyir (sürat asrında) olan bu zamanın evlâdına, kısa ve selâmet bir tariki (kısa ve selametli bir yolu) ihsan etmek rahmeti hakimenin şanındandır."

Bi'iznillah, Bediüzzaman bu manaya şöyle işaret etmektedir: "Zaman tarikat zamanı değildir, hakikat zamanıdır", diyor. Bu ifadeden; sahabe ve tabiin devrinde kullanılan "Kur'an a mahsus bir yol" olarak anlamak, daha kapsamlı bir ifade olur zannediyoruz.

Hz. Bediüzzaman, manevi feyizler konusunda, Tarikat yoluna girmeden, doğrudan hakikate giden yolu Bi'iznillah bulduğunu beyan etmektedir. Bu yolu yani, her yerde, her şeyde "Atomlardan galaksilere" kadar, mikro alemde, makro aleme kadar her şeyin üzerinde, "Tevhit mührünü" Birlik mührünü görerek, okuyarak Kur'an'ın kaynaklık ve ifade ettiği hakikatlerini göster-

mesiyle ve aydınlatmasıyla ancak o yolda yürüyerek ulaşabilir ve anlayabilir kanaatindeyiz.

İşte o zaman insan, **“La havle ve la kuvvete illa billahil aliyyil azim.”** “Bütün güç ve kuvvet, yalnızca en Yüce ve en Büyük olan Allah’ındır” Hakikatini de bütün gerçekliğiyle benliğinde hissedebilir.

İnsan, yukarıda anlatılanları kalbinde hissederek kabul etmesiyle birlikte sebeplerin etkinliği fikri de ortadan kalkar. Böylece duru bir düşünce kazanmış olan insan da, o zaman yaratılan her şeyin imtihan gereği sebeplerle birlikte yaratıldığını anlar, fakat sebepleri şeffaf bir cam gibi kabul edersek, arkasında her an yüce yaratıcımızı göreceğinden, ancak o zaman gizli şirk bataklığına düşmekten kurtulabilir İnşaAllah. İşte Kur'an-ı Kerim, imana dayalı tevhit düşüncesini yerleştirirken buna çok önem verir. Bunun için zahiri sebepleri bir kenara koyup bütün işleri doğrudan Allah'ın iradesine bağlar. Bu zahiri sebeplerin hepsini kenara atıp meseleyi yalnız Allah'ın iradesine havale etmekle kalbe bir huzur vererek, “Yapan ne sensin, nede sebepler” diyerek, her an pusuda bekleyen gizli şirk virüsünden insanı muhafaza edebilir.

3-“LEM YELİD VE LEM YÛLED.”

3-“O’ndan çocuk olmamıştır (Kimsenin babası değildir). Kendisi de doğmamıştır (kimsenin çocuğu değildir).”

Allah Teâlâ'nın noksan sıfatlardan münezzehe olduğunu ifade eden bu ayet, "Samed" isminin açıklaması olup,

Allah'a evlat isnat edenleri ve soy kavramına giren her şeyi ret etmektedir.

Ayetin, "O, doğmamıştır" mealindeki ikinci cümlesi Allah Teâlâ'nın doğum veya sudur yoluyla bir ana veya babadan, bir asıldan meydana gelmediğini ifade eder. Çünkü doğan her şey sonradan olur; oysa Allah kadim ve ezeldir, yani varlığının başlangıcı ve evveliyatı yoktur.. Aşağıdaki ayetler bu hususu izah etmektedir. (Saf-fat suresinde bununla ilgili birçok ayet vardır)

İSRA/111 "Her türlü hamd O Allah'a mahsustur ki, asla evlat edinmemiştir. Hakimiyetinde hiç bir ortağı yoktur. Acze düşüp de bir desteğe muhtaç olmamıştır" de ve tekbir getirerek O'nun büyüklüğünü ilan et."

TÖVBE/30 "Yahudiler, "Üzeyr, Allah'ın oğludur" dediler. Hıristiyanlar ise, "İsa Mesih, Allah'ın oğludur" dediler. Bu, onların ağızlarıyla söyledikleri gerçeği yansıtmayan sözleridir. Onların bu sözleri daha önce inkâr etmiş kimselerin söylediklerine benziyor. Allah, onları kahretsin. Nasıl da haktan batıla çevriliyorlar!"

Üzeyr, muhtemelen İsrail oğullarının Elçilerinden Ezra'dır. M.Ö. 5. asırda yaşamış olup, mevcut şekliyle Teverat metni onun tarafından tespit edilmiştir. Yahudiler, Allah'ın kırk gün boyunca Teveratı ona ilham edip yazdırdığına inanırlar. Yahudiliğin dinî, millî ve siyasî tarihinde böyle merkezî bir rolü olan bu zatın çok yüceltildiği ve Yemen'de yaşayan Sadukiyye Yahudilerinin ona

haşa, “Allah’ın oğlu” dedikleri bilinmektedir. Kur’an bunu Yahudilerin hepsine mal etmemektedir. Ayetin son kısmı bu semavî dinlerin, eski Mısır, Yunan, Roma, Pers ve Hindistan gibi yerlerde vaktiyle yaşamış şirik inançlarından etkilendiklerini ifade etmektedir. Ve meleklerin (haşa) Allah’ın kızları olduğunu söyleyen müşriklere de, Cenabı Hak bu aşağıdaki ayetle cevap vermektedir.

ENAM/100 “Böyle iken tuttular, cinleri Allah’a şerik yaptılar; halbuki bunları da O’ yaratmıştır. Bundan başka O’na birtakım oğullar ve kızlar yakıştırdılar. Ne dediklerini bildikleri yok! O, müşriklerin Kendisine isnat ettikleri bu gibi nitelendirmelerden münezzehtir, yücedir.”

Aşağıdaki Enam/101 ayeti ise, müşriklerin bu iddialarını da reddeder. Zira çocuk, eşin olmasını gerektirir; eş de çocuk da ihtiyacı karşılamak için istenilen şeylerdir; Allah ise ihtiyaçtan münezzehtir, ezeli ve ebedîdir. Eşleri de çocukları da O’ yaratmıştır ve yaratmaktadır, yarattığı şeylere muhtaç olması ise imkânsızdır.

ENAM/101 “Gökleri ve yeri yoktan var eden O’dur. O’nun nasıl çocuğu olabilir ki? Kendisinin eşi de yoktur. Gerçek şu ki: her şey O’nun mahlûkudur ve O her şeyi hakkıyla bilir.”

CİN/3 “Rabbimizin şanı çok yücedir, O ne eş, ne de çocuk edinmiştir.”

ZUHRUF/81-82 “De ki: Faraza Rahman’ın çocuğu olsaydı ona ilk ibadet eden ben olurdu! (Ben bunu bilmediğime göre demek ki böyle bir şey yoktur!). Göklerin ve yerin Rabbi, o Arşın, o muazzam saltanatın Rabbi, Kendisine eş, ortak uyduranların iddialarından münezzehtir, yüceler yücesidir.”

Ayetler daima Resulullahın s.a.v. şahsına nazil olur fakat bütün insanlara hitap etmektedir, yani her insan bundan sorumludur..

ZUHRUF/83-84 “Kendilerine bildirilen o hesap gününe kavuşuncaya kadar, onları kendi hallerine bırak, batıllarına dalsınlar, varsın oyalansınlar. O, Allah’tır, gökte de yerde de tek ve gerçek ilahtır. O tam hüküm ve hikmet sahibidir, her şeyi hakkıyla bilir.”

MERYEM/89---93 “Rahman evlat edindi” dediler. Böyle diyen sizler, öyle çirkin bir iddia ileri sürdünüz ki neredyse gökler çatlayacak, yer yarılacak, dağlar yıkılıp çökecekti.! Rahman’a çocuk isnat etmelerinden ötürü! Halbuki evlat edinmek Rahman’ın şanına yakışmaz. Göklerde ve yerde kim varsa, Rahman’a sadece ve sadece kul olarak gelecektir.”

NAHL/17 “Hiç yaratan, yaratamayan gibi olur mu? Hala aklınızı kullanmayacak mısınız?”

MÜMİNUN/91 “Allah asla evlat edinmedi. O’nun yanı sıra hiçbir ilah da yoktur. Öyle olsaydı her ilah kendi

yarattıklarını yanına alır ve onlardan biri diğerine üstün gelmeye çalışırdı. Allah o müşriklerin isnat ve nitelen-dirmelerinden münezzehtir.”

Öyle olsaydı, öbür ilahların hâkimiyetlerini menetmeye çalışırdı. Bu yüzden aralarında savaşırlardı.

ENBİYA/22 “Halbuki gökte ve yerde, Allah’tan başka ilahlar bulunsaydı oraların nizamı bozulurdu. Demek ki o yüce Arş ve hükümlerinin sahibi Allah, onların zan-larından, onların Allah’a reva gördükleri vasıflardan münezzehtir, yücedir!”

Kâinatta kemal sıfatları ile muttasıf, yani ilim, kudret, iradesi mutlak ve sınırsız olan birden fazla ilah bulun-saydı, farazî olarak şu ihtimaller olabilirdi: 1. Onlardan yalnız birinin hükmü yürüseydi diğerleri âciz ve noksan olurlardı ki bu ilah olmakla bağdaştırılamazdı. 2. Her biri eşit kudret ve hakimiyete sahip olsalardı, ayrı ayrı nizamların bulunması gerekirdi. O takdirde de, mevcut olan bu nizam asla bulunmazdı. 3. İlahların fazla değil, sadece iki tane olup bunların bir tek nizam kurup birleş-tikleri varsayılırsa iki etkenin (illetin) bir nesne (malül) üzerinde çekişmesi sonucu ortaya çıkar, nizamın devamı imkânsız olurdu. 4. Birbirleriyle anlaşmazlık halinde olsalardı zaten baştan beri nizam kurulamazdı. Bu ayeti kerime Kelam ilminde, tevhidin ispatında en önemli kaynak teşkil eden esaslardan biridir. Kelamda buna “bürhanı temânu” adı verilir, yani “en kuvvetli delil”...

FURKAN/2 “Göklerin ve yerin hâkimiyeti O’nun dur. O asla evlat edinmedi, hâkimiyette hiç bir ortağı olmadı. Her şeyi yaratıp nizam veren ve her şeyin varlığını bir ölçüye göre belirleyen ve kaderini takdir eden O’dur.”

Ayette “kaderini takdir” tabiri kullanılmaktadır. Bunun anlamı şudur: Allah kâinattaki bütün varlıkları yaratmakla kalmaz, onlardan her birine mahsus bir yapı, biçim, boy, miktar, hepsine uygun rızık, her aşamadaki gelişme sınırı, ihtiyaçlarını ve ömür müddeti gibi bütün yönlerini belirler. Tevhit inancını olanca kapsamıyla bildirdiği için bu ayeti kerime, Resulullah s.a.v. tarafından, konuşmaya başlayıp akli eren çocuklara, Kur’an dan ilk öğretilmesi gereken yerlerden biri olarak tavsiye buyrulmuştur.

4-“VE LEM YEKÛN LEHU KÛFÛVEN EHAD.”

4-“Zatında, sıfatlarında, fiillerinde, O’na denk, eş ve benzer olabilecek hiçbir varlık mevcut değildir.”

Bu ayet hem ilk ayetin açıklaması hem de bütünüyle surenin bir özeti mahiyetinde olup Yüce Allah’ın zatında, sıfatlarında ve fiillerinde hiçbir dengi ve benzeri bulunmadığını ifade eder. Kendisinden başka var olan her şeyi O’ yaratmıştır ve her an yaratmaktadır. Bu sebeple yarattıklarının O’na denk olması asla mümkün değildir. Nitekim bu durum muhtelif ayetlerde ifade buyrulmuştur.

ŞURA/11 “O gökleri ve yeri yoktan yaratandır. Size kendi nefislerinizden eşler yarattığı gibi davarlara da eşler yarattı. O, bu düzen içinde sizi ürettiyor. O’nun benzeri hiçbir şey yoktur. O, her şeyi hakkıyla işitir ve bilir.”

Bu ayet, Allah’ın sıfatları konusunda muhkem bir ayettir. Aynı konuda birçok müteşabih ayet de vardır. Zira Kur’an-ı Kerim’in üslubuna müşahhas anlatım metodu hâkimdir. Müteşabih ayetlerin zahirleri ilk anda, Allah’ın bazı sıfat, isim ve fiillerini yaratıklardaki kavramlarla ifade ettiğinden, (görür, duyar gibi) bir benzerlik hatıra gelebilir. İşte bu benzetmeyi gidermek için o müteşabih ayetler bu gibi muhkem ayetlerin ışığında incelenir. Böylece Allah’ın zat, sıfat ve fiillerinde hiçbir yaratığa benzemediği kesinlikle anlaşılmış olur.

AHKAF/4 “Müşriklere de ki: “Şimdi baksanıza şu sizin Allah’tan başka ilahlaştırıp yalvardığınız putlarınıza! Söyler misiniz, onlar yerde hangi şeyi yaratmışlar, yoksa göklerde mi bir ortaklıkları var? (Akıl yönünden bu mümkün olmayınca, nakil yönünden putlara ibadetin gerçek olduğunu gösterin) Eğer bu iddianızda tutarlı iseniz, daha önce gelmiş bir kitap yahut hiç değilse bir bilgi kalıntısı varsa getirin görelim.”

Daha önceki kitaptan maksat, Allah tarafından gönderilen kitaplardır. Bilgi kalıntısı ise, önceki Nebi ve Resullerin öğretilerinin kalıntılarıdır. Bunlarda şirke gerçeklik payı veren bir taraf yoktur. Kutsal kitaplar bir yana, bilimsel kitaplardan veya araştırmalardan hiçbiri, Al-

lah'tan başka bir yaratıcı bulunduğuna delâlet etmez ve edemez.

İSRA/42 “De ki: Faraza müşriklerin iddia ettikleri gibi Allah'tan başka ilahlar bulunsaydı, elbette onlar Arş'ın ve kâinat hakimiyetinin sahibi Yüce Allah'a üstün gelmek için çareler arayacaklardı! (Ama besbelli ki böyle bir şey asla vaki değildir).”

Bu ayet de daha önceki ayet gibi tevhidin kuvvetli bir delilini özetleyerek, kelimelerin en önemli prensiplerinden birini ortaya koyar. Şöyle ki: a) Birden fazla müstakil ilah olsaydı, mutlaka ihtilaf çıkar, kâinatın devamı mümkün olmazdı. b) Faraza biri en üstün ilah, diğeri onun yetkili kıldığı ilahlar olsalardı bunlar arasında rekabet çıkar ve kendilerince en iyi yönetimi gerçekleştirmek için hakimiyeti ele geçirmek isterlerdi. Âlemde nizam bozulmadığına göre tek İlahın nizamı işlemektedir. Aksi halde bir buğday tanesi bile yetişmezdi.

FURKAN/58 “Öyleyse sen ölmeyen, o mutlak hayat sahibi Allah'a dayan...”

ZÜMER/62 “Her şeyi yaratan Allah'tır. Her şey O'nun tasarruf ve yönetimindedir.”

NEML/64 “O düzmece ilahlar mı üstün yoksa mahlûkları ilkin yaratan, sonra da tekrar hayat veren ve sizi gerek gökten gerek yerden rızıklandıran mı? Hiç Allah ile be-

raber başka ilah mı olur? Elbette olmaz! De ki: “Şerik iddianızda samimi iseniz delilinizi gösteriniz.”

Bu ayetler sadece müşriklerin batıl inançlarını çürütmekle kalmıyor. Allah'ı inkâr edenlerin de iddialarını çürütüyor. Bulutların teşkil edilmesi, yağmurun damla damla ihtiyaç miktarı kadar gönderilmesi, aynı toprak ve su ile beslenen ve esas yapıları aynı maddelerden oluşan tohum ve çekirdeklerden çok değişik milyonlarca çeşit bitkilerin yaratılmasıdır. Onların çiçekleri, renkleri, desenleri, meyveleri, kokuları ile sergiledikleri ilim, hikmet, kudret ve sanatlarıyla yaratılışın, başlangıcından beri makro kozmoz ve mikro kozmoz evrendeki sistemlerde devam eden aksaksız nizam ve intizam azıcık akli olanlara dahi bu nizamın sahibi bir tek Allah'ı tanıtmaktadır. Bu gibi ayetler, insanlara müthiş bir tefekkür kapısı açmaktadır.

SEBE/22 “De ki: "Allah'tan başka, ilahlılığınızı iddia ettiğiniz şeylere istediğiniz kadar yalvarın durun bakalım, ele ne geçireceksiniz? Onların ne göklerde ne yerde, size verecekleri zerre kadar bir fayda yoktur. Onların oralar da en ufak bir ortaklıkları yoktur. Allah'ın onlardan bir yardımcısı da yoktur.”

ENAM/158 “Onlar imana gelmek için ne bekliyorlar? Meleklerin inmesini mi? Rabbinin imha eden azabının veya Rabbinin kıyamet alâmetlerinden birinin gelmesini mi bekliyorlar? Rabbinin alâmetlerinden biri geldiği gün, daha önce iman etmeyen yahut imanıyla hayır ka-

zanmayan hiçbir kimseye o günkü imanı asla fayda vermez. De ki: "Bekleyin, biz de beklemekteyiz."

Bir hadis meali: "Güneş battığı yerden doğmadıkça kıyamet kopmaz. Güneş battığı yerden doğduğu zaman, bütün insanlar toptan iman edecekler. Fakat işte o gün, daha önce iman etmiş veya imanında bir hayır kazanmış olmayan hiçbir kimseye imanı asla fayda vermez."

İSRA/72 "Kim bu dünyada gerçekleri görmede kr ise, ahirette de krdr, hatta yol bulmadaki şaşkınlığı daha da beterdir."

RUM/59 "İşte Allah, ilim peşinde olmayan, gerçeğı arayanların kalplerini böyle mhrlr."

Evet sevgili dostlarım, Yüce Rabbimize gerçek manada iman ederek, şirksiz bir şekilde tevhit hakikatini tam kavramayı ve ona göre yaşamayı hepimize nasip etsin İnşAllah...

İKRA NE DEMEK TİR ? ALAK SURESİ..

Mekke’de indirilmiş olup 19 ayettir. Bu surenin ilk beş ayeti, Kur’an’ı Kerim’den ilk nazil olan kısmını teşkil eder. Sure adını 2. ayette geçen el-alak kelimesinden almıştır. Bu kelime, Arapçada “yapışkan, asılıp tutunan şey” demek olup, bundan maksat insanın, ana rahminin cidarına yapışan döllenenmiş bir hücreden yaratıldığını hatırlatmaktadır. Bu sure Resulullah’a s.a.v. ilk vahyin gönderilmeye başlamasında, okumanın, yazmanın ve ilmin önemini vurgulayarak başlar. İkinci bölümde zenginleşen kâfirden azıtmaya ve tuğyan damarının kabardığını, üçüncü bölümde ise, başlıca örneğini Ebu Cehil’de bulan azgınların, dinin direği olan namazı engellemeye çalıştıklarını ve onların müstehak oldukları cezaya çarptırılacaklarını bildirir.

Kur’an’ı Kerim henüz nazil olmamıştı. Mekke’nin bitmez tükenmez kötülükleri, Resulullahı s.a.v. oldukça yoruyor ve müşriklerin tevhitle bağdaşmayan inanç ve adetleri onu bir hayli üzüyordu. İşte böyle bir ortamda Resulullah’a s.a.v. Hira dağındaki mağarasında, ibadet ve tefekkür sevdirmişti. Bir gün yine oradayken ona vahiy meleği gelerek ilk vahiy ayeti olan, “İkra” “yani “Oku!” dedi. Resulullah s.a.v. “Ne okuyayım?” diye sormuş, bunun üzerine Cebrail a.s. Resulullah’a s.a.v. Alak Suresi’nin şu ilk beş ayetini bildirmiştir.

ALAK/1---5 “Yaratan Rabbinin adıyla oku. O, insanı alaktan yarattı. Oku! Senin Rabbin, sonsuz kerem sahi-

bidir. Kalemle yazmayı öğreten O'dur. İnsana bilmediklerini öğreten O'dur."

Genel olarak müfessirler 2. Ayetteki alaka'nın çoğulu olarak alak kelimesine, "kan pıhtısı görünümünde olan dölleniş hücre" anlamı verirler. Fakat Elmalılı M. H. Yazır, bu maddi manadan başka kelimenin bir de: "ruhanî ve manevî olarak "alâka" gibi aşk ve sevgi manası da olduğunu ifade eder. Dolayısıyla "alak" dan, "rabbanî bir izafetten ibaret olan ruhi ilişige kadar, insanın yaratılışının başlangıçlarını kapsayan, hem de okunan metnin ruhi bir sevgi ve alaka ile takip edilmesine bir uyarı ihtiva eden bir mana düşünmenin mümkün olduğunu yazar ki, güzel ve dikkate değer bir tefsirdir.

ALAK/6-7-8 "Hayır! Rabbinin bunca nimetlerine rağmen kâfir insan kendisini ihtiyaçsız zannetti diye azar. Ama dönüş elbette Rabbinedir."

ALAK/9---12 "Baksana şu namaz kılan, o mükemmel kulu engelleyen kimseye. Ne dersin, o hidayette olsa ve Allah'ı sayıp O'na karşı gelmemeyi tavsiye etse, ne iyi olurdu!"

ALAK/13---16 "Ne dersin, o kul dini yalan saysa ve haktan yüz çevirse iyi mi olurdu? O bilmiyor mu ki Allah, olan biten her şeyi görür? Hayır! Hayır! Olmaz böyle şey! Eğer bu tutumundan vazgeçmezse, onu perçeminden tutup cehenneme sürükleriz. Evet, o yalancı ve suçlu perçeminden tutup sürükleriz."

ALAK/17-18-19 “İstediği kadar grubunu yardıma çağır-
sın! Biz de Zebanîleri çağırırız. Hayır! Ona boyun eğme!
Rabbine secde et, O’na yaklaş.”

Bu ayeti okuyan veya dinleyenin tilavet secdesi yapması
vaciptir.

“İkra” oku, ayetine biraz daha geniş açıda bakmamız
gerektiğini zannediyorum, şöyle; “Ayet” kelimesinin
manasına baktığımızda, açık, açıklamak, açık anlamlı,
söz, delil, belge gibi birçok manaları vardır. Kur’an ayet-
lerine baktığımızda, belki yüzlerce yerde bunu görmek-
teyiz.

FUSSİLET/37 “Gece, gündüz, Güneş, Ay, hepsi O’nun
ayetlerindedir. (delillerindedir) O halde güneşe ve aya
değil, onları öylece yaratana secde edin, eğer O’na ibadet
ediyorsanız!”

FUSSİLET/53 “Evet, Biz ileride onlara delillerimizi gerek
dış dünyada, gerek kendi öz varlıklarında göstereceğiz;
ta ki Kur’an’ın, Allah tarafından gelen gerçeğin ta kendi-
si olduğu onlar tarafından da iyice anlaşılacak. Rabbinin
her şeye şahit olması yetmez mi?”

Ayetlerin gösterilmesi başlıca şu iki şekilde açıklanır: 1-
Kur’an’ın dâvetinin kısa zamanda bütün dünyada ya-
yılması. 2-Allah’ın insanlara yeryüzünde ve gökte, Ken-
di varlığına ve birliğine dair delilleri göstermesi.
Kur’an’da bildirdiği birçok hakikatin insanların yaptık-

ları bilimsel keşiflerle iyice anlaşılabilir, Kur'an'ın Allah katından geldiğini anlamaları için olabilir.

İslam alimlerinin yazdıkları birçok eserlerinde, güneş bir ayettir, insan bir ayettir, kuşlar bir ayettir, bitkiler bir ayettir, gibi kainattaki her şeyi böyle sayabiliriz.

Kur'an 4 ana konudan bahseder, 1. si Tevhid'dir, bu meselede merhum Hamdi Yazır şöyle buyurur, "Tevhid Kur'an ilimlerinin aslıdır, gerisi ayrıntıdır." Evet bütün Nebi ve Resullerin gönderiliş nedeni, gayesi budur, Allah'ı anlatmak ve tanıtmaktır. Şimdi meseleye bu noktadan baktığımızda, Cenabı Hakkın her an yaratmakta olduğu şu muhteşem sanatlarıyla dolu kainat galerisindeki, her biri birer ayet ve delil olan bütün yarattıklarına, "İkra" ayetinde anlatılmak istenilen manayı kavramak niyetiyle bakmak lazımdır.

Bediüzzaman hazretleri bu meseleyi anlatırken, "Her şeyin iki yönü vardır, biri halka bakar, diğeri Hakka bakar" ifadesiyle bu meseleye işaret etmektedir. Biz neye bakarsak bakalım, ön tarafı bir perde ve sebeplerle kaplıdır, fakat onun arkasında gerçek mana ve faili görme mecburiyetindeyiz, zaten bizim imtihanımızda budur. "İkra" ayetinin gerçek manası da buna işaret etmektedir. İnsanlığın ufkunu aydınlatan İslam medeniyeti, işte bu "Oku" emriyle başlamıştır. Kerim Kitabımızın bu ilk ayetlerinde Yüce Rabbimiz, insanlığa iki büyük nimetini haber vermiştir. Biri, Rabbimizin bizlere kalemle yazmayı öğretmesidir. Diğeri de bilmediklerimizi öğretmesi,

bizleri cehaletin karanlık bataklığından kurtarmasıdır. Bizim İslam medeniyetimizde ilim, öncelikle kendimizi ve Rabbimizi bilmektir.

İlim, eşyanın hakikatini, varlığın gaye ve hikmetini anlamaya çalışmaktır. İlim, sorumluluk ve görevlerimizin farkında olmaktır. Kur'an-ı Kerim, bizlere "Oku" emriyle hitap ederken herhangi bir ayırım gözetmemiştir. Kitabın ayetlerini ve kâinatın ayetlerini birlikte okumamızı emretmiştir. Allah'ın kitabını okumamızı istediği gibi fizik, kimya, matematik, biyoloji gibi kâinattaki ilahi kanunları da okumamızı istemiştir.

Hâsılı dinimiz, insanlığa faydalı olan her türlü ilmi tahsil etmemizi bizden istemiş ve istemektedir. "Her neye bakarsak bakalım, ondaki İlahi sanat ve gayeyi görüp anlamamız ve oradan hemen Rabbimize ulaşmamız içindir, evet gerçek imanı elde eden bir insan, mikro alem-den, makro aleme kadar baktığı her şeyde O'nun kudretini görür. Ağaçta, dalda, meyvede, çiçekte, çekirdekte, halıda, masada, kalemde, defterde v.s. büyükten küçüğe, küçükten büyüğe, her şeyde, ama her şeyde, sadece O'nun kudretini, O'nun icraatını seyreder, O'nu bilir ve O'nu duyar, işte bu Nebiler ve Resuller gibi bir bakış ve sezidir, ve bu varlığı doğru okumaktır, işte "İkra" (oku) ayetinin en geniş manada gerçek ve asıl hakikati budur vesselam...."

İNSAN NE DİR ?

Dünyada ilk insanın yaratılışıyla başlayan ve dünya defterinin kapanmasıyla son bulacak mukaddes bir senaryonun baş aktörüdür İNSAN. İlk yazıyla beraber, bu güne kadar milyar mı, trilyon mu her ne kadar kitap, dergi, roman, gazete v.s. yazıldıysa, ne kadar film çevrildiyse, tiyatro oyunu sergilendiyse, nasıl müzik olursa olsun bestelendiyse ve halen bu söylenenler yapılmakta ve yazılmaktaysa, hepsi de insanın iyi veya kötü serüvenini anlatmaktadır.

Peki, bu kadar meşhur olan ve her şeyde yalnız o anlatılan insan nedir? İnsanı bizlerden öncede çok tarif edenler olduğu gibi, bizden sonrada çok tarif edenler muhakkak olacaktır. Bazı filozoflar insanı “Akıl sahibi bir mahluk” bazıları ise “Hayvanı natık” yani ‘konuşan hayvan’ diye tarif etmeleri, insanın mahiyetine ve yaratılıştaki hikmetlerine bakıldığında, bu tanıtımın çok basit kaldığı görülmektedir.

Çünkü o, kainat kitabının adeta bir özeti gibidir. Allah’ın en çok ikram ettiği ve en aziz kıldığı ve yeryüzünde halifem dediği en şerefli bir mahlukudur. Evet, insan bir damla su iken, okyanusları içinde barındıran mümtaz bir mahluktur. İnsan ve kainat ayrı birer alemdir. Kainat “büyük alem” insan ise, “küçük alemdir” kainatın özeti ve küçültülmüş halidir. İkisinde de aynı kanunlar cereyan etmektedir. Her iki alemde de Cenabı Hakk’ın varlık ve birliğini, azamet ve kudretini gösteren nihayetsiz deliller vardır.

Kainatın yaratılmasından asıl maksat insan olduğundan, Cenabı Hak kainatta olan her şeyi insanın istifadesine göre terbiye ve tanzim etmiştir. Yani Cenabı Hak, insan mahiyetinin ihtiyaçlarını yaratmıştır. Mesela, havayı insanın ciğerlerine, güneşi gözüne, bütün gıdaları mide-sine, tatları diline ve kokuları burnuna göre terbiye etmiştir. Ta ki, insan bunlardan istifade edebilsin ve kendisine verilen bu duygu ve hislerle Cenabı Hakk'ın varlığını ve birliğini, kudret ve azametini tefekkür etsin. Zira insan, kainatın yaratılış sebebi, en son ve en mü-kemmel meyvesidir. İnsan Cenabı Hakkın esmanın bütün isimlerinin adeta ortak bir projesi gibidir. Bütün isimler onda tecelli etmişler ve insan hangi halde olursa olsun onu takip ediyor gibiler.

İşte bu açıdan bakıldığında insanı hakkıyla tarif etmek oldukça zordur. Cenabı Hak, insana nihayetsiz istidat ve kabiliyet ihsan etmekle onu bütün mahlukattan üstün kılmıştır. O, Allah'ın çok nazik ve nazenin bir mahlukudur, insanı tam cennet için yaratmıştır, eğer insan fitratını bozmadan yaratılış gayesine uygun dünya imtihanını geçerse, Rabbinin rızasına uygun hareket ederse, sonsuz zevk ve safa yurdu olan cennette ebediyen kalacaktır. Bu kadar değerli bir mahluk olan insanın en güzel tarifini de, onu yaratan ve yapan ona İNSAN ismini takan Allah'tır ve Kur'an da ayrıca insanı anlatan adı da "İnsan suresi" olan birde sure vardır.

Bizde şöyle başlayalım İnşaAllah.

Rivayete göre, Cenabı Hak Cebrail'e a.s. yeryüzünden değişik özellikteki topraklardan getirmesini ister. Cebrail

a.s. beyaz, sarı, siyah, kırmızı gibi değişik özellikteki topraklardan getirir. Cenabı Hak, kudret eliyle bunları yoğurur, Hz. Adem'in heykelini yapar ve ardından ona Ruhundan üfler. Böylece ilk insan yaratılmış olur. (Allah'ü alem) belki de onun için insanın bazıları toprağın rengine ve cinsine göre, beyazdır, sarıdır, kırmızıdır, siyahtır. Yine toprağına göre serttir, yumuşaktır, cıvıktır, ciddidir, bereketlisi vardır, çorak ve kısır olanı vardır, kaygan ve kaypak olanı, oturaklı sağlam olanı vardır, vardır... Bu kadar çok cinsi olan insanı, Kur'an nasıl anlatmaktadır;

BAKARA/30 "Rabbin meleklere: "Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım" dediği vakit onlar: "Â! Oradaki nizâmı bozacak ve yeryüzünü kana bulayacak bir mahlûk mu yaratacaksın? Oysa biz sana devamlı hamd, ibadet ve tenzih etmekteyiz" dediler. Allah: "Ben, sizin bilmediğiniz pek çok şey bilirim" buyurdu."

Hilâfet, "vekâlet" yani başkasına vekil olmak manasına gelir. Vekâlet, ya aslın kaybolmasından veya bir ihtiyaçtan veya acizlikten meydana gelir, bu tip bir vekalet yalnız insanlar arasında olabilir. Buradaki anlatılan hilafet, vekalet ise, yalnızca asilin vekiline bir şeref bahşetmek lütfunda bulunmasından ileri gelir. Ve işte Cenabı Hakkın yeryüzünde velilerini halife seçmesi, bu son nevindedir.

Cenabı Hak insanı topraktan yaratmıştır, ceset itibariyle diğer mahluklarda topraktan gelip toprağına gitmektedirler, amma insanı insan yapan ondaki ruhtur, ve melek-

lerde dahil hiçbir mahluk için Rabbimiz “Ben ona Kendi ruhumdan üfledim” diye buyurmamıştır. Dolayısıyla insanı yeryüzünde “Kendime halife yaratacağım” dediğinde, aynı zamanda insanı Kendi isimlerinin tecellilerine ayna yapmıştır.

Hz. Adem’in göklerde cennette yaratıldığını söyleyen bir kısım alimler olmakla beraber (İbnu’l-Cevzî, Zadu’l-mesir, ilgili ayetin tefsiri), alimlerin büyük çoğunluğuna göre, Hz. Adem, önce yeryüzünde yaratılmış, daha sonra cennete yerleştirilmiştir. "Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım." Bakara/30 mealindeki ayetin açık ifadesi bu görüşü desteklemektedir.

“Bir vakit Rabbin, meleklere “Ben çamurdan bir beşer yaratacağım.” Sad/71 mealindeki ayetin açık ifadesi de bu görüşü desteklemektedir. Bu ayeti göz önünde bulunduran Ebu’s-Suud, Bakara/30 ayetini “Ben bir beşer/insan yaratacağım ve onu yeryüzüne halife kılacağım.” şeklinde anlamının mümkün olduğunu söylemiştir.

Zaten, İbn Abbas’ın da belirttiği gibi, “Adem” kelimesinin manası, “Yeryüzü unsurlarından yoğrulmuş bir mahluk” demektir. Demek ki, Hz. Adem’in ismi, kendisinin nereli olduğunu gösteren bir kimliği hükmündedir.

Nitekim, bu ismin –med dahil- ebced değeri olan 46 sayısı da, onun temel yapısını teşkil eden kromozomlarının (23+23) 46 adet olduğunu da bize adeta mucize gibi göstermektedir. Bütün bu açıklamalardan anlaşılıyor ki,

söz konusu ayeti, meallerde geçtiği gibi “Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım” şeklinde anlamanın hakikate aykırı bir yönü de olmayabilir.

Bu kadar değer vererek yarattığı bu insana da, diğer mahlukata yüklediği ağır bir yük yüklemiştir, insan yeryüzünde halife olma şerefiyle Cenabı Hakkın Esmasının tecellileriyle meydana getirdiği bu muhteşem galelide hem onları seyrederek ibadet ve zikrini yapacak, hem de Rabbinin tellallığını yaparak bu şerefe layık hale gelecektir. Bununla beraber her an, her hadise karşısında Yüce Rabbinin hukukunu korumakla da görevlidir, eğer bunu terk ederse, ayetin ifadesiyle “çok zalim ve çok cahildir”

LOKMAN/13 “Lokman oğluna nasihat ederken: “Evladım! dedi, sakın Allah’a eş, ortak uydurma. Çünkü şirk pek büyük bir zulümdür.”
(Buradaki zulüm ifadesi, şirk koşmayı ifade etmektedir)

ADİYAT/6 “Gerçekten insan, Rabbine karşı çok nankördür!”

ARAF/11 “Sizi Biz yarattık, sonra şekil verdik size. Peşinden de meleklerle: “Haydi, hürmet için secde edin Âdem’e!” dedik. Onların hepsi hemen secde ettiler, yalnız İblis dayattı. Secde edenlerden olmadı.”

ZARİYAT/56 “Ben cinleri ve insanları sırf Beni tanıyıp yalnız Bana ibadet etsinler diye yarattım”

Şimdiye kadar insanı bir bütün olarak ele aldık, yani ceset ve ruh ayırımı yapmadık. İnsan ceset itibariyle Cenabı Hakkın Kudret kalemiyle devamlı işlediği muhteşem bir makine, çok değerli bir robot gibidir. Onu diğer mahlukattan ayıran en büyük özelliği “Nefhayı İlahi” (İlahi üfleme) olan Ruhtur. Ruh, Cenabı Hakkın yarattığı başına da şuur taktığı ilahi bir kanundur. Bu emir ve kanuna da harici bir vücut ve ceset vererek onu görünür hale getirmiştir. Yani başından şuurunu alınmış olsa, kainatta Cenabı Hakkın yaratmış olduğu cari kanunları olan, fizik, kimya, yer çekimi v.s. kanunları gibi bir kanun olurdu.

Halk arasında yanlış bir tabir olarak insanın ruhu vardır denilmektedir, halbuki insan mahiyetinin aslı ve esası ruhtur, ceset onun kılıfıdır. Ruh bütün hasse ve duyguların efendisidir, ceset ruh ile varlığını devam ettirir ve ruha tabidir. Ruhsuz ceset olamaz, ama cesetsiz ruh olur. Ruh bölünmez, parçalanmaz, eskimez, pörsümez, ölmez, dağılmaz, yaşlanmaz, ceset ise sayılan vasıfların tam aksidir. İnsan ruhu ile insandır, ondaki bütün değerler ruhu ile ölçülür, kendisindeki bütün İlahi duygular ruhundadır. Allah ruhu ölümsüz olarak yaratmıştır, dünya hayatındaki cesedi ruhun elbisesi gibidir veya ruhu şoför olarak düşünürsek cesette, camları renkli içi görünmeyen bir araba gibidir. Çünkü hiçbir kimse ne kendi ruhunu, nede bir başkasının ruhunu göremez.

İnsanın dünya imtihanı bitince ruh cesetten ayrılarak, yani insan ahiret alemindeki yolculuğuna devam eder,

cesedi ise dünyadaki maddelerden terkip edilerek yaratıldığı için, yine toprağa konularak geldiği yere gönderilir. İnsanlar kendi aralarında cesetlerindeki güzelliklerden değil de, ruhlarındaki güzelliklerinden dolayı değer kazanırlar ve ondan dolayı sever, ondan dolayı da nefret ederler. Karbon aynı madde olduğu halde, içinden hem elmas çıkar, hem de kömür çıkar, ikisinin değeri de ölçülemeyecek kadar farklıdır.

Maddeleri aynı olduğu halde, elmasın değeri insandaki ruh gibidir, kömür ise ruhsuz insan gibidir. Allah yarattığı insana kendi İlahlığının nasıl olduğunu bilsin diye, insana da “Nefis, benlik, ene, ego” diye isimlendirdiğimiz bir takım duygular vermiştir. Bu duygular yalnız Cenabı Hakkın İlahlığına bir ölçü, bir kıyas olması bakımından verildiği halde, insan bunun mahiyetini kavrayamazsa, başına da en büyük belayı sarmış olur.

Bu duygudur ki insanı kibirli yapar, bu duygudur ki şeytanın secde etmesine mani olan şey, bu duygudur firavunun Allah'ı tanımamasına sebep. Eğer insan aklını ve vicdanını kullanarak bu benliğini, enesini susturup kendi ilah olduğu fikrini terk ederek, tek ilah olan Rab-bini bilirse, işte o zaman hem yeryüzünde Allah'ın halifesi ve temsilcisi hüviyetini, hem de O'nun aziz bir misafiri olma şerefini kazanmış olur. Hem insan kendini gerek düşünce ve gerekse fiziki olarak ne kadar güçlü olduğunu düşünüp gururlansa da, Allah ona gözle görülemeyecek kadar küçük bir mikrobu musallat ederek, onu içi boşalmış bir çınar gibi devirdiğinde, ne kadar

zayıf, ne kadar aciz ve fakir olduğunu anlar, tabii anlayabilirse..

İnsandaki kalpte iki çeşittir, birisi maddi olarak cesedimizin en kıymetli organı olan kan pompalayan kalbimiz, diğeri de en güzel duygularımızın ve vicdanımızın bulunduğu manevi kalbimizdir. Vicdan Rabbimizin insanlara bahşettiği en kıymetli bir pusuladır devamlı doğruları hatırlatan ve gösteren bir rehberdir. Yine Rabbimizin bizlere bahşettiği aklımızla beraber vicdanımızın sözüne kulak verdiğimizde, kolay kolay hata yapmayız, fakat bunlara kulak tıkayarak nefis ve şeytanın fısıltılarına uyarsak, işte o zaman geleceğimiz adına zarara girmeye başlıyoruz demektir. Onun için Kur'an da en çok tekrar edilen uyarılar buna aittir. "Niye akıl etmiyorsunuz?, Niye düşünmüyorsunuz?" diyerek, çok Merhametli Rabbimiz bizleri devamlı uyarmaktadır.

Yüce Rabbimiz yarattığı en kıymetli mahluku olan insana da, bu dünya hayatında kalbinin neyle tatmin olacağını da, merhameten bildirmiştir. Yoksa insanoğlu ne malla, mülkle, ne eş ve evlatla tatmin olması asla mümkün değildir.

RAD/28 "... İyi bilin ki gönüller ancak Allah'ı anmakla huzur bulur."

TEGABÜN/3 "Allah, gökleri ve yeri gerçek bir maksatla, hikmetle yarattı. Sizi tasvir edip yarattı, hem de size güzel güzel suretler verdi. Dönüşünüz de O'na olacaktır. "

Cenabı Hak insanı bu dünya hayatında çeşitli şeylerle bir imtihan etmektedir, buna da hiçbir kimsenin itiraz etmeye hakkı yoktur ve olamaz. Olsa da kime edecektir ve nasıl edecektir. Onun için kendini insan olarak bilen ve aklını da kullanan bir kimse buradaki imtihanı kazanmanın yollarına bakacak ve sonunda da ebedi saadet yurduna gitmeye aday olacaktır.

ENBİYA/23 “O yaptıklarından sorumlu değildir. O’nu sorguya çekecek kimse yoktur, ama insanlar mutlaka sorgulanacaklardır.”

KIYAMET/36 “İnsan başıboş bırakılacağını mi sanır?”

ANKEBUT/2-3-4 “İnsanlar, imtihandan geçirilmeden, sadece “İman ettik” demeleriyle bırakılacaklarını mı sandılar? Andolsun ki, biz onlardan öncekileri de imtihandan geçirmiştir. Elbette Allah, doğruları ortaya çıkarmak, yalancıları da mutlaka ortaya koyacaktır. Yoksa kötülükleri yapanlar bizden kaçabileceklerini mi sandılar? Ne kadar kötü (ve yanlış) hüküm veriyorlar!”

MÜMİNUN/115 “Bizim sizi boşuna yarattığımızı, Bizim huzurumuza dönüp hesap vermeyeceğinizi mi sandınız?”

İNSAN/2 “Biz insanı katışık bir meniden yarattık. Onu denemek istiyoruz; bu sebeple de kendisini işiten ve gören bir varlık yaptık.”

Katışık, yani spermin dişi yumurtayı döllemesiyle erkek ve dişi unsurların katıştığı hücreden. İnsan; imtihan, yani deneme gayesiyle dünyada bulunmaktadır. Yoksa gayeleri bu dünyada tamamlanan ve sonunda yok olan hayvanlar ve bitkiler gibi bir varlık değildir. Bazı rahiplerin sandığı gibi, dünya, nefse işkence yeri de değildir. Tenasühe inananların düşündüğü gibi, yaptıklarının hemen karşılığını göreceği bir ceza yeri de değildir. Dünya, materyalistlerin zannettikleri gibi eğlence yeri, Marksçı ve Darvincilerin sandıkları gibi bir savaş yeri de değildir. Ayet idrak sahibi olan insanın, bilgi edinmesinin başlıca yollarının, görme ve işitme olduğuna dikkat çekmektedir.

İNSAN/3 “Ona yolu da gösterdik: artık ister şükreder, ister nankör ve kâfir olur.”

Yol gösterme: akıl ve fikir verme, ahlâk duygusu verme, kötülük yaptığında kendisini uyaran vicdan verme, Allah’a iman etme duygusu verme, hayatını devam ettirecek vesile ve imkânları verme manasınadır.

İNSAN/29 “İşte bu, bir öğüttür, bir uyarıdır. Artık dileyen Rabbine varan yolu tutar.”

ALA/16-17 “Fakat bilakis siz dünya hayatını ve zevklerini tercih ediyorsunuz. Halbuki ahiret mutluluğu daha üstün, daha hayırlı, hem de ebedidir.”

İBRAHİM/2 “Kendilerini bekleyen o çetin azaptan ötürü vay o inkârcıların hallerine! Vay onlara ki, ahirete inanmalarına rağmen, bile bile dünyayı ahirete tercih ederler.”

HİCR/3 “Bırak onları, yesin içsinler, zevklerine düşsünler, arzu ve emelleri kendilerini oyalaya dursun. Yakında bilecekler!”

Cenabı Hak, melekleri sabit bir seviyede belli vazifelerde yaratmıştır, onlar için ne günah nede sevap diye bir kavram yoktur. Fakat insanın imtihan sahasını çok geniş bir dairede yaratmıştır. “Alayı illiyinden” (en yüksek bir makamdan) “Esfeli safiline” (aşağuların en aşağısına) kadar, yani insan meleklerden de üstün bir seviyeye çıkabileceği gibi, Kur’an da bahsedilen “Belhum adal” hayvandan daha aşağı bir seviyeye de inebilmektedir. Dolayısıyla insan gerek davranışlarıyla ve gerekse duygu ve düşünceleriyle bu kadar geniş bir daire içinde imtihan edilmektedir.

Burada yazımızı noktalarken, insanı tanıtabilmek adına bugüne kadar yazılan çizilen ne varsa, bundan sonrakilere dahi onu anlatmaya kafi gelmeyecektir. Allah hepimizi yaratılış gayemize uygun bir şekilde rızası istikametinde yaşayarak, şu kısacık dünya hayatını mutlu bir sonla bitirmemizi nasip etsin, İnşaAllah... Amiiinn...

8.Mart / DÜNYA KADINLAR GÜNÜ !

Sevgili kardeşlerim, ne zaman 8 Mart günü gelse hemen maalesef, devamlı gündemde olan kadınlara haksız olarak eziyet yapılması da akla gelmektedir. Bu durum yalnız bizim ülkemizde olmayıp, en gelişmiş ülkelerden, en küçük toplum ve kabilelere kadar hepsinde vardır. Orta çağ Avrupa'sında 3-5 asır öncesine kadar, "kadın insan mı değil mi" tartışması yapılıyordu. Bütün dünyada bugün en medeni dediğimiz ülkelerde dahi, kadına seçme ve seçilme hakkı gibi en doğal bir hak dahi 1900 lü yıllarda başlamış olup, en son İsviçre gibi bir ülkede 1971 senesinde kanunlaşmıştır. Halbuki İslam dini bu hakkı ve değeri 1400 yıl önce insanlık alemine vermiştir.

Eğer bugün bu değer korunamıyor veya bilinmiyorsa, gerek erkekler ve gerekse kadınların Kur'an'ı ve İslami gerektiği gibi bilmemelerinden ve bilenlerin de yaşamamalarından kaynaklanmaktadır. Hele şu içinde bulunduğumuz asırda, Kur'an bir vadide, Müslümanım diye geçinenler diğer bir vadide olduklarından dolayı, içindeki muhtevadan bihaber yaşamaktadırlar. Şimdi sizlerle birkaç Ayeti Kerimeye bakalım bizlere ne mesajlar verilmektedir;

YUNUS/44 "Allah insanlara asla zulmetmez. Lâkin insanlar kendi kendilerine zulmederler."

ENBİYA/10 "Muhakkak ki, hayatınız için gerekli notları içeren, size şan ve şeref sağlayan bir kitap indirdik. Neden düşünmüyorsunuz?"

SAD/67-68 “De ki: “Bu Kur’an pek mühim bir mesajdır. Ama siz ona sırtınızı dönüyorsunuz.”

Bizleri yaratan Yüce Rabbimiz, gerek sosyal hayat içinde, gerekse aile hayatı içinde bizim nasıl mesut olabileceğimizi, insanın kullanım kılavuzu da diyebileceğimiz Kur’an da bildirmiştir. Eğer bizler bunları okumaz ve anlamazsak, elbette ki hem bu dünyada birbirimizden memnun, huzurlu ve mesut bir hayat bulamayız, hem de ahirette bu yaptıklarımızdan müthiş bir cezaya müstahak oluruz. Kur'an, fıtrata münasip bir tarzda insanın akıl, şuur, irade, kalp, vicdan ve bütün hislerine hitap ederek meselelerin en iyi şekilde hem anlaşılmasını kolaylaştırır, hem de hepsini tatmin eder, hiçbirini ihmal etmez.

KEHF/54 “Biz bu Kur’an’da, insanlar için her türlü misal ve öğüdü, farklı üsluplarla tekrar tekrar ifade ettik. Fakat birçoğu bunları anlamadı. Zira bütün varlıklar içinde tartışmaya en düşkün olan, insandır.”

ZUHRUF/44 “Bu Kur’an hem sana, hem milletine güzel bir namdır, şereftir. İleride ondan dolayı sorguya çekileceksiniz.”

Yeryüzünde şu ana kadar kadına gereken en güzel değeri İslam dini vermiştir. Şu anda dünyada İslam dini aslına tam uygun olarak hiçbir ülkede yaşanmamaktadır, bir çok eksikliklerine rağmen, son zamanlarda bütün dünyada İslam dinine geçen kültürlü bayanların hikaye-

sine baktığımızda, çoğunda şunu görürüz; “Ben bütün dinleri araştırdım ve gördüm ki, kadına en güzel ve adil bir şekilde haklarını veren yalnız İslam dinidir” demektedirler. Bunlara ait birçok video, You tube de mevcuttur.

Bunlardan örnek olması için yalnızca birini sizlerle paylaşıyorum. Sonradan Müslüman olmuş dünyaca meşhur bir bayan gazetecinin kısa da olsa onun ağzından İslamın kadın hakları, hakkındaki yorumu...

Yvonne Ridley'le roportaj

Yayınlama zamanı: 2 Aralık 2006, 18:44 Cumhuriyet gazetesi.

Kadın hakları savunucusu, akademisyen ve gazeteci Ridley, Küresel Barış ve Adalet Koalisyonunun davetlisi olarak İstanbul'daydı ve bir konuşma yaptı. Biz de Ridley'le Taliban'a esir olmasıyla başlayan öyküsünü ve bugüne dair değerlendirmelerini konuştuk. Yvonne Ridley, bir İngiliz gazeteci olarak gittiği Afganistan'dan savaş karşıtı olarak döndü. Milyon dolarlık bombaların, yoksul ülkelerin üzerine, asker sivil ayırt etmeksizin düşmesi onu çok etkilemiş. Özgür kaldıktan sonra Müslümanlığı seçen Ridley, "Karikatürlerle insanların inancına saldırmak, ifade özgürlüğü olamaz" diyor...

Yvonne Ridley, bir İngiliz gazeteci. Aralarında The Observer, Independent'in da bulunduğu çeşitli gazetelerde, BBC'nin radyo ve televizyonunda ve CNN'de çalıştı.

- Dinin toplumların afyonu olduğu fikrinden vazgeçtiniz sanırım...

-O çok uzun bir metin ve sizin söylediğiniz tek bir cümle. Ancak metnin tamamını tam olarak hatırlamıyorum. Kur'an'ın adalet fikri bence çok güzel, haksızlığa uğradığınızda ses çıkarın, hareket edin, diyor.

- Kadın haklarına geri dönersek, feminizm, ataerkilliğin araçlarından birinin de din olduğunu söylüyor bildiğim kadarıyla. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

-Söylediğim gibi bence bu konuda İslam mükemmel. Ancak, ne yazık ki erkekler, baskın olmak için değerleri de kullanıyorlar ve bu İslamla ilgili değil. Erkekler sadece Ortadoğu'da şovenist, maço değiller, İngiltere'de de durum aynı. Bu küresel bir sorun, ama insanlar bunun dini bir sorun olduğunu düşünmek istiyor. Tabii bazı erkekler, yaptıklarının dayanağının Kuran'da olduğunu iddia ediyor. Erkekler, baskın olmak istiyorlar ve ne yazık ki onlara bunu öğreten de yine bir kadın, yani anneleri.....

“İnsan olma” hüviyeti kadın olsun, erkek olsun vicdanlarda Yüce Yaraticının Kitabı okunarak ve uygulanarak yaşanmadığı müddetçe, bu meselenin ne anlaşılması nede hayata geçirilmesi asla mümkün olmayacaktır. Bu söylediğimiz ütopya değildir, ayrıca bu sözün doğruluğu hakkında beyanlatları olan, hakperest yüzlerce batılı düşünür ve bilim adamlarının beyanlatlarını gösterebili-

riz. Dileyen Peygamberimizin s.a.v. hayatını alıp okurlarsa, daha iyi anlayacaklarına eminim.

Ayrıca en mühimlerinden olan şunu da belirtelim, bugün kadın bütün dünyada her konuda tam bir reklam malzemesi olmuştur, soruyorum sizlere, kamyon lastiği reklamında bikinili bir kadının poz vermesiyle kamyon lastiğinin ilgisi nedir? Bunu makul olarak açıklayabilecek biri varsa buyursun, bizi de cahillikten ve geri kafalıktan kurtarsın!

Kadın bugün çizgi romanlarda yenilmez kahraman rollerinde kullanıldığı müddetçe, ona özenen kahraman özentileri de devamlı çıkacaktır, kadın çok masum, çok sevimli, çok narin bir mahlukken, bu rollere soyunması bazen ona çok pahalıya patlayabilir. Onun yeri güzel bir terbiye ve tahsilden sonra, evinin baş tacı bir “kadın efendi” olmasıdır, bunu çalışmaması yönüyle söylemiyorum, çalışsa da etrafında bu saygıyı uyandırabilmek, yine birinci derecede o “kadın efendiye” bağlıdır..

Yoksa beşer kanunlarıyla bu işin çözülmesi mümkün görülmemektedir, kendilerini en akıllı yönetimler olarak dünyaya lanse eden devletlerin de durumu çok farklı olmadığı bilinen bir gerçektir. Bir kere şu kabul edilmesi lazımdır, Cenabı Hak kadını ve erkeği farklı fizikte ve duygularda yaratmıştır. İkisi de birbirinin yerine asla geçemez, ancak ikisi bir araya geldiği zaman bir bütün olabilir, aile olarak netice hasıl olur. Eğer ayrılrsa, ikisi de tek başına bir değer taşımaz, ne kadın kadınlığını ana

olarak gösterecek bir konuma gelebilir, nede erkek erkeklğini gösterecek bir baba konumuna gelebilir. Adeta su gibi bir abı hayatın meydana gelmesine benzer, oksijen ve hidrojen ikisi de kendi başlarına çok değerli birer gazdır, ama ikisi bir araya geldiğinde yaşamın ana kaynağı su olmaktadır...

Şunu da belirtmeden geçmeyelim, bana göre kadınların milliyetleri kadınlıklarına fazla bir tesiri yoktur. Yani milliyeti ne olursa olsun, üç aşağı beş yukarı hemen hemen hepsi de aynı duygularla ve düşüncelerle mücehhezdir. Hatta bunlar arasında kültür farklılıkları bile (istisnalar hariç) kadınlıklarında çok şey değıştirmediği inancındayım. Bir diğeri de “her kadın anlaşılmak ister” Fakat bu anlaşılmak da, kendi ruhundaki, kafasındaki, düşüncelerindeki şablona uygun bir anlaşılma isteğidir. İşte bunu her erkeğın anlayıp, sezerek onun istediğı şekilde anlaması en zor işlerden biridir. Evvelden kamyon kasalarında okuduğum bir yazı vardı. “Beni bu yaşıma kadar hiç kimse anlayamadı, bir kişi anladı, fakat oda yanlış anladı” diye...

İslamiyet, benim kanaatime göre, bütün İslam ülkeleri içinde belki en temiz ve bilinçli bir şekilde yine bizim ülkemizde yaşanmaktadır. Şu Avrupa'nın yalnız iyi taraflarını alarak körü körüne her şeyini taklit etmesek, kendi örf ve adetlerimizin dinimize uygun olanlarını unutmamak, belki güzel yurdumuzda çok daha mutlu ve mesut olabilirdik. Şu anda kadının değeri, gerçek dinimizdeki tahtını ve en güzel yerini koruyamadığı için, her

yerde reklam aracı olarak kullanıldığından bu hale getirilmiştir. Bunun sonucu olarak ta bütün dünyada en büyük sosyal yaralardan biri olan “kadınlara eziyet konusu, yalnız erkeklerin hatası olmayıp, en az o kadar kadınlarda bundan sorumludur.

Ayrıca belki bütün dünyadaki milletler içinde, doğan çocuklar arasında da cinsiyet ayırımı yapılmaktadır. Aile soyunun devamı için, erkek çocuklar kızlardan daha fazla şımartılmaktadır. (İstisnalar hariç) Ve daha çocukluktan itibaren erkek çocukların üstünlüğü onlara aşılanmaktadır, tabii bunda da en büyük sorumluluk yine kadınlardadır. Şimdi bu söylediğime her ne kadar bazıları karşı çıksa da, insaf sahibi olanlar bunun azımsanmayacak kadar çok olduğunu bilmektedirler...

Kadın, kadına düşeni yaparsa, erkek de erkeğe düşeni yaparsa, o aile yuvaları adeta cennet bahçelerinden bir bahçe olabilir. Bu mevzuda birkaç ayet ve hadisle yazımıza devam edelim.

NAHL/97 “Erkek olsun kadın olsun, kim mümin olarak güzel işler yaparsa, elbette ona güzel bir hayat yaşatacak ve onları işledikleri en güzel işleri esas alarak ödüllendirecek, kötülüklerini bağışlayacağız.”

NİSA/124 “Erkek olsun kadın olsun kim mümin olarak iyi ve yararlı işler yaparsa, işte onlar cennete girerler ve zerre kadar bile hakları yenmez.”

Bu meseleyi en güzel şekilde ifade eden, sevgili Peygamberimizin s.a.v. Veda hutbesinden kadınlara ait bir bölümünü sizlerle paylaşalım.

“Ey İnsanlar! Kadınların haklarına riayet etmenizi ve bu hususta Allah' tan korkmanızı tavsiye ederim. Siz kadınları Allah'ın emaneti olarak aldınız. Ve onların namuslarını ve ismetlerini Allah c.c. adına söz vererek helal edindiniz. Sizin kadınlar üzerindeki hakkınız; onların, aile şerefini korumaları ve evlerinizi sizin hoşlanmadığınız hiç kimseye açmamaları, çiğnetmemeleridir.”

Ayrıca bu mevzuda hiçbir din ve kültürde olmadığı kadar ona verilen makam ve şerefi en güzel şekilde ifade eden en güzel söz budur.

“Cennet anaların ayağı altındadır.” Hadisi Şerif
(Kütübü Sitte)

RUM/21 “O'nun varlığının ve kudretinin delillerinden biri de: Kendilerine ısınmanız için, size içinizden eşler yaratması, birbirinize karşı sevgi ve şefkat var etmesidir. Elbette bunda, düşünen kimseler için ibretler vardır.”

“Eğer bir kadın kocasının ihmalinden ve kendisinden yüz çevirmesinden endişe ederse, bazı fedakârlıklar göstererek sulh olmak için gayret göstermelerinde mahzur yoktur. Barışma, elbette daha hayırlıdır. Nefisler menfaatlerine düşkün yaratılmıştır.”

NİSA/128 “Ey kocalar! Eğer siz iyi davranıp arayı düzeltir, kadınların hakkını çiğnemekten sakınırsanız unutmayın ki Allah, yaptığınız her şeyden haberdardır. (İyi davranışlarınızın karşılığını size fazlasıyla verecektir).”

Netice olarak din, iman ve inanç üzerine Yüce Yaratıcı tarafından vaz edilmiş bir sistemdir. Gerek ferdi ve gerekse cemiyet hayatını düzenleyici ve disipline edici, insanlık için en hayati bir müessesedir. Din böyleyken, dinsizlik ise, aynı zamanda hukuk fikrini de ortadan kaldırır, kendini herhangi bir ahlaki müeyyideye bağlı hissetmeyen dinsiz insan, hiçbir hak ve hukuku yerine getirmeyen. Eline fırsat geçtiğinde zulüm yapmaktan, gasp etmekten, her türlü kötülüğü işlemekten asla geri durmaz. İslama, dine inandım demekle de iş bitmez, faydalarını görmek için muhakkak onun yaşanması da lazımdır. Hem kadın olsun erkek olsun, kanun olarak her birinin başına bir polis koysanız bile, yine de kötülöklere mani olamazsınız.

Fakat her insanın kalbine Allah sevgisi ve korkusu girerse, işte o zaman istenilen netice en güzel şekilde hasıl olur.

Günümüzde beşerin yaptığı en ağır cezalarla uyguladığı nice kanunlar vardır. Fakat buna rağmen ceza evleri ağzına kadar doludur ve devamlı olarak ta yenileri inşa edilmektedir. Demek ki, bu işlerin düzelmesi beşer kanunlarıyla asla mümkün değildir. Yolunda gitmeyen bütün sistemlerde aynıdır, ne zaman insanoğlu bu yanlışlığı anlayıp, kendi yaratılış gayesini merak ederek

araştırmaya başlarsa, insanın kullanım kılavuzu olan Kur'an'ı okuyup anlama ceht ve gayretine girerse, çarpık olan bütün meselelerin yavaş, yavaş halledildiği görülecektir.

Yani işin başı daha doğduğu ailenin, kültür, örf ve adetlerinden önce, Allah'ın kanunları bilinmiyor ve uygulanmıyorsa, sonunun bu veya buna benzer olması kaçınılmazdır. Hemen şunu da ilave edelim, "Kusursuz olan yalnız İslamiyettir, çünkü o bir sistemdir, yaşamaya çalışan Müslümanlar, kusursuz değildir" Yüce Rabbimiz bizlere merhamet buyurarak, bahsedilen bu hakikatleri anlayıp uygulamakla, hepimizi rızası istikametinde giden kulları arasına ilhak buyursun, İnşaAllah. Yazımıza güzel bir ayetle son verelim;

İSRA/53 "Söyle o kullarıma: "Hep en güzel sözleri söyleyinler, çünkü şeytan aralarını bozmaya çalışır. Gerçekten şeytan insanın açık düşmanıdır."

"insan olma" hüviyeti kadın olsun, erkek olsun vicdanlarda Yüce Yaratıcının Kitabı okunarak ve uygulanarak yaşanmadığı müddetçe, bu meselenin ne anlaşılması nede hayata geçirilmesi asla mümkün olmayacaktır ves-salam..

"Bütün bayan kardeşlerimin 8 Mart Dünya kadınlar gününü tebrik ederim."

KUR'AN AYETLERİNE GÖRE DİN !

Şu anda din adına sunulan sistem ile Kur'an'ın anlattığı din arasında ne gibi farklılıklar var diye düşünebilirsiniz. Önümüzdeki bölümlerde "Kur'an'da anlatılan İslam" ile "babadan görme geleneksel İslam" arasındaki farkları detaylı bir şekilde göreceksiniz. Bu farklılıkları ortaya çıkarmak için önce dinin kaynağını belirlemek gerekmektedir.

Dinin Kaynağını Belirlemek;

Kur'an'ın, dinin tek kaynağı olduğunu gösterildikten sonra din adına yöneltilen soruların cevapları, delilleri Kur'an'dan aranacaktır. Örneğin biri bize, haremlik-selamlık şeklinde kadınların erkeklerle ayrışması dinde var mı diye sorarsa; Kur'an'ı okuyup inceleyeceğiz ve böyle bir yasağı bulamadığımızdan dolayı dinde böyle bir yasağın olmadığını söyleyeceğiz. Oysa gelenekle dini karıştıranlar, dini; Kur'an'dan değil, ilmihal kitaplarından, şeyhlerinden ve maalesef çoğu sonradan uydurmalarla dolu hadis kitaplarından öğrenmektedirler.

Kur'an'ın dışındaki bu kaynaklara göre ise haremlik-selamlık uygulaması dinin bir şartıdır, farzdır. Tüm bunları incelediğimizde tüm sorunların çözümü olan şu temel soru karşımıza çıkıyor: "Kur'an, gerçek dinin kaynağı olarak yeterli değil mi?"

Öncelikle dikkat etmemiz gerekli husus, Kur'an'ın, dinin tek kaynağı olduğunu ve din adına her şeyi açıkladığının, Kur'an'da ısrarla belirtilmiş olduğudur. Oysa karşıt

görüŖte olanlara göre, Kur'an'ın yanında sonradan ilave edilmiŖ uydurma hadisler,(Kur'an ayetlerine ters düŖmeyen ve Resulullahın hayatında bahsi geçenler hariç) mezhep yorumları, içtihatlar, icmalar ve kıyaslar olmazsa din eksik olur.

Bunlardan Kur'an ve hadis kitapları temel kaynak olarak alınır. Kur'an, gelenekselci (araŖtırmadan, anadan, babadan görenler) İslamcılara göre yetersizdir. Aslında Kur'an'ın yeterliliğini ispat etmeye sadece kitabın bu bölümünde Kur'an'dan alıntı yaptığımız ayetler bile yeterlidir. Kur'an'ın yeterli olduğunu, her Ŗeyi açıkladığını ve gerekli teferruatları verdiğini, en başta Kur'an'ın kendisi söylemektedir. Kur'an dışında diğerkaynaklara ihtiyaç olduğunu söyleyerek Kur'an'ı yetersiz ilan etmek, en başta Kur'an'ın bu ayetleriyle çeliŖmektedir. Fakat biz, "Sırf bu ayetler bile delil olarak yeterlidir" deyip geçmeden; Kur'an'ın din konusundaki otoritesine ortak edilen maalesef sonradan ilave edilmiŖ birçok uydurma hadislerin önemli bir bölümünün nasıl çeliŖkili, mantıksız ve Peygamber'e s.a.v. iftira olduklarını da örnekleyerek, Kur'an dışındaki dini arayışların hatasını her yönden göstereceğiz İnŖaAllah.

Kur'an'ı Yetersiz Görenler ;

Hiç Ŗüphesiz biz Kur'an'dan ne kadar çok delil getirirsek getirelim yine de Kur'an'ı yeterli görmeyerek; falanca mezhepten, filanca tarikattan olduklarını söyleyerek görüşlerimize karşı çıkanlar olacaktır. Hatta bazıları bizleri, "dinsiz, imansız, mezhepsiz" diyerek, kendi ebedi

hayatlarını tehlikeye atacaktadırlar. Önce çok basit bir soru sorayım, bir Müslüman hiçbir mezhebe dahil olmadan Rabbimizin rızasına uygun İslami bir hayat yaşayamaz mı?

Kur'an'ı ana kaynak olarak kabul eden bizler, Resulullah'ın s.a.v. hayat tarzı olarak Kur'an'ı yaşadığını biliyoruz ve iman ediyoruz. Onun gerek hayatını anlatan kitaplarda olsun gerekse uydurma hadislerin dışında, Kur'an'la ayetleriyle çelişmeyen, ters düşmeyen hadisleri bizde kabul ediyoruz ve onlardan azami istifade etmeye gayret ediyoruz. Fakat bunların haricinde, yine de hadisçiler hadis kitapları bilinmeden, fıkıhçılar fıkıh kitapları olmadan, tefsirciler bol hadisli tefsirler okunmadan İslam anlayamaz, halk dini yaşayamaz demeye devam edeceklerdir.

Bu tarz yaklaşımlar sergileyenlere şu sorular sorulmalıdır: Din tüm insanların anlaması için mi yoksa sadece üç dört kişinin anlaması için mi indirildi? Peygamberimizin s.a.v. mezhebi var mıydı? Dört halifenin mezhebi neydi? Kur'an ayetlerini inceleyip, bu soruların cevabını bulalım ve Kur'an'ın dinin tek kaynağı olarak yeterli olup olmadığını yine Kur'an'dan hareketle tespit edelim:

NAHL/89 "...Ey Resulüm, işte sana bu kutlu kitabı indirdik ki her şeyi açıklasın, doğru yolu göstereceksin, Allah'a teslimiyetle itaat edecek olanlara, rahmetin ve müjdenin ta kendisi olsun."

Kur'an'ı Kerim hidayet ve dalâletin, ahiretteki kurtuluş veya azabın sebeplerini bildirmiş, dinin hükümlerini ayrıntılı veya mücmel olarak ihtiva etmiştir. Mücmel (çok özlü) hükümleri ise ibadet, ticaret, devlet idaresi v.s. gibi Peygamber s.a.v. sünnetiyle yaşamış ve açıklamıştır. Görüldüğü gibi ayette Kur'an'ın her şeyi açıkladığı, bizi doğruya ilettiği söylenmektedir. Kur'an her şeyi açıklıyorsa; Buhari ve Müslim diye kaynaklara, ilmiyal kitaplarına ne gerek var? Allah her şeyi Kur'an'da açıkladığını söylerken; niye hala Hanbeli, Şafi, Hanefi, Caferi, Maliki diye mezheplerden medet umuyoruz? Neden Allah Kur'an'da bize Müslüman (İslam olan) diye isim takmışken; Sunni, Şii, Hanefi, Şafi diye isimleri kullanıp, Allah'ın bize verdiği ismi yetersiz görüyoruz?

Hüküm Yalnız Allah'ındır !

YUSUF/40 "...Hüküm yetkisi yalnız Allah'ındır. O ise, başkasına değil, yalnız Kendisine ibadet etmemizi emir buyurmuştur. İşte dosdoğru din! Fakat insanların çoğu bunu bilmezler."

KEHF/26 "...O, kendi hükmüne kimseyi ortak yapmaz." de. Sana vahyedilen Rabbinin kitabını oku. O'nun sözlerini değiştirecek güç yoktur ve O'ndan başka sığınak bulman da mümkün değildir."

Hüküm Allah'tan başkasına bırakılırsa, dosdoğru din-den sapılmış olunur. Mezhep içtihatlarıyla veya hadislerle dayandırılarak verilen hükümler Allah'ın hükmü değildir. Mezhepleri dine eşitlemek, Allah'ın hüküm koyu-

cu yetkisini başkasına vermek demektir. Oysa Kur'an ayetlerinden açık bir şekilde görüldüğü gibi Allah'ın hüküm konusunda hiçbir ortağı yoktur. Kişilerin şahsi hükümleri din olamaz.

KEHF/27 "Sana vahyedilen Rabbinin kitabını oku. O'nun sözlerini değiştirecek güç yoktur ve Ondan başka sığınak bulman da mümkün değildir."

MAİDE/67 "Ey Peygamber! Rabbinden sana indirilen buyrukları tebliğ et! Eğer bunu yapmazsan risalet vazifesini yapmamış olursun. Allah seni, zarar vermek isteyenlerin şerlerinden koruyacaktır. Allah kâfirleri hidayet etmez, emellerine kavuşturmaz."

Yukarıdaki ayetlerden, Allah'ın hükmüne uymanın ancak Allah'ın vahyine uymakla yerine getirilebileceğini anlarız. Allah'ın kelimelerini değiştirebilecek kimse yoktur, ama mezhepler nasih mensuhla uydurma hadislerle, mezhep görüşleriyle Allah'ın hükümlerini değiştirmeye yeltenmişlerdir. (Bunu, bu niyetle yapmamış olsalar da sonuç budur.) Allah'ın hükümleri Allah'ın vahyi olan Kur'an'dadır. Zaten Allah'ın sözü olduğu iddia edilebilecek başka bir kaynak yoktur ki bu kaynağın Allah'ın hükmünü kapsadığı iddia edilebilsin.

Hükmün yalnız Allah'ın olması ve Allah'ın hükmüne kimsenin ortak kılınmaması için Allah'ın hükümlerinin hepsini içeren Kur'an'ı, dinin tek kaynağı yapmak zorundayız. Eğer Allah'ın hükmünü içermeyen ve O'nun

tarafından gönderilmemiş olan kitapları, dini hüküm kaynağı yapıyorsak (ister mezhep ilmihali, ister hadis kitabı olsun); Allah'ın kitabı Kur'an'la eliştiğimizi bil-meliyiz. Bu kitapların Buhari, Müslim, Ebu Davud gibi adlarla anılmaları ve mezheplerin Hanefi, Şafi, Caferi gibi adları; bu kitap ve mezheplerdeki hükümlerin sahiplerinin Allah değil, bu şahısların mahluk olduklarını daha baştan adlarıyla ortaya koymaktadır.

RAD/39 "Allah, dilediği hükmü iptal eder, dilediğini sabit bırakır. Ana kitap O'nun yanındadır."

Hiçbir surette değişmeyecek olan ana kitap (Levhi Mah-fuz) O'nun yanındadır. Değişecek ve değişmeyecek olan her şey orada kayıtlıdır. Bundan ötürü, şeriatlar arasında, hatta aynı kitapta dinin temel ilkelerinden olmayan bazı ferî hükümlerin nesh edilmesi, beda manasına gelmez, yani Allah Teâlanın önce bilmediği bir şeyin sonradan farkına varması anlamına gelmez. Tekvin ve teşride mahv ve isbat (iptal ve ibka) cereyan ettiği halde, ana kitaptaki hüküm değişmez. Dolayısıyla, Tevrat ve İncili ana kitap zannedip nesih kabul etmez diye iddia eden inkârcı Ehli kitap gruplarının inat ve inkârları boşuna bir çabadır. Halbuki tarihî bir gerçektir ki Kur'an'dan önceki semavi kitaplar sadece nesih değil, tahriften bile uzak kalamamışlardır, hepsi de tahrif edilmiştir, bir düşünün kaç çeşit İncil var ve hangisi gerçek İncil'dir..?

RAD/41 "Bizim arzı (yeri) alıp onu uçlarından nasıl ek-silttiğimizi görmüyorlar mı? Allah öyle hükmeder ki

onun hükmünü denetleyecek hiç bir merci yoktur. O, hesabı çabuk görür.”

HAC/76 “O onların yaptıklarını da yapacaklarını da, olanı da olacağı da bilir. Bütün işler yalnız Allah’a raci olur, onlar hakkındaki nihaî hükmü O verir.”

KASAS/70 “O’dur Allah. O’ndan başka yoktur İlah. Başta da sonda da, dünyada da ahirette de bütün hamdler, güzel övgüler O’nadır. Hüküm yetkisi O’nun dur. Sonunda varacağınız yer de O’nun huzurudur.”

NUR/42 “Göklerin ve yerin hâkimiyeti Allah’ındır. Bütün işler O’na götürülür, (hüküm O’nun kapısından çıkar).”

ENAM/114 “De ki: “Allah size o kitabı, içinde hak ile batıl birbirinden ayırt edilmiş tarzda açıklanmış olarak indirmişken, sizinle aramızdaki davayı hükme bağlamak için Allah’tan başka bir hakem mi arayacak mışım...?”

ENAM/115 “Rabbinin sözü hem doğruluk, hem adalet bakımından tamamlanmıştır. O’nun sözlerini değiştirecek hiçbir kuvvet yoktur.”

Allah’ın dini, Kur’an’ın indirilmesinin bitişiyle Peygamberimiz hayattayken tamamlanmıştır. Kur’an yazdırılmış, ezberlenmiş ve başı sonu belli bir kaynak olarak rehberimiz olmuştur. Hz. Peygamber döneminde yazılması yasak olan hadisleri, sonradan toplayan kitaplar;

Hız. Peygamber'in vefatından yüz-iki yüz yıl sonra ortaya çıkmaya başlamıştır. Kur'an ayetlerine göre Allah'ın sözleri değiştirilemez bir şekilde tamamken, her nedense insanlar bununla yetinmeyip yeni sözler aramışlardır.

Bu zihniyete göre İmam Şafi'nin içtihatları, On iki İmam'ın fetvaları veya Hanefi imamların izahları ile din tamamlanabilir. Bu anlayıştaki kişilere göre din, daha evvel tamam değildir ki bu şahısların yorum, içtihat ve izahları insanlara gereklidir. Ayrıca geleneksel İslam'ın savunucuları, bununla da yetinmeyip; nasih-mensuh anlayışına dayalı izahları sonucunda, hadislerle bazı Kur'an'ın ayetlerinin hükümlerini iptal edip, yerine kendi izahlarını ve hadisleri koymuşlardır. Böylece Allah'ın sözlerini değiştirebilecek hiç kimse olmadığıyla ilgili olan Kur'an ayetleriyle çelişmişlerdir.

Fakat bu konuda adı İslam Alimi diye geçen her insan bunlar gibi değildir ve asla böyle yanlışlığa meydan vermemektedir. Risalei Nurların müellifi olan Bediüzzaman, eserlerinin çoğunda, "Benim üstadım Kur'an'dır" diyerek iftiharla söylemektedir. İşte tam bu noktada ve biz hala Kur'an'ı " anlamanın" ehemmiyetini anlatmakta zorluk çekerken, nerede ise bir asır önce, o dâhi insan bakınız (sadeleştirilmiş ifade ile) ne demiş: "Ah.. ah.. ah.. Yazıklar olsun! Biz İslam'ın özünü ve ruhunu bir tarafa bırakarak yalnız kabuk ve şekilciliğine odaklandık ve aldandık. Hem İslam'ı yanlış anladık, hem de ona karşı terbiyesizlik ettik; o da bizi bu dünyada geri bırakmakla cezalandırdı .

Lemaat adlı eserinin sonundaki “Anglikan Kilisesine Cevap” başlığını taşıyan vecizede ise, (özetle) şöyle diyor: **“Muhammed’in dini Kuran’dır...”**

Hatta Said Nursi Hz.lerinin inananlardan istediği şey sadece Kur’an’ın anlaşılması da değil; aynı zamanda her asırda, her değişik ahval ve şeraitte “hükümlerin” de bizzat Kur’an’dan alınmasıdır... İşte her asırda, o asra uygun hükümlerin de yine Kur’an’dan alınması gerektiğini bakınız Nursî hazretleri (mealen) nasıl ifade ediyor: “Fıkıh/Şeriat kitapları, cam gibi, Kur’an’ı göstermeleri gerekirken, mezheplere körü-körüne bağlılık ve yanlış algılama ve zaman aşımından dolayı o fıkıh kitapları paslanıp Kur’an’a karşı perde haline geldiler” diyor.

Evet, İslami eserler okundukça insanı daha çok Kur’an’a yönlendirmeleri lazımdı, çünkü “Din Kur’an’dı ve bütün hükümler ondan çıkarılmalıydı... İşte Nursî hazretlerinin yine çok çarpıcı diğer bir değerlendirmesi: “Eğer İslami gruplar bütün din ihtiyaçlarını bizzat Kur’an’dan alsalardı, o zaman gerçekten Kur’an kalplere ve kafalara tam manasıyla hâkim ve nafiz olurdu... Sadece teberrük için okunan bir 'mübarek' derecesinde kalmazdı" yani manası anlaşılmadığı için sadece sevap maksadı ile okunan, ama ne şahsın, ne de toplumun hayatında hiçbir gelişmeyi tetiklemeyen, sözde saygın bir metin olarak duvarlara mihlanmazdı. İşte, buyurun Nursî'nin tavsiyesi ve hükmü: "Mesela birisi İbn Hacer'i okuduğu zaman, İbn Hacer'in ne dediğini değil; Kur'an'ın ne dediğini anlamak için okumalıdır".

Kur'an, bazılarının zannettiği gibi ana konulara değine- rek, yan konular için bizi başka kitaplara, şeyhlere, ilmi- hallere, ya da ünlü hadis kitaplarına havale etmiyor. Kendisinin detaylandırılmış olduğunu söylüyor. Eğer bir yasağı, detayı, ibadeti Kur'an'da bulamazsak, bu; o yasağın, detayın, ibadetin dinimizin bir parçası olmadığı anlamına gelir. Örneğin ipek giymek veya midye, kari- des yemek ile ilgili Kur'an'da bir ifade olmaması; ipeğin giyilebileceğini, midye ve karidesin yenilebileceğini gös- terir. Kur'an'da bir fiilin yapılmamasına dair izah ara- mak gerekir, yapılması gerektiğine dair izaha gerek yok- tur. Örneğin ipeğin giyilmesinin yasak olduğuna dair izahın bulunamaması yeterlidir. Ayrıca ipek giyilebilir manasında bir ayete gerek yoktur. Bu basit mantığı şu ayette de gözlemleyebiliriz.

MAİDE/101 "Ey iman edenler! Açıklandığı takdirde ho- şunuza gitmeyecek şeyleri sormayın. Eğer Kur'an'ın indirilmesi esnasında onları sorarsanız, size açıklanır. Halbuki Allah onları bağışlamış, sizi onlardan muaf tutmuştur. Çünkü Allah gafurdur, halimdir (affı ve mü- samahası geniştir)."

Hız. Peygamber s.a.v. haccın farz kılındığını tebliğ ettiği sırada ashabından biri: "Her sene mi?" diye sorup tek- rarlamıştı. İş zoraştırarak soruların yersizliği bildirile- rek müminler eğitilmektedir. Allah kullarına güçlük çıkarmak istemediği için birçok konuda açıklama yap- mamıştır. Eğer açıklama yapsaydı, o konularda da üze- rimizde sorumluluk olacaktı. Yukarıdaki ayet bu hadise

üzerine nazil olmuştur. Allah birçok ayette dinin kolay olduğunu, insanlara güçlük çıkarmak istemediğini söylemektedir.

Oysa hadis uydurucuları ve mezhepçiler; sanki unutulmuş gibi Allah'ın açıklama getirmedeği konuları kendilerine göre açıklayarak ve bu açıklamaları da Peygamberimiz üzerinden kutsallaştırmaya çalışarak, din adına zorluklar üretmişlerdir. Dinin yasakladığı her şey kötüdür, ama din her zararlı fiili yasaklamak zorunda değildir, belirli alanlardaki seçimler insanın özgür iradesine bırakılmıştır. Dinin açıkladığı hususları yerine getirmek bir sorumluluktur. Bu yüzden, dinde açıklanmayan hususların, Allah'ın bize verdiği özgürlük alanları olduğunu anlamalı ve acilen dine yapılan ilaveleri Kur'an'ın fırcasıyla temizlemeliyiz.

Allah Unutmaz !

MERYEM/64 “Rabbinin emri olmadıkça biz (meleklerden olan elçiler) inmeyiz. Önümüzde ve arkamızdaki bütün geçmiş ve gelecek şeyler ve bunların arasındakiler hep O'na aittir. Senin Rabbin unutkan değildir, hiçbir şeyi unutmaz.”

Bu ayet, Cebrail a.s.' in sözünü nakleder. Onun inmesi bir süre geciktiğinden Hz. Peygamber üzülmüştü. Cenabı Allah onu teselli buyuruyor. Bunlar, Hz. Peygambere s.a.v. gönderilen ilahî vahiydir. Yani nasıl daha önceki peygamberler vahye nail oldularsa Hz. Peygamber de öylece nail olmuştur.

Rabbimiz Allah, her şeyi bilir ve bu, bizim din adına tüm ihtiyaçlarımızı bildiği anlamına gelmektedir. Allah'ın açıklamadığı konular; haşa unutkanlığından değil, bizi o konularda özgür bırakmak istemesinden kaynaklanır. Allah'ın açıklamadığı konuları açıklayarak dine yeni ilaveler, yeni detaylar getirenler yukarıdaki ayeti görmezlikten gelip, Allah'ın indirdiğinin kendilerince eksikliğini mi kapıyorlar? Örneğin Allah kadına "Şuradan şuraya kadar örtüneceksin" şeklinde bir üniforma ve peçe gibi kıyafetler tarif etmişken, bu üniformayı Allah adına tarif etmiş olanlar ne yapmak istediler? Niye Allah'ın kitabı Kur'an'ın dışında kendi görüşlerini dine soktular? Bu soruların niyesi belki tartışılır ama Kur'an'da olmayan izahların dinde de olmadığı; bu örnekte görüldüğü gibi kadına bir üniforma biçmenin Allah'a, Kur'an'a, dine ilaveler yapmak olduğu tartışılmaz.

ANKEBUT/51-52 "Sana indirdiğimiz ve onlara okunmakta olan kitap, kendilerine yetmedi mi? Bunda iman edecek bir kavim için elbette bir rahmet ve öğüt vardır. De ki: Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. O, göklerde ve yerde ne varsa bilir. Batıla inanıp inkâr edenler var ya, işte ziyana uğrayacaklar onlardır."

Ne yapıp edip, gerektiğinde ayetleri çekiştirip, içinde binlerce uydurma olan hadisleri ve dine ilave bir sürü yorumu/içtihadı uyduran mezhep imamlarının görüşlerini din diye yutturmaya isteyenlere, Kur'an yetmiyor. Çünkü Kur'an, kadını gelenekçilerin istediği gibi kapat-

mıyor, haremlik-selamlık yapmıyor, sarığın, sakalın ve cübbenin veya diğer Arap geleneklerinin dini bir yönü olduğunu söylemiyor. Bu yüzden, geleneksel inançlarını dinsel temellendirmeye savunmak isteyen birçok kişi, Kur'an'ın anlattığı gibi Müslüman olmaksızın Hanefi, Şafi, ya da Şii olmayı tercih ediyor.

Çünkü Kur'an'da olmayan bu yasaklara, bu gelenek dinselikleştirme gayretine; bu mezhepler geçit veriyor. Kişiler Kur'an'ı açıp dini öğreneceklerine; Kur'an dışı pek çok kaynak ve söylemin etkisiyle kafalarında bir din oluşturup sonra bu dini Kur'an'da arıyorlar; bu dini Kur'an'da bulamayınca ise "Bak, Kur'an eksikmiş" diyorlar! Bence bu meselede rant kapısı olmuş bir meseledir. Bu cemaatler ve Kur'an yetersiz diyenler Kur'an basarak para kazanma şansları olmadığı için, dinin anlaşılmasını eksik göstererek ne kadar "dini kitap" adı altında kitap varsa onları basarak insanlara da (haşa) "Dini anlamada eğer bizim kitaplarımız olmazsa, Kur'an eksiktir, sizde dini anlayamazsınız" demeye getiriyorlar.

Eksiksiz Bir Kitap !

ENAM/38 "...Biz o kitapta hiçbir şeyi ihmal etmedik. Sonra hepsi Rab'lerinin huzuruna sevk edilip toplanacaklardır."

Allah, Kitap'ta eksik olmadığını söylerken; Kur'an'ı daha çok ölümlerin arkasından okunan bir kitap gibi kullanıp, Kur'an'ın manasından çok musikisine önem verenler, ne yazık ki bu ayetlerin manasını anlayamıyorlar.

Kur'an yerine ilmihal kitabını, mana yerine musikiyi, canlılar yerine ölüleri, Kur'an'da anlatıldığı şekliyle İslam yerine mezheplerin İslamını ön plana alanlar; Kur'an'ı, manayı ve canlıları ön plana almadıkça, apaçık olan bu ayetlerin manalarını da anlamaları pek mümkün gözükmemektedir.

SAFFAT/154 "Ne olmuş size, aklınızı mı kaybettiniz? Ne biçim hüküm veriyorsunuz öyle!"

SAFFAT/156-157 "Ne o, yoksa sizin açık bir deliliniz mi var? Eğer iddianızda tutarlı iseniz getirin o kitabınızı!"

KALEM/36---40 "Neyiniz var, nasıl olur da böyle bir şey iddia edebilirsiniz? Ne biçim hüküm veriyorsunuz öyle? Yoksa size ait bir kitap var da bu kabil bilgileri oradan mı okuyorsunuz? Onda "Siz neyi tercih ederseniz size verilir" diye bir bilgi mi buluyorsunuz? Yoksa "Neye hükmederseniz o yerine getirilir" diye, kıyamete kadar geçerli olacak size yeminle verilmiş sözümüz mü var? Sor bakalım onlara: "Böylesi bir iddiayı savunacak kimse var mı aralarında?"

MAİDE/49 "Ve şu emri indirdik: Aralarında, Allah'ın sana indirdiği ahkâm ile hükmet. Sakın onların keyiflerine uyma ve Allah'ın indirdiği hükümlerin bir kısmından seni caydırmalarından sakın. Şayet yüz çevirirlerse bil ki Allah onları bazı günahlarından dolayı musibete uğratmak istiyordur. Zaten insanların birçoğu Allah'ın emrinden dışarı çıkmaktadırlar."

Ayetlerden, dini hükümlerin Allah tarafından indirilmiş olan Kitaba dayanması gerektiğini görüyoruz. Allah'ın indirdiği Kitaba dayanmayan hükümler, dinen temelsizdir. Eğer Peygamber'in olduğu iddia edilen bir söz veya davranış, Kur'an'a ilave yapılan bir hükme delil gösteriliyorsa; o hadis ya Peygamber'e iftiradır, ya da Peygamberin şahsi tercihi veya tarihin belli bir dönemiyle sınırlı-tarihsel-olan, dinen hüküm ifade etmeyen bir mesele dinselendirilmiştir.

Maide Suresi 49. ayetten anlaşıldığı üzere Peygamber sadece Kur'an'la hüküm vermiştir ve sonuç olarak Kur'an'da tüm dini hükümler bulunmaktadır. Bir tek Kur'an'ı dinin kaynağı olarak esas alırsak başka bir kaynağa, otoriteye ihtiyaç duymadan dinimizi doğru bir şekilde öğrenebiliriz.

YASİN/69 "Biz Resul'e Kur'an öğrettik, şiir öğretmedik, o zaten ona yaraşmaz. O sırf bir irşat ve parlak bir Kur'an'dır."

Ayetten de görüldüğü gibi Kur'an'ın sıfatlarından biri olan Mübin, "beyan" kökünden olup; "apaçık, açık açık gösteren" manalarına gelmektedir.

NEML/1 "Tâ sîn. Şunlar Kur'an'ın ve gerçekleri açıklayan kitabın ayetleridir."

KASAS/2 "İşte şunlar gerçeği açıklayan kitabın ayetleridir."

ŞUARA/2 “Şunlar gerçekleri açıklayan kitabın ayetleridir.”

Mübin: Yukarıdaki ayetlerde geçen, “Mübin” kelimesi, açık, gerçekleri açıklayan, Allah’tan geldiği aşikâr ve kesin, hak ile batılı kesin olarak birbirinden ayıran anlamına gelmektedir. Kur’an’ın apaçık olduğunu ifade eden bu ayetler, Kur’an’ın tek başına anlaşılabilir olduğunu, ancak hadislerle veya mezhep imamlarıyla Kur’an’ı anlayabileceğimizi söyleyenlere cevap vermektedir.

NEML/79-80-81 “O halde yalnız Allah’a güven, çünkü tuttuğun yol gerçekliği meydana olan hak yoludur. Şunu bil ki sen, ne ölümlere sesini duyurabilirsin, ne de arkasına dönüp uzaklaşan sağırlara bu dâveti işittirebilirsin. Sen körleri de sapıklıktan kurtarıp doğru yola getiremezsin. Sen ancak ayetlerimize iman etmeye yakın kimselere çağrını duyurabilirsin. Çünkü onlar hakka teslim olurlar.”

Yukarıdaki Naml suresindeki ayetlerde ise Peygamberimize “Sen Mübin, gerçek üzerindesin.” denilmektedir. Peygamberimizin insanlığa tanıttığı dinin açıklayıcısı Kur’an’dır. Bu yüzden Peygamberimize izafe edilen dini hüküm ifade eden her şey, ancak Kur’an’dan onay aldığı takdirde geçerlidir. Mübin olan Kur’an; hem dini, hem Peygamberi tanımamızda tek başına yeterlidir.

Kur'an'la İlgili Ayetler:

ANKEBUT/45 "Sana vahyedilen kitabı okuyup tebliğ et..."

A.İMRAN/187 "...Kitabı mutlaka insanlara açıklayıp anlatacaksınız, Onu asla gizlemeyeceksiniz..."

FURKAN/51-52 "Eğer isteseydik her şehre bir uyarıcı peygamber gönderirdik. (Fakat evrensel uyarma görevini sana verdik) O halde sen asla kâfirlere itaat etme. Ve Kur'an'a dayanarak onlarla büyük bir mücadele gerçekleşmiştir."

BAKARA/159 "İnsanlar için biz kitapta açıkladıktan sonra, indirmiş olduğumuz aşikâr delilleri ve hidayeti gizleyenler var ya, işte onlara Allah lânet ettiği gibi, Lânet edebilecek herkes de lânet eder."

KAMER/17-22-32-40 "Yemin olsun: Biz, ders alınsın diye Kur'an'ın anlaşılmasını kolaylaştırdık. Haydi var mı düşünen ve ibret alan?"

Yüce Rabbimiz, ehemmiyetine binaen bir sure içinde aynı ayeti 4 ayrı yerde tekrar etmiştir.

SAD/67-68 "De ki: "Bu Kur'an pek mühim bir mesajdır. Ama siz ona sırtınızı dönüyorsunuz."

SAD/87 "Bu Kur'an, ancak bütün milletler için bir derttir."

ZUHRUF/44 “Bu Kur’an hem sana, hem milletine güzel bir namdır, şereftir. İleride ondan dolayı sorguya çekileceksiniz.”

Yüce Rabbimiz, ilerde yani ahirette, diğer herhangi bir dini kitaptan değil de, bir ders kitabı olan Kur’an’dan hesaba çekileceğimizi buyurmaktadır.

CASİYE/11 “Bu Kur’an, hidayet rehberidir. Rablerinin ayetlerini reddedenlere ise, en fenasından gayet acı bir azap vardır.”

A.İMRAN/85 “Kim İslâm’dan başka bir din ararsa, Bilsin ki bu din asla ondan kabul edilmeyecek Ve o ahirette ziyen edenlerden olacaktır.”

A.İMRAN/137 “Sizden önce, Allah’ın koymuş olduğu hayat kanunlarına uygun olarak, nice olaylar, ümmetler geçti... İsterseniz dünyayı gezip dolaşın da dini yalan sayanların akıbetlerini görün!”

Kur’an’a Uyan Peygambere Uymuş Olur !

“ENBİYA/45 “De ki “Ben sizi ancak vahiy ile uyarıyorum...”

“ENAM/19 “...Şu Kur’an bana sizi ve kendisine ulaşan herkesi uyarmam için vahyolundu...”

YUNUS/15 “Böyle iken, ayetlerimiz kendilerine, açık deliller halinde okunduğunda, ahirette huzurumuza

varacaklarını ummayanlar, “Bize bundan başka bir Kur’an getir veya bunu değiştir” derler. De ki: “Onu kendiliğimden değiştirmem asla olacak bir şey değil. Çünkü ben sadece bana vahiy edilene tâbi olurum ve eğer sizin arzunuza uyar da Rabbime isyan edersem, o müthiş günün azabından korkarım.”

Ayetlerden de görüldüğü gibi, Peygamber’in a.s. açıkladığı ve uyduğu vahiy Kur’an’dır. İnanmayanların reddettiği, değiştirilmesini istedikleri de yine Kur’an’dır. Peygamber’in vazifesi kendisine vahiy olarak gelen Kur’an’ı insanlara tebliğ etmektir. Peygambere uymak; Kur’an’a uymak, Kur’an’ın sistemine göre inanmak, hareket etmek ve yaşamaktır. Peygamberimiz a.s. Kur’an’da en çok “resul” kelimesiyle tanıtılır. “Resul” Türkçedeki “elçi” kelimesinin karşılığıdır ki Allah, bu kelimeyle, Peygamberimizin a.s. vazifesi olan İlahi mesajın insanlara iletilmesini vurgular.

Ayetlerden gördüğümüz gibi bu mesaj Kur’an’dır. Başka hiçbir kaynağa, hiçbir kitaba gönderme yapılmamaktadır. Allah, Kur’an dışında başka uyulması gereken vahiyler, kaynaklar olsaydı; onları da belirtir, onlara da uymamızı isterdi. Oysa bugünkü manzaraya baktığımızda yüzlerce cilt hadis ve fıkıh kitabının dinin kaynağı sayılarak Kur’an’a eş koşulduğunu görüyoruz. Böylece Kur’an’ın, din konusundaki otoritesi ve kaynaklığı % 100 iken, Kur’an birçok kaynağın arasındaki bir kaynağa indirgenmiş ve dolayısıyla dinin kaynağının belirlenmesi hususunda içinden çıkılmaz bir batağa saplanılmıştır.

Öyle ki Kur'an'ın, oluşturulan bu yeni yapıda hacim olarak payı % 1'in bile altındadır. Gördüğümüz tüm bu ayetler, Kur'an'ın değerini düşüren ve yalan sözler ("hadis" başlığı altında) atfetmek suretiyle Peygambere a.s. iftira eden anlayışa karşı çıkar.

Kur'an İnsanı Karanlıktan Aydınlığa Çıkarır !

YASİN/3---6 "Sen elbette gönderilen resullerdensin. Dosdoğru yol üzerindesin. O, Aziz ve Rahîmden indirilen bir tenzil olup, ataları uyarılmamış, hâliyle, kendileri de gaflette giden, bir topluluğu uyarmak için gönderilmişsin."

İBRAHİM/1 "...Bu bir kitaptır ki, Rabbinin izniyle insanları karanlıklardan nura (aydınlığa), O övgüye layık, Aziz olanın yoluna çıkarman için sana indirdik."

Bu kitap (Kur'an) insanları karanlıktan aydınlığa çıkarır. Allah'ın indirdiği (Kur'an) üzerinde olan, dosdoğru yol üzerinde olur. Kur'an'a uyanlar bu ayetler gibi birçok ayetten güç ve ders alırlar. Peki Fetava-i Hindiyelere uyanlar, Tirmizi, Muvatta, Buhari, Müslim gibi kitaplara uyanlar ve bunları Kur'an gibi dinin kaynağı gösterenler, hatta ondan da üstün gösterme gayretinde olanlar, böylece Kur'an'ın dindeki önderliğini, bilerek veya bil-meyerek bozma girişiminde bulunanlar, güç ve desteklerini nereden almaktadırlar?

Kur'an, Peygamber a.s. döneminde yazıldı, ezberlendi. İçinde hiçbir çelişki ve mantığa aykırılık yoktur. Diğer hiçbir kaynak, Peygamber a.s. hayattayken yazılmamış-

tır. Üstelik hadisleri ve mezhepleri inceleyen bölümlerde göreceğimiz gibi bu izahlar Kur'an'la, kendi aralarında ve mantıkla çelişmektedirler. Nerede çağın ve aklın çok önünde olan Allah'ın indirdiği Kur'an, nerede bir mahluk olan insanların yazdıkları, akılla çelişen birçok izahı barındıran, İslam'dan insanları kaçıran maalesef birçoğu uydurma hadisler ve mezhepler?

Yahudilerde ve Hıristiyanlarda da Aynı Tip Dejenereasyon Var !

MAİDE/43 "Kendi kitapları olan ve içinde Allah'ın hükmü bulunan Tevrat ellerinde iken nasıl olup da seni hakem tayin ediyorlar? Sonra ne diye peşinden dönüp senin hükmüne razı olmuyorlar? Aslında onlar hiç bir şeye iman eden kimseler değildir."

O Yahudilerin dinde samimi olmadıkları yüzlerine çarpılıyor. Çıkarlarına uymayınca, inandıkları kutsal kitaplarını rafa kaldırıp, keyiflerine uygun fetva verir umuduyla inanmadıkları bir kişinin fetvası peşine düşmüşler. Ne kötü bir samimiyetsizlik! Aslında onlar sadece kendi çıkarlarına tapan insanlardır. Günümüzde de maalesef mealler hariç, çünkü onlar Arapçasından okuyup anlamayanlar için, Kur'an ayetlerinin kelime kelime tercüme edilmesi gayretinden başka bir şey değildir. Hatta şu anda dünyadaki birçok dillere de aynı şekilde çeviri yapılarak, diğer insanların da İslama girmelerine vesile olmaktadır. Fakat "Kur'an bu kitaplar okunmazsa anlaşılmaz diyenlerin ve onların çok bol miktarda bastıkları kitaplardan elde edilen bir rant kapısına dönülmüştür."

MAİDE/47 “Ve dedik ki: Ehli İncil de, Allah’ın o kitapta indirdiği ile hükmetsin. Kim Allah’ın indirdiği ahkâm ile hükmetmezse işte onlar tam fasıktırlar.”

Burada İncil’e ilk muhatap olanlara verilen emir naklediliyor. Kendilerinin uymaları istenen şeylerden biri de Hz. Muhammed’i s.a.v. müjdeleyen hususlardır.

MAİDE/48 “Sana da, daha önceki kitapları, hem tasdik edici, hem de onları denetleyici olarak bu kitabı, gerçeğin ta kendisi olarak indirdik. O halde bütün Ehli kitabın aralarında, Allah’ın sana indirdiği ile hükmet, sana gelen bu hakikati terk edip de onların keyiflerine uyma. Her biriniz için bir şeriat ve bir yol tayin ettik. Eğer Allah dileseydi, hepinizi bir tek ümmet yapardı. Fakat O, size verdiği farklı şeriatlar dairesinde sizi imtihan etmek istediği için ayrı ayrı ümmetler yaptı. Öyleyse durmayın, hayırlı işlerde birbirinizle yarışın. Zaten hepinizin dönüşü Allah’a olacak, O da hakkında ihtilaf ettiğiniz şeyleri size tek tek bildirecektir (haklıyı haksızı iyice belli edecektir).”

Müheymin: Öbür kitaplar üzerinde denetleyici, kontrolcü, şahit demektir. Kur’an önceki kitaplar bakımından tasdikine başvurulacak bir merci olacaktır. Kur’an’dan önce her millete ayrı hidayet, ayrı şeriat verilmişti. Kur’an ile bütün hidayet yolları birleşti; her devrin, her milletin ihtiyacı giderildi.

Allah evvelki din sahiplerine de Peygamberleri aracılığıyla kitaplar ve sayfalar indirmiş ve bunlara uymalarını söylemiştir. Yahudiler –Kur’an gibi- detaylı ve her şeyi açıklayan Tevrat’ı aldılar. Ancak Allah’ın sözleriyle yetinmediler. Bakara Suresi 67. ile 71. ayetler arasında gördüğümüz Yahudilerin teferruat sever yaklaşımları, Hz. Musa’nın vefatından sonra da devam etti. Bu tavırları sonucu Mişna (Söz, Hadis) ve Gamara (Pratik, Sünnet) denilen dini kaynaklar ürettiler. Görüldüğü gibi “hadis” ve “sünnet” adı altında kutsala atıflarla dini teferruata boğma, bir tek bizim dinimize özgü değildir.

Kur’an, Hıristiyanların Hz. İsa’yı ve din adamlarını Rabler edindiğini söyler ve dine ilave olarak uydurdukları ruhbanlığa sonradan kendilerinin de uyamadıklarına dikkat çeker. Kur’an’da tüm bu kıssalar bize öğüt almamız için açıklanmıştır. Oysa kendini dinde otorite ilan eden bazıları aynı hatalara düşmekten sakınacaklarına “Bu Hıristiyan ve Musevilere olmuş, bize olmaz” diyerek benzer hataları tekrarlamışlardır. Acaba bunların Kur’an’dan bir delilleri var mı? Tabi ki yok. Zaten delil yerine sanı ile konuşmaya meraklı bu “otoritelerin” delile ihtiyacı da yoktur. Çünkü kendilerini ve evvelki benzer “otoriteleri” zaten delil kabul etmektedirler.

Bunlar kelle saymaya çok meraklıdır. Söz konusu kişilerin çoğu “Bu kadar insan böyle diyor, siz onlardan daha mı akıllısınız?” izahıyla geleneklere ve kelle sayısının çokluğuna güvenirlir. Hıristiyanların çoğu “Hz. İsa Allah’ın oğlu” derken (haşa) bunun bir mecaz olduğunu,

Allah'ın oğlu olamayacağını, Hz. İsa'nın sadece Allah'ın sevgili bir kulu ve Peygamberi olduğunu söyleyen Hıristiyanlar da vardır. Peki bu azınlık Hıristiyanlar mı, yoksa Hz. İsa'nın Allah'ın oğlu olduğunu iddia eden Katolik ve Ortodoks din adamlarını Rabler edinmiş bu çoğunluk mu haklıdır?

Üstelik Hz. İsa'nın Allah'ın oğlu olduğunu iddia edenlerin sayısı, geleneksel İslam'ı savunanlardan çok daha fazladır. Hıristiyan çoğunluk: "Bakın ne kadar çok kişi Hz. İsa'yı Allah'ın oğlu kabul ediyor. Bizim azizlerimiz, evliyalarımız çok fedakâr, çok büyük adamlarmış. Onlar böyle diyerek yanılıyor da, siz üç beş adam bizim azizlerimizden, mürşitlerimizden, papazlarımızdan daha mı iyi biliyorsunuz?" deseler, geleneksel İslam anlayışını savunan ve çoğunluğun görüşünü yeterli bir delil kabul edenler nasıl bir cevap verebilir acaba?

Geleneksel (anadan, babadan görme Müslüman) İslam'ı savunanların izah tarzıyla bunların tıpatıp aynı olması hiç de şaşırtıcı değildir. Çoğunluğa uymanın saptırmaya yol açabileceğini belirten Kur'an ayetleri ve Hıristiyan çoğunluğun çizdiği bu manzara; umarız kelle sayıcıları ve Kur'an delil yerine "evliyaya" güvenenler için yeterlidir. Hz. Ömer'in r.a. kendi döneminde ilk defa hadisler toplanıp yazılmaya başlandığında, o hadisleri "ümme-timin Mişna'sıdır" diyerek yakması, ileride böyle bir tehlikenin olacağını Rabbimizin ona ilham etmesinden başka bir şey değildir. Fakat maalesef yine de olmaktadır.

Kur'an'ın Açık Ve Detaylı Açıklamaları !

NUR/34 "Muhakkak ki size dinin hükümlerini açıklayan ayetler, aynen sizden önce gelip geçenlerin hallerinden misaller ve Allah'a karşı gelmekten sakınacaklar için birtakım öğütler indirdik."

Kur'an'a göre insan, "beyyine" (açık delil) üzere olmalıdır. Yani geleneklerden hareketle, "Biz atalarımızdan böyle gördük, biz de böyle yapıyoruz" mantığıyla yapılan uygulamalar, kelle sayımı ile gerçeği bulmalar Kur'an'ın anlattığı İslam ile bağdaşmaz. Kur'an'a göre, Kur'an'ın kendisi "beyyinedir" (açık delildir). Bu yüzden ancak Kur'an'ı dinin tek kaynağı yapanlar açık delile uymuş olurlar.

İSRA/41 "İnsanlar düşünüp ders alsınlar diye, Biz Kur'an'da bu gerçekleri farklı üsluplarla beyan ettik. Ne var ki bu, onları daha da kaçırmaktan başka bir sonuç vermedi."

İSRA/89 "Andolsun bu Kur'an'da Biz her türlü manayı, çeşitli tarzlarda tekrar tekrar açıkladık. Ama insanların çoğu inkârcılıkta ısrar ettiler."

ARAF/52 "Gerçekten onlara tam bir vukufla manalarını bir bir bildirdiğimiz ve iman edecek kimseler için bir hidayet, bir rahmet olan bir kitap getirdik."

HUD/1 "Bu öyle bir kitaptır ki ayetleri en kesin delillerle desteklenmiş, sonra da güzelce açıklanmış, tam hüküm

ve hikmet sahibi, her şeyden haberdar olan (Hakîm ve Habîr) tarafından gönderilmiştir.”

KEHF/54 “Biz bu Kur’an’da, insanlar için her türlü misal ve öğüdü, farklı üsluplarla tekrar tekrar ifade ettik. Fakat birçoğu bunları anlamadı. Zira bütün varlıklar içinde tartışmaya en düşkün olan insandır.”

Kur’an’ın Açıklamadıkları Din Dışı Alandır !

Yukarıdaki ayetlerden Kur’an’ın detaylı, etraflıca, türlü türlü şekillerde dini konularda gerekli olan tüm açıklamaları yaptığını; Kur’an’ın kendisinin söylediğini görüyoruz. “Kur’an başka kitaplara gönderme yapar, Kur’an ana kitaptır, detayları başka kitaplardan öğreniriz” demek; tüm bu ayetlere karşı çıkmak, bu ayetleri yok saymak demektir. Aynı şekilde “Kur’an’dan dini anlayamayız” tipi izahlar da Kur’an ile çelişir. Kur’an’ın izahlarına göre iman edenler, dinlerini Kur’an’dan öğrenirler. Kur’an’ı incelediğimizde gerekli tüm teferruatların Kur’an’da yer aldığını görürüz. Kur’an ayetlerinde bir yerde soru sorar, başka bir ayette onun cevabını verir. Kur’an, zorda kalıp başka yiyecek bir şey bulamayanların; aşırıya gitmemek kaydıyla, normalde haram olan leş, kan, domuz eti ve Allah’tan başkası adına kesilen hayvanları yiyebileceği gibi detayları bile içermektedir.

Hacla ilgili anlatılan bir hususta; başında hastalık olduğu için saçını kısaltanların ne yapması gerektiği de Kur’an’da geçer. Anne, kız kardeş veya teyze ile evlenmenin haram olduğu da Kur’an’da vardır. Sadece Pey-

gamberimize s.a.v. farz olan gece ibadeti de (teheccüd namazı) Kur'an'da geçer. Ebu Leheb'in Müslüman olmayacağı, Rumların yakın zamanda savaşı kazanacakları tipinde ancak Peygamberimiz a.s. döneminde gözlenebilecek olaylara da Kur'an değinir. Allah'ın rızasına uygun ticaretin nasıl yapılacağından, ölen bir insanın mirasının nasıl bölüneceğine kadar insanın sosyal hayat içindeki en ufak detaylarına kadar ifade edilmekte ve anlatılmaktadır.

Hatta daha önceki semavi kitaplarda bulunmayan, insanları teşvik etmek için, gelecekteki sanayi ve teknoloji harikalarından da bahseder. Yukarıdaki örnekler ve daha birçok örnek, Kur'an'ın tüm teferruatları verdiği delilidir. Kaç kişi Kur'an'da haram edilen domuz, leş gibi yiyecekler dışında başka hiçbir helal gıda bulamayacak kadar zor durumda kalıp, bunları yemek zorunda kalacaktır? Hastalığı yüzünden saçını kısaltacak olan kişi sayısı binde bir bile değildir. Yani her bin kişiden birinin hayatta bir kere rastlaması ihtimali bile zor olacak bir detay bile Kur'an'da vardır. Anne, kız kardeş veya teyze ile evlenmeye kalkmanın çirkin olduğu aşığı yukarı herkesin bildiği, on binde bir insanın bile kalkışmayacağı bir iğrençliktir.

Kur'an'da, "Zaten hiç kimse annesiyle evlenmeye kalkmaz" denmemiş, bu da açıklanmıştır. Yahudilere Cumartesi yasağı gibi yasakların da koyulduğunu belirten Kur'an, hiç mümkün müdür ki inananlarına tüm yasakları belirtmesin? Hiç mümkün müdür ki saçını hastalık-

tan dolayı kısaltan adama yol göstersin de, kıyafet ve diğer hususlarda bir yasak varsa bunu kadınlara açıklamasın? Hiç mümkün müdür ki zorda kalana yukarıda belirttiğimiz izni açıklasın da midye, karides diye bir yasak varsa bunun açıklamasını başka kaynaklara bırak-sın? Hiç mümkün müdür ki Peygamber'e özel farz ibadet açıklansın da tüm Müslümanlara farz olan tüm ibadetler Kur'an'da yer alsın?

Allah tarafından gönderilen bir Kitaba sahip olmamıza rağmen onun din adına tüm bilgileri içermediğini iddia edenler var. Allah'tan gelenin, insanların yazacağı kitaplardaki açıklamalarla, tefsirlerle tamamlandığı hiç düşünülebilir mi? Eğer din adına Kur'an'ın mevcut hacminden fazla bilgilere ihtiyacımız olsaydı, Allah, Kur'an'ı 2-3 kat daha kalın yapabilirdi. Böylece bizi, yine başka kaynaklara muhtaç etmezdi. Kur'an, eğer dini açıklama hususunda yetersizse niye indirildi? Allah dinin sadece bir kısmını açıkladı da, diğer kısmı için başkalarına kendilerinden Kur'an'da hiç bahsedilmeyen insanlara mı muhtaç kaldık?

LOKMAN/27 "Eğer Allah'ın kelimelerini yazmak üzere, dünyadaki bütün ağaçlar, kalem olsaydı ve denizlere de yedi deniz daha katılıp bütün onlar da mürekkep olsaydı, bunlar tükenir yine de Allah'ın sözleri tükenmezdi. Allah, öyle Aziz ve öyle Hakîmdir (üstün kudret, tam hüküm ve hikmet sahibidir)."

Kur'an'ın Anlaşılması İçin Tefsir, İlmihal Gibi Ek Kaynaklara İhtiyaç Yoktur!

“Kur'an'ın tefsiri, Kur'an'ladır. Bir ayette kısa ve özlü (mücmel) biçimde zikredilen bir husus başka bir ayette açıklamalı ve tefsir edilir. Yine bir ayette kısa bir şekilde belirtilen bir husus başka bir ayette etraflıca izah edilir.”

FURKAN/32-33 “Bir de o kâfirler dediler ki: “Bu Kur'an ona toptan, bir defada indirilmeli değil miydi?” Halbuki Biz vahiyle senin kalbini pekiştirmek için böyle ara ara indirdik ve onu parça parça okuduk. Onların sana itiraz için getirdikleri hiç bir temsil, hiç bir soru olmaz ki, ona karşı Biz sana gerçek durumu bildirmeyelim ve en güzel açıklamayı yapmayalım.”

Görüldüğü gibi kafirler hep Kur'an ile uyarılmışlardır, bu yüzden kafirler itirazlarını da hep Kur'an'a karşı yapmışlardır. Yapılması gereken tefsirler/yorumlar da yine Kur'an'ın içindedir.

“En güzel yorum” ifadesinin Arapçası “ahsena tefsirdir ve tefsir” kelimesinin Kur'an'da geçtiği tek yer yukarıdaki ayettir. Böylece Allah, Kur'an'ın tefsirinin en güzel şekilde yine Kur'an'la yapılacağını dersini vermektedir. Oysa “Kur'an tefsiri” diye satılan kitaplarda, Kur'an'a eş koşulan birçok hadis geçmekte ve bunlar Kur'an'ın ihtiva etmediği anlamları ve hükümleri dine ilave etmekte kullanılmaktadır. Kur'an en güzel yorumu içerirken, ayrıca başka yorum kitapları (tefsir kitapları), Kur'an-üstü bir konumda dinin kaynağı olamaz.

Dinimiz tefsir kitapları olmadan da tastamamdır. Daha evvel belirttiğimiz sarf (türlü şekillerde açıklama), fussilet (detaylandırma) tipi kelimelerin Kur'an için kullanılması da; Kur'an'ın hiçbir hadis kitabına, mezhep kitabına, tefsir kitabına ihtiyaç duymaksızın her detayı içerdiğini göstermektedir. Kur'an üzerine düşünceleri ihtiva eden çeşitli tefsir kitapları elbette olabilir, fakat sorun, "tefsir" adı altında, hem Kur'an'a perde olunmakta hem de Kur'an'da yer almayan hükümlerin dine ilave edilmesindedir. Yazımızın en başında belirttiğimiz bir hakikati bir daha burada ifade etmek faydalı olur zannediyorum.

Risalei Nurların müellifi olan Bediüzzaman, eserlerinin çoğunda, "Benim üstadım Kur'an'dır" diyerek iftiharla söylemektedir. İşte tam bu noktada ve biz hala Kur'an'ı "anlamanın" ehemmiyetini anlatmakta zorluk çekerken, nerede ise bir asır önce, o dâhi insan bakınız (sadeleştirilmiş ifade ile) ne demiş: "Ah.. ah.. ah.. Yazıklar olsun! Biz İslam'ın özünü ve ruhunu bir tarafa bırakarak yalnız kabuk ve şekilciliğine odaklandık ve aldandık. Hem İslam'ı yanlış anladık, hem de ona karşı terbiyesizlik ettik; o da bizi bu dünyada geri bırakmakla cezalandırdı .

Lemaat adlı eserinin sonundaki "Anglikan Kilisesine Cevap" başlığını taşıyan vecizede ise, (özetle) şöyle diyor: "Muhammed'in dini Kur'an'dır..." . Hatta Said Nursi Hz.lerinin inananlardan istediği şey sadece Kur'an'ın anlaşılması da değil; aynı zamanda her asırda, her değişik ahval ve şeraitte "hükümlerin" de bizzat Kur'an'dan

alınmasıdır... İşte her asırda, o asra uygun hükümlerin de yine Kur'an'dan alınması gerektiğini bakınız Nursî hazretleri (mealen) nasıl ifade ediyor: "Fıkıh/Şeriat kitapları, cam gibi, Kur'an'ı göstermeleri gerekirken, mezheplere körü-körüne bağlılık ve yanlış algılama ve zaman aşımından dolayı o fıkıh kitapları paslanıp Kur'an'a karşı perde haline geldiler" diyor.

Evet, İslami eserler okundukça insanı daha çok Kur'an'a yönlendirmeleri lazımdı, çünkü "Din Kur'an'dı ve bütün hükümler ondan çıkarılmalıydı... İşte Nursî hazretlerinin yine çok çarpıcı diğer bir değerlendirmesi: "Eğer İslami gruplar bütün din ihtiyaçlarını bizzat Kur'an'dan alsalardı, o zaman gerçekten Kur'an kalplere ve kafalara tam manasıyla hâkim ve nazif olurdu... Sadece teberrük için okunan bir 'mübarek' derecesinde kalmazdı" yani manası anlaşılmadığı için sadece sevap maksadı ile okunan, ama ne şahsın, ne de toplumun hayatında hiçbir gelişmeyi tetiklemeyen, sözde saygın bir metin olarak duvarlara mihlanmazdı. İşte, buyurun Nursî'nin tavsiyesi ve hükmü: "Mesela birisi İbn Hacer'i okuduğu zaman, İbn Hacer'in ne dediğini değil; Kur'an'ın ne dediğini anlamak için okumalıdır".

RAHMAN/1---4 "Rahman Kur'an'ı öğretti. İnsanı yarattı, ona konuşmayı öğretti."

Surenin başındaki bu bir satırlık kısım muazzam bir gerçeği bildirmektedir: Sonsuz rahmet sahibi Allah, şefkatle yaratıp kemale erdirdiği insana olan rahmetini tamam-

lamak için Kur'an'ı göndermiş, onu cehalet ve dalâlet karanlıklarından kurtarmıştır. Hitabı olan Kur'an'ı anlaması için, yarattığı bu insana düşünüp ifade etme kabiliyeti vermiştir. Bu ayetler şöyle özetlenebilir:

Rahman-Kur'an-Beyan-İnsan.

Rahman insanla iletişim kurmaya tenezzül buyurmuştur. Mesajı olan Kur'an'ı anlayabilmesi için insana beyan kabiliyeti vermiştir.

KIYAMET/17-18-19 “Çünkü vahyi senin kalbinde toplamak ve onu okutmak Bize ait bir iştir. O halde Biz Kur'an'ı okuduğumuzda, sen de onun okunuşunu izle. Ayrıca onu açıklamak da bize ait bir iştir.”

Allah Kur'an'ın öğretilmesini de, açıklanmasını da üzerine almıştır. Kur'an, kendi kendini açıklar. Birçok konu, Kur'an'da birden fazla yerde ele alınmıştır. Kur'an'ın bir ayetinde anlaşılması gerekli konu tamamlanmadıysa, başka bir ayetin ilave yapmasıyla, o ayeti açıklamasıyla konu anlaşılır. Hadis, tefsir, ilmihal kitapları olmadan da Kur'an yeterli ve eksiksizdir. Bu kitaplardan, bu kaynakların gereğinden Kur'an hiç bahsetmez. Ayetler, Kur'an'ın kendisini açıkladığını ve kendi içinde en güzel yorumu (ahsena tefsir) ihtiva ettiğini söyler. Kur'an'ın, kendini açıklamasına şu şekilde bir örnek verebiliriz: 1-Fatiha Suresi 4. ayet “Din gününün sahibidir O” şeklindedir. “Din gününün” ne olduğunu anlamayan kişiler, Kur'an boyunca ilgili ifadenin yer aldığı tüm ayetleri incelediklerinde bu sorunun cevabını bulacaklardır.

Bu terimin 15-Hicr Suresi 35, 26-Şuara Suresi 82, 37-Saffat Suresi 20, 38-Sad Suresi 78 ve 83-Mutaffifin Suresi 11. ayet ve diğer geçişlerini inceleyenler; bu terimin, öldükten sonraki yeniden dirileceğimiz günü ifade ettiğini anlarlar. Bu örnekte olduğu gibi din adına anlamamız gereken tüm bilgi Kur'an'ın içindedir. Kur'an kendi kendini açıklar. Kur'an'da yer alan bir hususun, hemen anlaşılması gibi bir durumda, Allah'ın anlayışımızı bu konularda da açmasını beklemek ve cevap bulma aceleciliğiyle, içinde uydurmaların dolu olduğu kaynaklara başvurmamak gerekir. Unutulmamalıdır ki esas olan, doğru cevabı bulmaktır; yanlış cevabı benimsemektense cevabı bilmediğini bilmek daha iyidir.

Peygamberimizin Şikayeti !

Kur'an'ı dinin merkezine koymalı ve Peygamberimize s.a.v. uymanın, Kur'an'a uymakla mümkün olacağını bilmeli; hem Peygamberimizi hem de dinimizi iftiralar-dan kurtarmalıyız. Peygamberimiz, Allah'ın huzurunda toplanıldığında ümmetinin bir bölümünden şöyle şikayetçi olacaktır:

FURKAN/30 “O gün Peygamber: “Ya Rabbi, halkım bu Kur'an'ı terk edip ondan uzaklaştılar!” der.”

Daha önce de yukarıda belirttiğimiz gibi, eğer bir hadis Kur'an ayetlerine ters düşmeyerek aynı şeyleri ifade ediyorsa, o hadis (aşağıdaki gibi) doğru hadislerdendir.

Bir hadis meali: “Her kim Kur’an’ı öğrenir de (Mushafı asar), ilgilenmez ve bakmazsa, kıyamet günü gelir yakasına sarılır: “Ya Rabbi! Bu kulun beni mehur etti, beni terk edip uzak kaldı, benimle amel etmedi, benimle onun arasında Sen hüküm ver” der (Âlûsî).

Bu, Kur’an’da geçen, ümmetinden Peygamberimizin yegâne şikayetidir. Gerçekten de Peygamberimize uyduğunu söyleyen birçok kişinin sergilediği manzara budur: Kur’an -sözde- el üstündedir, kutsaldır, fakat aslında Kur’an; hayata uygulanmayan, dini tek başına belirlemeyen, terk edilen bir kitap olmuştur ve yüzlerce dini kitaptan birine çevrilmiştir. Kişiler dinlerini ilmihal kitaplarından öğrenmekte, Kur’an ise anlaşılacak için değil, sadece seslendirilmek ve sevap için okunmakta ve böylece devre dışı tutulmaktadır. Buraya kadarki tüm bu ayetler ve açıklamalar; Kur’an’ın dinin tek kaynağı olduğunu, bizzat Kur’an’ın kendisinin açıkladığını göstermiştir.

KUR’AN NEDİR? KUR’AN, DÜNYA HAYATININ HER KADEMESİNDE TEK KILAVUZ KİTAP TIR !

Kur’an, herhangi bir yazarın eseri değildir. Kur’an, bütün yazarların, bütün mahlukatın ve bütün kainatın yaratıcısı olan, Müellifi-Azam Allah’ın kitabıdır. Bu kitap dünyadaki en zengin dil olan Arapça olarak nazil olmuştur. Orijinal dili olan Arapçadan okuyarak anlamamız için, en az 13-15 ilim daha öğrenmemiz gereklidir, merak edenler internetten de bakarak bunları görebilir. Bizlerin

çoğu da bu yaşlardan sonra bunu yapmamız imkansız gibi görülmektedir. Onun için bugüne kadar yazılmış birçok meal vardır, bunları inceleyerek hangisi bize uygunsa alıp okumamız en büyük ihtiyacımızdır. Her ne kadar Arapçasındaki hakikatlerin tamamını ifade edemese bile, dikkatli bir şekilde okuyup anlamak isteyenlere, içindeki dünya ve ahiret sırlarını açıklamaktadır. Tabiri caizse, başucu kitabı olarak devamlı okunabilecek insanın kullanım kılavuzudur ki, onu okuyarak içindeki sırlara vakıf olanları Bi'iznillah, hem bu dünyada hem de ahirette mutlu sona ulaştıracak olan tek kitaptır.

Hidayeti, bütün insanlığı kuşatıcı enginlikte olan Kur'an, kendisine bir karış yaklaşıp bir kulaç yaklaşan, kendisine bir adım gelene koşarak gelen bir şefkate, bir rahmete de sahiptir. Gelmeler, yaklaşımlar bu şekilde onda katlanarak tecelli ettiği gibi uzaklaşmalar, ayrılımlar da aynı şekilde katlanarak gerçekleşir; yani o, kendisinden bir karış uzaklaşandan bir kulaç uzaklaşır, kendisinden bir adım geri atandan o koşarak yüz çevirir.

Kur'an, kendisine yaklaşıp rahmet, bereket ve hidayet bahşetmekte denizlerden daha cömerttir, ne ki kendisinden uzaklaşanlara bir tek katre rahmeti, bereketi, hidayeti dahi çok görece kadar esirgeyicidir. Ondan istifade etmek için önce ona bağlı, saygılı, sevdalı olmak gerekir. Ona olan imanımız ne kadar güçlü, kuvvetli, şekten-şüpheden arınmış durulukta ise, onun binlerce feyiz esintisinden istifademiz de o derece, güçlü, kuvvetli ve duru olacaktır.

Kur'an bizi elimizden tutar, binlerce mürşidi kamilin ki, onlara mürşidi kamil denmesi de, Kur'an'a talebe olmalarından kaynaklanmaktadır. İşte Kur'an onların bir ömür boyu veremeyeceği feyzi bir lahzada kalbimize, ruhumuza, aklımıza, nefsimize ve derecesine göre diğer bütün his ve duygularımıza boşaltır ve bizleri hem dünyada hem de ahirette ebedi abat eder. Onun terbiyesi hakiki bir terbiyedir; diğer eğitim ve terbiyeler ancak ona uygunluğu nispetinde bir anlam ifade edebilme durumundadır.

Kur'an, bütün ahlaki prensiplerini öncelikle imana dayandırır. Allah'a ahirete, peygamberlere, kitaplara, meleklerle ve kadere iman olarak hadisi şerifte çerçevesi belirlenen iman esasları, esasen birbirini teyit etme bakımından aynı bütünü oluşturmaktadır. Kur'an bu iman esaslarında hiçbir ayırma gitmeden her birini teker teker bize teklif eder, kabullenmelerin sonuçlarına da yine aynı şekilde ameli salih ve güzel ahlak olarak mukabelede bulunur. Kur'an, ilmi irfana, irfanı hikmete taşımada eşi benzeri olmayan bir seçkinliğin sahibidir. İnsanı terbiyede külli, umumi ve her istidat ve kabiliyeti dairesine alacak sonuçlara ulaşmak ancak Kur'an'la mümkündür. Bütün bu bereketli sonuçlara ulaşmak için tek şart vardır; o da inanarak, kabullenerek Kur'an'ı okumak, okumak ve anlamaya çalışmaktır.

Çünkü Kur'an, lafzının ve manasının içine iman, ameli salih ve güzel ahlak içirilmiş aynen bir abı hayat gibi ilahi bir vahiydir. Onu okuyarak anlamaya çalışmak, söz

konusu değerlerle buluşmak anlamına gelmektedir. Yeryüzünde böylesi sonuçlara götürücü bir başka söz, bir başka kitap haline gelmiş kelimeler de yoktur. Bütün mesele, Kur'an'dan bu seviyede ve bu çeşitlilikte istifade edebilmenin tek şartı da, iyi bir niyetle ve azimle onu derhal okumaya ve anlamaya çalışmaktır.

Kur'an, muhataplarına sürekli fıtrat diliyle konuşan bir öğretici konumundadır. Fıtrat dilinin beş ana unsuru olan Kelime-i tevhid, Besmele, dua, Esmâ-i Hüsnâ ve sevgi dili, başlangıç ve sonucu birleştirici keyfiyetiyle ve en mükemmel şekliyle ancak Kur'an'da vardır. Çünkü Kur'an, insanı yaratan, onu terbiye eden, bütün ihtiyaçlarını bilen ve onun cennete layık biri olarak bu dünyadan ayrılmasını isteyen Rabbinin, kitap haline gelmiş kelimelerdir. Bu sebeptir ki, Kur'an'ın terbiyesi her tür insana, her şart, zaman ve zeminde ulaşabilmekte, tamamlayıcı değerler vermenin yanında muhatapına yeni bir kişilik ve Allah'a imanlı bir kul olmayı kazandırmaktadır. Bu nicelik ve nitelikte bir terbiye ise ancak Kur'an'da vardır ve ondaki bu varlık açık bir mucize gibidir. Tabii yine bütün sayılanlar, ancak anlayarak okumakla anlaşılabilir...

Allah'ın yarattığı kainatın küçültülmüş bir hali olan İnsan hakkında onu tanıtmak için bugüne kadar yazılmış ne kadar pedagojik ve felsefi eserler varsa, onların bu gayreti aynen karanlık dehlizlerde gözü kapalı bir şekilde yürümekten ibarettir. İnsanın mahiyetini anlamak ve anlatmak için yine insanların yazdıkları eserlerden değil

de, onu yaratan ve ona “insan” ismin veren, ayrıca indirdiği Kur’an’da da onun için bir sure indiren (76. Sure) Allah’ın insanı tanıtmasıyla öğrenilebilir.

Çünkü dışarıdan gelen bilgiler, insan mahiyetine bir bütün olarak bakabilmekten uzaktır. Bu sebeple de analizleri, önerileri isabetli iken bile partikül olmak durumundadır. Halbuki insan mahiyetinin kuşatıcı bir bakışa ve bu bakışa dayalı tekliflere, tecrübelerle ihtiyacı vardır. Onun terbiye adına muhtaç olduğu her teklif, her tecrübe ise ancak hem de başkasının benzerini yapabilmesi imkansız ölçekte ancak Kur’an’da vardır. Zira Kur’an, hem insanı hem de onun alakalı olduğu bütün dış dünyayı yaratan Allah’ın kelimeleridir. Elbette kim yarattı ise en iyi bilen de odur. En iyi bilen Yüce Yaratıcı olduğuna göre, en doğru, en isabetli, en mükemmel, en arızasız teklifler de O’nun teklifleri, O’nun önerileridir, anlayarak okuyanlar için..

Günümüz İslam dünyasının tamamı, Kur’an’dan uzaklaşmanın bedellerini çok ağır bir şekilde ödemektedir. Bu tür acı bedeller ödemeye dur diyebilmenin tek çaresi Kur’an’a bir daha geri dönmek üzere sarılmaktır. Bu dönüşün gerçekliliğe kavuşması da Kur’an’ı hayatımızın her alanına uygulamaktan geçmektedir. Onu adeta insanın kullanım kılavuzu gibi, her hadisede, her an başucu kitabı olarak okuyup anlayarak, yanından ayırmadan ondan istifade etmesine bağlıdır. Bu cümleden olarak, Kur’an sadece yaygın eğitimde değil örgün eğitimin her kademesinde de kendisine saygın bir yer bulmalıdır.

Seçmeli değil, nüfus kimliğinde İslam bulunan her öğrenci için zorunlu bir ders haline getirilmelidir.

Yüce Allah Kur'an'ı Kerim'de müminlere Hz. Peygamberi s.a.v. örnek göstermektedir, başka kullarını değil, diğer kulları içinde her ne kadar takva sahipleri olsa da, onlar dahi Resulullahı s.a.v. örnek alarak, yine Cenabı Hakkın lütuf ve keremiyle o hale gelmişlerdir. Yoksa insanoğlu beşerdir, bu ilahi lütuflar olmasa her an şaşabilir, ayağı kayabilir.

AHZAB/21 "Hakikaten, Allah'ın Resulünde sizler için, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı bekleyenler ve Allah'ı çok zikredenler için en mükemmel bir numune vardır."

Hislerine kapılan bazı kimseler, Resulullahın s.a.v. Mekk'e'de müşriklerin baskı ve takibatına maruz kaldığı zaman asil bir örnek olduğunu, fakat Medine'ye hicretten sonra savaşlar, birçok evlilik, ganimet, dünya hâkimiyeti ile manevî tarafının azaldığını ileri sürerler. Fakat Resuli Ekrem'in gönderilmesinden maksat, bu hislerine mağlup insanları memnun etmek, onlara pratik kıymetten mahrum birtakım esaslar öğretmek değildi. Hz. Muhammed'e s.a.v. çizilen hedef, bu dünyada yaşayan, çalışan insanlara yaşayışlarında uygulayabilecekleri kuralları öğretmek, onlara bu kuralları kendi yaşayışıyla izah ve tarif etmektir.

Bî'iznillah, ordu kurmasa, yaptırım gücü kazanmasa, hükümler koymasa, evlenmese, dâvaları hükme bağlamasa, düşmanları mağlup ettikten sonra onları affetmese, insanlara tam örnek olamazdı. Asıl bu gibi bütün beşerî faaliyetleri yapması, onların her birinde örnek tutumun ne olduğunu sözleriyle ve uygulamalarıyla göstermesi ile en mükemmel numune olmuştur.

ZUHRUF/5 “Siz haddi aşan bir topluluksunuz diye bu hakikatli mesajla sizi uyarmaktan vaz mı geçeceğiz? Bu mümkün değil!”

Resulullah s.a.v. Veda Hutbesinde; “Size iki emanet bırakıyorum, onlara sarılıp uydukça yolunuzu hiç şaşırmasınız. O emanetler, Allah'ın kitabı Kur'an'ı Kerim ve Resulünün sünnetidir” buyurmaktadır. İşte bu yüzden, ashabı kiram onun hayatını titizlikle izlemiş; ilkelerini hem kendileri için örnek almış, hem de sonraki nesillere büyük bir gayret ve özenle nakletmişlerdir. Dolayısıyla, Resulullahı s.a.v. örnek almak her Müslüman için, hem kendi kurtuluşuna bir sebep, hem de dinî bir görevdir. Şunu iyi bilelim ki o, sadece kuru bir örnek değildir, her emri yerine getirilmesi lazım gelen ve her hareketi benimsenip, hayata yansıtılması gereken bir rehberdir.

Allah buyuruyor ki:

HAŞR/7 “...Resulullah size ne verirse onu alınız, o sizi neden men ederse onu terk ediniz. Allah'a karşı gelmekten sakınınız. Muhakkak ki Allah'ın cezası pek çetindir.”

NECM/3-4 “O kendi heva ve hevesiyle konuşmuyor. O, kendisine vahyedilen bir vahiyden başka bir şey değildir.”

“O” zamirinden maksat, birçok müfessire göre Kur’an’dır. Resulullahın s.a.v. İslâm tebliği, Kur’an’ı açıklama niteliği taşıyan sözlerinin hepsi vahiy kaynağıdır. Nebi ve Resullerin gönderiliş gayelerinden biri de onların ümmetlerine güzel birer örnek olmalarıdır. Resulullahı s.a.v. örnek edinmek, her şeyden önce Allah’ın emridir. Nitekim Kur’an’ı Kerim’de pek çok ayette Resulullah’a s.a.v. itaat etmek, Allah’a itaat etmekle denk tutulmuştur.

NİSA/80 “Kim Resulullah’a itaat ederse Allah’a itaat etmiş olur...”

Aşağıdaki ayetten anlaşıldığı gibi, Allah’ın rızası ve sevgisi Resulullahın s.a.v. sünnetine uymakla elde edilebilir. Bir müminin en büyük ideali, kendisini Allah’a sevdirmektir. Yani O’nun rızasını kazanmak, gazabından korunmaktır.

A.İMRAN/31 “Ey Resulüm, de ki: “Ey insanlar, eğer Allah’ı seviyorsanız, gelin bana uyun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah gafurdur, rahimdir (çok affedicidir, engin merhamet ve ihsan sahibidir).”

Son asrımızın büyük İslam alimlerinden olan Bediüzzaman, kendi yazdığı risalelerde “Tek Üstadım” diye tanıttı.

tığı Kur'an'ın dört maksadının olduğunu ifade ederken "Tevhit, Nübüvvet, Haşır ve Adalet" diye sayar. Kur'an'ı Kerîm, insanlara itikat, ibadet, ahlâk, içtimaiyat, iktisat, siyaset, tarih, hukuk, insan, kâinat ve kâinat ötesi gibi birçok hakikatlerden bahsetmiştir. Kur'an'ın bahsettiği bu hakikatlerin en önemlilerini şu şekilde sıralayabiliriz:

1. Kur'an bütün insanları Allah'ın varlığına, birliğine imana, yani tevhit inancına dâvet eder. Zihinlerde Allah'ın kudret ve azametini tespit edip yerleştirir...
2. İnsanları putperestlik ve şirkten şiddetle meneder. Yalnız ve yalnız, tek olan Allah'a ibadet etmeye ve O'na hiçbir şeyi şerik koşmamaya dâvet eder...
3. Kur'an insanları ilme, irfana, tefekküre çağırır. İnsanları gaflet içinde şuursuzca yaşamaktan meneder. Allah'ın kudret ve hikmetine dikkat etmelerini, kâinata ve hâdiselere ibret gözüyle, okuyup anlama niyetiyle bakmalarını ister.
4. İnsanlara gönderilmiş bazı peygamberler ve onların ümmetlerini irşat ve tebliğ tarzları hakkında geniş bilgi verir. Geçmiş ümmetlerin hallerinden ders almamızı söyler.
5. İnsanların nefislerine esir olmamalarını, dünyayı ahirete tercih etmemelerini, dünyada her an imtihan içinde olduklarını unutmamalarını bildirir.
6. Müslümanların dinlerinde sebat etmelerini, daima hakka tâbi olup hakkı savunmalarını, düşmanları karşısında kuvvetli olmalarını tavsiye eder.
7. İçtimaî, iktisadî ve siyasî hayatta takip edilmesi gereken temel esasları ve saadet düsturlarını haber verir.

8. İnsanlar arasında adalet, istikamet, tevazu, sevgi ve şefkat, ihsan, afv, merhamet, edep ve eşitlik gibi ahlâkî değerleri tavsiye eder. İnsanları zulümden, hıyanetten, kibirden, cimrilikten, intikam duygularından, katı yüreklilikten, fuhşiyattan, haramdan meneder.

9. Allah'ın kâinata koymuş olduğu kanunların değişmeyeceğini, muvaffakiyet için bu kanunlara riayet etmenin lüzumunu anlatır. İnsana kendi gayret ve çalışmasından başka hiçbir şeyin fayda vermeyeceğini bildirir.

10. İslâm'a uyanların cennete, uymayanların ise cehenneme gireceğini bildirir. Bu dünyanın, ahiretteki ebedî cenneti ve saadeti kazandıracak bir imtihan meydanı olduğunu haber verir...

Ayrıca Kur'an, Hz. Adem'den son Nebi olan peygamberimize kadar gelip- geçmiş bütün devirlerdeki kavimlerin başlarına gelen hadiseleri en doğru şekilde anlatan bir tarih kitabı gibidir. Malumunuz Kur'an'da 25 peygamberin ismi geçmektedir fakat bunlardan çok daha fazla peygamber gelip geçtiği birçok ifadelerden anlaşılmaktadır. O geçmiş olan peygamberlerin kendi kavimleriyle olan hadiselerini en ince detaylarına kadar birçok surede tekrar ederek bizlere ibret olması bakımından ifade etmektedir. Nuh a.s ve ona yakın devirlerde insanların 950 veya 1000 yıl ömürleri olduklarını, ondan sonraki devirlerde 10-15 metre boyunda çok güçlü, kuvvetli insanların yaşadığı Ad ve Semud kavimlerinden bahseder.

Hatta yeri gelmişken şunu da hatırlatayım, Mısır'daki piramitlerde bulunan hiyeroglif yazılarında boyları çok uzun iki adamın omuzlarında olan kalın bir ağaca bağlı kalın bir iple köşeli büyük birkaç ton ağırlığında bir taşı taşıdıkları figürler vardır. Bunun neyi ifade ettiği belki birçok insanın aklına gelmeyebilir, fakat insanlık tarihinde farklı devirlerde böyle uzun boylu, kafataslarının 1.5-2 mt. Çapına yakın büyüklükte olduğu insanların yaşadıkları, çıkan kazılarda bunların meydana çıkmasıyla anlaşılmaktadır. Yine aynı hiyerogliflerde resimleri olan, uçak, helikopter, astronot ve dalgiç elbiseli insan figürleri de çözülebilmüş değildir.

Bunları merak edenler you tube de göreceklerdir. Neyse biz yine konumuza dönelim, o günkü medeniyet ve teknolojilerinin çok ileri derecede olduklarını fakat çok azgınlaşarak kendilerine gelen peygamberlerin onlara Allah'tan gelen mesajlarını, kendilerinin çok güçlü olduklarını ve yüzden kabul etmemeleri yüzünden nasıl semavi arzi felaketlerle bir anda yeryüzünden silindiklerini Kur'an bizlere ders ve ibret olsun diye anlatmaktadır. Bu helak olmuş kavimlerin kalıntıları hala dünyamızın her yerinde bulunmaktadır. Maalesef şu andaki dünyamızın durumu da pek iç açıcı değildir. Aynı benzeri azgınlıklar ve Allah'ın koymuş olduğu kanunlara uymamak konusu her gün daha da çoğalmaktadır.

HAC/46 "Peki bu inkârcılar biraz olsun dünyayı gezip dolaşmazlar mı ki, hiç değilse bu sayede düşünüp duyulanacak gönüllere, gerçeğin sesini işitecek kulaklara

sahip olsunlar. Ne var ki onlarda kör olan, gözler değil, asıl kör olan sinelerindeki gönüllerdir!”

Bu ayet geçmiş nesilleri, tarihî, maziden kalan harabeleri inceleyerek ibret almaya, basiretlerini işletip, dünyadaki gerçek vazifelerini yapmaya, onların hatalarını tekrar etmemeye teşvik etmektedir, tabii anlamak isteyen ve ders alacaklara...

Evet, hem dünya hem de ebedi bir hayat için tek gerçek haberleri yazan, kainattaki en büyük yazar olan, “Müelifi Azam” Allah’ın Kitabı Kur’an’ı Kerim’i, meal ve tefsirlerini hepimizin en başta okuyacağımız kitap olduğunu bir daha hatırlatırım. Bazılarının dediği gibi, önce Arapça öğrenelim sonra Kur’an’ı okuyup anlayalım demeleri, kendilerini kandırmaktan başka bir şey değildir. Nasıl ki her Türkçe bilen, tıbbi terimlerle yazılmış bir metni veya teknolojiyle ilgili teknik terimlerle anlatılan konuları anlamaktan ne kadar uzaksa, her Arapça bilen de eline Kur’an’ı alarak anlaması, ondan hükümler çıkarıp istifade etmesi de o kadar uzaktır. Aynen tıptan veya teknolojiyen anlamak için yıllarca tahsil yapıyorsa, Kur’an’dan anlamak içinde en az 14-15 ilim tahsil edilmesi gerektir. Bizlerin çoğumuz bu yaşları geçtiğimiz için ancak bu merhalelerden geçmiş olan zatların eserlerinden araştırarak en uygun gördüğümüz meal veya tefsirleri alıp en kısa zamanda bilgi sahibi olmamız gerektir.

Çünkü Kur’an yalnız ahiret hayatını anlatan, bir dua ve ibadet kitabı değildir, onun içinde dünya hayatına ait

bütün ilimlerden bahseden, en ince ve sırlı bilgiler mevcuttur. İşte bunun içindir ki, son zamanlarda diğer dinlerden İslam dinine geçen insanların büyük bir kısmı, ilim adamı seviyesinde insanlardan oluşmaktadır. Kur'an'dan feyz ve ilham alarak, ilim ve bilim dünyasına sayısız keşif ve icatlar hediye edenler, günümüz insanına hep yanlış anlatılarak yabancı bilim adamları değil, yukarıda saydığımız İslam alimleridir.

KUR'AN'I EN GÜZEL ANLAMAK İÇİN NASIL BİR YOL İZLEMELİYİZ ?

"Diyanet İşleri Başkanlığını sarsan anketin sonuçları: Türkiye'nin % 92'si henüz Kur'an'ın Türkçe mealini eline alıp okumamış." Kur'an'ı okuyup, anlamak, ondan istifade etmek ve hükümlerini yaşamak, kendini akıllı gören her müminin ilk ve en mühim görevidir. Ondandır ki Mesajın Sahibi, gönderdiği ilk surenin ilk kelimesini emir kipiyle "İkra/oku/Anlat" diye emretmiştir. Amma bu okuma ve duyurma emri, kesinlikle "Anlamasanız dahi sadece okumakla yetinin" demek değildir. Nitekim Kur'an'ın dışında, bilmediğimiz her hangi bir dilde yazılmış bir metni ve ya kitabı okumanın bir mantığı olabilir mi?

Elbette ki yoktur ve olamaz, kim sırf latin harfleriyle yazılmış, anlamadığı dildeki bir kitap veya bir metni okur ve ondan nasıl istifade edebilir sonra onun hakkında fikir beyan edebilir? Hele, hele bu kitap, okuyan insanın hem dünya hem de ahiret hayatının sırlarını anlatan mucize bir kitapsa, bundaki şifrelerle hem dünya

hayatında nasıl yaşayarak mutlu sona ulaşılabilir, hem de ahirette sonsuz, ebedi ve akılların alamayacağı lüks ve mutlu bir hayatı kazanmanın şifrelerini öğrenebilir.?

Kendini akıllı zanneden hangi insan, var olan böyle bir kitabı anlamadan okumaya yeltenir ve okur. Veya okulda ders veren bir hoca, talebelerine bilmedikleri bir dildeki kitabı vererek, "bunu okuyun ve ne anladığınızdan sizleri imtihan edeceğim" dese, bunu yeryüzünde makul bir hareket olarak kabul eden bir insan olabilir mi.?

ZUHRUF/44 "Bu Kur'an hem sana, hem milletine güzel bir namdır, şereftir. İleride ondan dolayı sorguya çekileceksiniz."

Ayetin ifadesine bakılırsa, başka din kitaplarından demiyor, Kur'an'dan sorguya çekileceğimiz buyuruluyor. Hâlbuki Resulullah s.a.v. Kur'an'ı okumaya teşvik ettiği zaman sadece Arapça dilinde bir metin vardı ve muhataplarının hepsi ya Arap'tı veya Arapçayı iyi biliyor ve anlıyorlardı. Anlaşılmayan "müteşabih" kısımlarını da, Resulullah s.a.v. yanlarında olduğu için, hemen ona sorarak öğreniyorlardı. Kaldı ki "Anlama, düşünme, derinlemesine tefekkür etme ve bilme anlamına gelen "ya'kilun, yetedebberun, ya'lemun ve yetefekkerun" gibi kelimeler ve onların alt-üst türevleri, benzerleri, 300 defadan fazla Kur'an'da geçmektedir.

Mesela "Bunlar hiç mi Kur'an'ı anlamıyorlar, yoksa kalpleri mi kilitlidir...?" Diyen Kur'an, acaba manasını

mı kastediyor, yoksa sadece lafzını, yüzünden okumayı mı? Amma, maalesef günümüzde, Müslümanların büyük bir çoğunluğu, Kur'an'ın manasını hiç anlamadan, sadece sevap kazanmak niyetiyle okumaktadırlar. Acaba bu hareketlerinden dolayı, mükafatını görecekleler yoksa cezamı görecekleler hiç düşünmemektedirler.

RAD/19 "Şimdi, Rabbinden sana indirilen vahyin hak ve gerçek olduğunu bilenle kör hiç bir olur mu? Ancak akıl sahibi kimseler düşünüp ibret alırlar."

Şayet Kur'an, onlarca ayetle "Neden düşünmüyorlar, anlamıyorlar ve tefekkür etmiyorlar" diyorsa ve fakat kendisine gelen bu Mesajı, Allah'ın Nebisi ve kulu olan Muhammed s.a.v. "En hayırlınız Kur'an'ı okuyan ve okutandır" diyorsa; şimdi Kur'an'ı mı hadise uyarlamalı; yoksa hadisi mi Kur'an'a göre yorumlamalıdır?

Allah "Anlayın" Resulullah s.a.v. ise "Okuyun" diyorsa, demek ki o "Okuyun" dediği muhatapları, okurken anlamıyorlardı, çünkü Kur'an kendi dillerinde inen bir kitap. Ayrıca o zamanın insanları arasında edebiyat ve dil bilimi, belki hiçbir devirde olmadığı kadar zirvedeydi. Yoksa Resulullah s.a.v. "Anlamasanız da okuyun" gibi, haşa bir mantıksızlığa düşer ve tebliğle görevli olduğu Kur'an'ın Sahibine başkaldırmış olurdu ki, onun böyle bir mantıksızlığa düşmeyeceği bizzat Kur'an tarafından deklare edilmiştir.

HAKKA/40---43 "Bu Kur'an, pek kerim bir Resulün sözüdür. O, bir şairin sözü değildir, inanmanız ne de az

sizin! O bir kâhinin sözü de değil! Ne de az düşünüyorsunuz! O, Rabbülâlemin'den indirilen bir derstir.”

HAKKA/44---47 “Eğer o Resul bizim adımıza birtakım sözler uydursaydı, onu elimizle yakalar, sonra da onun şah damarını keserdik. Sizden kimse de buna mani olamazdı.”

Bu ayetteki maksat, Resulullahın s.a.v. vahyi değiştirmesinin imkânsızlığını belirtmektir. Bazıları bu ayeti yanlış anlayarak veya kasıtlı olarak sonradan meydana çıkan sahte elçiler, “Sahte Elçilerin mutlaka, boğazlarının kesileceği, şayet kesilmezse onların Elçiliklerinin geçerli olacağı” manasını çıkarmak istemişlerdir. Halbuki bu ayet gerçek Resule hitap etmektedir, yoksa yalancı Resuller hakkında değildir.

MUHAMMED/2 “İman edip güzel ve makbul işler yapanlar ve Rab’leri tarafından gerçeğin ta kendisi olarak Muhammed’e indirilen vahye iman edenlerin ise günahlarını örtüp, hallerini düzeltir.”

Kur’an’ı mealden okuyarak anlamamız için, şimdiye kadar yazılan bütün meal ve tefsirler zannediyorum yalnızca ilahiyatçılar veya İslami ilimlerle uğraşan din adamları tarafından yazılmıştır. Halbuki Kur’an herhangi bir kitap değildir, o kainatın ve içindeki bütün mahlu-katın yaratıcısı olan Rabbimizin yazdığı ve Resulüne indirdiği, bütün insanlara hem dünyada hem de ahirette, O’nun rızasına uygun nasıl bir kul olacağımızı anlatan,

Allah'ın en büyük bir mucizesidir. Bu ayetlerin ifadesiyle de, onun içinde aklımıza gelen ve gelemeyen ne varsa hepsi de mevcuttur. Bunun için öyle bir meal yapılması lazım ki, Kur'an da her ilim dalından bahseden ayetleri Türkçeleştirmek için her ilim ehlinde birer kişi duruma göre ikişer kişiyle büyük bir ilim meclisi kurarak onların ortak fikirleriyle bugüne kadar yazılmamış bir meal yazılmış olsun.

Bunların içinde, en iyi ilahiyatçılar, en iyi Arapça diline vakıf olanlar, en iyi Türk diline vakıf olanlar, her dalından en iyi tıp alimleri, en iyi hukukçular, en iyi sanayiciler, makineciler, fizikçiler, kimyacılar, gök bilimciler, biyologlar, madenciler yani her ilim dalından olanların en iyilerinden bir istişare meclisi toplayarak hep beraber Kur'an'ı ortaya koyup onu dünyanın en kıymetli bir kitabı bilerek, kelime kelime analiz edip inceleyerek şimdiye kadar yazılan en güzel bir meal meydana getirilmelidir. Bu hayal değildir, olmaması için hiçbir engel yoktur, yeter ki gerekli merciler bu işe Bismillah deyip bir başlasınlar.. Ve bunu kim yapmaya teşebbüs ederek yaparsa, öyle zannediyorum ki, şu dünya hayatında insanlık alemine en hayırlı bir işi yaparak Cenabı Hakkın da rızasını kazanmış olacaktır İnşallah..

BAKARA/164 "Göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün sürelerinin değişmesinde, insanlara fayda sağlamak üzere denizlerde gemilerin süzülüşünde, Allah'ın gökten indirip kendisiyle ölmüş yeri canlandırdığı yağmurda ve yeryüzünde hayat verip yaydığı canlılar-

da, rüzgarların yönlerini değiştirip durmasında, gökle yer arasında emre hazır bulutların duruşunda, elbette aklını çalıştıran kimseler için Allah'ın varlığına ve birliğine nice deliller vardır.”

ZÜMER/9 “... De ki: “Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Ancak aklıselim sahipleri, sağduyulu olanlar düşünüp ibret alır.”

Kur'an'ı okumak konu olunca maalesef çok fazla ses çıkmaktadır, bilende konuşmakta, bilmeyende. Kimileri, sen Kur'an okuma anlamazsın, Kur'an okumak senin boyunu aşar, kafan daha çok karışır diyerek, daha çok dinsizliğe teşvik eder gibi şeyler söylemektedirler. Kimileri de Kur'an önce gelmeli diyor ama Kur'an'ı sıradan birinin nasıl okuması gerektiğini pek de anlatamıyorlar. Peki hangisi doğru, Kur'an'ı anlayarak okumak gerekli mi, sıradan biri Kur'an'ı nasıl okumalı, Kur'an'ı Arapçadan mı, mealden mi okumalı.

Çoğu zaman birçok insan, Kur'an'ı hangi mealden ve nasıl okuyacağına ilişkin kafa karışıklığı içinde kaldığından, sonucu genelde şöyle oluyor. Ya Kur'an okumuyor, onun yerine başka dini kitaplar okuyor ya da hiçbir şey okumuyor. Kur'an'ı anlamadan Arapçasından okuyor. Veya Kur'an'ı mealden okuyor, ilk baştaki ayetler hep İsrail oğullarından bahsettiği için, sıkılıp yarım bırakıyor. Kur'an'ı mealden okuyor bitiriyor ama akılda kalıcı, etki edici bir sonuç elde edemiyor, o da şunun için olabilir, Kur'an herhangi bir kitap değildir, hem dünya

hayatını hem de ahiret hayatını anlatan Yüce Rabbimizin bizler için gönderdiği, adeta insanın kullanım kılavuzu diyebileceğimiz bir kitaptır. Onun için ehemmiyetine binaen bir defa değil defalarca okunması gereken bir mucize kitaptır. Her yeni okuyuşta daha önce anlayamadığımız birçok konuların nasıl muhteşem bir şekilde ayetlerin manalarının adeta içimize aktığını göreceğiz İnşaAllah..

Kur'an'ın en büyük özelliğinden biride, ayetlerin kendi kendilerini açıklama özelliğidir, bu ayette sorduğu bir soruyu başka bir ayette açıklamaktadır. Yine birçok ilmi hakikatleri ima yoluyla mucizevi bir şekilde haber vermesidir ki, bugün ilim dünyasında bunun binlercesi meydana gelmiş ve insanlığa hizmet etmektedirler.

BAKARA/159 “İnsanlar için biz kitapta açıkladıktan sonra, indirmiş olduğumuz aşikâr delilleri ve hidayeti gizleyenler var ya, işte onlara Allah lânet ettiği gibi, Lânet edebilecek herkes de lânet eder.”

SAD/67-68 “De ki: “Bu Kur'an pek mühim bir mesajdır. Ama siz ona sırtınızı dönüyorsunuz.”

Kur'an herhangi bir kitap değildir, o Rabbimizin bize bahsettiği hem dünya hayatımız hem de ahiret hayatımız için gerekli mesajları veren, adeta insanın kullanım kılavuzu olan bir kitaptır. Onun için, bazılarımız Kur'an'ı bir roman ya da hikaye kitabı okur gibi okumak istiyor olabilirler, Kur'an, elimize kahvemizi alıp, ayak-

larımızı uzatıp keyif yaparak okuyacağımız tarzda bir kitap asla değildir. Kur'an'da konular giriş, gelişme, sonuç gibi bir akış içinde verilmiyor. Bu nedenle okuyucular beklentilerine uygun gelmediğini düşünerek kitaptan zevk alamadığı ya da bütünlük içinde bir anlama kavuşamadığı hissine kapılıp okumaktan vazgeçebiliyorlar.

MÜZEMMİL/4 "Kur'an-ı ağır, ağır düşünerek oku."

Öyle bir kitap düşünün ki, her bir ayetin kendi içinde birden çok anlamı bulunabileceği gibi, Kur'an'ın farklı yerlerindeki benzer ayetlerin bir araya getirilmesiyle de farklı anlamlara ulaşılabilir. Kur'an farklı seviyelerdeki bütün insanlara hitap eden tarzda bir kitap olduğu gibi, onda geçmişten günümüze her döneme hitap edebilme özelliği de vardır. O Rabbimizin bizlere gönderdiği bir kitaptır, böyle bir kitabı okurken, bir insanın yazdığı bir kitap gibi okuyamayız. Onu kendimizi vererek, tam konsantre olarak, inceleyerek, üzerine düşünerek, tekrar tekrar okuyarak, araştırarak anlamaya çalışmalıyız.

ZUHRUF/36-37 "Kim Rahman'ın hikmetlerle dolu ders olarak gönderdiği Kur'an'ı göz ardı ederse, Biz de ona bir şeytan sardırırız; artık o, ona arkadaş olur. Bu şeytanlar onları yoldan çıkarırlar, ama onlar kendilerinin hâlâ doğru yolda olduklarını sanırlar."

Bu konuda farklı inanca sahip birçok ilim adamlarından sadece birkaçının Kur'an hakkındaki sözleri... Ayrıca bu

zatlar Kur'an'ı anlamak için başka kitapları okuyarak bu fikirlere varmamışlardır, yalnızca Kur'an'ı okuyarak bilgi sahibi olmuşlardır..

George Sale: Kur'an'ın dili bir belagat harikasıdır, dünya bir araya gelse, bir ayetine bile bir nazire getiremez. İnsan kalemi bundan acizdir. Kur'an, muhteşem bir kutsal kitaptır, daima bir mucizedir.....

(Bu zat, Kur'an-ı Kerim-i İngilizceye tercüme etmiştir)

Kont Henry de Kastrý: Kur'an öyle ilahi bir sözdür ki, karşısında en sert adamlar bile iman eder. Kur'an, papazları bile ağlatmıştır. Kur'an, bütün beşeri kuvvetlerin çözmekten aciz kaldığı bir sırdır. Kur'an, insanlara mal, can emniyeti ve inanç hürriyeti vermektedir..

Sir Edward Denison Ross: Kur'an 1400 senelik buhranlar ve ihtilaller içinde dimdik ayakta duran, payidar kalan tek kitaptır.....

Lamartin: Kur'an milletleri, bir bütün halinde toplayan manevi bir millet yapmıştır. İnsanoğlu, yeryüzünde Kur'an'ın yaptığı böyle bir inkılap görmemiştir.....

G. M. Rodwel: Kur'an'ı okudukça onun bizi büyülediğini ve hayretlere düşürdüğünü, nihayet bize üstünlüğünü kabul ettirdiğini ve huzurunda bizi secdeye vardırıldığını görürüz. Kur'an'ın temas ettiği konular ve gözettiği gayeler bakımından üslubu temiz, yüksek ve ürperti

vericidir.....

(Bu zat, Kur'an-ı Kerimi İngilizceye tercüme etmiştir)

Dr. Foris: Kur'an nedir? Her türlü tenkidin üstünde ebedi bir mucizedir. Kur'an semavi kitapların en güzelidir. Edebiyat ile ilgilenenler için Kur'an edebi bir eser, dil bilginleri için bir söz hazinesi, şairler için bir ahenk kaynağıdır. Bundan başka Kur'an hukuki konular bakımından, bir hukuk ansiklopedisidir.....

Meal asla Kur'an'ın kendisi değildir, evet bu gerçeği hepimizin bilmesi zaruridir. Çünkü Arapça öyle zengin bir dildir ki, oradaki kelimelerin tam karşılığı belki dünyadaki hiçbir dilde mevcut değildir, onun için siz hangi dile meal olarak çevirseniz dahi, Kur'an'daki manayı tam olarak aktaramazsınız. O nedenle kimin meali olursa olsun ona Kur'an'ın kendisi gibi yaklaşmamalıyız, sonra devamlı tek meal okumakla, meali Kur'an'ın aslı gibi sanmamıza neden olabilir. Bunun en doğrusu elimizin altında internet gibi dünyanın en büyük kütüphanesi mevcuttur, ona girip baktığımızda onlarca belki daha fazla meal vardır. Hatta bir ayet için onlarca mealin karşılaştırmalı verildiği siteler ve uygulamalar dahi vardır.

SAD/87-88 "Bu Kur'an, ancak bütün milletler için bir derstir. Onun verdiği haberin doğruluğunu bir süre sonra siz de pekiyi öğrenirsiniz."

Bir ayeti incelerken farklı çevirileri birlikte değerlendiresek o zaman Kur'an'daki anlatılan asıl özü daha kolay

anlayabiliriz zannediyorum. Birde maalesef Őu var, bazı mealler sanki birbirinin kopyası gibi, bakıyoruz kelime kelime aynısı, halbuki Kur'an ayetlerindeki kelimelerin karŐılıđı olarak, her mealcinin bilgisine, dűŐünce, duygu ve kabiliyetine gűre deđiŐik Tűrkçe kelimeler yazılmaktadır. Her ne kadar kelimeler birbirine yakın da olsalar, ayetin nűzul sebebini ve ifade etmek istediđi manadan uzaklaŐtırabiliyor. Onun iŐin mealden daha ők istifade etmek istiyorsak, bu anlamların ortalamasını alabilmek ya da karŐılaŐtırmalı űđrenebilmek iŐin tek meal űzerinden gidilmemesinin en dođru yaklaŐım olacađıdır.

Ayrıca en műhim bir konuda Őurasıdır, bizler ne kadar meal okuyorsak olalım, orijinal metinden yani Kur'an'dan asla kopmamalıyız. Yani Kur'an'daki ayet Arapça olarak hangi kelimelerden oluŐuyor, bu kelimelerin sűzlűk anlamları ne, bu kelimeler meallerde ne Őekilde őkvrilmiŐ, Kur'an'ın farklı yerlerinde geŐen aynı kelimeler meallerde nasıl ele alınmıŐ gibi sorgulamalar yapmalı ve bu sorgulamaların merkezine Kur'an'ı koymalıyız. Eđer Kur'an okuyorum diye sadece mealler űzerinden gidersek bu sakıncalı olabilir, Arapça bilmiyor olabiliriz ama bu Arapça bir metni Tűrkçe mealler eŐliđinde karŐılaŐtırmak deđerlendirmemize mani deđildir.

Okuyarak ve analiz ederek Kur'an'ın tűműne nűfuz etmek ők zaman alacađından, ilk baŐlarda hem Arapçasından hem de meallerinden dinleme yűntemi kullanabiliriz. Bu bizlerde ona karŐı daha őkabuk aŐına olmamızı

sağlayacaktır. Böylelikle Kur'an'ın genelinde nelerden bahsedildiğine dair bir fikrimiz olmuş olacağı gibi, okuma ve analiz etme yönüne geçmek için de zihnimizde bir altyapı da oluşacaktır İnşaAllah.

Kur'an'daki sureler iniş sırasına göre değil de, özel bir sıra takip etmektedir, bu sıralama belki yeni başlayanlara zor gelebileceği için, ilk başta iniş sırası takip edilebilir. Bu da, bize Kur'an'daki ayetlerin Allah tarafından hangi olaylara binaen gönderildiğini ve o dönemdeki hadiseleri hem daha güzel kavramamıza ve kronolojik bir sıra takip edeceğinden dolayı, peş peşe takip eden ayetlerin birbiriyle münasebetlerini daha iyi anlamamıza sebep olacaktır İnşaAllah...

A.İMRAN/137 "Sizden önce, Allah'ın koymuş olduğu hayat kanunlarına uygun olarak, nice olaylar, ümmetler geçti... İsterseniz dünyayı gezip dolaşın da dini yalan sayanların akıbetlerini görün!"

Sonuç olarak, eğer ebedi bir hayatta, ebedi bir saadet istiyorsak, hem dünya hem de ahiret için tek gerçek haberleri yazan, kainattaki tek yazar olan, "Müellifi Azam" Allah'ın Kitabı "Kur'an'ı Kerim'i", Arapça olarak okumanın muhakkak bir sevabı vardır. Fakat eğer yalnız okuyor ve manalarını anlamıyorsak ki, şu anda en büyük eksikliğimiz budur, yani anlamadan okumak, işte onun için bizler derhal güvenebileceğimiz hangi ilahiyatçı veya İslam alimleri varsa, onların meallerini okumamız ve anlamaya çalışmamız hepimizin en mühim bir

görevidir. Yukarıda yazılan birçok ayet ve yorumlar bu işin ne kadar ehemmiyetli olduğunu açık bir şekilde anlatmaktadır. Eğer bunları okuduktan sonra, insan yine duyarsız kalıyor ve umursamıyorsa, o da kendisinin bileceği bir iştir. Eskimeyen bir ata sözü vardır, “Kendi rızasıyla zarara girene acınmaz” demişlerdir vesse lam.....

YENİDEN MEAL YAZILMASI HAKKINDA !

Bilhassa birkaç asırdır, dünyadaki bütün ilimlerin çok kısa bir zamanda baş döndürücü bir hızla ilerlemesinden dolayı, yazılmış olan ne kadar Kur’an meali varsa öyle zannediyorum bugün bunların hepsi de yetersiz kalmaktadır. Sizler de bilirsiniz, ne kadar meal varsa yalnız ilahiyatçılardan, ekseriya her birini bir insan yazmaktadır, dolayısıyla yalnız onun ilmi ve anlayışı kadar oraya yansımaktadır. Yalnız diyanet teşkilatında yine ilahiyatçılardan 3-5 kişilik bir ilim heyeti tarafından ortak olarak hazırlandığını duyuyoruz o da belki diğerlerinden biraz daha iyi olabilir, fakat bunun da yeterli olduğunu söylemek mümkün değildir.

Sizde bilirsiniz, bilhassa şu son asırda İslam dinine geçen yabancıların büyük bir bölümü ilim adamı seviyesinde insanlardan oluşmaktadır. Bunun sebebi de, bu insanların bir şekilde ellerine geçen Kur’an meallerindeki gördükleri bilimsel hakikatlerin kendilerini son derece cezabetmeleri ve dolayısıyla oradaki hakikatlerin bir beşerden gelemeyeceğini idrak etmelerindedir.

ENAM/59 “Bilinmeyen nice hazineler ve görünmeyen gayb aleminin anahtarları O’nun yanındadır. Onları Kendisinden başkası bilemez. Karada ve denizde ne varsa hepsini O bilir. O’nun haberi olmadan bir tek yaprak bile düşmez. Yer altı tabakalarının karanlıkları içindeki tek bir tane, hasılı yaş ve kuru hiç bir şey yoktur ki açık, net bir kitapta bulunmasın.”

Ayetin sonunda geçen kitap: Levhi Mahfuz veya ilmi İlahidir, fakat Kur’an’da o ana kaynaktan Rabbimiz tarafından insanlık alemine indirildiğine göre, aynı hakikatler hep geçerlidir. Sizlerin de bildiği gibi, Kur’an yalnız bir ibadet kitabı veya yalnız sevap olsun diye de okunacak bir kitap da değildir. Yukarıdaki ayetin ifadesiyle “yaş ve kuru ne varsa bu kitapta mevcuttur” Konuyu biraz daha açarsak, onlarca ayette bahsedildiği gibi o bizlere Rabbimizin gönderdiği hem dünya hem de ahireti kapsayan çok şümüllü ve dünyadaki bütün ilimlere de işaret eden bir ders kitabıdır. Yani Kur’an, fizik, kimya, matematik, tarih, coğrafya, astronomi, tıp gibi ne kadar ilim dalı varsa, yeteri kadar hepsinden bahsetmektedir.

SAD/29 “Bu bir mübarek kitaptır ki onu sana, insanlar ayetleri üzerinde iyice düşünsünler, akıl ve izan sahipleri ondan dersler, öğütler alsınlar diye indirdik.”

SAD/87-88 “Bu Kur’an, ancak bütün milletler için bir derstir. Onun verdiği haberin doğruluğunu bir süre sonra siz de pekiyi öğrenirsiniz.”

KAMER/17-22-32-40 “Yemin olsun ki, biz ders alınsın diye Kur'an ın anlaşılmasını kolaylaştırdık haydi var mı düşünen ve ibret alan”

(Bu ayet ehemmiyetine binaen aynı surede 4 ayrı yerde geçmektedir)

Hepimizin malumudur, Kur'an'da onlarca ayette geçen tabirler vardır “bu sizin için bir derstir” “niye ders almıyorsunuz” gibi değişik şekillerde Resulullahın s.a.v. üzerinden bizlere hitap ederek, ondan ders almamız buyurulmaktadır. Hatta ahirette Rabbimiz bundan dolayı bizleri hesaba çekeceğini de bildirmektedir.

ZUHRUF/44 “Bu Kur'an hem sana, hem milletine güzel bir namdır, şereftir. İleride ondan dolayı sorguya çekileceksiniz.”

Öyleyse Rabbimizin ifadesiyle bu kadar muhteşem ve içi ilmi sırlarla dolu olan bu ders kitabından istifade edebilmek için, dünyadaki bütün ilim adamlarından en iyilerini bir araya getirerek, onların ortak çalışmalarıyla ancak bu kitabın sırlarından alınabildiği kadar alınarak, insanlık aleminin azami bir şekilde istifade etmesine vesile olunabilir. Bu güne kadar hiçbir devlete ve millete nasip olmayan bu en mühim işi, İnşaAllah Yüce Rabbimiz bizim milletimize nasip etsin ki, bilhassa İslam aleminin dışındaki milletler bunları okuyarak, Rabbimizin hidayet buyurmasıyla, fevç, fevç İslama dahil olsunlar. Yine zaten sizin de bildiğiniz gibi, kıyamet alametlerinden biriside, Hadislerin ve İslam alimlerinin işaretiyle,

kıyamet öncesi dünyanın çoğu İslam dinine geçeceği ifadesidir. (Tabii doğrusunu Rabbimiz bilir)

İnsanlığın ufkunu aydınlatan İslam medeniyeti, Kur'an'ın ilk ayeti ve emri olan, "İkra" "Oku" emriyle başlamıştır. Kerim Kitabımızın bu ilk ayetlerinde Yüce Rabbimiz, insanlığa iki büyük nimetini haber vermiştir. Biri, Rabbimizin bizlere kalemle yazmayı öğretmesidir. Diğeri de bilmediklerimizi öğretmesi, bizleri cehaletin karanlık bataklığından kurtarmasıdır. Bizim İslam medeniyetimizde ilim, öncelikle kendimizi ve Rabbimizi bilmektir. İlim, eşyanın hakikatini, varlığın gaye ve hikmetini anlamaya çalışmaktır. İlim, sorumluluk ve görevlerimizin farkında olmaktır. Kur'an'ı Kerim, bizlere "Oku" emriyle hitap ederken herhangi bir ayırım gözetmemiştir. Kitabın ayetlerini ve kâinatın ayetlerini birlikte okumamızı emretmiştir. Allah'ın kitabını okumamızı istediği gibi fizik, kimya, matematik, biyoloji gibi kâinat-taki ilahi kanunları da okumamızı istemiştir. Hâsılı dinimiz, insanlığa faydalı olan her türlü ilmi tahsil etmemizi bizden istemiş ve istemektedir.

İşte bunun için, böyle büyük bir iş ancak Devlet düzeyinde olabilir, İnşallah en kısa zamanda, ilim adamlarımızdan bir heyet teessüs edilerek bunu telafi etmeleri lazımdır. Öyle ki, hem mevcut bu asrın insanlarına, hem de gelecek nesillere hayırlı bir miras bırakılması açısından çok ehemmiyetlidir kanaatindeyim. İcabında diğer İslam devletlerinden de, mesleğinde zirve olan insanlardan, Arapça diline ve gramerine hakim, fıkıh, usül, ke-

lam, hadis, nüzul sebepleri, Kur'an'ın nazil olduğu dönemlere ait, tarih, coğrafya kısacası meal ve tefsir yazabilmek için en az 14-15 ilim sahibi kimselerden meydana gelecek bir ilim meclisi kurulması gereklidir. Yine bir hususa daha değinmek istiyorum, bütün mealler Nüzul sırasına göre değil de, Halife efendilerimiz döneminde yapılan tasnife göre basılmaktadır.

Halbuki ayetlerin nüzul sebepleri, ya bir sorudan, olan bir hadiseden, sosyal hayatın icaplarından, ibret için geçmiş peygamberlerin a.s. kıssalarından veya dinin teessüs edilmesi için vazedilen ayetlerdir. Bunların hepsi de ilk ayetten itibaren, tarihi bir seyir içinde geliştiği için, bizlerde Resulullah s.a.v. ve ashabı gibi, İslamın ilmek ilmek örülüşünü bu sırayla takip edebilirsek, öyle zannediyorum ki daha etkili ve daha güzel bir eğitim almış olabiliriz.. Ayrıca, insanı yaratan Yüce Rabbimiz, onun nasıl terbiye edileceğini de en iyi bildiğine göre, ilk ayetleri de insanın fıtratına en uygun, tedricilik yasasının bir gereği olarak, sırayla yavaş yavaş tekamül edecek bir tarzda nazil buyurmuştur.

Kur'an, Allah'ın kitabı olduğuna göre, onun nüzul sırasını da en doğru yine Allah bilir ve bundan da hiçbir kimsenin şüphesi olmayacağı kanaatindeyim..

Bu ilim meclisinde, madem Kur'an'ın ifadesiyle onun içinde "kainatta yaş ve kuru ne varsa ne mevcutsa" o zaman bütün ilim dallarından her kesin katılımıyla önceliklere ilaveten, yine en iyi matematikçilerden, astronomi alimlerinden, fizikçiler, kimyacılar, tıbbın her da-

lından proflar, coğrafyacılar, tarihçiler, edebiyatçılar, madenciler, ziraatçılar, zoologlar, biyologlar, kısacası hemen hemen gerekli olan her ilim dalından en seçkin bilim adamlarının katılımıyla büyük bir ilim meclisi toplanarak, Kur'an ortaya konacak her ayetine, her harfine kadar incelenerek yeniden bir meal hazırlanacaktır.

Ondan sonra bu yazılan eserler dünyadaki bütün dillere yine o ülkelerin en iyi dilcileri tarafından tercüme edilerek insanların istifadesine sunulacak. Eğer birde güzelce bir tanıtımı yapılırsa ben eminim ki dünyada şimdiye kadar okunacak en büyük bir kitap olacaktır. İşte belki o zaman yavaş yavaş bütün insanlık alemi kendine gelerek gerçek insan olma hüviyetine kavuşabilir ümit edebiliriz.

Ve bu konuda Rabbimizin lütfuyla uzun bir zamandır aklımda olan bu fikri biraz ifade edebildimse, eğer sizlerde makul, mantıklı ve hayırlı görüyorsanız böyle bir hayırlı işin olmasına kimler vesile ve sebep olurlarsa, sizler de devlete yakın tanıdıklarınızla bu işi duyurabilirsiniz, herkes te bu hayırdan hissedar olacaktır İnşAllah... Aşağıda yalnızca bir misal verilmiştir..

GÜNEŞ SİSTEMİNDE KAÇ GEZEĞEN VAR?

Bizler imanlı insanlar olarak, bütün ilimlerin kaynağı Allah'ın Alim sıfatının isimlerinin bütün kainatta tecellilerinden başka bir şey olmadığıdır. İşte bunun için "Din ve ilimin" ayrılmaz bir bütün olduğu inancındayız. Her şeyde öyle olduğu gibi aşağıdaki hadise de buna şahittir.

"ABD'li uzay bilimciler, yerkürenin yaklaşık 150 ışık yılı uzaklığında iki yeni gezegen keşfettiklerini açıkladılar. San Francisco Üniversitesi'nden yapılan açıklamada, keşfedilen gezegenlerin, Güneş'e benzer iki yıldızın çevresindeki bir yörüngede Jüpiter büyüklüğünde oldukları belirtildi. Geoffrey Marcy ve Paul Butler'ın ekiplerinin keşfettiği 2 gezegenle birlikte, 1995 yılından bu yana, Güneş Sistemi'nde keşfedilen gezegen sayısı 12'ye yükseldi. Bu gezegenlerin 9'u Marcy ile Butler tarafından bulundu. Bugüne kadar tespit edildiği açıklanan diğer gezegenler gibi, son iki gezegen de fizikî olarak görülmedi. Hawai'deki Mauna Kea'da yerleşik iki keck teleskobu ile 430 kadar yıldız gözlemlenirken, söz konusu iki gezegenin varlığı, etrafında dolaştıkları yıldızlar üzerindeki tesirleri sayesinde keşfedildi. Bu arada, Nature dergisinde yer alan bir uzay çalışması, birbirine yakın yörüngede olan, Boğa takım yıldızlarına yaklaşık iki yıldızın çevresinde, bir gezegen sisteminin oluştuğunu ortaya çıkardı. Meksikalı Luis Rodriguez başkanlığındaki milletlerarası bir ekip tarafından yapılan araştırmaya göre, bu tür yıldız çiftlerinin çevresinde, düşünüldüğünden daha sık bir şekilde gezegenler oluşuyor ve Güneş Sistemi'nde daha fazla gezegen bulunduğunu doğruluyor. Güneş'in aksine, gezegenlerin çoğunun, yalnız başına değil, İki, hatta üçlü gruplar halinde bulunduğu bildiriliyor."

Bu haberi gözden geçirdikten sonra geriye dönüp bir de 1928'lerde yazılan Risale-i Nur Külliyyatı'na bakalım olursak, aynı hakikatle karşı karşıya geliriz. Mesela 33. Sözün 21. Penceresinde şu ifadeler vardır:

"Evet, Manzume-İ Şemsiye (Güneş Sistemi) denilen küremizle beraber 12 seyyare..."

"Manzume-i Şemsiye'nin, yani Şems'in memurları ve meyveleri olan 12 seyyarenin acaibini ilmi muhiti İlahi'ye havale..."

Bediüzzaman, bu gerçeği neye göre tespit etmiş olabilir, diye düşünecek olursak, biz onun eserlerinde pek çok ilmî keşif ve kerametlerine şahidiz. Bu da öyledir ve aynen bunun kaynağı da yine Kur'an-ı Kerim'dir.

YUSUF/4 "Bir vakit Yusuf, babasına (Yakup Peygamber), 'Babacığım, ben rüyamda on bir yıldızla Güneş ve Ay'ı gördüm. Gördüm ki, onlar bana secde ediyorlardı.' dedi."

Ve Yusuf Kıssasının sonunda şöyle buyuruluyor:

YUSUF/99-100 "Vakta ki Yusuf'un yanına (ailesi) vardılar, (Yusuf) annesini ve babasını kucakladı, onları yanına aldı ve 'Buyurun. Mısır'a İnşaAllah emniyet içinde girin' dedi. Anne-babasını taht üzerine çıkardı. Anne-babası ve on bir kardeşi, kendisi için secde ettiler (kendisine kavuştukları için şükür secdesine kapandılar). Yusuf dedi ki 'Ey babacığım! İşte bu, önceden gördüğüm rüyanın tabiridir.' "

Rüyadaki Ay ve Güneş'in Yusuf Peygamberin anne-babası olduklarını anlıyoruz. Bunlar, bir asıldan bir topluluk, bir sistem manasını hatıra getirmekte... Yusuf a.s. ile beraber 12 kardeş, 12 yıldız dernek olduğuna göre,

Güneş sisteminde 12 gezegenin bulunduğuna kuvvetli bir işaret var, demektir...

Fakat bütün bunlara rağmen, siz internetten “güneş sisteminde kaç gezegen var” diye sorduğunuzda yine inatla ya 8 veya 9 gezegen var diyecekler..?

Bu işin ehemmiyeti bakımından bunu da belirtmekte fayda görüyorum. İslamın dışındaki şanslı insanlardan bazılarının bir vesileyle kendi dillerinden ellerine geçen bir Kur’an mealini okuyarak Müslüman olduktan sonra, duygularını ifade eden çok kısa bir videonun linkini atıyorum. Lütfen dinlemenizi ve dinledikten sonra bu işin bizlere farz gibi bir yükümlülük getireceğine inanıyorum.

<https://www.youtube.com/watch?v=HfP8q4LE7Mk>

KUR’AN MEALİ OKUMA ANKETİ !

Aralık 2009 da çıkan bir gazete haberi.

İki gün sonra Türkiye’de bir ilk gerçekleşecek, 41 şehirde binden fazla genç, seher vakti Kur’an’ı Kerim okuyacak. Bu bir yarışma, ama bildiğimiz Kur’an okuma yarışmalarından farklı, zira gençler ilk defa Kur’an-ı Kerim mealini de güzel okumak için yarışacaklar. Kur’an’ın tecvitli, ahenkli okunmasına alışkınız da meal acaba nasıl okunur, kıstas nedir? Soruların cevabı “Kur’an ’ın Anlamıyla Buluşmak” platformunda, çünkü yarışmayı onlar düzenliyor.

Platformun adı gayet açık, amacı belli, Kur’an’ı Arapça aslından okumakla yetinmeyelim, mealini de okuyalım.

Platformun iki yıl önce ANAR firmasına yaptırdığı anket ortada, toplumumuzun yüzde 94'ünün evinde Kur'an var, yüzde 78'inin evinde meallisi de var, üçte biri Kur'an okuyor, ama ancak yüzde 5'i meale başvuruyor. Anlamadan okumak, işte bizim hastalığımız. Platform başkanı İsmail Yıldız, Kur'an'ı Kerim'in üzerinde düşünelim ve öğüt alalım diye indirilmiş bir yol gösterici olduğunu ısrarla vurguluyor ve "aslında" diyor, "Bugün yaşadığımız birçok sıkıntının altında bu anlama eksikliği yatıyor. Yüce Allah, 'Benim zikrimden, Kur'an'ım dan kim yüz çevirirse dünyada ona sıkıntı veririm' buyuruyor. Tefsirler, Kur'an'dan yüz çeviren insanlara musallat edilen sıkıntılar içinde stres ve sabırsızlık gibi çağımızın hastalıklarını da sıralıyor".

Ne yapmalı o zaman? Kur'an'ı Kerimi sadece ölülerimiz ve hastalarımız için değil de kendimiz için de okuyup, anlamak için nasıl bir yol izlemeli? Nesilden nesile aktarılan davranış biçimlerine diyecek söz yok. Kur'an bulunan odada ayağını uzatmamak, genç kızların çeyizinde Kur'an bulundurmak, çocuklara Kur'an'dan isim seçmek, yerdeki kağıdı üzerine Kur'an yazılır hassasiyetiyle yerden kaldırmak... Eyvallah, ama bir yerde esaslı bir hata yaptığımız aşikar. İsmail Yıldız 'kutsallaştırarak uzaklaştırmak' gibi bir kavramdan söz ediyor. Planlı, maksatlı bir uygulama biz anlamadan şuuraltımıza işlemiş gibi, "Öyle yükseğe kaldır ki, Kur'an'ı bir daha oradan indirmeyesin."

“Kur’an’ın Anlamıyla Buluşmak” platformu, her an yanımızda, hiç ayırmadan bulunduracağımız kutsal bir başucu kitabından söz edilmektedir..

Kur'an mealini ön yargılardan uzak duru bir kalple okuyunuz. Ayetleri kendinize inmiş gibi muhatap alarak okuyun ve şimdiki halinizle kıyaslayarak sonrada kendinizi o yönde pozitif olarak değiştirmeye gayret ediniz. Mealinizi el kitabı olarak daima yanınızda bulundurun her fırsatta okuyunuz. Allah'ın mesajı bütün insanlara olduğu için herkese ulaşması ve anlamaları yönünde devamlı bir gayret içinde olunuz, çünkü yaratılış gayenizin bu olduğunu unutmayınız.

Kendinizin, ailenizin, çevrenizin ve diğer insanların Kur'an meali ile tanışmaları ve okumaları ile Allah'ı, Resulullah'ı s.a.v. ve İslamı öğrenmeleri yönünde çalışınız. Kur'an a boş bir kapla yaklaşmalıyız, yani öğrenmeye hazır ve önceki fikirlerimizi terk etmiş olarak, bu durumda zengin ve etkili bir eğitim oluşması sağlanabilir. Meal okuduğumuzda, mutlaka bir şeyler anlayacağız, bu anladıklarımız kendi zihnimizde sakladığımız şeyler mi yoksa Kur'an'ın söyledikleri midir bunu devamlı analiz ederek Kur'an'ın murat ettiği şekilde anlamamız için gayret etmeliyiz. Meal okudukça göreceğiz ki Rabbimiz Kur'an'da birçok defa tekrarlar "niye düşünmüyorsunuz" ve "niye akıl etmiyorsunuz" diye bizi devamlı uyarmaktadır. Ayrıca;

ENBİYA/10 "Muhakkak ki, hayatınız için gerekli notları

içeren, size şan ve şeref sağlayan bir kitap indirdik, neden düşünmüyorsunuz"

Yine aşağıdaki ayette ise Kur'an'ın alem şumul olduğunu yani bütün milletlere hitap ettiğini buyurmaktadır.

SAD/87-88 "Bu Kur'an, ancak bütün milletler için bir derstir. Onun verdiği haberin doğruluğunu bir süre sonra siz de pekiyi öğrenirsiniz."

Ayrıca, Kur'an'da birçok ayetlerde tekrar ederek,

ZUHRUF/44 "Bu Kur'an hem sana, hem milletine güzel bir namdır, şereftir. İleride ondan dolayı sorguya çekileceksiniz."

FUSSİLET/41 "Kendilerine gelen bu şanı yüce dersi inkar edenler elbette cezadan kurtulamaz"

Diyerek te yüce Rabbimiz ehemmiyetine binaen bizi ikaz etmektedir. Bize karşı çok merhametli olan Rabbimiz bizlere göndermiş olduğu Kur'an vasıtasıyla düşünce ve davranışlarımızı O'nun rızası istikametinde düzeltip cennete layık bir hale gelmemizi istemektedir. Eğer bu yolda gayret etmezsek te azabının çok dehşetli olacağını bildirerek birçok ayetle de bize ikaz etmekte ve uyarılmaktadır.

SAD/67-68 "De ki: "Bu Kur'an pek mühim bir mesajdır. Ama siz ona sırtınızı dönüyorsunuz."

ZUHRUF/36-37 "Kim Rahman'ın hikmetlerle dolu ders olarak gönderdiği Kur'an'ı göz ardı ederse, Biz de ona bir şeytan sardırırız; artık o, ona arkadaşı olur. Bu şeytanlar onları yoldan çıkarırlar, ama onlar kendilerinin hâlâ doğru yolda olduklarını sanırlar."

Kur'an meali okumak bizlere, su gibi hava gibi doğal bir ihtiyaçtır. Mealden belki dinin tamamı öğrenilemez, fakat hem bilgi anlamında hem duygu hem de içinde geçen kıssalarla ders ve ibret alma yönünden bizi çok değiştireceği kesindir. Birde şu yönü var ki belki de en mühimi budur, bizler bu yolda yürümeye başlarsak merhameti sonsuz yüce Rabbimiz de bu niyetimize binaen Kur'an'ın manalarını sinelerimizi açarak, bizlerin daha çok anlamamızı nasip edecektir İnşaAllah. Bu durumu da Resulullah s.a.v. bir kutsi hadiste şöyle buyurmaktadır... "Kulum bana bir karış yaklaşırsa ben ona bir arşın yaklaşırım, o bana bir arşın yaklaşırsa ben ona bir kulaç yaklaşırım" ila ahir.

Birde şöyle düşünelim, biz devamlı Kur'an okumazsak, insanın ibadetleri dışında Rabbiyle aradaki bağları gevşemeye başlar o zamanda insan başıboşluğa düşebilir, zamanla da kendisine başka bağlar ve meşgaleler bulabilir ki bu durum ilerledikçe insanın ebedi hayat hesabına çok zararına sebep olabilir. Allah muhafaza buyursun, onun için Rabbimizle irtibatımızı devamlı bağlı tutmak ta ancak Kur'an'ı devamlı okumakla mümkün olur. Allah'ı tanımak, Kur'an'ı Kerim'i tanımakla olur, Kur'an'ı

tanımakta lafzını çok okumakla ve onun esaslarını hayata geçirmekle olur.

Yoksa Allah var deyip de yokmuş gibi yaşayarak, Kur'an'a inandığını söyleyip de içindeki muhtevadan habersiz, manasından uzak bir yaşantının bizlere getireceği tehlikeden, kendimizi ve sevdiklerimizi korumak zorundayız. Kur'an'ı başucu kitabın yap, el kitabı olarak yanından hiç ayırma, devamlı oku anla ve yaşa İçinde Adem oğlunun yaradılış gayesine uygun bir şekilde nasıl yaşayıp mutlu sona nasıl ulaşacağını tarif eden tek kutsal kitaptır.

Kur'an'ı Kerimi lütfen kütüphanenize hapsetmeyiniz, duvara çiviye torba içinde asıp saklı tutmayınız, her gün okuyup onla sevginizi, ilginizi, alakanızı, ezberinizi, kıraatinizi devam ettiriniz. Kur'an, insanın kullanım kılavuzudur, asırlar boyu okunmuş, her asırda insanlar ondan istifade etmiş ve ondan alınan ilhamla milyonlarca cilt eser yazılmış dünyada ki tek kitaptır.

Kur'an Allah tarafından Resulullah'a s.a.v. indirildi ve içindekiler onun tarafından hayata geçirildi yani yaşandı, bizler de onun gibi yaşamamız için onun hayatını yani sünnetini onun sözlerini yani hadislerini de okuyup anlayıp yaşayarak, Kur'an'ın murat ettiği şekilde hayatımıza tatbik ederek Allah'ın rızasını kazanmış olabiliriz İnşaAllah...

Cenabı Hak Kur'an'ı Arapça indirmiştir, bizlerin önce Arapça öğrenip, sonra Kur'an'ı anlamaya çalışmamız biraz zor ve zamana bağlı bir iştir, bu biraz da nefsimizin bizi oyalamasıdır. Kaldı ki biz bunu başarsak ta herkesin bunu yapması asla mümkün değildir. Ayrıca Arapçasını öğrenip okumamızda bence muhakkak gereklidir. Çünkü her ne kadar anlamasak da, yine de bir sevabı vardır. Fakat yukarıdaki ayetlerden ve yorumlardan anlaşılacağı gibi, Rabbimiz “Okuyup anlayasınız diye bir kitap indirdim” buyurmaktadır. O yüzden, İslam alimleri Kur'an'ı her insanın kendi diliyle okuyup anlamaları için, yüce kitabımızı her dile tercüme ederek meal şeklinde yayınlamaktadırlar, bizler içinde en kolay öğrenme ve öğretme yolu budur.

Ben kendim birkaç defa hem diyanete hem de buradaki müftülüğe kaç sefer meil attım, “Cuma namazlarında ve diğer vaazlarda imam efendiler Arapça okudukları ayetlerin hiç olmazsa cemaate Türkçe karşılıklarını da söyleseler” de bizlerde anlasak diye yazılarıma cevap dahi vermediler, bu neyi ifade eder sizlerin anlayışına bırakıyorum. Çünkü ahireti düşünerek bu işe eğilseler, bu anlattıklarımız bizim gibi sıradan Müslümanların kırık dökük ifadelerine zaten kalmazdı.

Sevgili dostlarım, sizler bir niyet ederek okumaya başlarsanız, göreceksiniz ki Rabbimiz bu yüksek hakikatleri sinelerimizi açarak hepimize nasıl mükemmel bir anlama kabiliyeti sunacaktır, ön şartı öğrenme gayesiyle Besmele çekerek başlamaktır.

MÜSLÜMANLAR NEDEN KURBAN KESMELİ?

KEVSER/2 “Sen de Rabbin için namaz kıl ve kurban kesiver.”

Cenabı Hakk’ın “Rabbin için namaz kıl, kurban kes” emrine uyararak, rızası kazanılmak için kesilir. Kesilen kurbanın akan kanı ile birlikte sahibinin günahlarının da bağışlanacağı Peygamberimiz s.a.v tarafından müjdelenmiştir. Kurban kesmek yerine, parasını hayır olarak dağıtsak olabilir mi? Hayır asla! Çünkü ibadetlerin nasıl ve ne şekilde olacağına kullar karar veremezler ve buna benzer yorumlar yapanlar, Allah adına konuşarak çok büyük günaha girerler. Sonra hayır ve sadaka vermek yılın her gününde olabilir, kurban kesmek vakti zamanı tayin edilmiş başlı başına bir ibadet şeklidir.

Yani kurban kesme ibadeti, sadaka ve hayır vermeye alternatif olarak söylenmesi ve düşünülmesi dinimiz açısından doğru değildir. Hem maalesef, her yıl kurban bayramı geldiğinde bazı kişiler, sanki yılın her gününde yedikleri etlerin kesilen hayvanlardan olduğunu bilmiyorlarmış gibi, bunu kınamakta “Böyle bayram mı olur” gibi laflar etmektedirler. Ayetlerle ve hadislerle emredilen bir ibadete itiraz ederek, Allah’a itiraz ettiklerinin farkına varmamaktadırlar. Hem bütün kainatın ve hepimizin yaratıcısı olan, hepimizin tek sahibi olan Rabbinizden daha mı şefkatliler ki, böyle düşünüyorlar, helle haram diyen ve harama helal diyenler dinimize göre en büyük günahlardan olan küfre girerler. Dolayısıyla kendini bilen kişiler böyle dini emirler hakkında ulu orta

konusmasalar, kendi ahiret hesapları yönünden daha hayırlı olacağı kesindir.

YUNUS/59 “De ki: “Peki, Allah’ın size ihsan ettiği rızıklardan, bir kısmını helâl, bir kısmını haram yapmanıza ne dersiniz?” De: “Allah mı sizin böyle yapmanıza izin verdi, yoksa siz Allah’a iftira mı ediyorsunuz?”

NAHL/116 “Kendi dillerinizin yalan yanlış nitelendirmesiyle uydurduğunuz yalanı Allah’a mal ederek “bu helâldir, şu haramdır” demeyin. Çünkü Allah adına yalan söyleyenler asla iflah olmazlar.”

Kurban ibadeti belirli şartları taşıyan hayvanın usulüne uygun olarak kesilmesiyle yerine getirilir. Nitekim Peygamberimiz de s.a.v. kurban kesme emri geldikten sonra her yıl kurban kesmiştir. Ayrıca hadisi şeriflerde kurban bayramında, Allah katında en sevimli ibadetin kurban kesmek olduğu, kurbanın kesilir kesilmez Allah katında makbul olacağı ve kurban edilen hayvanın her unsurunun kişinin hayır hanesine yazılacağı ifade edilmiştir. (Buhari, Müslim, Tirmizi ve İbnu Mace)

Kurban; kendisine kurban kesmek vacip olanların vücuduna bedel olarak kesilir.

“Ya Rabbi, şu vücudum Sana karşı o kadar isyan etti ki, affedilmem için bu vücudumu Sana kurban etmem gerekiyor. Fakat Sen Kitabında insanın kurban edilmesini haram kıldığından, vücuduma bedel olarak bu hayvanı

Senin rızan için kesiyorum. Kabul buyur ya Rabbi” denilerek kesilir. Allah’a yaklaşmak, yalnız O’nun Tek Varlık ve İlah olduğunu hatırlamak için, O’nun rızasını kazanmak (yani ibadet için), Peygamberimize s.a.v. şükür için kurban kesilmesi emredildiği için, Hz. İbrahim’e emredildiği gibi insanın kurban edilmesini önlemek için (çünkü birçok eski kavimlerde inandıkları ilahlara hep insanları kurban ediyorlardı), sosyal yardımlaşma olarak fakirlere gıda yardımı ve toplumsal barışı geliştirmek için kurban kesilir, (zekat gibi) sizler bunu daha da geniş düşünebilirsiniz. Konuyla ilgili birkaç ayeti kerime:

BAKARA/67 “Bir vakit de Musa kavmine: “Allah, bir sığır kesmenizi emrediyor” demiş, onlar da: “Ay! Sen bizimle alay mı ediyorsun” diye cevap vermişlerdi. Musa da “Öyle cahillere katılmaktan Allah’a sığınırım” demişti.”

MAİDE/27-28-29 “Onlara Adem’in iki oğlunun gerçek olan haberini oku: Onların her ikisi birer kurban takdim etmişlerdi de birininki kabul edilmiş, öbürününki kabul edilmemişti. Kurbanı kabul edilmeyen, kardeşine: “Seni öldüreceğim” dedi. O da: “Allah, ancak müttakilerden kabul buyurur, dedi. Yemin ederim ki, sen beni öldürmek için el kaldırırsan, ben seni öldürmek için sana el kaldırmam. Çünkü ben âlemlerin Rabbi olan Allah’tan korkarım. Ben isterim ki sen, kendi günahınla beraber benim günahımı da yüklenesin de cehennemliklerden olasın. Zalimlerin cezası işte budur!”

ENAM/119 “Kesilirken üzerlerine Allah’ın adı anılmış olan hayvanların etlerinden niçin yemeyecekmişsiniz?”

ENAM/162-163 “De ki: “Benim namazım da, her türlü ibadetlerim de, hayatım da ölümüm de hep Rabbül alemin olan Allah’a aittir. Eşi ortağı yoktur O’nun. Bana verilen emir budur. O’na ilk teslim olan da benim.”

HAC/28 “Allah’ın kendilerine rızık olarak verdiği kurbanlık hayvanları, belirli günlerde Allah’ın adını anarak kurban etsinler. Siz de onların etinden hem kendiniz yiysin, hem de yoksula ve fakire yedin.”

HAC/33 “O kurbanlıklarda belirli bir süreye kadar sizin çeşitli menfaatleriniz vardır. Sonra varacakları yer, o en kıdemli mabette son bulur.”

HAC/34 “Biz her ümmete kurban ibadeti koyduk ki Allah’ın kendilerine erzak olarak verdiği hayvanları keserken Allah’ın adını ansınlar. Şunu unutmayın ki hepinizin ilahı bir tek İlah’tır. Öyleyse yalnız O’na teslim olun. Sen ey Resulüm: O alçak gönüllü, samimi ve ihlaslı olanları müjdele!”

HAC/36 “Biz kurbanlık büyükbaş hayvanları da sizin hakkınızda Allah’ın dininin şairinden kıldık. Onlarda sizin için hayır vardır. Onlar boğazlanmak üzere saf halinde dururken onları kestiğiniz zaman Allah’ın adını anın! Yanı üstü yere yıkılınca da onlardan hem siz yiysin, hem kanaat gösterip istemeyene, hem de isteyen fakire

yedirin. İşte şükredesiniz diye böylece onları sizin emrinize verdik.”

HAC/37 “Fakat onların ne etleri, ne de kanları Allah’a ulaşır. Lâkin O’na ulaşan tek şey, kalplerinizde beslediğiniz takvadır, Allah saygısıdır. O bu hayvanları size amade kıldı ki, sizi doğru yola erıştirdiği için O’nun yüceliğini ilan edesiniz. Öyleyse güzel davrananları müjdele!”

SAFFAT/107 “Oğluna bedel ona büyük bir kurbanlık verdik.”

Hız. İbrahim a.s. oğlunu kurban etmesin diye.

Merhameti sonsuz Yüce Rabbim, İnşallah hepimizin keseceği kurbanları kabul buyursun ve günahlarımızı da kefarete olarak af ediversin. Bütün İslam Aleminin ve hepimizin kurban bayramını canı gönülden tebrik ederek, ailenizle beraber sağlık ve afiyetler dilerim.

NAMAZIN TARİHÇESİ VE ONUNLA İLGİLİ KUR'AN AYETLERİ..

Namaz ibadeti bazılarının zannettiği gibi, İslamiyetle başlamış bir ibadet değildir, bilakis ilk insan ve ilk resul olan Hz. Adem a.s. la başlamış bir ibadettir.. Her kavme kendi dili ile konuşan elçiler göndererek hitap eden vahyeden Allah Kur'an'ı indirdiği ilk toplumun dilindeki kelime ve kavramları da o toplumun bildiği anlamlarla kullanarak hitap etmiştir. Zannettiğimizin aksine es-salat kavramı o toplumda Kur'an inmeye başlayınca birden bire var olmuş yerden bitme bir kavram değildir. Yüzyıllardır o toplumda kullanılan bir kelimedir ve o topluma Kur'an gelmeseydi de o toplumda yüzyıllardır var olduğu gibi yine günümüze dek belki gelecekti. Bu konuda daha çok bilgi edinmek isteyenler, İslam tarihini ve Resulullahın s.a.v. hayatını okuyunca göreceklerdir İnşAllah... (Doğrusunu Allah bilir)

Şu durumda es-salat kelimesinin o toplumda Kur'an gelmeden önce herkesin bildiği bir anlamı vardı ve Allah'ta onların bildiği o anlamda es-salat kavramını Kur'an'da kullandı. Yani, Mekke hanifleri, (İbrahim a.s. mın şeriatıyla amel edenler) Mekke müşrikleri, Medine Yahudileri civardaki Hristiyanlar o ve yakın coğrafyadaki Sabiiler de aynı es-salatı eda ve ifa ediyorlardı. Hem de aynı vakitlerde, aynı rekat sayılarında, belki çok az farklar dahi olsa, namazlarını bugünküne çok yakın bir şekilde kılıyorlardı. Yani olmayan bir ibadet var kılınmadı, kendinden öncekileri doğrulayan, tasdik eden

musaddık Kur'an ve musaddık olan bir Resül Mekkeli müşriklerle aynı namazı kılıyordu.

Bu konuyu Maun suresi çok güzel bir şekilde ifade buyurmaktadır. Bu sure daha vahyin 2. Yılında nazil olmuştur, fakat namazın Müslümanlara farz olması Vahyin 12. Yılında İsrâ suresiyle farz kılınmıştı. Bu durumda Mekke'deki müşriklerden bazıları halen namaz kılmaktaydılar. Fakat Maun suresine baktığımızda namaz kılanların asla namazın ruhuna yakışır bir şekilde yaşamadıklarından bahsedilmektedir. Dinin esasları unutulmuş, yalnız şeklen yapılır hale gelmişti..

MAUN/1---7 "Baksana şu dini, mahşer ve hesabı yalan sayana! O, yetimi şiddetle itip kakar. Muhtacı doyurmayı hiç teşvik etmez. Vay haline şöyle namaz kılanların: Ki onlar namazlarından gafildirler (Kıldıkları namazın değerini bilmez, namaza gereken ihtimamı göstermezler). İbadetlerini gösteriş için yaparlar, zekât ve diğer yardımlarını esirger, vermezler."

Maun süresinde kınanan Mekkeli namaz kılan müşriklerdir. Müşrik demek Allah'a inandıkları halde, O'na eş ortak koşanlar demektir. Zaten Resulullah s.a.v. İslam dinini daha yeni yeni anlatmaya ve yaşamaya çalışıyorlardı. Bir avuç sahabeyle Mekkeli müşriklerin bu suredeki eziyetlerine katlanan da yalnız onlardı, namazın irtibatını da nelerle kestikleri bu surede açıklanmıştır. Yetimi itip kakarak hor görmek, doyurmamak, ibadetlerini gösteriş için yapmak, yoksula yardımı engellemek,

bu şekilde yaparak sosyal nizamla namazın irtibatını kesmiş ve koparmış olmaktadırlar. Namazdan gafil olmak ise, ona gereken önemi vermemek, vaktinin geçip geçmediğine pek aldırmamak, namazın manasından gaflet ederek, kıldığı namazların kendisi üzerinde güzel tesirler bulunmaması anlamlarına gelir.

Namazda farkında olmadan zihnin başka düşüncelere dalması insanın elinde değildir. Bununla beraber, insan dikkatini toplamaya gayret etmelidir. Bu sure ahirette hesap vermeye inanmanın başlıca iki alameti olarak namaz ibadetini gereğince yerine getirme ve toplumsal yardımlaşmayı gerçekleştirme üzerinde yoğunlaşmaktadır.

DİĞER DİNLERDE DE NAMAZ VAR MIYDI?

Evet hepsinde de namaz vardı, Hz. Adem'den a.s. Resullaha s.a.v. gelinceye kadar bütün Nebi ve Resullerin tebliğ etmiş oldukları iman esasları aynıdır. Bu husus, daha önce tebliğ edilen bütün semavi hak dinlerin ortak bir hususiyetidir. Hiç bir Nebi veya Resul iman esaslarını değiştirmedeği gibi, ona her hangi bir eksiltme ve ilâve de yapmamıştır ve yapamazlardı. Hz. Adem a.s. insanları nelere inanmaya çağırılmışsa, son Resülü Hz. Muhammed'de s.a.v. ümmetini o esaslara iman etmeye davet etmiştir. Bununla ilgili ayetler aşağıda bulunmaktadır.

HAKKA/44---47 “Eğer o Resul bizim adımıza birtakım sözler uydursaydı, onu elimizle yakalar, sonra da onun

şah damarını keserdik. Sizden kimse de buna mani olmazdı.”

Bu ayetten maksat, Hz. Peygamberin s.a.v. vahyi değiştirmesinin imkânsızlığını belirtmektir. Bazıları bu ayeti yanlış anlayarak: “Sahte peygamberlerin mutlaka, boğazlarının kesileceği, şayet kesilmezse onların peygamberliklerinin geçerli olacağı” manasını çıkarmak istemişlerdir. Halbuki bu ayet gerçek Peygambere hitap etmektedir, yoksa yalancı peygamberler hakkında değildir.

ŞURA/13 "Dini ayakta tutun ve onda ayrılığa düşmeyin" diye Nuh'a tavsiye ettiğini, sana vahyettiğimizi, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya tavsiye ettiğimizi Allah size de din kıldı. Fakat kendilerini çağırdığın bu (din), Allah'a ortak koşanlara ağır geldi. Allah dilediğini kendisine (Resul) seçer ve kendisine yöneleni de doğru yola iletir.”

Semavi dinler arasında iman esasları hususunda hiçbir fark olmadığı gibi, bilhassa temel ibadetler hususunda da fark bulunmamaktadır. İşte dinin direği mesabesinde olan namaz da bütün Nebi ve Resullere ve onların ümmetlerine farz kılınmış bir ibadettir. Fark, sadece vakitlerde ve rekât sayılarında olabilir, bize ise, beş vakit olarak farz kılınmıştır. Namazın geçmiş ümmetlere de emredildiği hususu bizzat Kur'an'ı Kerim'de ifade edilmektedir. Meselâ, bir ayeti kerimede Hz. İbrahim'in a.s. devamlı namaz kıldığı ve neslinin de namaza devam etmelerini istediği şöyle haber verilir:

İBRAHİM/37 “Ey bizim Rabbimiz! Ben zürriyetimden bir kısmını senin kutsal mabedinin yanında, ekin bitmez bir vadide yerleştirdim. Ey bizim Rabbimiz! Namazı gereğince kılsınlar diye böyle yaptım.....”

İBRAHİM/40 “Ya Rabbi! Beni de, neslimden çoğunu da namazı devamlı olarak ve gereğince kılan kullarından eyle! Duamı, lütfen kabul buyur Ya Rabbi!”

Hız. Musa’da a.s. namazla emir olunmuştu.

TAHA/11---15 “Ateşin yanına varınca birden: “Mûsâ!” diye nida edildi. “Haberin olsun: Senin Rabbin Benim!” denildi. “Çıkar pabuçlarını hemen! Çünkü kutsal vadedisin sen! (Evet evet) Tuva’dasın sen!” Resul olarak seçtim seni, öyleyse iyi dinle sana vahyedileni! Muhakkak ki Ben’im gerçekte İlah. Benden başka yoktur ilah. O halde sen de yalnız Bana ibadet et! Beni anmak için namaz eda et! Elbet gelecek kıyamet saati. Nerdeyse açıklayasım geliyor onun vaktini. Ta ki her kişi bulsun orada bütün yapıp ettiğini, işlerinin karşılığını.”

YUNUS/87 “Musa’ya ve kardeşine: “millet için Mısır’da evler hazırlayın, evlerinizi namazgâh yapın, namazı hakkıyla ifa edin ve ey Musa müminleri müjdele!” diye vahyettik.”

Aşağıdaki ayetlerde İsrail oğullarından namaz kılmaları hususunda kesin söz alındığı ifade edilmektedir.

BAKARA/83 “Bir vakit İsrail oğullarından söz alıp: "Allah'tan başkasına ibadet etmeyin! Anneye babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara güzel muamele edin, İnsanlara tatlı söz söyleyin, namazı hakkıyla eda edin, zekâtı verin!" demiştik. Sonra pek azınız hariç, sözünüzden döndünüz. Hâlâ da yüz çevirmektesiniz.”

Yukarıdaki ayette de belirtildiği gibi, “Pek azınız hariç, diğerleri namazı terk etti” diye ifade edilmektedir. Şu anda İsrail’i en çok rahatsız eden olaylardan birisi de şudur. Her ne kadar İslam aleminin en büyük düşmanı olsa dahi, her yıl kendi halkından ortalama 250 kişi civarında İslam dinini seçerek Müslüman olmakta ve namazlarını kılmaktadırlar. İsteyenler you tube de “Namaz kılan Yahudiler” diye girerlerse bu haberi ve görüntüleri göreceklerdir....

MAİDE/12 “Allah İsrail oğullarından kesin söz aldı. Biz onlardan (on iki boydan her birinden bir kefil olmak üzere) on iki de kefil tayin etmiştik. Allah buyurdu ki: İyi bilin ki Ben sizinle beraberim. Eğer siz namazı dikkatli bir şekilde tamtamına eda eder, zekâtı verir, resul-lerime iman eder, onlara sahip çıkar, Allah rızası için gerekli yerlere harcayarak Allah’a güzel bir tarzda ödünç verirseniz, Ben elbette sizin kusurlarınızı örter ve elbette sizi içinden ırmaklar akan cennete yerleştiririm. Ama kim bundan sonra nankörlük edip küfre sapsarsa, doğru yoldan sapmış, kendini zayı etmiş olur.”

Hız. Őuayib'de a.s. Çok namaz kılardı. Hatta bu sebeple kendisine hakaret edilmek istenmiŐti. Bu da Kur'an'ı Kerim'de Őoyle beyan buyurulmaktadır.

HUD/87 "Onlar dediler ki: 'Ey Őuayb! Atalarımızın tap-tıkları ilahlarımızı terk etmeyi yahut mallarımız konu-sunda istediğimiz Şekilde davranmamızı senin namazın, ibadetin mi emrediyor? Aferin, amma da akıllı, uslu bir adamsın ha!'"

Kâfirler, evvelden beri ve günümüzde de olduğu gibi, gerek kendilerini gerek bütün varlıkları yaratıp varlıkta tutan Allah'ın huzuruna namaz miracı ile çıkmanın zev-kini tadamazlar. Dolayısıyla bu, kendilerine faydasız bir uĐraŐ geldiğinden namaz kılanlarla alayı öteden beri adet edinmiŐlerdir. Őuayb'in a.s. toplumu hayata kavuŐ-turan mesajlarını, doğrudan doğruya ret edemediklerin-den, dolaylı yoldan onları geçersiz kılmak niyeti ile b-tn bunları onun kıldığı namaza bağlayarak akılları sıra değersiz göstermeye çalıŐmıŐlar, onun Resul olduğunu ifade etmesiyle alay etmek kastiyle, namazı ile alay et-miŐlerdir.

Yine Kur'an'ı Kerim'de Hz. İŐhak ve Yakup'un, Hz. Zekeriya'nın, Hz. İsa'nın a.s. namaz kıldıkları bildi-rilmektedir.

A.İMRAN/39 "Zekeriya mihrapta namaz kılmakta iken melekler kendisine seslenip: "Allah sana, Allah'tan bir kelimeyi tasdik edecek, hem efendi, hem gayet zahit,

hem peygamber olacak olan Yahya'yı müjdeler" dediler."

Müfessirlerin ekseriyetine göre kelimeden maksat, Hz. İsa'dır a.s. Kün (ol) emri ve kelimesiyle, babasız olarak yaratıldığı için böyle denilmiştir. Bununla beraber başka yorumlar da vardır.

MERYEM/29---34 "Meryem, (bana değil, çocuğa sorun dercesine) çocuğu gösterdi: "Nasıl olur da, dediler, beşikteki bebekle konuşuruz?" Derken bebek: "Ben Allah'ın kuluyum, dedi, O bana kitap verdi, beni Resul olarak görevlendirdi. "Nerede olursam olayım beni kutlu, mübarek kıldı. Yaşadığım müddetçe bana namazı ve zekâtı farz kıldı. Anneme saygılı, hayırlı evlat kılıp, asla zorba, bedbaht ve hayırsız biri yapmadı. Doğduğum gün de, öleceğim gün de, kabirden kalkıp dirileceğim gün de selâm üzerime olsun! İşte hakkında şüphe ve tartışmalara girdikleri Meryem oğlu İsa konusunda gerçeğin ta kendisi olan Allah'ın sözü budur."

MERYEM/54-55 "Kitapta İsmail'i de an. Gerçekten o, verdiği sözü yerine getiren biri idi. Resul ve nebi idi. Halkına namazı ve zekâtı tavsiye ederdi. Rabbinin razı olduğu biriydi."

(Hz. İsmail, Hz. İbrahim'in oğlu ve Hz. Muhammedin büyük dedesidir.)

ENBİYA/72-73 “Ona ayrıca İshak’ı, üstelik bir de Yakub’u ihsan ettik. Hepsini de erdemli insanlar kıldık. Onları buyruklarımızla insanlara doğru yolu gösteren önderler yaptık. Kendilerine hayırlı işler işlemeyi, namaz kılmayı, zekât vermeyi vahyettik. Onlar yalnız Bize ibadet ederlerdi.”

LOKMAN/17 “Evladım, namazı hakkıyla ifa et, iyiliği yay, kötülüğü de önlemeye çalış ve başına gelen sıkıntılara sabret. Çünkü bunlar azim ve kararlılık gerektiren işlerdendir.”

Resulullahın s.a.v. evrensel risaleti insanlık için en büyük nimettir. Mekkeli hemşerileri onun kıymetini bilmeyince Allah ona sahip çıkacak başka bir toplum var edeceğini bildirmişti. İbn Abbas bunu “Ensar” diye tefsir etmişti. İbn Hacer Fethul-Bari adlı Buhari şerhinde şöyle der: “Birinci derecede Ensar maksat olmakla birlikte, İslam tarihi boyunca bu vaadin gerçekleştiğini gösteren birçok toplulukların gelmiş olması, Kur’an’ın mucizelerinden biridir.

“Kıyamet gününe kadar hak için galibiyetle mücahedeyi sürdüren bir topluluk, ümmetinden eksik olmayacaktır” hadisi de bu gerçeği müjdelemiştir. Bildirilen topluluk bire bağlı değildir, çok daha fazla olabilir, zaten Rabbimizin lütfuyla 1400 küsur senelik İslama, 900 sene gibi en büyük paya sahip Türk milleti çıkmıştır.”

SAD/87-88 “Bu Kur’an, ancak bütün milletler için bir derstir. Onun verdiği haberin doğruluğunu bir süre sonra siz de pekiyi öğrenirsiniz.”

ENAM/90 “İşte onlar Allah’ın hidayet verdiği kimselerdir. Sen de onların yolundan yürü ve de ki: “Ben risaleti tebliğden dolayı sizden bir ücret beklemiyorum. O, bütün milletler için bir öğütten, irşattan ibarettir.”

Kur’an, önceki ayetlerde daha önce yaşamış olan Nebi ve Resullerin yolundan yürü diye emreder. Bizler de bundan, dindeki devamlılığı Kur’an’ın ve son Resulünde musaddık, yani onaylanmış, tasdik edilmiş oluşunu anlamaya çalışırız. Hatta dilerseniz meseleyi daha güzel anlayabilmek için, hep beraber bir empati yapalım. İsterseniz hayalen Resulullahın s.a.v. yaşadığı çağa gidelim veya yine hayalen, Resulullah s.a.v. bizim yaşadığımız bu çağa ve buralara gelmiş olsun.

Mesela Resulullah bu gün gelmiş olsa, o da görecektir ki, günde beş vakit namazın her bir vakitte kendi rekat sayısınca ve kendi duaları ve sureleriyle aynen kendi devrindeki gibi okunarak kılındığını görecektir. Abdestinden guslüne hatta teyemmümüne kadar zaten başlangıcından beri var olan bu eylemlerin namaz adıyla ortada olduğu bu ortamda herkesin zaten bildiği namazı Resulullah s.a.v. niye tarif etsin.? Nebinin çağında da olan aynısıdır, hatta ilk insandan bu yana gelen kadim bir ibadet, şeair, İslamın işaretleri, olarak namaz da oruçta hacda zaten bilinen ifa, eda edilen malum ibadetlerdir.

Tek farkla ki o günkü haniflerin, yani İbrahim a.s. mn ibadet ettiği Şekilde ibadet edenler hariĉ bu ibadetleri Şeklen aynı ifa etseler de, iĉerik olarak amaĉ ve niyet olarak bunları Őirkle yerine getirmelerindendir. Fakat maalesef bizlerde de günümüzdeki durum o günden aşağı değil belki de daha fazladır, yani birĉođumuz bile- rek veya bilmeyerek, ibadetlerimizi Őirkle karıŐık yap- maktayız... Zaten Allah namazı Şeklen eda edin demiyor ikame edin diyor. Yani ‘hani Şu Şeklen zaten yerine ge- tirdiğiniz namazın diğer emir ve yasaklarla irtibatını kesmeden hakkıyla ikame edin kurun, ĉadır gibi ayağa dikin, Şirke bulaŐtırmadan hayatı bunun etrafında orga- nize edin’ denmiŐ oluyor.

MMNUN/1-2-3 “Muhakkak ki müminler, mutluluk ve başarıya erdiler. Onlar namazlarında tam bir saygı ve tevazu iĉindedirler. Onlar boş Şeylerden uzak dururlar.”

MMNUN/9-10-11 “Onlar namazlarını vaktinde eda edip zayi etmekten korurlar. Namazlarını vakti vaktine, huşû iĉinde devam ettirirler. İŞte vris olanlar onlardır. Ebedî kalacakları Firdevs cennetine vris olanlar onlar- dır.”

MEARC/22---28 “Ancak namazlarını devamlı kılanlar böyle (kafirler gibi) değildir. ĉnk bir insanın namaz kılması onun Allah’a, Resulüne, ahirete inanıp davranış- larını ona göre düzenlediğini gösterir. Onlar o kimseler- dir ki mallarında isteyen ve yoksun olanların haklarını ayırırlar. Onlar hesap gününü tasdik ederler. Onlar

Rab'lerinin cezasından korkarlar onlar. Çünkü Rab'lerinin azabından kimse emin olamaz.”

Namazı Kur'an'da salat veya es-salat kavramıyla görürüz, bu kavram ve kelime o topluma Kur'an gelmezden öncede o toplumda yüzyıllardır zaten kullanılıyordu. Allah her kavme kendi dili ile konuşan elçiler göndermiştir, o kavmin anlamını bildiği kelimelerle onlara hitap etmiştir. Namazı ifade eden, salat, es-salat kavramı kullanıldığında da, o toplum şaşırmadı, apışıp kalmadı. Mekkeli müşrikler, cahiliye devrinde namaz kılıyorlardı. Bu konuyu yazımızın başlarında birçok defa tekrar etmiştik. Nitekim Müslim Sahihinde, Ebu Zerr r.a. fazileti bölümünde, Ebu Zerr'in r.a. İslam'a girmeden 3 yıl önce namaz kıldığını rivayet etmektedir.

“(Abdullah b. Samit'den rivayete göre, Ebu Zerr r.a. şöyle dedi) Ey kardeşimin oğlu! Rasûlullah'a s.a.v. kavuşmadan üç sene önce namaz kılıyordum, dedi. (Abdullah b Samit) Kimin için dedim.(Ebu Zerr) Allah için dedi...”

FUSSİLET/3 “Bu kitap; bilen, anlayan kimseler için ayetleri açıklanmış bir kitap olup, Arap diliyle olan bir Kur'an'dır, okunan bir derstir.”

ŞUARA/198-199 “Eğer Biz Kur'an'ı Arap olmayanlardan birine indirseydik de O'nu kendilerine okusaydı, yine de ona iman etmezlerdi.”

Resulullahın s.a.v. karşılaştığı inatçı inkârın bir şekli de şu idi: “O’nun getirdiği mesaj Arapçadır. Kendisi de Arap olduğu için bunu kendisinin hazırladığı söylenebilir. Şayet kendisinin de, bizim de bilmediğimiz bir dilden olsaydı ona inanabilirdik.” Oysa Allah onların dediği gibi yapsaydı, bu sefer şöyle diyeceklerdi. “Bu yabancıyı cin tutmuş! Başka izahı yok!” Allah Teâla onlara cevaben kolaylıkla anlamaları için kendi dillerinde gönderildiğini bildirmiştir. Fakat onlar bunu anlamazlıktan gelmişlerdir. Allah onların çaresizlik içindeki son bahanelerini, daha doğrusu sayıklamalarını da cevaplandırmıştır:

ENAM/7 “Eğer sana kağıda yazılı olarak bir kitap indirmiş olsaydık, kendileri de elleriyle onu tutmuş bulunsalardı o kâfirliklerinde inat eder, yine de: “Bu besbelli bir büyüden başka bir şey değil!” derlerdi.”

İşte bunun için Kur’an Arapça olarak indirildiğinden, “salat ne yahu”, (namaz) “buda ne ola ki” diye şaşırmadılar, zaten asırlardır dillerinde var olan bir kelimedir ve herkeste ne anlama geldiğini bilmektedir, Allah’ta onların bildiği bu anlamıyla onu Kur’an’da kullanmıştır. Zayi olan veya şeriatın son versiyonunda verilmesi gereken son bir düzenleme varsa, onu da zaten Allah kendisi yapıyordu, vakitler hakkındaki ayrıntılar bunları gösteriyor. Keza abdestin tarifi, gusül ve teyemmümün tarifini içeren ayette olduğu gibi Allah düzenlemeyi kendisi yapıyor.

Kur'an'da gök nedir, nasıl tarif edilmiştir diye nasıl sormuyorsak; namaz nasıl tarif edilmiştir diye de soramayız, bilinen malum bir şey çünkü aynen anne baba, nikah, zina, talak, savaş, barış nedir diye sormadığımız, bunların tarifini Kur'an'da aramadığımız gibi, Allah bizlere hitap ettiği dildeki kelimelerle hitap eder o anlamlarla seslenir kullarına. Kur'an'da Allah birçok surede değişik vesilelerle muhtelif ayetlerde namazı çeşitli yönleriyle ele alarak bizlere bildirmiştir...

Namaz ayetleri..

MAİDE/58 "Siz ezan okuyarak namaza dâvet edince, bunu alay ve eğlence konusu yaparlar. Onların böyle yapmalarının sebebi, akıllarını kullanmayıp bu güzelliği anlamamalarıdır."

Bu ayet, ezanın dayanağıdır, ayrıca ezanla alay edip hafife almanın küfür olduğuna delalet eder.

CUMA/9 "Ey iman edenler! Cuma namazına ezan ile çağırıldığınız zaman derhal Allah'ı zikretmeye (hutbe ve namaza) gidin, alışverişi bırakın. Eğer bilerseniz, bu sizin için çok hayırlıdır."

Cuma namazı, cuma günü öğle vaktinde cemaatle kılınır. Hutbeden sonra iki rekatlık farz namaz eda edilir. Hutbeden önce ve farzdan sonra sünnet olarak dörder rekat daha namaz kılınır. Bunun dışında Müslümanlar cuma günü işleriyle meşgul olabilirler. Yahudilerin cu-

martesi, Hıristiyanların pazar günü yaptıkları gibi dünyevî işleri tatil etmeye mecbur değildirlir.

CUMA/10 “Namaz tamamlanınca yeryüzüne yayılın, işinize gücünüze gidin, Allah’ın lütfundan nasibinizi arayın. Felaha ermenizi ümit ederek Allah’ı çok zikrediniz.”

NİSA/43 “Ey iman edenler! Sarhoş iken ne söylediğinizi hakkıyla bilmedikçe namaza yaklaşmayın. Yolculuk dışında cünüp iken de gusletmedikçe namaz kılmayın. Eğer hasta veya yolculukta iseniz veya tuvaletten gelmiş yahut hanımlarınızla yatmış olur da gusledecek su bulamazsanız, O vakit temiz toprağa teyemmüm edin, arınmak niyetiyle yüzünüze ve ellerinize mesh edin. Muhakkak ki Allah afüv ve gafurdur (af ve mağfireti boldur).”

Sarhoş edici içki içmek, nihaî olarak haram kılınmadan önce bu şekilde iyice kısıtlanmıştı. İçenler ancak yatsı namazını kıldıktan sonra içebiliyorlardı. Maide/90-91 ile ise mutlak olarak haram kılındı.

Teyemmüm: Su bulunmaz veya hastalık sebebiyle kullanmaya mani bir durum varsa, abdest veya gusül için, manen temizlenmek niyeti ile el temiz toprağa vurulup yüz ve kollar mesh edilerek gerçekleştirilir. Bu izin, Müslümana en azından bir nizama uyma, itaat edeceği bir merciin huzurunda olma bilinci verir. Kişinin zih-

ninde, kendisini temizleme ve namazın kutsal olduğu fikrini canlı tutar.

MAİDE/90 “Ey iman edenler! Şarap, kumar, putlara kurban kesilen sunaklar, fal okları, şeytana ait murdar işlerden başka bir şey değildir. Bunlardan geri durun ki felah bulasınız.”

MAİDE/91 “Şarap ve kumarla şeytanın yapmak istediği tek şey, sizin aranızda düşmanlık ve kin salmak, sizi Allah’ı zikretmekten ve namazdan alıkoymaktır. Artık bu habis şeylerden vazgeçtiniz değil mi?”

MAİDE/6 “Ey iman edenler! Namaza kalkmak istediğinizde yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayın. Başlarınızı mesh edip topuklarınızla birlikte ayaklarınızı da yıkayın. Cünüp iseniz tastamam yıkanın (boy abdesti alın). Eğer hasta veya yolcu iseniz veya tuvaletten gelmişseniz yahut kadınlarla münasebette bulunmuş olup da su bulamazsanız temiz toprağa teyemmüm edin, (manen arınma niyeti ile) ondan yüzlerinize ve ellerinize mesh edin. Allah size güçlük çıkarmak istemez, fakat şükredesiniz diye sizi temizleyip arındırmak ve size olan nimetlerini tamama erdirmek ister.”

Abdest ve guslü bildiren ayet budur. Cinsel temas veya ihtilam sonucu manen kirlenen kişi gusleder. Yıkanmadan namaz, tavaf, mescide girme, Kur’an okuma gibi ibadetleri yapamaz. Ruh temizliğine beden temizliği de eklendiğinde hidayet ve nimet tamamlanmış olur.

ARAF/131 “Ey Âdem’in evlatları! Her namaz vaktinde mescide giderken, süsünüz olan elbisenizi giyinin. Yiyin, için fakat israf etmeyin; çünkü Allah israf edenleri asla sevmez.”

Edep yerlerini örtmek (setri avret) her zaman olduğu gibi, özellikle namaz, tavaf gibi ibadetlerde farzdır. Fakat israf etmemek şartı ile her Müslümanın ibadet esnasında en güzel ve temiz elbisesini giymesi sünnettir. Cemaat ile olsun, camide oturuşta olsun edep, vakar, ağırbaşlılık da bu ziynet ve güzel suret cümlesindedir. Nitekim önceki ayetlerde geçen “yüzleri kibleye döndürme” emrinde de bu intizama işaret vardır. Aynı zamanda, ayetin işaretinden şu da anlaşılır ki cami ve civarları, bir İslâm şehrinin teşkilatında, güzellik bakımından, en güzel ve merkezî noktalarda yer almalıdır. Bununla beraber mescitlerin asıl süsü, oraların ibadetle şenlendirilmesi ve ibadet eden müminlerin hal ve davranışlarıdır.

BAKARA/153 “Ey iman edenler! Sabır göstererek ve namazı vesile kılarak Allah’tan yardım dileyin. Muhakkak ki Allah sabredenlerle beraberdir.”

“Namaz müminin miracıdır.” Ruhun huzuru, bedeninin temizliği ve intizama girmesi, ruhî ve bedenî her vazifenin, dünya ve ahiretle ilgili her türlü mükemmelliği, gerek ferdî gerek toplumsal özellikleri ihtiva eden namaz ile sağlanır. Resulullahın s.a.v. tavsifi ile “Dinin direği” olan namaz, imanı besler, kulu Rabbine bağlar.

Sonsuz elemeleri ve emelleri olan âciz insanı, her şeye kadir olan Rabbinin dergâhına ulaştırır.

ALA/14-15 “Kendisini kötülüklerden arındıran, Rabbinin adını anıp namaz kılan, felaha erer.”

BAKARA/238 “Namazlara, hele salatı vustaya dikkat edin ve kalkın huşû ile Allah’ın divanında durun.”

Salatı vusta hakkında farklı görüşler vardır, beş vakit namazdan her biri olma ihtimali üzerinde durulmuştur. Fakat çoğunluk, ikinci namazı olduğu kanaatindedir, zira ikinci namazı beş vaktin tam ortasındadır. Gece ve gündüz meleklerinin toplanma zamanıdır, ayrıca günlük meşgalelerin en çok olduğu zamana rastlar. Esasen bir hadis de bunu ifade etmektedir. Fakat Kur’an, müphem bırakmakla, bütün namazlara dikkatle devama teşvik etmek istemiştir.

A.İMRAN/43 “Meryem! Saygı dolu bir gönülle huzurunda durup Rabbine ibadet et, secdeye kapan ve rükû edenlerle beraber rükû et.”

TÖVBE/11 “Bununla beraber kâfirlikten vazgeçip tövbe eder, namaz kılar, zekât verirlerse artık sizin din kardeşleriniz olurlar. Bilip anlayacak kimseler için Biz ayetlerimizi iyice açıklarız.”

TÖVBE/112 “O tövbe edenler, o ibadet edenler, o hamd edenler, Allah’ın rızası için sefer edenler, o rükû edenler,

o secdeye kapananlar, iyilikleri yayanlar, kötülükleri önleyenler ve Allah'ın hudutlarını bekleyip koruyanlar yok mu? İşte o müminleri müjdele!"

"Allah rızası için sefer" kavramına: İslâm'ı anlatmak, cihat, yerine göre hicret, ilim elde etmek, insanları eğitmek, çalışıp helâl kazanç sağlamak gibi birçok alan girer. Allah'ın hudutlarını korumaya: İmanın gerekleri, ibadetler, İslâm ahlâkına uygun davranışlar, İslâm'ın her alanındaki hükümleri dahildir.

HAC/26 "Zira Biz vaktiyle İbrahim'e Beytullahın yerini belirlediğimiz zaman: "Sakın Bana hiç bir şeyi ortak koşma ve Ben'im Mabedimi tavaf ederken, kıyamda, rükûda veya secdede olarak ibadet edenler için tertemiz tut!"

HAC/77 "Ey iman edenler! Rükû edin, secde edin, hasılı yalnız Rabbinize ibadet edin, hayırlar işleyin ki felaha eresiniz."

FURKAN/64 "Geceyi Rab'lerine secde ve kıyam ile ibadetle geçirirler."
(Yatışları, kalkışları hep Allah için olur.)

ŞUARA/218-219-220 "Sen yolunda kaim olurken, namaza dururken de, O seni elbette görüyor. Secde edenler, ibadet edenler arasında dolaşmalarını da görüyor. Çünkü her şeyi hakkıyla işiten, hakkıyla bilen O'dur."

ZÜMER/9 “Şimdi iyi düşünün: Böyle olanın durumu mu iyi, yoksa gece saatlerinde, ahiretten endişe edip Rabbinin rahmetini umarak gâh secdede, gâh kıyamda ibadet edenin durumu mu iyi? De ki: “Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Ancak akılselîm sahipleri, sağduyulu olanlar düşünüp ibret alır.”

NİSA/110 “De ki: “Dua ederken ister “Allah” ister “Rahman” diye hitap edin. Hangisini desanız hep O’nundur o en güzel isimler!” Namazında sesini pek yükseltme, ama iyice de kısma, ikisinin arası bir yol tut.”

ANKEBUT/45 “Sana vahiy edilen Kitabı oku ve namazı kıl. Muhakkak ki namaz hayasızlıktan ve kötülükten alıkoyar. Allah’ı anmak elbette en büyük ibadettir. Allah yaptıklarınızı bilir.”

MÜZEMMİL/20 “Senin Rabbin, gecenin bazen üçte ikisine yakın bir kısmını, bazen yarısını, bazen üçte birini ibadetle geçirdiğini, senin yanında yer alan müminlerden bir cemaatin de böyle yaptığını elbette biliyor. Gece ve gündüzü yaratıp sürelerini ölçen Allah’tır. O sizin bu gece ibadetini gözetemeyeceğinizi bildiği için, lütuf ve merhametiyle size yeniden bakıp muaf tuttu. Artık Kur’an’dan kolayınıza gelen miktarı okuyun. Allah bilmektedir ki aranızda hastalananlar olacaktır. Kimileri Allah’ın lütfundan nasiplerini aramak için yol tepecek, dünyanın çeşitli yerlerinde dolaşacaklardır. Bazıları Allah yolunda muharebe için sefere çıkacaklardır. Haydi artık Kur’an’dan, kolayınıza gelen miktarı okuyun. Na-

mazı hakkıyla ifa edin, zekâtı verin ve bir de Allah'a güzel ödünç takdim edin. Unutmayın ki kendi iyiliğiniz için ahirete hazırlık olarak her ne gönderirseniz mutlaka onu Allah'ın nezdinde bulursunuz. Hem daha üstün ve daha hayırlı, mükâfatı kat kat artmış olarak! Allah'tan mağfiret dileyin. Muhakkak ki Allah gafurdur, rahîmdir (affı, merhamet ve ihsanı boldur)."

Bu ayet, surenin başındaki gece kıyamını tekrar ele alıp, daha önce farz olan gece namazını, hafifletip sünnet yani nafîle ibadete dönüştürmektedir. Dolayısıyla bu ayetin, ilk hükmü neshettiği söylenir. Nesheden bu 20. ayetin Medine'de mi, Mekke'de mi nazil olduğu konusunda farklı görüşler varsa da, kuvvetli ihtimale göre Medine'de inmiştir. Savaşma izni ve zekât emri, bu ihtimalin karinelerindendir. Bu ayetin hepsi değilse de en azından bir iki cümlesi Medine'de inmiş olmalıdır. Hicretten az önce Mekke'de beş vakit namaz farz kılındıktan sonra, akşam ve yatsı namazları, gece ibadetinin bir parçası olarak kalmış ve teheccüd namazının vaciplik hükmü nafîleye çevrilmiştir.

BAKARA/43 "Hem namazı tam kılın, zekâtı verin, rükû edenlerle beraber siz de namaz kılın."

BAKARA/45 "Sabır göstererek, namazı vesile ederek Allah'tan yardım dileyin. Gerçi bu çok zor bir iştir, fakat içi saygı ile ürperenlere değil."

Bütün bu emirler ve yasaklar İsrail oğullarına hitap etmekle beraber, hükmü onlara mahsus değildir. “Bunlar İslâm şeriatında da vardır. Siz de bunlara İman ve itaat ediniz” demektir. Zira Tefsir usulündeki bir kurala göre “Sebebin hususiliği, hükmün umumiliğine mani değildir”

BAKARA/110 “Namazı hakkıyla eda edin, zekâtı verin. Dünyada hayır olarak ne yapıp gönderirseniz, mutlaka onun mükâfatını ahirette Allah katında bulursunuz. Zira Allah işlediğiniz her şeyi görmektedir.”

BAKARA/125 “Biz Beytullah’ı insanlara sevap kazanmaları için toplantı ve güven yeri kıldık. Siz de Makamı İbrahim’i namazgâh edininiz. İbrahim ile İsmail’e de: “Tavaf edenler, itikâfa girenler, rükû ve secde edenler için bu Evimi tertemiz bulundurun” diye emretmiştik.”

MAİDE/55 “Sizin dostunuz ancak Allah’tır, O’nun Resulüdür ve Allah’a tam boyun eğerek namazlarını hakkıyla ifa eden, zekâtlarını veren müminlerdir.”

FETİH/29 “Muhammed Allah’ın Resulüdür. Onun beraberindeki müminler de kâfirlere karşı şiddetli olup kendi aralarında şefkatlidirler. Sen onları rükû ederken, secde ederken, Allah’tan lütuf ve rıza ararken görürsün. Onların alameti, yüzlerindeki secde izi, secde aydınlığıdır....”

Ashabın kâfirlere karşı sert olmaları, onların kâfirlere haşin ve katı davranmaları manasına gelmeyip imanla-

rının sağlamlığı, prensiplerinin kesinliği, dürüst ve düzenli hayatları sebebiyle kâfirlerin onları kolay kolay baş eğdirememeleri, korku vererek sindirememeleri, onları menfaat ve şehvetlerle satın alamayacakları, kolay bir lokma halinde dişleri arasında öğütemeyecekleri manasına gelir.

Secde izi, maddî alanda görülebilen yuvarlak iz değildir. Müminin Allah'a yönelmesi neticesinde elde ettiği ruh yüceliği, güzel ahlâk, vakar ve takva halidir. Öyle ki onları gören insanlar bunu sezerler. Nitekim İmam Malik, Suriye'yi fetheden ashop hakkında oranın Hristiyan halkının şöyle söylediklerini nakleder: "Bunlar, Hz. İsa'nın havarileri hakkında bildiğimiz o yüce meziyetleri ve üstün değerleri taşıyan insanlardır."

NİSA/101 "Sefer esnasında kâfirlerin size bir fenalık yapmasından endişe ederseniz namazı kısaltmanızda size bir günah yoktur. Gerçekten kâfirler sizin besbelli olan düşmanlarınızdır."

NİSA/102 "Ey resulüm! Sen müminlerin içinde olup da onlara namaz kıldırarak olursan, onlardan bir kısmı sana tâbi olarak namaza dursun ve silahlarını yanlarına alsınlar. Bunlar secdeye vardıklarında, diğer kısım arkanızda beklesinler. Sonra o namaz kılmamış olan diğer kısım gelsin, sana tâbi olarak namaz kılsınlar, hem ihtiyatlı bulunsun ve silahlarını da yanlarına alsınlar. Kâfirler sizi silahsız ve teçhizatsız vaziyette iken kısıtırıp, birden bas-kın yaparak işinizi bitirmek isterler. Eğer yağmur sebe-

biyle zahmet çekerseniz yahut hasta düşmüş iseniz, silahlarınızı bırakmanızda bir mahzur yoktur. Bununla beraber yine de tedbiri elden bırakmayın. Muhakkak ki Allah kâfirler için, zelil ve perişan eden bir azap hazırlamıştır.”

Yolculuk sırasında dört rekatlı namazlar iki rekat kılınır ve buna kasr (kısaltma) denilir. Düşman korkusu olmasa da 90 km. lik mesafeye gitmekle dinen yolcu sayılıp kasr yapmak gerekir. Hanefi mezhebine göre kasr vacip, Malikî ve Şafiî mezheplerinde ruhsattır, Sünnet olarak kısaltılır. Düşmanla savaş devam ettiğinde, bu ayette tarif edilen namaz kılınmaz. Namazlar ertelenir, kazaya bırakılır. Nitekim Hendek savaşında Resulullah s.a.v. bir günün dört vakit namazını kılammıştı. Fakat sıcak çatışma olmayan bir savaş ortamında yahut yangın, sel gibi bir güvensizlik ortamında salatı havf (korku halindeki namaz) kılınır. Resulullah s.a.v. bunu müteaddit defalar uygulamıştır.

NİSA/103 “Namazı tamamladıktan sonra, gerek ayakta durarak, gerek oturarak ve gerek yanlarınız üzerinde uzanarak hep Allah’ı zikredin. Derken, korkudan güvene kavuştunuz mu, o vakit namazı tam erkaniyla eda edin. Çünkü namaz belirli vakitlerde müminlere farz kılınmıştır.”

“Namaz dinin direğidir.” “Kulu, Rabbine ulaştıran bir miraçtır.” “Vakitleri belirlenmiş bir farzdır.” İslâm’ın en büyük ibadetidir.

HİCR/98-99 “Ama sen Rabbini hamd ile tenzih et ve secde edenlerden ol. Sana ölüm gelip çatıncaya kadar da Rabbine ibadet et.”

NEML/3 “O müminler ki namazı hakkıyla ifa eder, zekâtı verir ve ahirete kesin olarak iman ederler.”

SECDE/15-16 “Bizim ayetlerimize ancak o kimseler inanır ki kendilerine o ayetler hatırlatıldığında, derslerini hemen alır, secdeye kapanır, Rablerine hamd, O’nu takdis ve tenzih ederler, asla kibirlenmezler. Teheccüd namazı kılmak için yataklarından kalkar, cezalandırmasından endişe ederek, rahmetinden ümit içinde olarak Rab’lerine dua edip yalvarırlar ve kendilerine nasip ettiğimiz mallardan Allah yolunda harcarlar.”

KALEM/42-43 “O gün işler son derece güçleşir, paçalar tutuşur. Bütün insanlar secdeye dâvet edilir, fakat kâfirler secde edemezler. Gözleri yerde, kendilerini zillet kaplamıştır. Halbuki dünyada bedenleri sağlam, azaları salim iken de secdeye dâvet edilirler, ama bunu yapmazlardı.”

İNSAN/25-26 “Sabah akşam Rabbinin adını zikret! Geceğin bir kısmında da O’na secde et, geceleyin uzun bir süre de O’na tespih ve ibadet et.”

Kâfirlere karşı sabır ve sebat istenen yerlerin hemen yanı başında zikir ve ibadet emri yer alır. Demek bu kuvvetin kaynağı, bu işleri gerçekleştirmektir. Bu bölümde birinci

cümle sabah, öğle ve ikindi namazlarına; ikinci cümle akşam ve yatsı namazlarına, üçüncü cümle ise teheccüt namazına işaret etmektedir.

BAKARA/3 “O müttakiler ki görünmeyen âleme inanırlar. Namazlarını tam dikkatle ifa ederler. Kendilerine ihsan ettiğimiz nimetlerden infak ederler.”

BAKARA/177 “Takva, yüzlerinizi doğuya ya da batıya doğru çevirme değildir. Lakin takva Allah’a, ahiret gününe, meleklerle, kitaplara, nebilere iman eden, sevdiği malını Allah’ı hoşnut etmek için yakınlarla, yetimlere, yoksullara, yolda kalan gariplere, isteyenlere ve boyunduruk altında bulunup hürriyetine kavuşmak isteyen köle ve esirlere veren, namazı hakkıyla ifa edip zekâtı veren, sözleştiği zaman sözlerinde duran, hele hele sıkıntı ve hastalık hallerinde, savaşın şiddetleri esnasında sabreden kimselerin davranışlarıdır. İşte onlardır imanlarında samimi olanlar Ve işte onlardır her türlü fenaliktan korunan takvalılar!”

Bu bir tek ayet İslamın başlıca inanç (akaid), ibadet ve ahlâk esaslarını toplamaktadır. Buna işaret olarak Resulullah s.a.v.: “Kim bu ayete göre hareket ederse imanını kemale erdirmiş olur” buyurmuştur.

BAKARA/239 “Eğer bir korku halinde iseniz yaya veya binek üzerinde namaz kılın. Fakat güvenliğe çıktığınızda, bilmediğiniz şeyleri size öğreten Allah’ın öğrettiği gibi ibadetinizi ifa edin.”

NİSA/77 “Baksana o kimselere ki, savaş zamanı değilken kendilerine: “Savaşa sebebiyet vermeyin, namazı hakkıyla ifa edin, zekâtı verin!” denilmişti. Sonra onlara savaşma farz kılınınca, onlardan bir kısmı insanlardan, Allah’tan korkarcasına, hatta daha fazla korkup şöyle diyorlar: “Ya Rabbenâ, niçin bize harbi farz kıldın? Bize biraz daha mühlet verseydin ya!” Onlara de ki: “Dünya zevki pek azdır, ahiret ise günahlardan sakınanlar için sırf hayırdır ve size kıl kadar olsun haksızlık yapılmaz.”

NİSA/142 “Münafıklar Allah’ı aldatmaya çalışırlar, Allah da onların hilelerini ve oyunlarını bozar. Onlar namaza kalkarken üşene üşene kalkarlar, müminlere gösteriş yaparlar. Yoksa aslında Allah’ı pek az hatırlarlar.”

NİSA/162 “Fakat onlardan geniş ilmi olanlar ile müminler, hem sana indirilen Kur’an’a, hem de senden önce indirilen kitaplara iman ederler. O namaz kılanlar, zekât verenler, Allah’a ve ahirete hakkıyla iman edenler var ya! İşte onlara yarın büyük mükâfat vereceğiz.”

MAİDE/106 “Ey iman edenler! Sizde ölüm alâmetleri belirlediğinde, vasiyet edeceğiniz sırada, içinizden iki dürüst kişiyi şahit tutun. Yahut yolculuk esnasında başınıza ölüm musibeti gelmişse, sizden olmayan başka iki kişi şahit olsun. Eğer şüphe ederseniz, o iki şahidi namazdan sonra tutar ve: “Yeminimizi, akrabalarımızın menfaati de söz konusu olsa, dünyanın hiç bir şeyine değişmeyeceğiz. Allah’ın üzerimizde bir emanet, bir borç olarak

bulunan şahitliğini gizlemeyeceğiz. Yoksa biz kesinlikle günahkâr oluruz” diye Allah’a yemin ettirirsiniz.”

ENAM/72 “Bir de namazı hakkıyla ifa edin ve Allah’a karşı gelmekten sakının.” diye de emrolundu. Hepinizin sonunda toplanacağı yer, O’nun huzurudur.”

ENAM/92 “İşte bu da bir feyiz kaynağı ve daha önceki kitapları tasdik edici olarak, bir de hem Anakenti, hem de bütün çevresindeki insanları uyarman için indirdiğimiz bir kitap! Ahirete iman edenler, buna da inanırlar ve onlar namazlarını hakkıyla kılmaya devam ederler.”

Kur’an’ın dâveti evrenseldir. Nitekim bu ayet, “Ümmül-Kura (Anakent) Mekke ve bütün çevresi” diyerek bunu gösterir. Bu gerçek “bütün insanlara” (Araf/158), bütün âlemlere, insanlara ve cinlere, (Furkan/1) gibi ayetlerde daha açık bildirilir.

ENAM/162-163 “De ki: “Benim namazım da, her türlü ibadetlerim de, hayatım da ölümüm de hep Rabbül alemin olan Allah’a aittir. Eşi ortağı yoktur O’nun. Bana verilen emir budur. O’na ilk teslim olan da benim.”

ARAF/170 “Kitaba sarılanlar ve namazı gerektiği şekilde yerine getirenler bilsinler ki, Biz iyilik için çalışanların mükâfatlarını asla zayi etmeyiz.”

ENFAL/3-4 “Namazı hakkıyla ifa edip kendilerine nasip ettiğimiz mallardan hayırlı işlerde harcarlar. İşte onlardır gerçek müminler. Onlara Rab’lerinin nezdinde, cen-

nette yüksek dereceler, bir mağfiret ve kıymetli bir nasip vardır.”

TÖVBE/5 “O halde, hürmetli aylar çıkınca artık öbür müşrikleri nerede bulursanız öldürün, onları yakalayıp esir edin, onların geçebileceği bütün geçit başlarını tutun. Eğer tövbe eder, namaz kılar, zekât verirlerse onları serbest bırakın. Çünkü Allah gafurdur, rahîmdir (affı ve merhameti boldur).”

TÖVBE/18 “Allah’ın mescitlerini ancak Allah’ı ve ahireti tasdik eden, namazı gereği gibi kılan, zekâtı veren ve Allah’tan başka kimseden çekinmeyen müminler bina edip şenlendirir. İşte onlar cennete ve diğer ümitlerine kavuşmayı umabilirler.”

TÖVBE/54 “Bu teberrularının kabul edilmemesinin tek sebebi şudur: Çünkü onlar (münafıklar) Allah’a ve Resulüne karşı inkâr ve nankörlük içindedirler. Namaza ancak üşene üşene gelirler. Yardımda bulunurken de istemeye istemeye, gönülsüz verirler.”

TÖVBE/71 “Mümin erkeklerle mümin kadınlar birbirlerinin velileri, yardımcılarıdır. Onlar iyilikleri teşvik edip kötülükleri menederler. Namazı hakkıyla yerine getirir, zekâtı verir, Allah’a ve Resulüne itaat ederler. İşte onları Allah geniş rahmetine mazhar edecektir. Çünkü Allah azizdir, hakîmdir (üstün kudret, tam hüküm ve hikmet sahibidir).”

TÖVBE/84 “Onlardan (münafıklardan) ölen hiçbir kim-
senin cenaze namazını kılma ve kabri başında dua etmek
üzere durma. Çünkü onlar Allah’ı ve Resulünü tanıma-
dılar ve yoldan çıkmış olarak öldüler.”

İbn Übey öldüğünde, halis bir Müslüman olan oğlu Ab-
dullah Resulullah’a s.a.v. gelerek cenaze namazını kıl-
dırmasını rica etti. Pek şefkatli olan Resulullah’ta s.a.v. o
tarafa doğru kalkınca Hz. Ömer r.a. Tövbe/80. ayeti ha-
tırlattı.

TÖVBE/80 “Onlar için sen ister Allah’tan af dile, ister
dileme. Yetmiş kere bile istiğfar etsen, Allah onları asla
affetmeyecektir. Evet, böyle! Çünkü onlar Allah’ı ve Re-
sulünü tanımayıp karşı geldiler. Allah da böylesi fasıklar
güruhunu hidayet etmez, emellerine kavuşturmaz.”

Resulullah s.a.v.: “Demek Allah izin verdi, ben de yet-
mişten daha fazla istiğfar ederim” dedi. Bunun üzerine
Tövbe/84. ayet indirilip kesin hükmü bildirdi.

HUD/114 “Gündüzün iki tarafında, gecenin gündüze
yakın saatlerinde namaz kıl. Zira böyle güzel işler in-
sandan uzak olmayan günahları silip giderir. Bu, düşün-
nen ve ibret alanlara bir nasihattir.”

RAD/22 “Onlar, sırf Rab’lerinin rızasını kazanmak için
sabreder, namazı tam gerektiği şekilde kırlarlar. Kendile-
rine ihsan ettiğimiz rızıklardan gerek gizli, gerek açık bir
tarzda bağışta bulunur ve kötülüğe iyilikle mukabele

ederler. İşte onlardır dünya diyarının güzel akıbetini kazananlar.”

İBRAHİM/31 “Söyle o iman etmiş kullarıma: Namazı tam gerektiği şekilde kılınlar ve ne alışverişin, ne de dostluğun olmadığı gün gelmeden önce, gizli ve açık şekilde, kendilerine ihsan ettiğimiz rızıklardan, nimetlerden başta bulunsunlar.”

İSRA/78 “Gündüzün güneş dönüp gecenin karanlığı bastırınca kadar belli vakitlerde namaz kıl ve özellikle sabah namazını! Zira sabah namazı meşhuttur.”

Hem gece hem de gündüz melekleri sabah namazında hazır olurlar, şahit olurlar. Sabahleyin bütün kâinat uyanır.

İSRA/79 “Sana mahsus bir namaz olmak üzere gecenin bir kısmında kalkıp Kur’an oku, teheccüd namazı kıl. Böylece Rabbinin seni makamı Mahmuda eriştireceğini umabilirsin.”

Bu ayette beş vakit namaz mücmel olarak yer alır. Vakitleri ayrıntılı olarak Resulullah s.a.v. bildirmiştir. Böylece Miraç gecesi bildirilen beş namaz, miraç ile en çok ilgili İsra suresinde Resulullah s.a.v. öğretilmiş, o da “Benim nasıl namaz kıldığımı görüyorsanız siz de öyle kılın” buyurmuştur. Aksi halde namazı Allah’ın istediği tarzda eda etmenin mümkün olmadığına böylece dikkat çekmiştir. Gece uykudan uyanmak suretiyle kılınan tehec-

cüdü namazı Resulullah'a s.a.v. farz, ümmete sünnettir. Makamı Mahmut: Allah'a yakınlık ve ahiretteki en büyük şefaât makamıdır.

MERYEM/59 "Kendilerinden sonra yerlerine öyle bir nesil geldi ki namazı zayı ettiler, şehvetlerinin peşine düştüler. İşte bunlar da azgınlıklarının cezasını bulacaklardır."

Namaz, mümini Rabbi ile irtibata koyan bağıdır, enerji kaynağı ile cihazı birleştiren kablo mesabesindedir. Kablo-suz cihaz çalışmadığı gibi, ibadetsiz insan da karanlıkta kalır, ruh gıdasını alamaz ve güçsüz kalır. Ayet, ümmetlerin çöküşlerinin namazı gevşetmekle başladığına işaret etmektedir.

TAHA/14 "Muhakkak ki Benim gerçek İlah. Benden başka yoktur ilah. O halde sen de yalnız Bana ibadet et. Beni anmak için namaz eda et."

TAHA/132 "Ailene ve ümmetine namaz kılmalarını emret, kendin de namaza devam et. Biz senden rızık istemiyoruz, bilakis senin rızkın Bize aittir. Güzel akıbet, takvadadır, yani Allah'ı sayıp haramlardan korunmaktadır."

Razi'nin belirttiği üzere, Allah kullarına ihtiyacı olmadığını, namazı, ibadeti kullarının kendi faydaları için emrettiğini böylece belirtmiş olmaktadır. Tevrat'ın elimizdeki tahrif edilmiş nüshasında sık rastlanan bir tanım-

lamaya göre, namaz “kıskanç bir Tanrıya ödenen bir vergi veya haraç olarak değil”, fakat sadece ifa edenin kendi yararına olan bir fiil olarak anlaşılmalıdır. “Senden rızık istemiyoruz: Kendinin ve ailenin rızıkını temin için çalışmanı ve bu yüzden risalet görevini ihmal etmeni istemiyoruz” demektir.

HAC/35 “Onlar ki; yanlarında Allah anıldığında kalpleri saygı ile ürperir. Başlarına gelen dertlere sabrederler. Namazlarını hakkıyla ifa eder, Allah’ın kendilerine nasip ettiği nimetlerden, O’nun rızasında harcıyıp dururlar.”

HAC/41 “Onlar öyle mükemmel insanlardır ki şayet kendilerine dünyada hakimiyet nasip ederse namazlarını hakkıyla ifa eder, zekâtlarını verir, iyi ve meşru olanı yayar, kötülüğü önlerler. Bütün işlerin akıbeti elbette Allah’a aittir.”

Bu ayet, özellikle iktidarı ellerinde bulunduran Müslümanların yaşayışlarında intizam ve istikamet gerekliliğini ifade etmektedir. Namaz ve zekât görevlerinin hemen ardından iyiliği yayma, kötülükleri önleme görevine yer verilmesi, toplumun ahlâk ve nizamını koruyup geliştiren yöneticilerin üstün değerlerini ifade etmektedir.

HAC/78 “Allah yolunda gereği gibi cihat edin. Sizi insanlar içinde bu emanete ehil bulup seçen O’dur. Din konusunda, size hiçbir zorluk da yükledi. Haydin öyleyse babanız İbrahim’in milletine ve yoluna! Bundan

önce de, bu Kur'an'da da, size Müslüman adını veren O'dur. Ta ki Resul size şahit olsun, siz de diğer insanlar nezdinde Hakkın şahitleri olasınız. Haydi namazı hakkıyla ifa edin, zekâtı verin ve Allah'a sımsıkı bağlanın. O sizin biricik Mevlanız, Efendinizdir. Ne güzel Mevla ve ne güzel yardımcıdır O!"

Cihat, düşmana karşı bütün gücünü harcamak demek olup üç kısımdır. Birincisi; açıkça kendisini belli etmiş düşman ile yapılan cihat. İkincisi; Şeytan ile yapılan cihat. Üçüncüsü; Nefisle yapılan cihat. Buradaki emir bu üç kısmı da kapsamaktadır. Zira ayette mücadele tabiri kullanılmış olup mukatele (savaşmak) kavramından daha geneldir. Allah'ın elçisi yeryüzünde Hakkın şahididir. Rabbine olan muazzam iman ve güveni, adalet, takva, mükemmel ahlâk örneği olması, yaşayan bir Kur'an olması ile Allah'ın rızasının tecessüm etmiş şeklidir (cisim haline gelmiş şekli). Onu gören Hakkı görmüş gibi olur.

Kendisinden sonra da müminler bu hususta onu örnek almalıdırlar. Müminlerin hallerine davranışlarına bakanlar, bunda Allah'ın varlığının delillerini, müminlerin de O'nun varlığına ve birliğine şahitliklerini okumalıdırlar. Hülâsa hakkıyla cihat yapmanın, dine uymanın ve Müslümanlığı yaşamanın nasıl olacağını Resulullah s.a.v. size bizzat gösterip öğretsin. Hakkın şahidi, peşinden gidilecek bir örnek olsun. Siz de ona uymak suretiyle, bütün insanlar için, Hakkın örnek tutulacak birer şahit-

leri olasınız. Bu konu ayette direk olarak aşağıda ifade edilmiştir..

AHZAB/21 “Hakikaten, Allah’ın Resulünde sizler için, Allah’a ve ahiret gününe kavuşmayı bekleyenler ve Allah’ı çok zikredenler için en mükemmel bir numune vardır.”

NUR/36-37 “O nura, Allah’ın yükseltilmesine ve içlerinde kutlu isminin zikredilmesine izin verdiği evlerde (mescitlerde) kavuşulur. Oralarda, sabah akşam O’nun şanını yücelterek tenzih eden öyle yiğitler vardır ki, ne ticaretler, ne alım ve satımlar onları Allah’ı zikretmekten, namazı hakkıyla ifa etmekten, zekâtı vermekten alıkoymaz. Onlar kalplerin ve gözlerin dehşetten halden hale döneceği, alt üst olacağı bir günden endişe ederler.”

Ayetteki “evler” mescitler olarak tefsir edilmekle beraber aynı zamanda “müminlerin evleri” diye de tefsir edilir. Hatta bazı müfessirler bu ikinci izahın ağır bastığı kanaatini taşırlar (Tefhimul-Kur’an). Zira İslamda ibadet mabetlerle ve ruhban sınıfı gibi kiliseler benzeri ile sınırlı değildir.

NUR/56 “Öyleyse ey müminler, siz namazı hakkıyla ifa etmeye devam edin, zekâtı verin, Resule itaat edin ki merhamete mazhar olasınız.”

RUM/30-31 “O halde yüzünü, Allah’ı bir tanıyarak dine, Allah’ın insanları üzerine yaratmış olduğu fitratına doğ-

rult. Allah'ın yaratışında değişiklik bulunmaz. Dosdoğru din budur. Fakat insanların çoğu bilmezler. Başkasından geçerek hep O'na gönül verin ve O'ndan sakının. Namaza devam edin ve müşriklerden olmayın.”

LOKMAN/4-5 “Onlar namazı hakkıyla ifa ederler, zekâtı verirler, ahirete de tam olarak iman ederler. İşte onlardır Rab’lerinden bir hidayet üzere olanlar ve işte onlardır felah bulanlar.”

AHZAB/33 “Hem vakarla evinizde durun da, daha önceki Cahiliye döneminde olduğu gibi süslenip dışarı çıkmayın, namazı hakkıyla ifa edin, zekâtınızı verin, hülasa Allah ve Resulüne itaat edin. Ey Resulün şerefli hane halkı, ey Ehli beyt! Allah sizden her türlü kiri giderip sizi tertemiz yapmak istiyor.”

Ayette geçen Ehli beyt, Resulullahın ev halkıdır. Yani ezvacı tahirat (eşleri), evlatları, damadı Hz. Ali ile torunları Hasan ile Hüseyin r.a. buna dahildirler.

FATİR/18 “Hiç kimse bir başkasının günahını yüklenmez. Eğer çok ağır bir yük altında ezilen biri, taşıma işinde başkasını yardıma çağırırsa, yükünden az bir kısmını bile taşımayı kabul etmez. İsterse yardıma çağırıldığı onun yakın bir akrabası olsun! Sen ancak Rable-rini görmedikleri halde O’nu tazim eden ve namazlarını hakkıyla ifa edenleri uyarırsın (yani senin uyarman, peşin hükümlü inatçılara değil, ancak böyle yapmaya yatkın olanlara fayda verir). Kim günahlarından temizlenir,

arınırsa kendi lehine olarak arınır. Hepinizin dönüşü Allah'adır.”

“Bil-gayb” hakkında başka muhtemel tefsirler de vardır:
1.İnsanlardan uzak, yalnız iken de Allah'ı tazim ederler.
2.Azabını görmedikleri halde, Rab'lerinin azabından korkarlar. Bu ayet Ankebut/13. ayetine aykırı değildir. Çünkü o ayet sapmadan başka, başkalarını saptırmak günahının cezasını bildirmektedir. Saptırma günahı da, sapma günahı gibi insanın kendi günahı olduğundan kendisine yüklenecektir.

FATİR/29 “Allah'ın kitabını okuyup ona uyanlar, namazı hakkıyla ifa edenler ve kendilerine nasip ettiğimiz imkânlardan, gizli ve aşikâr olarak hayır yolunda harca-yanlar, ziyan ihtimali olmayan bir ticaret umarlar.”

ŞURA/38 “Onlar öyle kimselerdir ki Rab'lerinin çağrısına kulak verip, namazı hakkıyla ifa ederler. İşlerini isti-şare ile yürütürler, kendilerine nasip ettiğimiz imkânlar-dan hayırlı işlerde sarf ederler.”

İstişare şunlardan dolayı gereklidir: 1.Eğer bir mesele iki veya daha fazla kişiyi ilgilendirdiği halde, o konuda bir kişi karar verirse, diğerlerine haksızlık edilmiş olur. 2.Müşterek işlerde bir kimse tek başına karar vermek istiyorsa bu, ya kendi çıkarını gözetmesinden, ya da kendisini öbür kişilerden üstün görmesinden ileri gelir. Her iki durum da geçerli olamaz. 3.Müşterek işler hak-kında karar vermek büyük sorumluluktur. Ahirette he-

sap vereceğine inanan hiçbir kimse, bu yükü tek başına yüklenmemelidir. Resulullah s.a.v. ashabı ile istişare ettiği gibi, ondan sonra ashabı da bunu yapmıştır. Mesele: halife seçimi, mürtetlerle, dinden çıkmışlarla savaş, şarap içenlere verilecek ceza, Irak arazisinin durumu gibi birçok konuda müşavere yapmışlardır.

MÜCADELE/13 “Özel görüşmeden önce sadaka vermeniz halinde fakir düşeceğinizden mi korktunuz? Size emredilen bir tasadduku yapmadığınıza göre, Allah da sizi bundan muaf tuttu. Artık namazı hakkıyla ifa edin, zekâtı verin, Allah’a ve Resulüne itaat edin. Allah bütün yaptıklarınızdan haberdardır.”

MEARİC/20---23 “Başını derde düştü mü sızlanır durur. Ama servet sahibi olunca da pinti kesilir. Ancak namazlarını devamlı kılanlar böyle değildir.”

Çünkü bir insanın namaz kılması onun Allah’a Resulüne, ahirete inanıp davranışlarını ona göre düzenlediğini gösterir.

MÜDDESİR/40---43 “Onlar mutlaka cennetlerde mücrimlerin hallerini hatırlarını soracaklar: “Neydi bu cehenneme sizi sürükleyen?” Onlar şöyle cevap verecekler: Biz namaz kılanlardan değildik.”

KIYAMET/24---35 “Ve nice suratlar vardır o gün asılır. Belini kıran darbeyi yediğini hisseder. Hayır, hayır! Ne zaman ki can boğaza gelir, işte o zaman can çekişenin

yanındakiler: “Bunu iyileştiren, kurtaran yok mu?” der. Artık ayrılık vakti geldiğini kendisi de anlar. Bacağı bacağına dolaşır, ölüm acısıyla kıvrılır. O gün sevkîyat, doğru Rabbinin divanına olur! Ne dini tasdik eder, ne namaz kılardı. Hep hakkı yalan sayıp ona sırtını dönerdi. Bir de yaptığından memnun olarak, çalımı çalımı kendi taraftarlarının yanına varırdı. Yazık sana yazık! Yazık ki sana ne yazık!”

ALAK/9---12 “Baksana şu namaz kılan, o mükemmel kulu engelleyen kimseye, Ne dersin, o hidayette olsa ve Allah’ı sayıp O’na karşı gelmemeyi tavsiye etse, ne iyi olurdu!”

BEYYİNE/5 “Halbuki onlara, şirkten uzak olarak yalnız Allah’a ibadet etmeleri, namazı hakkıyla ifa etmeleri, zekâtı vermeleri emredilmişti. İşte sağlam, dosdoğru din budur.”

KEVSER/1-2-3 “Biz gerçekten sana verdik kevser. Sen de Rabbin için namaz kıl ve kurban kesiver. Doğrusu, seni kötüleyendir ebter!”

Mekke’de nazil olan bu sure Kur’an’ı Kerim’in vahyin başlangıç döneminde indirilen surelerindedir. Kur’an’ın en kısa suresi olup 3 ayettir. Yüce Allah’ın Resulüne lütfettiği feyiz ve bereketi, beşeriyetin gönüllerinde nail olduğu saltanatı beyan etmektedir. Kevser: Çok hayır demek olup risalet, Kur’an, şefaet makamı, ilim gibi hususları da kapsar. Kevser, ayrıca cennette

Resulullaha s.a.v. verilen bir havuz olup onun ümmeti oradan su içecektir. Kâfirler; Resulullahın maddî, özellikle manevî neslinin kesileceğini, adının sanının unutulacağını bekleyerek böyle söylemişlerdi. Ama her nesilden yüz milyonlarca tabii, başta Haremeyni Şerifeyndeki mescitler olarak bütün dünyadaki milyonlarca mescidi dolduran Müslüman cemaatler, bu surenin ifade ettiği ilahî bereketin pek çarpıcı bir örneğidir. Allah hepimize bu ayetler ışığında, O'nun rızasına uygun bir şekilde namazlarımızı eda etmeyi nasip etsin İnşallah...

HAYAT NEDİR ?

Hayat, insanoğlunun hangi teknoloji olursa olsun, ilmen izah edemeyeceği adeta sihirli bir iksir gibidir. Hayat, elle tutulan, gözle görülen bir şey değildir, insandaki his, duygu gibi latifelerden yaratıldığı için, ancak iman gözlüğüyle, akıl, fikir ve vicdan beraberliğinde hissedilebilecek bir duygudur. Hayat ancak, Rabbimizin lütfu ve keremiyle, belki ahiret boyutuna geçtiğimizde, iyice anlayabileceğimiz bir şeydir.

Şirke düşmememiz için, önce şunu belirtmekte fayda görüyorum. "Misaller hakikatleri akla yaklaştırmak için verilir" diye bir tabir ve düstur vardır. Bizimde burada vereceğimiz misaller anlatılmak istenen konunun daha iyi anlaşılması içindir. Uluhiyete dair anlatılan konularda belki bazıları uygun düşmeyebilir, Rabbimiz niyetlerimizi bildiğinden, Bi'iznillah bizleri af edeceği ümidindeyiz.

Cenabı Hakkın yaratmasında ve yapmasında, kendisinin yarattığı sebepler ve kanunlar, O'nun icraatlarını, fiillerini, işlerini yaparken asla Kendisinin tabi olacağı şeyler olarak düşünülemez, zaten onları da Kendisi yaratmakta ve yapmaktadır. Dolayısıyla okuduğumuz her satırı bu en mühim hakikati unutmadan anlamaya gayret edelim İnşaAllah...

MÜLK/2 “Hanginizin daha güzel iş ortaya koyacağını denemek için, ölümü ve hayati yaratan O'dur. O azizdir, gafurdur (üstün kudret sahibidir, affı ve mağfireti boldur).”

Hayat, her şeyi terbiye ve idare eden Allah'ın sonsuz kudret sahibi, mucizeli, en nurani, en güzel, varlığının ve tek olduğunun delillerinden en kuvvetlisi ve en parlağı olan bir delildir. Hayatın yaratılışı aynı zamanda, Samedaniyet cihetiyle bütün yarattığı mahlukatın, her an O'na muhtaç olduğunu, fakat Kendisinin hiçbir şeye muhtaç olmadığını gösteren, en umumi ve genel ve en berrak görünen bir tevhit hakikatidir. Evet, hayat tek başına bir Hayy'ı Kayyumu, her an var ve diri olan ve yarattığı mahlukatından istediğine hayat veren ve onları ayakta tutan Allah'ın esmasının tecellilerini gösteren en büyük bir delildir, şahittir.

Çünkü hayat, Cenabı Hakkın birçok sıfat ve isimlerinin, yarattığı mahlukatı üzerinde, birbiriyle karışmış hayattar bir macun gibi, bir ışık ve bir ilaç gibidir. Nasıl güneş ışığında yedi renk varsa, nasıl bir ilacın karışımında bir-

çok değişik hatta bazen tek başına zehir olan maddeler beraber karışınca bir ilaç oluyorsa, aynen buna benzer, yüce yaratıcımızın o ilahi sıfat ve isimlerinin tecellileri olan hayat da, büyük bir kısmı hisler ve duygular şeklinde yaratılmış bir terkip gibidir.

CASİYE/26 “De ki: "Size hayatı veren Allah'tır. Sonra sizi yine O öldürür, sonra da hepinizi, hakkında hiç şüphe olmayan kıyamet (dirilme) günü bir araya toplar; ama insanların çoğu bu gerçeği bilmezler."

Hem hayat, kainatın çekip çevirme ve idaresinde hüküm süren rızık, şefkat, merhamet ve her şeyin belirli bir gaye için yaratıldığına, hiçbir şeyin abes ve lüzumsuz olmadığına, her şeyin bir manası ve yerli yerinde olduğunu da işaret ve ispat etmektedir. Sanki hayat bütün bunları peşine takarak gittiği her yere götürüyor gibidir.

Mesela hayat bir bedene girdiği zaman, orada Cenabı Hakkın, Hakim yani, “Her şeyi belirli bir maksat ve gayelere uygun ve tam yerli yerinde yaratan” ismi tecelli etmektedir. Aynı halde Kerim, “Sonsuz cömertlik ve ikram sahibi olan” ismi tecelli ederek, bulunacağı mekanı ve ihtiyaçlarına göre tertip ederek, ona güzel ve en uygun bir şekli vererek süsler. Yine aynı şekilde Rahim isminin tecellisiyle, “Rahmeti her şeyi kuşatan, sonsuz şefkat ve merhamet sahibi” olan Allah'ın o yarattığı mahlukatı üzerinde her an görölmektedir.

Yine aynen evvelki isimlerinin tezahürü gibi, “Bütün mahlukatının rızıklarını veren” Rezzak ismi de mahlukat üzerinde açıkça görülmektedir ve onların hayatlarının devam etmelerine lazım olan maddi ve manevi gıdaları, anında onlara yetiştirmekte ve bir kısmını da onların bedenlerinde, cesetlerinde depolamaktadır.

HADİD/4 “Hasılı siz nerede olursanız olun O, (ilmi ve kudreti ile) sizinle beraberdir. Allah bütün yaptıklarınızı görür.”

Demek ki hayat, adeta bir “odak noktası” hükmünde olup, birçok ilahi sıfat ve tecellilerin bir biriyle kaynaşarak, hem ilim, hem kudret, hem hikmet, hem de rahmetin bir araya gelerek meydana getirildiği en muhteşem ve ilahi bir sanattır. İşte hayat, bu sıfat ve isimlerin tecellileri, özellikleri ve esaslarıyla, Cenabı Hakkın yüce sıfatlarının mahiyetlerinde bulunan ve onları tecelliye sevk eden, mukaddes özelliklerle Samedaniyetin bir nevi cilvesi ve aynası hükmündedir.

Hayat, kainatın umumundan süzülüp gelen umumi bir sanat olmasından dolayı bütün isimleri de üzerinde göstermekte ve ilan etmektedir. Hatta hayat öyle bir sanattır ki, Allah’ın bütün isim ve sıfatlarının ortak bir projesi gibidir. Hayat sanatında her isim ve sıfatın bir tecellisi vardır, bu yüzden hayat hem ilimdir hem kudrettir hem rahmettir. Şu var ki, "hayat hem ilim ve kudrettir" derken, bu sıfatları izhar ve ilan eder, gösterir, teşhir eder anlamındadır, yoksa aynıyla ilim anlamında değildir.

FATİR/15 “Ey insanlar! Siz hepiniz Allah’a muhtaçsınız. Hiçbir şeye ihtiyacı olmayan, her türlü övgülere ve hamdlere lââyık olan ise ancak Allah’tır.”

İşte bu sırdandır ki, Hayy-ı Kayyum “Her an diri olup, her canlıya hayat veren ve her şeyi ayakta tutan” O, zâtı Vacibü’l-Vücut “Varlığı zorunlu olan, var olmak için hiçbir sebebe ihtiyacı olmayan Allah” hayatları sayılamayacak kadar çoklukta ve bollukta ve aynı zamanda çok kolay bir şekilde, yalnız “KÜN” “ol” demesiyle olan, ilahi fermanıyla yaratmakla ve yapmakla beraber, şu muhteşem kainat galerisinde teşhir etmektedir. Ve her şeyi hayatın etrafında toplayıp adeta ona hizmetkar etmektedir. Çünkü hayata çok büyük gayeler ve neticeler takmıştır. Evet, yukarıdaki ayette de belirtildiği gibi, Samedaniyetin aynası olmak, ucuz ve adi bir iş değildir. “İnsanın bu dünyaya gönderilmesinin hikmeti ve gayesi Hâlık-ı Kâinatı tanımak ve Ona iman edip ibadet etmektir.” (Şualar /Risale-i Nur)

İnsan, bu dünyaya kainatı yoktan var eden, atomlardan yıldızlara kadar bütün kainata hâkim olan, zamanı, mekanı, maddeyi, ruhu yaratan, sonsuz hayat, sonsuz ilim ve sonsuz kudret sahibi olan Allah’ı tanımak, O’nun birliğine iman etmek ve O’na kulluk etmek, yani O’na ibadet etmek için gönderilmiştir.

İşte her zaman göz önünde yeni yeni yaratılışlarına şahit olduğumuz, sayılması mümkün olamayacak kadar çok olan bu hayatların ve hayatların asılları olan ruhların, birden bire aniden, hiçten, yoktan yaratılmaları, bir Zat-ı

Vacibü'l-Vücut ve Hayy-ı Kayyumun varlığını ve kutsal sıfatlarını ve özelliklerini ve Esmâ-i Hüsnasını, nasıl bütün ışık ve parlıtlar güneşi gösterdiği misalle, aynen onun gibi o isim ve sıfatlar da Allah'ı gösteriyor ve göstermektedir.

ZARİYAT/56 "Ben cinleri ve insanları sırf Beni tanıyıp yalnız Bana ibadet etsinler diye yarattım."

MÜMİNUN/78 "Ey insanlar, Rabbinizin buyruklarına kulak verin. Çünkü sizde işitme ve görmeyi sağlayan kulak ve gözleri, düşünüp hissetmenizi sağlayan kalpleri yaratan O'dur. Şükürünüz ne kadar da az!"

Özet olarak; Hayat, Allah'ın varlığına ve birliğine, aynı zamanda isimlerinin hüküm ve manalarına en parlak ve en mükemmel bir şekilde işaret ve delalet eden muhteşem bir sanattır. Yüce Rabbimiz bu yüksek hakikatleri ruhumuzda duyurarak, O'nun rızasına uygun anlamayı ve gerektiği şekilde kulluk yapmayı, hepimize nasip etsin İnşaAllah....

ÖLÜM NE DİR? ÖLÜM YOK OLMAK DEĞİLDİR !

Ey insanlar! Şu geçici dünya hayatında, görünen ve bilinen en büyük hakikat ölümdür. Eğer bir insan veya herhangi bir mahluk doğduysa, doğduğu andan itibaren geçen her an ölüme yaklaşıyor demektir. Yeni bir insanın hayata gelmesi için bütün şartlar hazır olsa da, eğer Cenabı Hak murat etmediyse, siz tekniğin ve tıbbın bütün imkanlarını kullansanız bile, o insan dünyaya gelemmez. Amma, Cenabı Hak bir insanı yarattıysa, siz yine teknik ve tıbbın bütün imkanlarını yine kullansanız, o insan vakti saati geldiğinde muhakkak yine ölecektir.

YUNUS/49 "... Artık ecelleri gelince, onu ne bir saat ileri, ne de bir saat geri alamazlar."

NİSA/78 "Nerede bulunursanız bulunun: Sağlam, yüksek kulelerde, (hatta eflâke ser çeken) gökteki yıldız burçlarında bile olsanız, ölüm mutlaka size yetişir..."

VAKİA/60-61 "Aranızda ölümü Biz takdir ettik. Sizi yok edip yerinize benzerlerinizi getirmeyi ve sizi bilemeyeceğiniz bir biçimde ve vasıfta yaratmayı dilersek, Bize mani olacak hiçbir güç yoktur."

Allah dilerse insanları öldürür, yerlerine yeni nesilleri getirir. Dilerse insan türünü de ortadan kaldırır. Dilerse diriltme sırasında, insan suretinde değil de, herhangi bir mahluk suretinde de yaratabilir. Bunları yapmaya kadir olan, bildiğimiz şu andaki surette haydi haydi yaratabi-

lir. Yahut maksat: "Hiç kimse ölümden kaçıp elimizden kurtulamaz, ölümün vaktini değiştiremez." demektir.

Bütün canlılar içinde, muhakkak bir gün öleceğini bile- rek yaşayan tek şuurlu mahluk insandır. Fakat çoğumuz ölüm denilen hakikatin nasıl bir şey olduğunu, ondan korkmakla değil de, nasıl bir hayat tarzıyla yaşarsak, o korkulan ölümün çok daha güzel ve ebedi bir aleme ge- çiş bileti olduğunu bilemiyoruz zannediyorum.

Kur'an, hepimizin başına muhakkak gelecek olan bu en mühim hadiseyle ilgili birçok ayetle bizlere ışık tutmak- tadır. Ayrıca, yine bununla alakalı birçok ilim adamı tarafından, çok güzel yorumlar yapılmıştır, bunlardan bazılarına beraberce bir göz atalım İnşaAllah.

Ölüm, sonsuz ilahi fiillerden birisidir, İmate; yani, ölü- mü tattırma; ruhun bedendeki tasarrufuna son vermek- tir. Ruh, Allah'ın en muhteşem, en mükemmel ve en bilinmez bir eseridir.

İSRA/85 "Bir de sana "ruh" hakkında soru sorarlar. De ki: "Ruh Rabbimin emrindedir, O'nun bileceği işlerden- dir. Size sadece az bir ilim verilmiştir."

Muhyi (hayat verici) isminin tecellisiyle hayat nimetine kavuşmuş, bu nimet ve şeref artık ondan ebediyen geri alınmayacaktır. Kabirde de, mahşerde de, cennet veya cehennemde de bu ruha giydirilecek cesetlerle yoluna devam edecektir. (Doğrusunu Rabbimiz bilir) Ruhu ya-

ratmak gibi, her ruha uygun bir beden inşa etmek de Allah'ın en hikmetli ve rahmetli bir icraatıdır. İşte ölüm emriyle o misafir ruh, bu bedenden ayrılır ve kaderinde yazılı olan yolculuğuna dünya ötesi alemlerde devam ettirilir.

İnsan bedeni, bedene ana rahminde Cenabı Hak tarafından yaratılmaya başlandıktan 4 ay sonra, yine O'nun tarafından o bedene, kim olacaksa o kişinin ruhu yerleştirilir. Artık bedenle ruh birleşip, insan hüviyetini almış olarak, anasından doğar. Bizler onun ruhunu asla göremeyiz, ruhun üstündeki cesedini, bedenini görürüz, ona hangi isim verildiyse, bizler onu hatırlamak için yalnız dış görünümündeki bedeniyle tanırız.

Buna en güzel bir misal olarak şunu hatırlayalım. Son günlerde yurdumuzda ve dünyada yüz nakli ameliyatları yapılmaktadır. Mesela, Ahmet isminde bir adamın yüzü, bir kazayla veya yanarak tanınmaz bir hale gelmiş, başka birinin yüzünü ona nakletmiş olsalar, peki bu durumda bu insan hangi yüzüyle Ahmet oluyor? Demek ki bir insanın kimliği yüzüyle kaim değildir, o ruhuyla gerçek kimliğine sahiptir, yaşadığı bütün hayat serüveni ruhunda, hatıralarında, his ve duygu dünyasında yani maddi değil manevi olan gerçek kişiliğinde kayıtlıdır.

İnsan ruhu, bedenle geçirdiği dünya hayatı süresince her yıl bedeni yavaş, yavaş tepeden tırnağa değişmekte ve yenilenmektedir. Fakat bu öyle bir sanat, hikmet, şefkat ve rahmet içinde olmaktadır ki, biz farkına bile varamı-

yoruz. Söz gelişi, bizim her nefes alıp verişimiz, yemek yememiz, su içmemiz, terlememiz ve benzeri sıradan şeyler zannettiğimiz bu hikmetli işlerle, vücudumuzda devamlı olarak ölen hücreler atılmakta yerlerine her an milyonlarca hücre yeniden yaratılmaktadır.

Ruhumuz her yıl belirli bir süreç içinde değiştirdiği bedenini, ölüm esnasında birden bire terk etmektedir. Ölüm bundan ibarettir, kuşun kafesinden çıkarak uçuşması ve serbest kalması gibidir. Ruhun bedenden ayrılması, ona bir zarar vermez bilakis bir nevi hür kalmış gibi olur. Ceset ve ruh bu dünya hayatında yalnız imtihan ve dünya nimetlerinden istifade etmek için beraber olmuşlardır. Eceli gelen insan, bu dünyadan ayrılarak ebedi yolculuğuna devam ederken, bu dünyaya ait olan maddelerden terkip edilerek yaratılan vücudunu, cesedini yine burada bırakarak yolculuğuna devam etmektedir..

MERYEM/66---72 “Böyle iken kâfir insan: “Sahi, ben öldükten sonra diriltilip kabrimden çıkarılacak mıyım?” der. O insan hiç düşünmüyor mu ki, o hiçbir şey değilken Biz onu yaratıp var ettik? Senin Rabbine yemin olsun ki Biz onları da, şeytanları da diriltilip huzurumuza toplayacağız, sonra da cehennemnin çevresinde dizüstü çökmüş vaziyette oraya getireceğiz. Sonra da her topluluktan, Rahman’a isyan etmede en ileri gidenleri çekip ayıracağız. Sonra o cehennemi boylamaya daha çok müstahak olanları elbette Biz pekiyi biliriz. Sizden hiç kimse yoktur ki cehenneme varmasın. Bu Rabbinin katında kesinleşmiş bir hükümdür. Sonra Allah’ı sayıp

fenalıklardan sakınan müttakileri kurtararak zalimleri dizüstü çökmüş vaziyette orada bırakacağız.”

Bediüzzaman Hz. bir eserinde şöyle buyurmaktadır, “Esasen ceset ruhun sadece hanesi ve yuvasıdır, elbisesi değildir. Ruhun elbisesi mahiyetinde, bir derece sabit, letafetçe ruha münasip latif bir gılaflı ve misali bir bedeni vardır. Ruh, ölüm anında dünyevi yuvasından çıkar, misali bedenini giyer.” Demektedir.

A.İMRAN/185 “Her canlı ölümü tadacaktır....”

ENBİYA/35 “Her can ölümü tadacaktır. Biz, sizi sınamak için gâh şerle, gâh hayırla imtihan ederiz. Sonunda Bizim huzurumuza getirileceksiniz.”

ANKEBUT/57 “Her can ölümü tadacaktır. Sonunda Bizim huzurumuza getirileceksiniz.”

TÖVBE/72 “Allah mümin erkeklere de, mümin kadınlara da, ebedî kalmak üzere girecekleri, içinden ırmaklar akan cennetler vadetti. Hem Adn cennetlerinde hoş hoş konaklar! Hepsinden alası ise Allah’ın kendilerinden razı olmasıdır. İşte en büyük mutluluk, en büyük başarı budur”

"Küllî nefsin zaikatü'l-mevt", yani "Her nefis ölümü tadacaktır."

Bu ayetlerde "nefis", insanın ruhunu ifade etmektedir. Çünkü insan bedeni ölür, ama ruh ölmez. Bedeni terkip

edilmiştir, yani birçok zerrelere, moleküllerden, hücrelerden, elementlerden vs. yaratılmıştır. Bu sebeple değişmeye ve sonunda bozulmaya mahkûmdur. Ama ruhun mahiyeti böyle değildir, dünyadaki maddelerden yapılmamıştır, bu yüzden de çürümeye, buruşmaya, ihtiyarlamaya, bozulmaya maruz kalmaz.

ANKEBUT/19-20-21 “Allah'ın mahlukunu ilk baştan nasıl yarattığını, sonra bunu tekrarladığını görmediler mi? Şüphesiz bu, Allah'a göre kolaydır. De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın da, Allah ilk baştan nasıl yaratmış bakın. İşte Allah bundan sonra (ayni şekilde) ahiret hayatını da yaratacaktır." Gerçekten Allah her şeye kadirdir. O, dilediğine azap eder, dilediğine rahmet eder. Ancak O'na döndürüleceksiniz.”

Kur'an ayetlerine baktığımızda, ölüm hakikatini anlatırken, ölümün tadılan bir şey olduğunu beyan etmektedir. Türkçede bazı hakikatleri anlatırken, aynen buna benzer misaller verebiliriz. Mesela, “siz şu yemekten tattınız mı” derken, maddi bir şeyden bahsederek, maddi vücudumuzla ilgili bir lezzetten bahsedilmektedir. Fakat “siz hiç evlat acısı tattınız mı” veya “siz hiç anasızlık, baba-sızlık acısı tattınız mı” derken, beden ve vücudumuzla ilgili maddi bir algılamadan değil de, duygularımızın ve ruhumuzun algıladığı his boyutunda olan bir şeyden bahsedilmektedir. Ve ölüm için de bahsedilen bu algılama şeklini muhakkak hepimiz tadacağız, bundan kurtuluş asla mümkün değildir.

Razi de; "Her nefis ölümü tadıcıdır." ayetini tefsir ederken, bedenın fani, ruhun baki olduğuna dikkat çekmektedir. Çünkü bir şeyi tadanın onu tadarken var olması gerekmektedir demektir.
(Razi, Tefsiru Kebir, VII/253.)

Sonuç olarak bütün ruhların ölümü tadacaklarını ihtar eden ayetler, bir açıdan insanı insan yapan unsurun, insanın bedeni değil ruhu olduğu gerçeğinin vurgulanmasıdır. Bu anlamda ölen, yani fonksiyonunu icra edemez hale gelen bedendir; ruh ise devamlıdır, bâkîdir ve ölümü tadandır. Her nefis (canlı) ölümü tadacaktır, ayetiyle ilgili Hamdi Yazır'ın açıklamaları da şöyledir: "Her nefis (canlı) ölümü tadacaktır. (Yani herkes ölecektir) Nefs, zat ve ruh manalarına geldiği için, bundan bazı kimseler ruhun ebedi olduğu manasını anlamışlardır. Çünkü tatmak, bir hayat eserdir. Ve zevk anında tadıcının baki (ebedi) olduğunu anlatır, yoksa zevk tasavvur olunamaz. O halde mana: "Her nefis bedeninin ölümünü tadacaktır." demek olur. Bu da nefsin, bedenden başka olduğunu ve bedenın ölümüyle onun ölmeyeceğini anlatır." (Elmalılı M. Hamdi Yazır, Kur'an-ı Kerim Tefsiri)

Bazı ulema da ölen kişinin ruhu bir müddet daha bedende kalır, fakat bitkisel hayata girmiş gibidir. Canlı ve şuurlu olmasına rağmen, hiçbir hareket ve canlılık emaresi görülmez, dışarıda olup biten her şeyi görür, duyar, algılar fakat kendisinden dışarıdakilere hiçbir mesaj ulaştıramaz.

Nitekim büyük İslâm âlimi Erzurumlu İbrahim Hakkı, "Marifetname" isimli eserinde, Peygamberimizin sav. ölüm olayını şöyle söylediğini nakleder: "Meyyit (ölümü tatmış kişi), bedenini kimin yıkadığını, kimin kefenlediğini, namazını kimlerin kıldığını, ardından kimlerin geldiğini, kabre kimlerin indirdiğini ve kimlerin telkin verdiğini bilir."

"Meyyitin yanında haykırıp, saçınızı başınızı yolmayın, ona eziyet edersiniz" uyarısı da, yine meyyitin sizi görüp hâlinizden üzüntü duymasından ileri gelir dediğini beyan etmiştir.

MÜMİNUN/15 "Ve bütün bunlardan sonra, siz ey insanlar, ölürsünüz."

KEHF/31 "İşte onlara, içlerinden ırmaklar akan Adn cennetleri vardır. Orada tahtlar üzerine kurularak kendilerine altın bilezikler takılacak, ince ve kalın ipekten yeşil elbiseler giyecekler. Tahtlara kurulacaklar. Ne güzel mükâfattır bunlar ve ne güzel bir meskendir o cennet"

TAHA/55 "Sizi, ey insanlar, Biz yerden yarattık. Yine oraya göndereceğiz ve oradan tekrar Biz çıkaracağız."

(Hz. Ali r.a. bir hutbesinde şöyle demişti; "Ey insanlar, siz ebediyet için yaratıldınız, babalarınızın sulblerinden rahimlere, oradan dünyaya geçiyorsunuz, dünyadan kabre, oradan da ya cennete, ya da cehenneme gideceksiniz)

"Kabir, âlemi ahirete açılmış bir kapıdır. Arka ciheti rahmettir, ön ciheti ise azaptır. Bütün dost ve sevgililer o kapının arka cihetinde duruyorlar."

"Eyvah! Aldandık. Şu hayatı dünyeviye yi sabit zannettik. O zan sebebiyle bütün bütün zayı ettik. Evet, şu güzzeranı hayat, bir uykudur; bir rüya gibi geçti. Şu temelsiz ömür dahi, bir rüzgâr gibi uçar gider."
(Bediüzzaman Hz.)

Kabrin ön cihetinin azap gibi algılanması, kabrin dünyaya bakan yüzünün soğuk ve dostlardan ayıran bir kapı gibi görülmesi yönüyledir. Yani kabrin arkasını iman ile görmeyen birisi için kabir, dünyadan ve içindeki alışmış olduğu dost ve sevgililerden bir ayrılık ve üzüntü sebebidir.

HAC/5 "Ey insanlar! Eğer siz öldükten sonra dirilmekten şüphe ediyorsanız, bilin ki: Biz sizi ilkin topraktan, sonra bir nutfeden, sonra bir yapışkan hücreden, sonra esas unsurlarıyla hilkati tamamlanmış, ama bütün azalarıyla henüz tamamlanmamış bir çiğnem et görünümünde bir ceninden yarattık ki, kudretimizi size açıkça gösterelim. Dilediğimizi belli bir süreye kadar ana rahminde durdururuz. Sonra da sizi bir bebek olarak dünyaya çıkarırız. Sonra güç kuvvet kazanıncaya kadar sizi büyütürüz. İçinizden kimi henüz çocukken öldürülür, kimi de yaşamın en düşkün biçimine götürülür. Öyle ki daha önce bildiği şeyleri bilmez hale gelir. Yeri de kupkuru görürsün, ama oraya Biz su indirince çok geçmeden kı-

pırdanır, kabarır da gözü gönlü açan her güzel çiftten nice nebat bitirir.”

İnsanların aslı, atası olan Hz. Adem topraktan yaratıldığı için “sizi topraktan yarattık” buyuruldu. Ayrıca her insanın bedeninin toprakta bulunan elementlerden teşkil edildiği de kastedilmiş olabilir. Bu ayet insanın ana karında şu safhalardan geçtiğini bildirmektedir. 1. Sperma (nutfe) 2. Alaka: Asılıp tutunan, sülük gibi bir yere yapışan şey demek olup aşılınmış yumurtanın rahim cidarına tutunmasını ifade eder. 3. Muhallaka ve gayr-i muhallaka: Mütenasip olan hem de mütenasip olmayan bir çığnem etten, yani uzuvları zaman içinde oluşan canlı, yani embriyo safhası.

Müminun suresi-14. ayeti bunlara ilaveten son olarak iskelet ve iskelete et giydirme, sonra da bir başka yaratılış verme safhalarını da ilave eder. Bu anlatım karşısında, son yüzyılda yaşayan bilim adamları hayret ve hayranlık duymuşlardır. Zira daha 18. ve 19. asırda bile Avrupa’da eski hürafeler, bilim çevrelerini bile etkiliyordu. Oysa Kur’an’ın bu anlatımını, ilerleyen Anatomi ilmi günümüzde kesin olarak tespit etmiştir.

(M. Bucaille, Kur’an ve Bilim, s. 300 - 304; Prof. Dr. Keith Moore, The Developing Human, (With İslamic Additions) Toronto, London, Tokyo, Philadelphiaets. 1983. Bu kitap, tamamen bu konu ile ilgilidir).

İkinci Beden Kavramı:

İngiltere'deki Southampton Hastanesi bilim adamları, ölümün hemen öncesinde yaşanan hâdiseler üzerine yaptıkları araştırmada, klinik olarak ölü kabul edilen kişilerin pek çok duyguyu yaşadıklarını tespit ettiler. Beynin fonksiyonlarını yitirmesinin ardından, yani hastanın klinik olarak ölü kabul edildiği dönemde, yaygın anlayışın aksine, hastaların çeşitli hisleri bulunduğuna dikkat çeken bilim adamları, bunların başında mutluluk gibi duyguların geldiğini belirtiyorlar. Bilim adamlarına göre, bu çeşit hastalar ayrıca zamanın aktığını anlayabiliyor ve ışığı algılayabiliyorlar.

Southampton Hastanesi'nden Dr. Sam Qarniea ve Dr. Peter Fenwick'in yaptığı araştırmada, ölümün eşiğinden dönmüş 63 kalp hastasıyla yapılan röportajlardan faydalanıldı. Dördü klinik olarak ölü kabul edilen hayata dönmüş 63 hastayla konuştuklarını belirten araştırmacılarından Dr. Fenwick, "Akıl ve beyni birbirinden bağımsız değerlendirmek mümkünse, bu ölüm sonrasında şuurun uyanık kaldığı sorusunu gündeme getiriyor." diye konuştu. Bu araştırmanın neticeleri bütün dünyada yeni tartışmaları da beraberinde getirmektedir.

KEHF/107-108 "İman edip makbul ve güzel işler yapanlara gelince, onlara da konak olarak Firdevs cennetleri hazırlandı. Onlar orada devamlı kalacak, usanmadıklarından ötürü, başka tarafa geçmeyi arzu etmeyeceklerdir."

Modern tıbbın öldü gözüyle baktığı altı kişi, beyin fonksiyonlarının çalışmaz olarak tarif edildiği sırada; önce çok parlak bir ışık hüzmeleri gördüklerini, daha sonra ise tarifi çok güç, mutlu ve huzurlu bir dünyaya girdiklerini söylediler. Uzmanlar, birbirlerinden habersiz olarak yapılan araştırma sırasında altı kişinin de aynı ifadeyi kullanmasının göz ardı edilemeyeceğini belirttiler.

Duru görü Medyumluğu ve İnsan Aurası:

Nice sırların düğümlendiği ve kâinatın hizmetine verildiği insanoglunun her bir ferdi de farklı bir âlemdir esesen. İnsanlar ortak özelliklere malik olsa da bazılarında değişik bir ruh hassasiyetinin olağanüstü gelişmiş olduğunu görürüz. Bu hassasiyet bazılarında kendini "duru görü" kabiliyeti şeklinde ortaya koymaktadır. Bu şahıslar bizim göremediğimiz bazı şeyleri gündüz, gözü uyanık halde veya trans hâline geçerek görebilirler. Enerji âlemini misali bedenleri müşahade için yaratılmış olan ve rüyada kullandığımız "ikinci gözler", normal hayatta da kullanabilmektedir.

Bu şahıslar, insanların çevrelerinde renkli bir aura müşahade ettiklerini söylerler ve auranın hastalık ve sıkıntılı durumlarda renk değiştirdiğini, farklılaştığını belirtirler. Hatta bu auradan insanın kişilik yapısını ve karakterini dahi anlayabilmektedirler. Bu tür hassas kişilerin ölmek üzere olan insanlar üzerinde yaptıkları gözlemlerden ise son derece ilginç ve açıklayıcı sonuçlar çıkmaktadır. Bunların gördüklerinin incelenmesi ve değerlendirilmesi gerekmektedir. Gözlemlerden çıkan sonuç

lara göre, normalde canlılarda var olan ve kendisini aura şeklinde gösteren enerjik beden, ölüm anında fizik bedenden ayrılmakta ve beden dışında şuurlu bir şekilde hareket edebilmektedir. Adeta fizik beden ölmesiyle ikinci beden, hayatiyet kazanmaktadır.

Davis'in Gözlemleri:

Ünlü Amerikalı duru görü uzmanı Andrew J. Davis'in bir kadının ölümü ile ilgili gözlemi şöyledir: "Kadında, canın çıkış sırasında bedeninin beyin kısmında meydana gelen ve her an artmakta olan güçlü bir yoğunlaşma belirliyordu. Yoğunlaşan bu şey, çarpınmalar azaldıkça ve bedendeki sarılık arttıkça, parlak ve ışık saçan bir hâl alıyordu. Can çekişme sırasında görülen bu çarpınışların çekilen acı ile herhangi bir ilgisi olmayıp, ruh tarafından hissedilmezler. Bunlar tamamıyla organik olan birtakım hareketlerdir.

Ölüm anı yaklaştıkça beden organları, boşalan torbalar gibi birer birer yatağa seriliyor, buna karşılık hastadan ayrı olarak, esiri (ruhi) bir beden oluşumu tamamlanıyordu. Can çekişen hastadan ilk kurtulan, esiri beden baş kısmı oldu ve yavaş yavaş diğer kısımları da ayrılarak tam ruhi bir beden olarak kadının başucunda ayakta durdu. Bu iki bedeni birbirine göbeklerinden, 'hayat bağı' dediğimiz parlak bir kordon bağlıyordu. Bu kordon kopunca bir parçası cesette kaldı. Herhalde cesedin derhal bozulmasını engelleyen budur. Kadının ruhî bedenî serbestliğe yavaş yavaş alıştı ve birdenbire ne yapacağını kestirmiş gibi harekete geçerek evden çıktı."

Yalnızca birkaç örneğini almakla yetindiğimiz böylesi gözlemlerin müşterek özellikleri, ölen kişinin bedeninden çıkan bulutumsu görüntüde ve bedene benzer bir nesnenin, bedene manevi ışın türü bir kordonla bağlı olması ve kordonun kopmasıyla bu bedenin nereye gideceğini biliyormuşcasına yolunda gitmesi şeklinde sıralanmaktadır.

Bu gelişmelerin ortak noktası, bedenimizin bütün organlarına tesir eden; onu canlı, şuurlu ve fonksiyonlu hâle getiren ruh ve misali bedenin varlığının, bilim aynasında daha iyi görülmesidir. Ölüm denen olayın ikinci bedenin cesetten sıyrılmasından başka bir şey olmadığı, yokluğa ve hiçliğe yürümek değil, herkesin bir bir toplandığı yeni bir dünyaya geçiş köprüsü olduğu daha iyi anlaşılmaya başlanmıştır.

ZUHRUF/70---73 “Haydi siz de, eşleriniz de neşe dolu olarak buyurun cennete! Altın tepsi ve kâselerle kendilerine ikram eden hizmetçiler, etraflarında fır döner. Hülâsa orada canınız ne isterse, gözleriniz hangi manzaralardan hoşlanırsa hepsi var! Hem siz burada devamlı kalacaksınız. İşte dünyada yaptığınız makbul işlerden dolayı vârisi yapıldığınız cennet! Size orada, istediğiniz şekilde yiyeceğiniz her türlü meyve vardır.”

İnsanoğlu kendini hesaba çekmesiyle, tüm yaşantısını Kur’an’ın ahkâmına göre düzenlemesi, geçmişi ve geleceğini denetlemesiyle varlığını Rabbi’ne teslim etmelidir. Her an, her nefes Allah’ın huzurunda olduğunu idrak

edebilmek çok müthiş bir anlayıştır aslında. Her Müslüman günün sonunda hesabını yapıp, günahını sevabını gözden geçirmelidir, o gece öldüğünü düşünmeli, ölüm döşeğinden kabre ve haşre kadar ölümü düşünüp yaşmalıdır. İslâm'ı daha güzel yaşayamamasına üzülüp hüzünlenmeli, böylece yumuşayan kalbiyle Rabbi'ne bol bol yalvarıp istiğfar etmeli, O'nun rızasına uygun bir kul olabilmek için, devamlı Rabbisinden istemelidir.

Ölüm karşısında insanlar farklı farklıdır, kimi ölümden korkar; hatta bahsinin bile edilmesine tahammül edemezler. Oysa ölümden korkulmamalı, ona hazırlıksız olmaktan korkulmalı ve hazırlanmalıdır. Hem, "Korkunun ecele faydası yoktur" diye halk arasında meşhur ve çok doğru bir söz vardır, çünkü korkmakla ölüm bizden uzaklaşacak değildir. Mümin için ölüm zannedildiği gibi korkunç ve kötü bir son değildir, gidilecek yerde bu dünya ile mukayese edilemeyecek kadar çok güzelliklerin kendisini beklediğini ümit etmelidir.

BAKARA/156 "Sabırlılar o kimselerdir ki başlarına musibet geldiğinde, "Biz Allah'a aitiz ve vakti geldiğinde elbette O'na döneceğiz" derler."

"İnna lillahi ve inne ileyhi raciun" Bir musibet anında Allah'ın takdirine rıza gösterip, O'na sığınarak teselli bulmaya istirca denir. Bir başka ifadeyle istirca, ayette geçen, "Şüphesiz biz Allah'a aitiz ve muhakkak ki O'na döneceğiz." ifadesinin, musibete uğrayan müminin şahsında hayat bulmasıdır. Bu ayet, İslâm ümmetine Al-

lah'ın büyük lütuflarındandır. Özellikle musibet ve sıkıntı hallerinde "Biz Allah'a aitiz" diyerek mümin malını, canını, her şeyini Allah'a teslim etmekte, bütün kâinatın O'nun yaratıkları olduklarını, O'nun kendi mülkünde dilediği işi yapmasının yerinde olduğunu hatırlar. Kendisini o muazzam kuvvet kaynağına bağlayarak, kazandığı güçle musibetlerin üstesinden gelebilir.

Kul ölümle Rabbi'ne kavuşur, nasıl O'ndan geldiyse yine O'na dönmüştür. Bu fani hayatın geçici tatlılarıyla imtihan olarak oyalanmak bitmiş, ebedi hayat başlamıştır. Dünya hayatı nice sıkıntı ve meşakkatlerle doludur. İman edip güzel ameller işleyenler ölümle bu sıkıntıları geride bırakır, asla bitmeyecek bir saadete ulaşırlar.

Hayatı da, ölümü de yaratan Allah'tır. O'nun yarattığı her şeyde bir güzellik, bir hikmet vardır. Hayatı da ölümü de güzelleştiren şey, insanın yararlı ve güzel amelidir. Eğer bu yoksa, ne dünyada ne de ahirette huzurdan söz edilebilir mi?. Öyleyse asıl olan ölümden korkmak değil, ona hazırlık yapmak, adeta ölmeden evvel ölmektir. Bunu başarabilenler, Cenabı Mevlâ'nın ölüm-süzlüğü tatmış sevgili kullarıdır.

Özet olarak; "Ebedi, sonsuz ve akılların alamayacağı kadar muhteşem bir cennet hayatının karşısında, en fazla 80 veya 100 yıl sürebilecek çok zor ve meşakkatli bir dünya hayatının ne değeri olabilir, lütfen kendinize ve vicdanınıza bir soruverin. Kendini akıllı bilen bir insanın bu kadar açık ve net görülen bir hakikate lakayt kalması

ve bunun için her hangi bir hazırlık ve gayret göstermemesi, sizce de akıllı ve şuurlu bir insanın yapacağı bir iş midir?"

MÜMİNUN/112-113 "Sonra Allah cehennemdekilere der ki: "Size kalsa, dünyada kaç yıl kaldınız? Onlar: "Bir gün veya daha da az. Ne bilelim, isterseniz bunu tam tamına aklında tutanlara sor! Zira bizim aklımız başımızdan gitmiş durumda." diye cevap verirler."

MÜMİNUN/114-115 "Bunun üzerine Allah Teala şöyle buyurur: "Siz, doğrusu pek az kaldınız. Bu gerçeği bir bilseydiniz, Bana isyan etmezsiniz. Bizim sizi boşuna yarattığımızı, Bizim huzurumuza dönüp hesap vermedeğinizi mi sandınız?"

MUHAMMED/12 "Muhakkak ki Allah iman edip, kabul ve güzel işler yapanları, içinden ırmaklar akan cennetlere yerleştirecektir. Kâfirler ise dünyada zevklerini yaşamak ister, davarlar gibi yerler. İşte onların barınağı ateştir."

Bütün canlıların yaratılış gayesi, Allah'ın kendilerine verdiği imkânları, yaratılış gayelerine uygun bir şekilde yaşamalarıdır.

"İnsanı mümine nuru İman (Mümin insana, iman nuru) gösterir ki, mevt idam (yokluk) değil, tebdili mekândır (mekan değiştirmektir); kabir ise, zülumatlı (karanlık) bir kuyu ağzı değil, nuraniyetli alemlerin kapısıdır.

Dünya ise, bütün şaşaaıyla, (haşmetiyle, güzelliğiyle) ahirete nispeten bir zindan hükmündedir.

Elbette, zindanı dünyadan (dünya zindanından) bostanı cinana (cennet bahçelerine) çıkmak ve müzic dağdağai hayatı cismaniyeden alemlî rahata ve meydanı tayeranı ervaha geçmek ve mahlûkatın sıkıntılı gürültüsünden sıyrılıp huzuru Rahman'a gitmek, (insanı devamlı üzen, aciz bırakan, gürültülü ve sıkıntılı cesetten çıkarak, ruhların uçarak gezdiği muhteşem cennet hayatına ve Cenabı Hakkın cemalini görmek için) bin can ile arzu edilir bir seyahattir, belki bir saadettir."

"Biri de, sen burada misafirsin. Ve buradan da diğeri bir yere gideceksin. Misafir olan kimse, beraberce getiremediği bir şeye kalbini bağlamaz. Bu menzilden ayrıldığı gibi, bu şehirden de çıkacaksın. Ve keza, bu fâni dünyadan da çıkacaksın. Öyle ise, aziz olarak çıkmaya çalış. Vücudunu Mucidine feda et. Mukabilinde büyük bir fiyat alacaksın. Çünkü feda etmediğin takdirde, ya badı heva zail olur, gider veya O'nun malı olduğundan, yine O'na rücu eder." (Bediüzzaman Hz.)

"Madem ecel gizlidir; her vakit ölüm, başını kesmek için gelebiliyor ve genç ihtiyar farkı yoktur. Elbette daima gözü önünde öyle büyük dehşetli bir mesele karşısında biçare insan, o idamı ebedi (hiç dirilmemek üzere yok olmak zannettiği), o dipsiz, nihayetsiz hapsi münferitten (yalnız başına hapis olmaktan) kurtulmak çaresini aramak ve kabir kapısını bir alemlî bakiye (ölümsüz bir âle-

me), bir saadeti ebediyeye ve alemleri nura açılan bir kapıya kendi hakkında çevirmek hâdisesi; o insanın dünya kadar büyük bir meselesidir." (Sözler)

"Ülfetten ve alışkanlıktan kurtulmanın ve Allah'ın rızasını kazanmanın bir yolu da, ölümü çok düşündürmektir. Dünyaya gelmeden önce bilemezdik hangi erkeğin sülbüne geçip, hangi hanımın rahminde büyüyeceğimizi. Şimdi de bilemeyeceğimiz başka sorularla karşı karşıyayız. Üzerinde, korkunç bir süratle seyahat ettiğimiz ve içi ateş dolu şu dünya gezegeninden, berzah alemine hangi vasıta ve sebeple gideceğiz? Bir trafik kazasıyla mı, yoksa bir kalp sektesiyle mi veya hangi hastalık bizi alıp ölüm meleğine teslim edecek? Beşer olarak bu sorulara cevap vermekten çok aciziz. Azrail a.s. her gün iki yüz bin civarında insanın ruhunu alıyor, yani her gün bir deste insan biçiyor yeryüzünden. Bunun içinde ihtiyarı da var, genci de var, zengini de, fakiri de... Ve en önemlisi de, içinde salihisi de var, fasıkı da, mümini de, kafiri de var. Bu gidişler bizlere şunu da hatırlatıyor, "Ölümden herkes eşittir, bir gün sizde o destenin içinde biçilmiş olarak gideceksiniz, aman dikkat edin gaflette olmayın, ölüm meleği sizi yanlış bir iş yaparken veya isyandayken yakalamasın"

SAFFAT/43---47 "Naim cennetlerinde, karşılıklı tahtlar üzerinde otururlar. Kaynağından taze doldurulmuş, berrak mı berrak, içenlere pek hoş gelen, içinde zararlı ve sersemletici şey olmayan, sarhoş da etmeyen içecek-

ler, dolu dolu kadehlerle etraflarında fır dönen hizmetçiler tarafından ikram edilir.”

Evet arkadaşlar, ölümle ilgili ayetlerin ve ilim adamlarının bu konudaki ifade ettikleri hakikatleri hep beraber okuduk. Kendini akıllı bilen her insanın, ölüm denilen bu gerçekten kaçamayacağını bile bile, yine kendisine hiç gelmeyecekmiş gibi dünya hayatına devam etmesi sonunda, ölüm meleğinin bir gün aniden habersizce geldiğindeki son pişmanlığı ona asla fayda getirmeyeceğini, şimdi bir daha düşünmesini tavsiye ediyoruz vesse-lam....

Bütün semavi dinlerin iman ve inanç esaslarına ters düşen, hiçbir ilmi dayanağı ve mantığı olmayan bir fikir...

TENASÜH / REENKARNASYON UN DİNİMİZ DEKİ YERİ NEDİR?

Eski adıyla tenasüh bugünkü adıyla da reenkarnasyon denilen, ruhun bedenden bedene geçerek temizlenip saflaşarak Allah'a ulaştığı kabul edilen batıl bir inanıştır. Bu düşünce akımının tarihi ilk çağlara uzanacak kadar eskidir. Reenkarnasyon fikrinin, (tenasüh demek daha kolay olduğundan onu kullanmak istiyorum) ilkönce nerede doğduğuna dair değişik görüşler vardır. Bazı kaynaklara göre, bu teorinin kaynağı eski Mısır'dır, tarihçi Herodot da aynı görüştedir. Mısır'da ortaya çıkan bu eski görüş, Hint'te mistik şekle, Yunan'da felsefi şekle sokulmuş, İran'da ise bu batıl inanca bir din süsü veril-

miştir. Bu görüş, Zerdüşt ve Mezdekiler gibi dini gruplarda taraftar bulmuştur. Yine bazı kaynaklarda bu eski görüşün, Mısır'da tahsilini yapan Fisagor tarafından Yunanlılara ve böylece, Batı Dünyası'na götürüldüğü kaydedilmektedir.

Taa ilkçağlara kadar uzanan bu görüş, daha çok basit fikirli insanlarca kabul görmüştür. Semavi kitaplara, inanmayan, Nebi ve Resullerin tebliğlerinden uzak olanlar, Cenabı Hakkın ahirette kullarına hazırladığı ebedi ve muhteşem bir hayatı bilemediklerinden veyahut dar akıl ve düşüncelerine sığdıramadıklarından, fitratlarındaki ebedi yaşama arzularını ve haykırışlarını bu şekilde susturabileceklerini zannederek, kendilerini böyle tatmin edip bu fikre saplanıp kalmışlardır.

Doğu'da ise, tenasüh inancı daha yaygın bir şekilde, Hindistan'da görülmüştür. Ganj ve Sent nehirlerinin etrafında yaşayan insanlar, öldükten sonra ruhlarının, kuşların hayatında devam edeceğine inanırlardı. Mesela, Hindistan'da tenasüh fikri bütün varlıklara genelleştirilmiştir, Buda ve Brahman dinlerinde mistik bir şekle bürünmüştür. Neticede şöyle bir inanış benimsenmiştir. "Temizlenen ve günahsız ruhlar Nirvana'ya erişir, günahkar ruhlar da temizleninceye kadar, hayvan cesetlerinde dolaşırlardı."

Görülüyor ki, Eski Yunan, Hint, Mısır ve Mezopotamya'da rastlanan bu inanış, daha sonra tesirini yavaş yavaş kaybetmiş, semavi dinlerin, bilhassa İslam dininin

yayıp gelişmesiyle de, fikir dünyasından büsbütün silinip gitmiştir. Fakat asrımızda, bu safsatayı yeniden diriltmek isteyen bazı kasıtlı insanlara rastlanmaktadır. Bunların başında Fransız Charles Fourier ve Pierre Lerou gelmektedir. Bunların her ikisi de katı birer sosyalisttir. Halbuki günümüzde modern bilimin dahi ispat ettiği, ruh hakkında makaleler yazılıp filmler çevrildiği bu hakikate, ideolojileri icabı inanmamaktadırlar.

Bundan dolayı, bu materyalistler semavi dinlerdeki ahiret inancını hedef alarak, tenasüh fikrini ortaya sürmekte ve böylece sapık ideolojilerine malzeme hazırlamak istemektedirler. Bütün semavi dinlerin iman ve inanç esaslarına ters düşen bu fikrin hiçbir ilmi dayanağı yoktur. Tenasüh fikrini iddia edenlerin sayısı, dünya nüfusu içerisinde istatistik (!) değerlendirmelere bile giremeyecek kadar azdır. Kainatta yıldızlardan atomlara kadar gördüğümüz her bir varlık ve mahluk mutlak bir iradenin, her şeyi kaplayan bir ilmin, kahhar bir kudretin tasarruf ve hakimiyeti altındadır, muhteşem bir düzenin esiridirler. Yani, bütün varlıklar, cebren Allah'ın tedbir ve tanzimiyle yaratılıp, yok edilmektedirler.

ARAF/185 "Hiç düşünmezler mi göklerin ve yerin hükümranlığını, o muazzam saltanatı? Düşünmezler mi Allah'ın yarattığı herhangi bir mahlûktaki ilahî düzenlemeyi? Onu da düşünmezlerse bari ecellerinin yaklaşmış olabileceği ihtimalini? O halde buna iman etmedikten sonra, daha hangi söze inanırlar?"

ARAF/186 “Allah kimi şaşırtırsa onu doğru yola getirecek yoktur. Allah onları azgınlıkları içinde bırakır, körü körüne yuvarlanır giderler.”

YUNUS/101 “De ki: “Göklerde ve yerde neler ve neler var, bir baksanıza!” Fakat bunca işaretler ve uyarılar iman etmeyecek kimselere ne fayda verir ki?”

Her an yaratılmakta olan ve en ufak bir şaşırma olmadan hareket ettirilen bu muhteşem kainat gösteriyor ki, Yüce Yaraticımız, ruhları ve bedenleri de başıboş bırakmaz ve bu muhteşem düzene muhalefet ettirmez. Ruhunu, bu düzenin dışına çıkararak tenasüh iddiası, Cenabı Hakk'ın hikmetine tamamen zıt ve O'nun lütuf, kerem, ihsan ve inayeti gibi kutsi sıfatlarına büyük bir iftiradır.

Evet, Cenabı Hakk'ın hikmet ve rahmeti bu çirkin hurafeyi reddeder. İnsanı aleme halife ve sultan yapan, yer ve gökleri ona hizmet ettiren, alemin özü ve özeti olarak onu en yüksek yaratılışla, en mükemmel surette, en geniş kabiliyette yaratan Kudreti İlahiyye, bu mahiyetteki bir ruhu hiç, binler derece aşağıya düşürerek farelerin, köpeklerin, yılanların ve maymunların cesetlerinde dolaştırır mı..? Adalet ve hikmeti, rahmet ve şefkati, lütuf ve ihsanı buna müsaade eder mi?

Bu hâl, O Hakîmi Zülcelâl'in, hâşâ şanına yakışır mı..? Dinimiz, insanlara o kadar önem vermiştir ki, kabirlerinin çığnemesine bile müsaade etmemiştir. Kabirlerdeki kemikleri ve o kemikleri misafir eden toprakları dahi

çığnemeye müsaade etmeyen Hak Teâlâ, hiç insan ruhunu, hayvanların cesetlerinde barındırır mı?

Kendisine, "Köpek" denildiğinde kızan insanoğlunun ruhunu, Cenabı Hak onu bir köpek cesedine sokup da oğlunun kapısına bağlatır mı? Yahut eşeğin bedenine sokup, oğlunu ona bindirir mi?

Kainattaki her şey gibi ruhlar ve cesetler de Cenabı Hakkın yaratmasıyla var olmaktadır. Dolayısıyla tenasüh iddiası, Nebilerin ve Resullerin gönderilmeleri ve semavî kitapların indirilmeleri hakikati ile asla bağdaşmaz. Eğer ruhlar, dünyada başıboş bırakılsalar ve hareketlerinde serbest olsalardı, Resullerin gönderilmelerine ve kitapların indirilmesine ihtiyaç kalmazdı.

Nebi ve Resullerin en büyük davaları, Tevhit hakikatini, Allah'ın varlığı ve birliğinden sonra insanlara yaratılış gayelerini, dünya hayatının ebedi hayatı kazanmak için geçici bir pazar ve imtihan yeri olduğunu anlatmaktır. Bunun sonucunda ölümün bir yokluk değil de bir yer değiştirme olduğunu anlatıp, beşerin bakışını dünya hayatından ebedi hayata çevirmek için gönderilmişlerdir. Tenasüh fikri, Nebi ve Resullerin gönderilmesi ve kitapların indirilmesi hakikatleriyle de tam bir çelişki içindedir.

Tenasüh iddiasında bulunan üç grup insan vardır: Bunlar, birkaç çocuktan, psikopat ve ideolojik düzenbazlardan ibarettir. Bugüne kadar sadece birkaç çocuk, başka

cesetlerde yaşadıklarını iddia etmişlerdir. Halbuki 8-10 yaşlarındaki bu çocukların sözleri, şahitlikte de geçmez hukuk ve ilim açısından da bir değer taşımazlar. Çünkü bunlar reşit değildirler, daha kendi çocukluk dünyalarını yaşayan, henüz doğruyu yanlıştan ayırma yeteneği olmayan, hayal ile gerçeği ayırt edemeyen çocukların sözleriyle bir iddia ispat edilemez.

Zira çevrelerini kendileriyle meşgul etmek, ilgilerini çekmek, itibarlarını yükseltmek, tanınmak ve "aferin" almak gibi birtakım psikolojik tesirler altında kalabilirler. O halde, onların ciddiyyetten uzak, hayal mahsulü konuşmalarının hukuki ve ilmi bir değeri asla olamaz. Psikopatlarla gelince, bunların akli dengeleri bozuktur, ifadelerinde çok yönlü çelişkiler mevcuttur. Ciddi bir tedaviye muhtaç olan bu insanların ifadeleri üzerinde yorum yapmanın abes olduğu açıktır. Bunların beyanları da hukuk açısından geçersizdir, ciddiye alınamazlar.

Tenasüh fikrini kabullenen üçüncü grup da, yukarıda yazdığımız şekilde belli bir ideoloji namına hareket eden samimiyetsiz ve kasıtlı kişilerdir. Allah'a ve ahirete inanmayan bir kısım dinsiz ve materyalist insanlar kasten, milleti ifsat etmek, akıllarını karıştırmak, dini eğilimleri kırmak, umumi inanış ve inancı sarsmak için, para ve menfaat karşılığında uydurma olaylar hazırlamakta, 3-5 zavallıyı teyp gibi kullanıp, kamuoyunu bulandırmak istemektedirler.

Yukarıda bahsedilen çocuklar ve psikopatlar için mühim bir sebepte, insanın her zaman en büyük düşmanı olan şeytan ve kafir cinlerdir. Bunların ifadelerinde geçen “Ben daha önce filan kişi olarak şu şehirde yaşamıştım ve orada evlenip şu kadar çocuğum olmuştu” gibi ifadeler, daha önce gelip te o şahsın vücudunda yaşadığı manasıyla değil, o aile hakkındaki malumat yönüyle, oturdukları adres ve evler yönüyle doğru olabilir. Onlara bir takım cinlerin musallat olmasıyla, bu gibi sözleri söyletebilirler.

Çünkü cinler bizim gibi kısa değil de, 1000 yıl civarında bir ömürle yaşarlar. Bu arada ışık hızıyla hareket ettikleri ve onlar için kapalı kapı ve mekan olmadıkları için, dünyanın her yerini çok rahatça gezerek çok malumat sahibi olabilirler, kendi aralarında istihbarat yaparak bizim bilemeyeceğimiz birçok eski bilgilere ulaşabilirler. Ayrıca bugün dahi cinleri gerek teknoloji, gerek siyasi ve bilim sahasında istihbarat ve casusluk işlerinde yıllardan beri bazı devletlerin kullandıkları bilinmektedir. Onlarda, insanlara bazen doğru, bazen de yanlış bilgiler vererek kandırmaktan, onlarla alay etmekten çok hoşlanırlar. Dolayısıyla ayet ve hadislerde insanların değişik şekillerde doğru yoldan çıkmasına bunların sebep olabileceği hakikati çok anlatılmaktadır. Bizde birkaç ayetle buna değinelim İnşaAllah;

ENAM/128 “Gün gelecek, Allah onların hepsini huzurunda toplayıp: “Ey cin topluluğu! İnsanlardan çoğunu yoldan çıkardınız ha!” diyecek. İnsanlardan onlara uy-

muş olanlar diyecekler ki: “Ey Ulu Rabbimiz! Kimimiz kimimizden faydalandık ve bize tayin ettiğin müddetin sonuna ulaştık.” O buyuracak ki: “Meskeniniz ateştir. Allah’ın diledikleri hariç, hepiniz içinde ebedî kalmak üzere oradasınız.” Gerçekten Rabbin hakîmdir, alimdir (tam hüküm ve hikmet sahibidir ve O her şeyi hakkıyla bilir).”

ENAM/129 “İşte biz, işledikleri günahlardan ötürü, zalimlerden kimini kimine musallat ederiz.”

Kimini kimine idareci yahut dost yaparız yahut “kimini kiminin peşine takarız” manaları da verilmiştir.

ENAM/130 “Ey cin ve insanlar topluluğu! İçinizden size ayetlerimi anlatan ve bu gününüzle karşılaşacağınızı bildirerek sizi uyanan Resuller gelmedi mi? “Ey Yüce Rabbimiz! Kendi aleyhimize şahidiz” diyecekler. Dünya hayatı onları aldatmıştı. Böylece kendilerinin kâfir olduklarına, yine kendileri şahitlik ettiler.”

ŞUARA/221-222-223 “(Şeytanlardan bahsediyorlar) şeytanların asıl kime indiğini bildireyim mi? Onlar yalan ve iftiraya, günaha düşkün kimselere inerler. Çünkü o iftiracılar şeytanlara kulak verirler, esasen onların çoğu yalancıdırlar.”

Yalancı, iftiracı kâhinler, bilgileri noksan olduğundan, onlardan birtakım vehimler, emareler öğrenirler, sonra hayalhanelerinden gerçeğe uymayan hürafeler çıkarırlar,

uydurdukları yalanları söylerler. Hadis-i Şerifte: “Cinni, gayb aleminden bir kelime kapar, sonra onu insanlardan olan dostunun kulağına koyar, o da yüz yalan ilave ederek onu söyler.” bildirilmiştir. “Yulkûne” nin faili, yani “dinleme işini yapanlar” şeytanlar da olabilir. Yani onlar mele-i a’laya kulak vermeye çalışırlar.

FUSSİLET/29 “Kâfirler cehennemde: “Ey ulu Rabbimiz!” derler, “gerek cinlerden, gerek insanlardan bizi saptıran o şeytanları bize bir gösteriver de onları ayaklarımızla çiğneyelim, aşağıların aşağısı olsunlar”

Netice olarak, birkaç çocuğun, bir grup psikopatın ve birtakım kasıtlı kişilerin asılsız iddialarına dayanan bu hurafeleri hakikat olarak telakki etmek, asla hiçbir akıllı insanın kabul edeceği bir şey olamaz.

Şimdi gelelim bazı şahısların Kur’an’ın tamamına inanmayıp ta, bir iki ayeti branşları dahilinde olmadığı halde, kendi akıllarınca delil olarak göstermelerine. Kur’an da, bazı ayetlerde mecazi olarak bilhassa bazı Yahudiler, yalancılardır, sahtekardırlar, Allah’ı bile aldatmaya çalışırlar, faiz yerler, ayetleri tahrif ederler, bugün inansalar yarın küfre dönerler, Resullere işkence ederler, hatta öldürürler, taklitçidirler, dönektirler gibi davranışlarından dolayı, Kur’an da aşağılık maymunlara çevrildikleri birkaç ayette mecazi olarak buyurulmaktadır.

Yoksa bunların gerçekten beden olarak maymun olduklarından bahsedilmemektedir. Aynı durumda şu anda

bütün insanlar içinde, her din mensuplarında dahi bu ayetlerin hükmü altına girenler mevcuttur. Mecaz başkadır, hakikat tamamen başkadır. Takıldıkları bir noktada buna benzer, yine değişik mana ifade eden iki kez ölmek ve iki kez dirilmek ifade edilen ayetlerdir.

BAKARA/28 “Ey kâfirler! Allah’ı nasıl inkâr edebilirsiniz ki siz ölü iken size hayatı veren O’dur. Şunu bilin ki tayin ettiği vade gelince sizi öldürecek, yine diriltecek ve sonunda O’nun huzuruna götürüleceksiniz.”

MÜMİN/11 “Onlar ise: “Ya Rabbena!” derler, “Sen bizi iki defa öldürdün, iki defa dirilttin. İşte günahlarımızı itiraf ettik. Şimdi, telafi etme için buradan çıkmaya bir yol yok mudur?”

Bakara/28 den çıkan duruma göre insan dört safhadan geçer: 1- Ölü (yani daha dünyada yokken ki) hali. 2- Ana rahminde yaratılıp dünyaya gelmesi. 3- Dünyadaki ölümü. 4- Ölümden sonra haşır ve yeniden dirilişi. Kâfirler ilk üç safhayı mecburen kabul ederken, Nebi ve Resullere inanmadıklarından sadece son safhayı inkâr ediyorlardı. Ayrıca yine birçok ayet, imansız insanları bir ölü gibi ifade etmektedir, nasıl biz bazı çok duygusuz şahısları tarif ederken, “çok ruhsuz bir kişi” deriz, esasında o kişi ruhsuz mudur, hayır çok duygusuz olduğundan öyle tabir edilir. Aynen onun gibi şu ayetlerde ifade edilen ölü, ruhen duygusuz olanlardır.

NEML/80 “Şunu bil ki sen, ne ölümlere sesini duyurabilirsin, ne de arkasına dönüp uzaklaşan sağırlara bu dâveti işittirebilirsin!”

NEML/81 “Sen körleri de sapıklıktan kurtarıp doğru yola getiremezsin. Sen ancak ayetlerimize iman etmeye yatkın kimselere çağrını duyurabilirsin. Çünkü onlar hakka teslim olurlar.”

FATİR/19---22 “Görenle görmeyen (ama) bir olmaz. Karanlıklarla aydınlık, Gölge ile sıcak, Dirilerle ölümler de bir olmaz! (müminlerle kâfirler bir olmaz.) Allah, dilediği kimseye hakkı işittirir, Sen kabirde olanlara sesini elbette işittiremezsin.”

İddia edildiği gibi, ruhların insandan insana dolaşması eğer mümkün olsaydı, o ruh dolaştığı cesetlerde yapmış olduğu amellerin hesabını ahirette hangi cesede göre verecekti..? Ayrıca en basit bir mantıkla, öyle gezen bir ruh bir cesetten çıktığında ahiret boyutuna geçecektir, dünyada bilinmesi mümkün olmayan orada görmüş olduğu acayip şeyleri dünyaya yeniden geldiğinde diğer insanlara anlatmaz mıydı, Nebi ve Resullerin o gayb aleminden vermiş olduğu haberler gibi oralardan haber vermez miydi, ayrıca oraları gören birisi geri döndüğü zaman işin hakikatini öğrendiğinden, aynen Nebiler gibi bir dini hayat yaşamaz mıydı?

Daha bunlar gibi birçok sorular sorulabilir, eğer bunlara o şahıslar ikna edici birer cevap verebilirlerse ne ala,

amma vermeyecekleri kesindir. Birde bu meselenin en can alıcı noktası, Rabbimiz o iddia sahiplerinin ahiret boyutuna geçtiklerindeki hallerini birçok ayetlerde bizlere bildirmektedir, iki, üç ayetle bu hakikate bakalım nasıl anlatılmaktadır;

MÜMİNUN/99-100 “Ahireti inkâr edenlerden birine ölüm gelip çattınca, işte o zaman: “Ya Rabbi!” der, “ne olur beni dünyaya geri gönderin, ta ki zayi ettiğim ömrümü telafi edip iyi işler yapayım.” Hayır, hayır! Bu onun söylediği manasız bir sözdür. Çünkü dünyadan ayrılanların önünde, artık, diriltilecekleri güne kadar bir berzah vardır.”

ENAM/27 “Onlar ateşin karşısında durdurulup da “Ah ne olurdu, dünyaya bir geri döndürülsek de Rabbimizin ayetlerini inkâr etmesek, müminlerden olsak!” dedikleri zaman bir görsen, neler olacak neler!”

SECDE/12 “Bir görseydin o suçluları: Rab’lerinin huzurunda, mahçupluktan başları önlerine eğilmiş şöyle derken: “Gördük, işittik ya Rabbena! Ne olur bizi dünyaya bir gönder! Öyle güzel, makbul işler yaparız ki! Çünkü gerçeği kesin olarak biliyoruz artık!”

FATİR/37 “Onlar orada imdat istemek için şöyle feryat ederler: “Ey Ulu Rabbimiz! Ne olur, çıkar bizi buradan, dünyaya geri gönder de, daha önce yaptıklarımızdan başka, güzel ve makbul işler yapalım!” Allah onlara şöyle buyurur: “Biz, size, düşünüp ibret alacak, gerçeği gö-

recek kimsenin düşüneneği kadar bir ömür vermedik mi? hem size Resul de gelip uyardı. Öyleyse tadın azabı! Zalimlerin hiç bir yardımcısı yoktur!”

ŞURA/47 “Allah tarafından gelecek ve geri çevrilmesi mümkün olmayacak olan gün gelmeden önce Rabbimizin çağrısını kabul edip O’na dönün. Yoksa o gün ne sığınacak bir delik bulabilirsiniz, ne de yaptıklarınızı inkâra bir çare!”

Ayetin son cümlesi şu anlamlara gelebilir: 1.Yaptığınız kötülükleri inkâr edemeyeceksiniz. 2.Kimlik değiştirmek suretiyle ortadan kaybolamazsınız. 3.Karşısında bulunduğunuz şeye kıyamayacaksınız. 4.Bu durumdan kendinizi kurtarmanıza asla imkân yoktur.

Sevgili kardeşlerim, yukarıda değişik şekillerde anlatmaya çalıştığımız ve ayetlerde olabilmesi mümkün olmayacak bir şekilde buyurulan, tenasüh fikrinin akıl ve vicdan sahibi bir insanın asla kabul edemeyeceği sapık bir fikir olduğu zannediyorum anlaşılmıştır.

Dünya imtihanımız bitene kadar bunlar gibi daha birçok sapık fikirlere muhatap olacağımız kesindir. Bunlardan korunmak için yapacağımız tek şey, güzel bir Kur’an meali alarak iyice okumamız gereklidir ki, bu gibi kafamızı karıştıracak her hangi bir iddiayla karşılaşsak, ille de başkalarının ağızlarına bakarak cevap beklemektense, doğruları kendimiz kaynağından öğrenmiş olabiliriz diye tavsiye ederim. Yüce Rabbimiz hepimizi mukaddes

kitabımızı okuyup, anlayan ve tatbik eden kullarından etsin, İnşaAllah...

YARATILIŞIN ÖNÜNDEKİ SEBEPLER VE PERDELER

Cenabı Hak yarattığı her şeyi sebepler ve perdeler arkasında yaratmaktadır, böyle yapması bizim imtihanımız içindir. Biz neye bakarsak bakalım, aynen üç boyutlu resimlere baktığımız mantıkla bakmalıyız. Görülen ve hissedilen bütün eşya ve hadiselerin arkasında her an gerçek yaratıcıyı fark ederek ve ona uygun yaşayanlar dünya imtihanını kazanmış olacaktır. Bu durumu fark edemeyenler ise, her şeyi sebeplere vererek takılanlar, maalesef imtihan gerçeğini kavrayamamış ve kaybedenlerden olacaktır.

YUSUF/105 “Göklerde ve yerde Allah’ın varlığını, birliğini, kudretini gösteren nice deliller vardır ki, insanlar yanından geçip gittikleri halde yüzlerini çevirdiklerinden farkına varmazlar.”

Allah’u Teala Hazretleri, görünüşte dünyadaki her şeyi dört külli unsur dediğimiz, Azot, Karbon, Oksijen ve Hidrojenden yaratmıştır ve yaratmaktadır. Yine canlıların yaşaması için de, Toprak, Hava, Su ve Güneşi yaratmıştır. Bu dört maddeden ve yine dört hayati unsurdan sayılamayacak kadar canlı ve bitki türlerinin olması, yaratıcımızın ne kadar Muhteşem bir Sanatkar olduğunu, kör gözlere dahi gösterir ve MaşaAllah ve SübhanAllah diyerek sevdirebilir, saydırır. Tabii, eğer isteseydi Yağ-

murı bulutsuz, meyveyi ağaçsız, insanı da anasız ve babasız da yaratabilirdi, zaten bunlar gibide yaratmıştır.

Kur'an'da ifade edilen ayetlerde, Hz. Adem'i anasız ve babasız, Hz. İsa'yı da babasız yaratmıştır. Yine ayrıca diğer bütün mahlukatı da ilk defa yaratırken yumurta veya erkek dişi de yoktur, sonradan mahlukatın bu şekilde yaratılarak çoğalması da, imtihan gereğidir..

MERYEM/35 "... O, bir işi yapmak istedi mi, "şöyle olsun" demesi kâfidir."

MERYEM/67 "O insan hiç düşünmüyor mu ki, o hiçbir şey değilken Biz onu yaratıp var ettik?"

Fakat başta da dediğimiz gibi her şey böyle mucizevari bir şekilde yaratılsaydı, o zaman akla da gerek yoktu herkes her şeyi mecbur kabul eder ve imtihan olamazdı. Resim sanatından biraz anlayanlar bilecektir, bildiğimiz beş renkten yani, Siyah, Beyaz, Mavi, Sarı ve Kırmızıdan değişik oranlarda karıştırarak, en az beş bin değişik nüanslarda bir renk kartelası elde edebiliriz. Bu dahi Cenabı Hakkın dört maddeden milyarlarca tür yaratmasının O'na göre ne kadar kolay bir işi olduğunun göstergesidir. Hemen şunu da ilave edelim, yukarıda renklerin karışımı ve onu yapan insanları da yaratan ve o ilhamı onlara ltfedende Allah'tır Yine bir misal daha verelim, yedi değişik notadan meydana gelen müzik zenginliğini ve harika konçertoları, besteleri bir düşününüz.

ENBİYA/16 “Elbette Biz göğü, yeri ve aralarında olan varlıkları oyun ve eğlence olsun diye yaratmadık.”

Yüce Allah kâinatı dolduran kudret, hikmet ve sanat mucizelerini insanlar inceleyip onların Yaraticısını tanı-sınlar, onlardaki menfaatlerini elde etsinler, onların ebe-di cennetteki asıllarına işaret etmelerini anlasınlar diye yaratmaktadır. Ve bir de burada yaptıkları işlerde, iyilik-ler için mükâfat, kötülükler için ceza olarak karşılığını ahirette alsınlar, böylece hak yerini bulsun diye yarattı-ğına burada işaret etmektedir.

Düşünce dünyamıza bir pencere daha açalım İnşaAllah. Bilim adamlarının dediğine göre insan vücudu 100 tril-yon civarında bir hücreden yaratılmaktadır. Ayrıca her hücre bir fabrikadır, şimdilik ona girmeyeceğiz. Hücre-lerimizi meydana getiren atomlara bir göz atalım. Şu anda vücudumuzda işleyen atomlar, kim bilir kaç defa toprağa gitti ve karıştı sonra buğday oldu, domat oldu, patlıcan, biber oldu, ot oldu, saman oldu, onları yiyen insan oldu, birçok insanda dolaşıp sana geldi. Sonra yine dolaşıma girerek inek oldu, sinek oldu, su oldu buhar-laştı bulut oldu, yağmur oldu. Sizler bunları tefekkür dünyanızda çok daha fazla genişletebilirsiniz. Ve so-nunda ne kadar muhteşem bir Nizam olduğunu fark ederiz, hiç aksamadan sayısını bilemeyeceğimiz kaç yıl-dır, Rabbimiz tarafından, saat gibi tıkr tıkr işletilmek-tedir.

İşte bizler bunları her gün, her saat ve her an yaşamaktayız, fakat en mühim bir hakikati günlük yaşantımız içinde hiç aklımıza getirmeyiz. Onun için Hadisi Şeriflerde, “Bir saatlik (bu tip bir düşünmek) tefekkür, bin yıllık nafîle ibadetten daha üstündür” denilmektedir. Çünkü böyle bir tefekkür “İkra” (oku) ayetinde belirtilen hakikattir, yani kainat kitabını oku manasındadır, eğer insanoğlu etrafında olan biten her şeyi bu nazarla okursa, işte o zaman yaratılış gayesine uygun hareket etme yoluna girmiş olur. İnsanoğlunun imtihanı itikadidir, yani aklidir, fiilleri yapmak ve yaratmak yalnız Allah’a ait olan bir iştir.

Ayet bunu çok açık bir şekilde ifade etmektedir;

SAFFAT/96 “Halbuki sizi de yapmakta olduğunuz (zannettiğiniz) şeyleri de yaratmakta olan Yüce Allah’tır”

Eğer insan hareket ve fiillerini kendi yapıyor olsaydı, şu anda bile dünyanın en akıllı diye tabir edilen, isterse 30 oscar almış olsun nice bilim adamı vardır ki bir felç geldiğinde parmağını dahi oynatamıyor. Eğer kendi ellerinde olsaydı hiç böyle kalır mıydı, eğer bu iş ilimle, bilimle ve akılla olsaydı hiç böyle olur muydu? (Bunlardan biride ölmüş olan Stefan Hawkins tir)

Sevgili arkadaşlarım, kendimizi aldatmakta fayda yok, ömür geçiyor, her zaman dediğimiz gibi eğer bizler akıllı insanlar isek, bu gerçekler ışığında hayatımızı bir daha gözden geçirip, hem kendimizi hem de sevdiklerimizi

Yüce Yaraticımızın rızasına uygun bir hale getirmeye çalışmamız lazımdır, vessalam...

YANLIŞ HÜSNÜ ZAN !

(İYİ OLMADIĞI HALDE, İYİ GİBİ DÜŞÜNMEK)

Bizler bugüne kadar gerek islami bilgilerimizin azlığından ve gerekse hocalarımıza, büyüklerimize olan saygı ve muhabbetimizden dolayı, İslam hakkında bize anlatılan her şeye tam teslim olup inandık ve kendimiz de hiç araştırma yapmadık. Tabii bu bizim için çok büyük bir eksiklikti, onu da anlamadık. Bazı hassas konuları da hiç duymadık veya duyduk fakat inceliğini anlayamadık, bizden öncekiler de bizlere fazla açmadılar, biz hüsnü zannımızla böyle ince konuları onların bildiklerini, fakat ağır gelebilir düşüncesiyle bizlere çok açmadıklarını düşünebiliriz. Fakat yıllar geçtikçe biraz daha okudukça, dinledikçe her insanın direk Allah'a hesap vereceğini ve her insanın dinini araştırıp öğrenmesinin ve başkalarına anlatmasının farz olduğunu, eğer yapmazsa da mesul olacağını öğrendik. Allah Kur'an'ı Kerimde,

SAD/87 "De ki: Bu Kur'an mühim bir mesajdır, ama siz ona sırtınızı dönüyorsunuz" ve ayrıca,

KAMER/17-22-32-40 "Yemin olsun ki biz ders alınsın diye, Kur'an'ın anlaşılmasını kolaylaştırdık, haydi var mı düşünen ve ibret alan"

Bunlar gibi birçok ayetlerde Cenabı Hak bizi uyarmakta ve hepimizin fert olarak dinimizi, Rabbimizi doğru ola-

rak öğrenmemizi bize emretmektedir ve var oluş sebebimizin de bu olduğunu bize bildirmektedir. Daha önceki derslerde dinlediğimiz ve okuyunca da öğrendiğimiz en meraklı konulardan biri de, Peygamberlerin ellerinden zuhur eden mucizelerdir. Mucize, malumunuz lügat manasıyla "insanların yapmaktan aciz oldukları harikulade işlerdir" denilmektedir. Öyleyse, Peygamberler de insan olduklarına göre böyle şeyleri yaratmaları asla mümkün değildir.

Bunlar Cenabı Hakkın kudretinin ve azametinin eserleri olup, insanlara gönderdiği nebilerinin ellerinden zuhur ettirerek, onların birer hak peygamber olduğunu, Allah tarafından gönderildiğini tasdik ettirmek ve insanların kabulünü kolaylaştırmak içindir. Yani, yine merhameti sonsuz yüce Rabbimizin sonsuz Rahmetinin eseri olarak, insanlara bu kabulü kolaylaştırmasıdır. Ama insanlar bu mevzuda da tarihler boyunca yanlış yollara ve fikirlere sapmışlar ve halende saptadırlar. Şirkin kökünü kazımak ve Allah'ı tanıtmak için, gönderilmiş olan Peygamber'ler de ve onların varisleri olan Evliyalar da ve İslam alimlerinde görülen, mucize ve kerametlere takılarak, esas anlatılmak istenen hakikatleri fark edemeyip, o mübarek zatlara ve ellerinden zuhur eden harikulade şeylerden dolayı, onlara daha çok hürmet ederek o işleri yaratanın Allah olduğu unutulup maalesef şirke düşmüşler ve halen de düşülmektedir. Hristiyanların bir kısmı ve bazı bozuk mezhepler gibi.

BAKARA/165 "Öyle insanlar vardır ki Allah'tan başkasını Allah'a denk tutar, tıpkı Allah'ı severcesine onları

severler. Müminlerin Allah'a olan sevgileri ise her şeyden daha ileri ve daha kuvvetlidir. O, böyle yaparak kendilerine zulmedenler azabı gördükleri zaman anlayacakları gibi, bütün kuvvet ve kudretin yalnız Allah'a ait olup, Allah'ın azabının pek şiddetli olduğunu şimdiden bilselerdi"

Bu ayet, uluhiyetin en önemli hususiyetlerinden birinin muhabbet yani sevmek olduğunu gösterir. Bundan dolayıdır ki Kur'an ıstılahında insan, daha çok "kul" vasfıyla anılır. Kulluk, kendisine kul olunan varlığa karşı beslenen sevginin en ileri derecesini ifade eder. Bu ayet gösteriyor ki, Allah'tan başka her hangi bir şeyi veya kimseyi Allah'ı severcesine seven kimse, Allah'tan başka birini O'nu sever gibi severek O'na ortak tutmuş sayılmaktadır. Bu da O'na şirk koştur. Yoksa yaratma ve Rab olma vasfında denk saymak değildir. Yine de bu durum büyük bir şirktir. el-Vedud Allah'ın güzel isimlerinden olup "Yaratıklarını çok seven ve onlar tarafından çok sevilen" demektir.

Bu konuda, büyük islam alimlerinden merhum E. Hamdi Yazır muhteşem eseri olan, Hak Dini Kur'an Dili kitabının 1. cilt 60. Sahifesinde şöyle demektedir:

"Halbuki din beşerin koyduğu bir sistem değildir, birer beşer olan Peygamberlerin ilah mertebesine çıkarılması da mantık dışıdır. Peygamberlerin hiç biri din vaz etmemiş sadece kendilerine vahiy olunanları nakil ve tebliğ etmişlerdir"

Ayrıca, bu meselede şöyle bir durum vardır. "Eğer, insanın zannettiğimiz davranışlarına bir değer atfedersek hiç farkına varmadan işi o işin asıl sahibinden koparmış ve kendimize mal etmiş oluruz. Bunda da bir Şirki Hafi (gizli şirk) vardır.

SAFFAT/96 "Sizi de yapmakta olduğunuz-u (zannettiğiniz) şeyleri de yaratmakta olan Yüce Allah'tır"

İlahi beyanı, bize bunu ifade etmektedir. Bu sebeple başkalarını takdir edenler temkinli olmalıdırlar, hem fiilleri asıl sahibinden koparmamalı, hem de takdir ettikleri insanlara zarar vermemeleri açısından dikkatli davranılmalıdır." Fakat maalesef buna benzer hadiseler Müslümanlar arasında da çokça olmaktadır, adeta;

YUSUF/106 "O insanların ekserisi şirk koşmaksızın Allah'a iman etmezler" ayetine muhatap olmaktadırlar.

Mesela, bazı İslam büyükleri için hazırlanan sempozyum, panel ve anma programlarında, o zatların harikulade halleri, hizmetleri, kerametleri anlatılırken, bu haller, yaptıkları bu güzel şeyler yalnız kendilerine aitmiş gibi biraz mübalağalı bir şekilde anlatılmaktadır. O toplantılarda anlatılan o mübarek zatların var oluşlarının ve hizmetlerinin asıl gayesi olan, Allah'ın ismi pek anılmaktadır, halbuki bizlerin birinci vazifemiz yeri geldiğinde en küçük bir fırsatı bulduğumuzda hemen, konuşulan her mevzuda Allah anlatılmalıdır. Orada bulunan bazen binleri bulan o insan topluluğuna, böyle fırsatlar

değerlendirilip, yeni gelmiş bir kaç kişi bile olsa, belki hidayetlerine vesile olabilir. Ayrıca bu şekilde yapmazsak, Allah'ın hukukunu çiğnemiş oluruz ki, sonu da malumdur, büyük bir azaba müstehak olabiliriz.

MAİDE/35 "Ey iman edenler! Allah'ın hukukunu gözetin (istisnasız her şeyde, özellikle kendi üzerinizde ve diğer insanlarda, O'nun ilim, irade ve kudretini görün) O'nun hukukunu ihlal etmekten sakının (O'na ait kemalati, mükemmelliği kimseden veya herhangi bir şeyden bilmeyin ve Allah'a ait olduğunu itiraf edin, söyleyin, O'nu mutlaka hatırlayın ve hatırlatın. Hiç kimsenin sahiplenmesine sessiz kalıp fırsat vermeyin, tabir caizse biz bunun böyle olduğunu zaten biliyoruz, söylemeye ne gerek var ki diyerek geçiştirmeyin. Bunu en önemli bir vazife olarak bilin.) O'na yaklaşmaya vesile arayın. (Her bir eşyada ve her hadisede, O'nun o şeyi ve o hadiseyi yaratmakta olduğunu fark edip size ve her şeye her şeyden daha yakın olduğunu hissetmeye çalışın. "...Çünkü Biz ona şahdamarından daha yakınız." Kaf/16) ve O'nun yolunda mücahede edin (Allah'ın izniyle, Allah'a ait bu hakikatleri hem içinizdeki nefse kabul ettirin, -çünkü büyük cihattır, kabul ettirmek farzdır- hem de diğer insanlara ulaştırın,-küçük cihattır, kabul ettirmek farz değildir- tebliğ edin) ki, korktuğunuzdan (Allah'ın gazabından, cehenneminden) kurtulup, umduğunuza (Allah'ın rızasına, sizler için hazırladığı ebedi cennetlerinde cemaline) kavuşasınız."

Hepimiz biliyoruz ki, mesela Hz. Mevlanayı anma gecelerinde binlerce yabancı misafir bulunmaktadır, sizce oralarda anlatılmakta olunan o zatlar, orada canlı olarak bulunsalardı, daha çok kimin anlatılmasını isterlerdi? Evet, farkında olunmadan zaman zaman iş asıl sahibinden, koparılmış olunuyor. Yazımızın başında denildiği gibi, bazı saf zihinlerin bu gibi konularda yanlış düşünmesine sebep olabiliriz, böyle programlar hazırlanırken, işin bu yönü de düşünülse daha iyi olur kanaatindeyiz.

Netice olarak, yalnız bizlere anlatılanlarla yetinmeyip, her birimizde Rabbimizi ve dinimizi en güzel şekilde araştırıp, öğrenmemiz gerekmektedir. Bu önce kendimize lazım olup, sonra ailemize ve sırayla dışarı doğru ulaşabildiğimiz bütün insanlara öğrendiğimiz güzel ve doğru bilgileri anlatmamız gerektir. Bu bize Cenabı Hakkın yüklediği en şerefli ve en mukaddes bir görevdir, yani farzı-ayndır.

Hele günümüzde bulunan teknoloji imkanları tam bir nimettir, istediğimiz her bilgi dünyanın neresinde olursa, olsun bir tıkla elinizin altına gelmektedir. Dolayısıyla bizler bu kadar kolaylıklar karşısında tembellik edipte, Cenabı Hakka yeryüzünde halife olma şerefini kaybederek, ilahi azaba muhatap olma durumuna düşebiliriz, çünkü Furkan suresinin 30. ayeti şöyle denmektedir. "O gün Peygamber, Ya Rabbi halkım bu Kur'an'ı terk edip ondan uzaklaştılar der"

Sözlerimizi yine bir takım hatırlatmalarla bitiriyoruz: "Bizim gaye ve idealimiz bellidir, Cenabı Hakkı herkese tanıtmak ve sevdirmektir, bu vesile ile O'nun hoşnutluğunu kazanmaktır. Hasılı birbirimize canımız sıkıldığı kadar, Allah'ın adının duyulmayışına canımız sıkılmıyor, halbuki O, bizim var oluş gayemizdir, hiç bir şeyde hırs göstermek caiz değildir, ama Allah'ın rızasını kazanmak uğruna, O'nun adını dünyanın her tarafına duyurma hususunda ölesiye hırs göstermek caiz hatta peygamberane bir görevdir.. Hırs gösterilecek tek nokta budur" Allah yar ve yardımcımız olsun İnşaAllah.....

ZAN VE GERÇEK !

Arkadaş ! Şu dünyada, en büyük gerçek ölümdür. Şöyle etrafımıza bir bakalım ne zenginler, ne yiğitler, ne kralar, ne hükümdarlar ve de ne güçlü insanlar bu dünya ya gelip yaşamışlar ve gitmişlerdir. Şimdi onlar neredeler, yoklar, çünkü bu dünya bir handır, bir oteldir, her gün buraya yüzbinlerce insan gelir ve yüzbinlerce insan da bir daha geri gelmemek üzere giderler. İnsan işi için bir ülkeye gitse, orada bir otelde kalsa ve bir lokantada yemeklerini yese, işi bitince de oradan ayrılırken, o otelden ve o lokantadan oraya ait olan eşyalardan alabilir mi? Tabii ki alamaz, çünkü kendi malı değildir, geçici olarak kullanması için onun istifadesine verilmiştir.

Aynen onun gibi de, bizler de bu dünya misafirhanesine gelirken bir şey getiremediğimizden dolayı ancak, misafirhane sahibinin bizlere ikram ettiklerinden yer, içeriz, ayrıca bize kullanmak için evler, arabalar, mallar ve

mutlu olmamız ve insan neslinin devamı için de bir aile ve çocuk, çocuk verir. Sonra işimiz bitince bu dünyadan ayrılma vakti geldiğinde, yanımıza hiçbir şey almadan da buradan gideriz.

Bütün bu işler olurken de, hiç kimse kendisi karar veremez, ne bu dünyaya gelirken, nede bu dünyadan giderken bizler karar veremeyiz. İster inançlı olsun, ister inançsız olsun, hiç fark etmez, nasıl olsa bu dünyadan gidince gerçekle yüz, yüze geleceklerdir.

Biz bu dünya ölçülerine göre bir insanın, akıllı olup olmadığını yaptığı işlerle ölçeriz. "Aynası iştir kişinin, lafa bakılmaz" sözü de her halde buradan gelmektedir. Şimdi bir adam, on yıl sonrası için çok gelişeceğini tahmin ettiği bir bölgede bir takım projeler hazırlayarak, isabetli bir yatırım yapsa ve on sene sonra tahminleri de tutsa çok büyük paralar kazansa, herkes o adamın ne kadar akıllı ve ileri görüşlü olduğunu söyler değil mi?

Bu doğrudur, peki aynı işi başka bir adam, yirmi sene otuz sene sonrasını tahmin ederek yine bir yatırım yapsa ve günü geldiğinde önceki adama göre de çok fazla kazansa, bizde mantıken bu adam öncekine göre daha ileri görüşlü ve daha akıllı dememiz gerekir, bu mantıken de böyledir. Öyleyse, en akıllı insan en çok ilerisini görüp de kendini hazırlayan insandır öyle değil mi.? O zaman, bizler de kendimizi ileriye gören akıllı insanlar biliyorsa, hepimizin ilerisinde hiç birimizin ondan kaçamayacağı, ağzını ejderha gibi açmış bizi bekleyen bir kabir var ve oraya muhakkak gireceğiz.

Bütün semavi dinlerde öldükten sonra dirilme ve hesap verme, neticesine göre de ya cennet, ya da cehennem hayatı olarak ebedi bir hayatın olduğu inancı vardır, bizim inancımız da böyledir. Diyelim ki, ateistlerin inandıkları gibi öldükten sonra insan yok oluyor, dağılıp her şey bitiyor. Böyle bir fikrin doğru olmadığına en büyük delil, insanda ki vicdandır herkes kendini dinlesin, bütün zerrelere "ebet, ebet" dediğini duyacaktır. Diyelim ki buna da kulaklarını tıkadı, malumunuzdur ki, misaller hakikatleri akla yaklaştırmak için verilir, bizde yine bir misalle devam edelim.

Şöyle ki; İki insan düşünelim, biri bu dünyada Allah'ın emirlerine uygun bir hayat yaşasa, diğeri de inançsız bir hayat yaşasa, bu dünyada ki ömürlerine pek tesir etmeyebilir, biraz farklı da olsa yediler, içtiler ve bir ömrü burada geçirdiler ve ikisi de öldüler diyelim. Ve öteki taraf diye bir yer de yok, cennet, cehennem de yok ve ebedi bir yokluk varsa, böyle bir durum iki insan için de bir şey fark etmez. Yalnız, inançlı adama bu dünyada yaşarken yapmış olduğu ibadetlerin zahmetleri kalmıştır.

Ama ya gerçekten orada ebedi bir hayat varsa ve bu dünya hayatında ki yaşamdan sonra, şimdi okullarda ki sınavlar gibi, orada da geçen, geçmeyen, kazanan, kaybeden ve puanlamaya göre de ebedi bir cennet veya ebedi bir cehennem hayatı varsa ve milyon, milyar sene değil, sonsuz bir hayattan bahsediyoruz, o zaman kim kazanmış ve kim kaybetmiş olur bir düşünelim.

Daha önce ki misallerde anlatılan akıllı bir insan böyle bir riski göze alabilir mi?. Sonra böyle bir sonucun tekrarı yok, rövanşı yok her insanın bir hakkı var ve tamiri yok, yani bir defa ya kazanırsın, ya kaybedersin. Kaldı ki, inançlı bir insan bu dünyada da bir yaratıcının varlığına inanıp ta yaşadığı için, gönlü ve ruhu hep rahat ve huzurlu şekilde bir hayat yaşamaktadır. Hatta günümüzde bütün ilim adamları da inançlı yaşayan insanların, devamlı bir yaratıcıya inandıkları için, hastalandıklarında daha çabuk iyileşmesinden tutun da, hayatın bütün devrelerinde hep pozitif düşünce içinde olduklarından, hem daha başarılı, hem de daha huzurlu bir hayat yaşadıklarında hemfikirdirler.

İnançsız bir insan ise, ne kadar zengin ve ne kadar da güçlü olursa olsun, ölüm her aklına geldiğinde, onu ebedi bir yok oluş olarak gördüğünden, sevdiklerinden, malından, mülkünden ayrılma fikri onu deliye çevirir. Bu düşüncenin azabından kurtulmak için de, kendini içkiye verip teselli bulmak ister, ama buda bir çözüm değildir, yaşadığı hayat boyunca huzurlu olması asla mümkün olamaz. Zaten misalleri vardır, bazen haberler görürüz, adam o kadar zengin, mal, mülk, kadın, servet her şeyi var ama bir gün bakıyorsun intihar edivermiş. Herkes şaşırıyor yahu, adamın her şeyi vardı neden intihar etsin, işte yukarıda bahsettiğimiz gibi dünya zevklerinden ayrılma, yok olma düşüncesi onlara cinnet getiriyor ve bu azaba daha fazla dayanamayıp kendilerini öldürüyorlar, işte meselemizin ince noktası da burasıdır.

Yüce Yaraticımız, yarattığı mahlukatının nasıl huzur bulacağını da, Mukaddes Kitabımızda bildirmiştir.

RAD/28 “İyi bilin ki gönüller ancak Allah’ı anmakla huzur bulur” demektedir.

Dolayısıyla, inançsız bir hayat yaşayan insanın da bu dünyada hiçbir şeyle tatmin olması asla mümkün değildir. Çünkü bu dünya geçici bir yerdir, Yüce Yaraticımız bizim benliğimizi tam cennete layık bir şekilde yaratmıştır, yalnız orada sonsuz zevkler, ziyafetler, kadın olsun, erkek olsun dünyada olamayacak güzellikte eşler ve burada arzu ettiğimiz ama mümkün olmayan ebedi bir hayat orada vardır. Ayrıca Rabbimizin burada bizlere, imtihan olarak emrettiği ibadetler de orada olmayacaktır, çünkü ibadet bu dünyaya has bir şeydir, tamamen imtihan içindir.

Allah’ın da hiçbir kulunun ibadetine ihtiyacı yoktur, insan da yalnız ibadet ettiği için de cennete girecek değildir, ama Allah’ın emirlerine itaat ettiği için mükafattır, ibadet etmeyenler de emre itaatsizlikten dolayı cehenneme atılacaklardır. Bu dünya kanunlarında bile öyle değil midir? Kim, hangi işte çalışsa oranın kanununa uymaya mecbur değil midir? Uymazsa işten atılır veya ceza görür. Yani, netice olarak burada arzu ettiğimiz fakat olmayan ebedi hayat orada bizi beklemektedir. Ve cennetin güzellikleri o kadar çoktur ki, burada yazmak mümkün değildir, isteyenler Kur’an meallerini okuyup öğrenebilirler.

Oraya, yani cennete girmek nasip olanlara da, en büyük sürpriz orada olacaktır, burada varlığı yokluğu tartışılan (imanlı olanlar hariç) Cenabı Hakk'ın kendisini göreceklerdir. Evet, Allah cennet ehline, Cemal'ini gösterecek ve O'nu gören insanların, yüzlerinin çok parlayıp, güzelleşeceği ve nurla kaplanarak cennet nimetlerini dahi unuttacaklarını, ayet ve hadisler bildirmektedir.

KIYAMET/22-23 "Yüzler vardır ki, o gün ıslıl ıslıl parılda-yacaktır. Rablerine bakacaklardır (O'nu göreceklerdir)."

Cerir b. Abdullah el Beceli r.a. rivayete göre, o şöyle demiştir: Resulullahın s.a.v. huzurunda oturmakta idik. Resulullah, dolunay durumundaki aya baktı ve şöyle dedi:

"Siz Rabbinizin huzuruna varacaksınız ve şu ayı gördüğünüz gibi onu göreceksiniz ve görme konusunda bir zorluk ve sıkıntıyla karşılaşmayacaksınız. Dolayısıyla gün doğmadan önceki namaza ve gün batmadan önceki namaza gücünüz yettiği sürece devam edin dedi ve şu ayeti okudu: "...Güneşin doğmasından ve batmasından önce Rabbinin sınırsız kudret ve yüceliğini tüm eksiksiz övgüleriyle an..." (Tirmizi, Cennet, 16)

Ebu Hureyre r.a. rivayete göre, Resulullah s.a.v. şöyle buyurmuştur: "Dolunay gecesi ayı görmekte güçlük çeker misiniz? Veya her zaman güneşi görmekte bir güçlükle karşılaşır mısınız? Ashab: "hayır" diye cevap verdiler. Bunun üzerine Resulullah: "Siz Rabbinizi dolunay

gecesinde gördüğünüz gibi rahatlıkla göreceksiniz ve hiçbir zorlukla karşılaşmayacaksınız.” (Tirmizi, Cennet, 17)
Suheyb r.a. rivayete göre, Resulullah s.a.v.

YUNUS/26 “İyi ve güzel davranışlarda bulunanlara en güzel mükâfat yani cennet ile daha da fazlası olarak Allah’ın cemalini görmek var. Onların yüzlerine ne bir leke bulaşır, ne de bir zillet! İşte onlar cennetlidir. Onlar orada ebedi kalacaklardır.”

Ayeti hakkında şöyle buyurdu: “Cennetlikler Cennete girdiklerinde bir tellal: Sizin için Allah’ın verdiği bir sözü vardır diye bağırarak... Cennetlikler de diyecekler ki: “Bizim yüzümüzü ak etmedi mi? Bizi ateşten kurtarmadı mı? Bizi Cennete sokmadı mı?” Melekler “evet” diye cevap verecekler. Bundan sonra perde açılacaktır. Resulullah s.a.v. şöyle sözünü sürdürdü: “Allah’a yemin ederim ki, Allah o gün Cennetliklere, kendisini görmekten daha sevimli bir şey vermemiştir.” (Tirmizi, Cennet, 16)

Bu görmenin nasıl olacağına gelince: “Biz, yer küresi benzeri olan ayı ve dünyamızdan bir milyon katı büyük olan güneşi ne ölçüde görebiliyorsa Allah’ın cemalini/güzelliğini de o ölçüde görebileceğiz.

Sevgili Peygamberimiz bile Allah’ı ancak bir nur tecellisi halinde görebilmiştir. Ona “Rabbini gördün mü?” diye sorulduğunda “O bir nurdur, Onu nasıl görebilirim?” buyurmuştur. Üstelik ay ve güneş yeryüzünden görüldüğü gibi mekândan münezze olan Allah da Cennette

değil; Cennetten görülecektir. Kaldı ki Kur'an'da görme değil; nazar/bakma ifadesi kullanılmaktadır. Ayrıca;

ENAM/103 "Gözler O'na erişemez. Onun ilmi ise bütün gözleri ihata eder. (Gözlerin görmediği her şeye nüfuz eden, her şeyden haberdar olan) latif ve habir O'dur."

Bu ayet gözlerin, Allah'ı "ihata suretiyle, künhüne erecek şekilde göremeyeceklerini bildirir. Ehlisünnet, anlayışına göre bu ayet, dünyada görmeyi nefyeder, ama cennetlikler Allah'ı göreceklerdir.

İnsanoğlunun, dünya hayatındaki yaşantısı tamamen zan üzerine kuruludur. Tabii, zannederek yaşanan bir hayatta ki insan da maalesef çok büyük hatalar yapmaktadır. Bir Hak dostu bu meseleyi şöyle ifade etmektedir; " Eyvah aldandık, şu dünya hayatını sabit zannettik ve o zan sebebiyle de bütün, bütün zayi ettik" demektedir. Bu hakikati, Yüce Rabbimiz, mukaddes kitabımızda birçok ayetle ifade ederek bu hataya düşmememiz için bizi uyarmaktadır.

YUNUS/36 "Onların, çoğu sadece zanna uyarlar, halbuki zan asla gerçeğin yerini tutamaz"

BAKARA/78 "Bütün bildikleri kendilerine anlatılan bir takım kuruntu ve uydurmalarıdır. Onlar sadece bir zan içindedirler"

ENAM/116 "Eğer dünyada bulunan insanların çoğuna uyarsan, seni Allah'ın yolundan saptırırlar. Onlar sırf zanna uyarlar ve kafadan atarlar"

Demekte olup, daha buna benzer onlarca ayet bulunmaktadır. Allah'ın, insanı yaratırken, programına koymuş olduğu ebedi hayat arzusu, yaşadığımız bu dünyada mümkün değildir, onun yeri muhakkak gideceğimiz ahiret hayatındadır ve cennettir. Öyleyse, azda olsa yukarıda ifade etmeğe çalıştığımız, hakikatlerden, eğer kendimizi gerçekten akıllı biri olarak kabul ediyorsak, derhal yaşantımızda biraz değişiklik yaparak, bu önümüzde bulunan o muhteşem ve sonsuz hayata bizler de talip olabiliriz. İnşallah, merhameti sonsuz Yüce Rab-bimiz de bizim küçük günahlarımızı da affederek, o ebedi saadet yurdu olan cennetine alır.

Lütfen, bu büyük fırsatı bir daha düşünelim, çünkü yarın çok geç olabilir ve geri dönüşü yoktur. İnsan, rüyasında Allah'a dua edip, servet, mal, mülk, zenginlik adına ne varsa istese ve Allah'ta duasını hemen kabul edip, rüyasında o insan da çok muhteşem bir hayat yaşasa, fakat sabah uyanınca, ne mal kalır, ne mülk, nede o muhteşem hayat. Şimdi, insan aynı duayı burada yapsa ve duası da hemen kabul edilse aynı muhteşem hayatı burada da yaşasa ve böyle muhteşem hayatlar şu anda dünyamızda da mevcut ve yaşanmaktadır. Fakat netice aynıdır, nasıl insan rüyadan uyanınca o güzel hayat bitiyorsa, insan ölünce de, dünyada ki o güzel hayat da biter, belki dünyada ki hayat, rüyada ki hayattan biraz daha uzun sürebilir o kadar.

İnsan, dünya hayatının da bir rüya olduğunu ve ölü-müyle de bu rüyadan uyanıp gerçeğe yüz, yüze gelece-

ğini biliyor, fakat yine de unutuyor, sanki burası ebedi imiş gibi de kendini paralıyor. Halbuki insan biraz Kur'an okuyup kulak verse, yukarıda ki ayetlerde ve başka onlarca ayetlerde, anlatıldığı gibi nasıl bir yanılığın içinde olduğunu ve kendi yanlış zannına göre bir hayat yaşadığını anlayacak ve böyle zan etmemizin de, bu dünya hayatının sonunu değiştiremeyeceğini de anlamış olacaktır.

BELED/4---10 "Biz insanı meşakkat, imtihan ve çile yüklü bir hayata gönderdik. O insan kendi üzerinde kimse-nin güç sahibi olmadığını mı sanır? "Ben yığınla servet tükettim" diye övünüp durur. Kendisini gören olmadığını mı sanır? Biz ona görmesi için gözler, gönlüne tercüman olacak bir dil ve dudaklar, vermedik mi? Ona hayır ve şer yollarını göstermedik mi?"

İnsan bu dünyaya eğlenme ve dinlenme için gönderil-memiştir. Ana rahminde nutfe halinden başlayarak do-kuz ayda dünyaya gelmesine, uzun çocukluk, gençlik devresinden dünya yükü altında seneler geçirerek ölü-müne kadar geçirdiği meşakkatli ömür süreci bu gerçeği ispatlar. Dünyada sıkıntıdan uzak, tam güvenlik içinde asude bir ömür, hiç bir insana peygamberlere bile nasip olmamıştır.

İNFİTAR/6---9 "Ey insan, nedir seni o kerim Rabbin hakkında aldatan? O değil mi seni yaratan, bütün vücut sistemini düzenleyen ve sana dengeli bir hilkat veren ve seni dilediği bir surette terkip eden? Hayır, yanlış yapı-

yorsunuz! Siz dirilip hesap vermeyi ve cezayı yalanlıyorsunuz.”

Maalesef Şu ayetlerde yazılan hakikatleri, yurdumuz da dahil bütün İslam lkelerindeki Müslümanların çok azı tam anlayarak dünya hayatına tatbik etmektedirler. Hepimiz muhakkak farkında olduğumuzu zannediyorum, en yakın çevremizden dışarı doğru dikkatle incelediğimizde, büyük bir çoğunluğun yalnız dünya işlerine dalmış, sanki herkesin yarına çıkacakları kesinmiş gibi, kendilerinden gayet emin bir Şekilde, planlar ve hesaplar içinde olduklarını görmekteyiz. Halbuki ebedi bir ahiret hayatının yanında, en uzun ömürlü bir insanın hayatı, bütün denizlerin suyundan bir damla bile değildir.

TİN/4-5-6 “Biz insanı en mükemmel surette yarattık. Sonra da onu en aşağı derekeye düşürdük. Ancak iman edip güzel ve makbul işler yapanlar müstesnadır.”

NECM/39---42 “İnsan, emek ve gayretinin neticesinden başka Şey elde edemez. Bu gayretinin semeresi de ileride ortaya çıkacaktır. Emeğinin karşılığı kendisine tam tamına ödenecektir. Elbette son durak, Rabbinin huzuru olacaktır.”

FATİR/4 “Ey insanlar, Allah’ın vaadi elbette gerçektir, öyle ise sakın dünya hayatı sizi aldatmasın”

NİSA/134 “Kim dünya mutluluğunu isterse bilsin ki dünya mutluluğu da, ahiret saadeti de Allah’ın yanındadır. Allah hakkıyla iştir ve görür.”

MUHAMMED/36 “Dünya hayatı sadece bir oyun ve eğlenceden ibarettir”

HİCR/3 “Bırak onları yesinler, içsinler, zevklerine düşsünler, arzu ve emelleri kendilerini oyalayadursun, yakında bilecekler”

FATIR/4 “Ey insanlar, Allah’ın vaadi elbette gerçektir, öyle ise sakın dünya hayatı sizi aldatmasın”

NİSA/134 “Kim dünya mutluluğunu isterse bilsin ki dünya mutluluğu da, ahiret saadeti de Allah’ın yanındadır. Allah hakkıyla iştir ve görür.”

MUHAMMED/36 “Dünya hayatı sadece bir oyun ve eğlenceden ibarettir”

HİCR/3 “Bırak onları yesinler, içsinler, zevklerine düşsünler, arzu ve emelleri kendilerini oyalayadursun, yakında bilecekler”

Evet, sevgili arkadaşlar, burada kitabımızın sonuna geldik. Fakat bundan sonra da zamanın geçmesiyle, ilimlerin ilerlemesiyle ve beraber gelecek olan daha birçok olaylar yine bizlerin kafasında soru işaretleri bırakacağı kesindir. Bunlar için sizlere tavsiyem bu kitapta olduğu gibi, her kafanıza takılan sorular için bizleri yaratan Rabbimizin kitabına başvurun derim. Çünkü Kur'an kıyamete kadar geçerli bir kitaptır. Bizleri yaratan Rabbimiz, hiçbir devirde, hiçbir zaman yarattıktan sonra başıboş asla bırakmamış. İnsanın ahirete kadar olan yolculuğunda, bir imtihan yeri olarak seçtiği dünya hayatında, başına gelebilecek her hadise için çözüm yolunu mukaddes kitabımız olan Kur'an'da göstermiştir. Bizlerde başımıza gelebilecek her sıkıntılı bir durumda, beğendiğimiz bir meali alarak, okuyup çarelerini orada bulabileceğimizi hiç unutmayalım derim. Hepinize hayırlı, bereketli, sağlıklı bir yaşam diliyorum...

Kardeşlerim yazdıklarım, mümkün olduğunca Kur'an ve sünnet ölçüleri içinde olması niyetiyle, Bî'iznillah tamamen Rabbimizin lütfuyla ilham edilenlerdir. Eğer bazı yerlerde anlaşılmayan durumlar varsa o benim şahsıma ayittir, istemeden olmuştur. Rabbimiz niyetimizi bildiği için İnşaAllah affeder, sizlerde lütfen mazur görünüz. Sevgilerimle...